

Julie Garwood-Castele

PROLOG

Anglia, 1819

Era un adevărat ucigaș de femei. Sărmana femeie nu avusese nici o șansă de scăpare. Nu știuse niciodată că era pandită ca un vanat, nu ghicise adevărata intenție a admiratorului său secret. El credea că o omorase cu bunățate. Era mandru de această faptă. Ar fi putut fi cruțată. Nu fusese. Dorința care-l măcina îi cerea să fie calm și chiar dacă gândul de a o tortura erotic îi dăduse o stare febrilă, el nu cedase impulsului. Era om, nu animal. El căuta mulțumirea de sine, iar tanăra merita cu siguranță să piară; totuși, dovedise o reală compasiune. Fusese deci foarte binevoitor. La urma urmei ea murise cu zambetul pe buze. Intenționat o luase așa, prin surprindere, întrezărind numai un fior scurt de groază în ochii ei căprui și blanzi înainte ca totul să se sfârșească. Incepuse atunci să jlească încet, așa cum orice stăpan bun își jlește Cainele rănit, pentru ca ea să audă cum o compătimente, și nu-și încetă cantecul de jale până ce nu o ucise, până când nu știu că ea nu-l mai putea auzi.

Nu fusese nemilos. Chiar și atunci când știu sigur că e moartă, îi întoarse cu blandețe fața înainte de a-și permite să zambească. Voia să radă, ușurat, pentru că în sfârșit totul se terminase, și cu satisfacție, pentru că totul mersese atât de bine, dar acum nu îndrăznea să scoată nici un sunet, deoarece undeva în mintea lui se strecurase gândul că o asemenea comportare l-ar putea face să semene mai mult cu un monstru decât cu un om și el cu siguranță nu era un monstru. Nu, el nu ura femeile, le admira aproape pe toate iar cu cele ale căror suflete credea că pot fi salvate nu era nici crud, nici nemilos.

Era totuși nemaipomenit de inteligent. Nu era nici o rușine să recunoască acest adevăr. Hăituiala îl înviorase și de la început până la sfârșit fusese capabil să

intuiască fiecare reacție a ei. Fără îndoială că și vanitatea ei îl ajutase foarte mult. Era o tânără obraznică și naivă, care se credea versată-o concepție greșită și periculoasă-și el se dovedise a fi mult mai șiret decât ea.

Existase o anumită ironie în alegerea armelor. Își planificase să folosească pumnalul pentru a o ucide. Voia să simtă lama pumnalului pătrunzând adânc în ea, dorea cu înfocare să-i simtă sangele inundându-i mainile, de fiecare dată când înfigea cuțitul în pielea ei moale și fină ”*înjunghie pasărea, înjunghie pasărea*”, îi răsuna în minte ca o poruncă. Totuși, nu cedase acestei dorințe, deoarece el era mai puternic decât vocea aceea interioară, și sub impulsul momentului hotărâse să nu mai folosească pumnalul. Colierul de diamante pe care el i-l dăruise îi împodobește gatul. Prinse cu hotărâre în mainile lui acea podoabă scumpă și o folosi pentru a-i lua viața. Se gândise că această armă era cea mai potrivită. Femeilor le plac podoabele și acestea îi plăceau mai mult decât altora. Se gândise chiar să o îngroape cu colier cu tot dar tocmai când era gata să toarne peste ea varul pe care îl adunase de pe atunci pentru a-i grăbi putrezirea, se răzgândi și își puse colierul în buzunar. Se îndepărtă de mormant fără să mai arunce vreo privire înapoi. Nu avea nici o muștrare de cuget și nu se simțea vinovat. Ea slujise scopurilor lui și acum se simțea mulțumit.

Se lăsase o ceață groasă și el observă praful de var de pe pantofi abia când ajunsese în șoseaua principală. Nu-l îngrijora faptul că mocasinii lui noi erau probabil distruși. Nimic nu avea să umbrească strălucirea victoriei sale. Se simțea ca și cum ar fi scăpat de toate greutățile. Chiar mai mult-emoția pe care o simțise din nou, aceea euforie magnifică pe care o trăise când pusese mainile pe ea... Da, de data asta fusese mai bine decât ultima oară. Ea îl făcuse să simtă că trăiește din nou. Lumea era din nou plină de șanse pentru un bărbat atât de viril și de puternic. Știa că va trăi cu amintirea acestei nopți încă multă vreme. Și atunci când strălucirea amintirii va scăpa, va ieși din nou la vanătoare.

CAPITOLUL 1

Maica stareță Mary Felicity crezuse întotdeauna în miracole, dar în toți cei șaiszeci de ani ai săi petrecuți pe acest scump pământ, nu fusese martoră, de fapt, la nici unul, până în acea zi friguroasă de februarie a anului 1820, când sosi scrisoarea din Anglia. La început, maica stareță se temuse să creadă veștile binecuvântate. Se temuse că era o înșelătorie a diavolului, care-i dădea speranțe pentru ca mai târziu să i se spulbere, dar după ce răspunse așa cum se cuvenea scrisorii oficiale și primise a doua confirmare, cu sigiliul ducelui de Williamshire, ea acceptă darul drept ceea ce era cu adevărat. Un miracol.

În sfârșit, urmau să scape de acea copilă nebunatică. În dimineața următoare, la utrenie, maica stareță împărtăși veștile bune și celorlalte călugărițe. În aceeași seară sărbătoriră evenimentul cu supă de rață și pâine neagră aburindă. Maica Rachel era atât de năucită, încât a trebuit să i se facă observație de două ori

pentru că izbucnise în ras în timpul vecerniei.

Copila nebunatică-sau mai precis prințesa Alesandra-fusese chemată în biroul maicii starețe în după-amiaza următoare, în timp ce i se spuneau veștile în legătură cu plecarea ei de la mănăstire, maica Rachel îi împacheta lucrurile. Maica stareță ședea pe un scaun cu spătar înalt, în spatele unui birou uriaș, mâncat de cari și tot atât de bătran ca și ea. Se juca distrată cu mărgelile grele de lemn ale mățăniilor prinse de veșmantul negru, de călugăriță, în timp ce aștepta să vadă cum va reacționa la această știre copila ce-i fusese incredințată.

Prințesa Alesandra era uluită. Își împreună mainile într-un gest nervos și-și ținu capul plecat, pentru ca maica stareță să nu-i poată vedea ochii înlăcrimați.

-Te rog, ia loc Alesandra. Nu-mi place să-ți vorbesc când stai în picioare.

-Cum doriți, maică. Se așază țeapănă pe marginea scaunului, îndreptându-și ținuta pentru a-i face plăcere maicii starețe, apoi își încleștă mainile în poală.

-Ce crezi despre această veste ? întrebă maica stareță.

-E din cauza focului, nu-i așa, măicuță? Nu m-ați iertat încă pentru acea întâmplare nefericită.

-Prostii, replică maica stareță. Ți-am iertat acea faptă nehibzuită de-acum o lună.

-Maica Rachel v-a convins să mă alungați ?

Să știți că i-am spus cât de rău mi-a părut și acum nici nu mai este așa de supărată. Maica stareță dădu din cap și se încruntă pentru că Alesandra o supăra fără să bage de seamă, amintind de nebuniile ei.

-Nu pot să-nțeleg de ce ai crezut că terciul acela dezgustător putea îndepărta pistruii. Totuși maica Rachel a fost de acord cu experiența aceea. Nu te invinuieste... prea mult, se grăbi să adauge, astfel încât minciuna pe care o spusese să poată fi considerată de Dumnezeu doar un păcat ușor. Alesandra, nu eu i-am scris tutorelui tău, ca să-i cer să te ia de-aici. El a fost cel care mi-a scris. Iată scrisoarea ducelui de Williamshire. Citește-o și vei vedea că-ți spun adevărul. Mana Alesandrei tremură când luă scrisoarea. Examină rapid conținutul scrisorii și apoi i-o înapoie maicii starețe.

-Vezi că e ceva important, nu-i așa ? Acest general Ivan, de care tutorele tău amintește în scrisoare, pare să aibă o reputație cam proastă. Îți amintești să-l fi întâlnit ? Alesandra clatină din cap.

-Am vizitat țara tatălui meu de mai multe ori, dar eram mică pe-atunci. Nu-mi amintesc să-l fi întâlnit Dar, pentru Dumnezeu, de ce vrea să se căsătorească cu mine ?

-Tutorele tău înțelege motivele generalului, replică maica stareță lovind ușor scrisoarea cu varful degetelor. Supușii tatălui tău nu te-au uitat. Ești încă prințesa lor iubită. Generalul consideră că dacă se căsătorește cu tine va putea să preia puterea cu sprijinul poporului. Este un plan inteligent.

-Dar eu nu doresc să mă căsătoresc cu el, șopti Alesandra.

-Nici tutorele tău nu dorește,spuse maica stareță.Și crede că generalul nu va accepta totuși un răspuns negativ și te va lua cu forța dacă va fi nevoie,peutru a asigura reușita planului său.De aceea,ducele de Williamshire dorește să fii însoțită de străjeri în călătoria spre Anglia.

-Nu vreau să plec de-aici.Zău că nu vreau.Suferința din vocea Alesandrei îi franse inima maicii starețe.Toate uneltirile răutăcioase ale Alesandrei din ultimii ani au fost uitate pentru moment.Maica stareță își aminti vulnerabilitatea și teama din ochii fetei cand sosise acolo,împreună cu mama ei bolnavă.

Alesandra fusese o adevărată sfântă cat trăise mama ei.Era atât de mică-avea numai doisprezece ani și-și pierduse tatăl drag cu numai șase luni înainte.

Totuși,fetea se dovedise deosebit de puternică,iși asumase întreaga responsabilitate de a-și îngriji mama zi și noapte.Nu exista nici o posibilitate ca mama ei să se facă bine.Boala îi măcinase trupul și mintea,și către sfârșit,cand era inebunită de durere,Alesandra se suia în patul mamei sale bolnave și o lua în brațe pe femeia aceea firavă.O legăna și îi cânta balade,cu o voce de inger.Era dureros de frumos să observi dragostea și duiosia pe care fetea le arăta mamei ei.Cand,în sfârșit,chinurile se încheiară,femeia muri în brațele fiicei sale.

Alesandra nu permisesse nimănui să o consoleze.Singură în chilia ei,planse întreaga noapte;draperiile albe care înconjurau odăița sa nu împiedicau suspinele ei să fie auzite de călugărițe.Mama ei fusese îngropată în spatele capelei,într-o grotă înconjurată de flori.Alesandra nu putea accepta gândul să o părăsească.

Pământurile mănăstirii se învecinau cu al doilea cămin al familiei ei,Stone Haven,dar Alesandra nu mersese niciodată acolo,nici măcar să-1 viziteze.

-Crezusem că voi sta aici pentru totdeauna,șopti ea.

-Trebuie să vezi în asta mana soartei,o sfătui maica stareță.S-a încheiat un capitol din viața ta,și altul e pe cale să înceapă.Alesandra își plecă din nou capul.

-Mi-aș dori să-mi petrec toate capitolele aici,maică.Ați putea să refuzați cererea ducelui de Williamshire,dacă ați dori,sau ați putea să nu-i mai primiți corespondența până ce ar uita de mine.

-Și generalul? Alesandra se gândise deja la un răspuns la această întrebare.

-Nu va îndrăzni să calce în acest sanctuar.Voi fi în siguranță cât voi sta aici.

-Unui om însetat de putere nu-i pasă dacă nesocotește legile sfinte ce guvernează această mănăstire,Alesandra.Cu siguranță că va călca în acest sanctuar.Îți dai seama că imi sugerezi să-ți înșel tutorele drag ? Vocea călugăriței avea un ton de reproș.

-Nu,maică,răspunse Alesandra,suspinand,știind foarte bine că acesta era răspunsul pe care maica dorea să-1 audă.Presupun că nu se cuvine să mințiți...

Melancolia din vocea ei o făcu pe maica stareța să clatine din cap.

-Nu-ți voi oferi adăpost chiar dacă ar exista un motiv serios pentru asta...

Alesandra se agăță de această posibilitate.

-O,dar există,izbucni ea.Respiră adanc și apoi anunță:

-Am hotărât să devin călugăriță.Simplul gand de a o avea pe Alesandra in sfantui lor ordin ii dădu maicii starețe fiori reci.

Dumnezeu să ne-ajute,murmură ea.

-E din cauza registrelor,nu-i așa,maică ? Doriți să mă alungați din cauza acelei mici...născociri.

-Am făcut un al doilea rand de registre numai pentru ca banca să vă dea imprumutul.Ați refuzat să folosiți fondurile mele și știam cat de mult aveți nevoie de capela cea nouă...din cauza focului și a tuturor celorlalte.Și ați obținut imprumutul,nu-i așa ? Dumnezeu mi-a iertat minciuna,cu siguranță și El trebuie să fi vrut ca eu să modific cifrele și socotelile,altfel nu mi-ar fi dat o minte atat de pricepută la cifre.

Nu-i așa,maică stareță ?! in inima mea,eu sunt sigură că El mi-a iertat mica mea înșelătorie.

-Înșelătorie ? Hoție cred că ar fi cuvantul potrivit,se răsti maica stareță.

-Nu,maică,o corectă Alesandra.Hoție inseamnă a fura,eu n-am furat nimic,eu am făcut doar modificări.Privirea glacială a maicii starețe ii aminti Alesandrei că nu ar fi trebuit să o contrazică sau să amintească subiectul delicat al contabilității.

-In legătură cu focul...

-Maică,mi-am exprimat deja regretul in legătură cu acea intamplare nefericită,se repezi să spună Alesandra.Se grăbi să schimbe subiectul inainte ca maica stareță să se supere din nou.

-Am vorbit foarte serios cand am spus că vreau să devin călugăriță.Cred că am această chemare.

-Alesandra,tu nu ești catolică.

-Mă voi converti,promise Alesandra cu infocare.Urmă o lungă clipă de tăcere. Apoi maica stareță se aplecă spre ea.Scaunul scartăi la mișcarea ei.

-Privește-mă,ii porunci ea,și așteptă pană ce prințesa se supuse ordinului inainte de a continua.Cred că înțeleg despre ce este vorba,de fapt îți voi face o promisiune,șopti ea liniștitor.Voi îngriji mormantul mamei tale.Dacă mi se va întâmpla ceva,atunci maica Justina sau maica Rachel il vor îngriji.Mama ta nu va fi uitată.Va fi in continuare amintită in rugăciunile noastre de fiecare zi.Asta e promisiunea pe care ți-o fac Alesandra izbucni in plans.

-Nu o pot părăsi.Maica stareță se ridică și se indreptă in graba către Alesandra,ii puse mainile pe umeri și o mangaie.

-Nu o vei părăsi.Va fi intotdeauna in inima ta.Ea ar dori să-ți vezi de viața ta. Lacrimile șiroiau pe fața Alesandrei,Și le îndepărtă cu dosul palmelor.

-Nu-l cunosc pe ducele de Williamshire,maică.L-am intalnit o singură dată și nici nu-mi amintesc cum arată.Ce-o să fac dacă nu mă înțeleg cu el ? Dacă nu mă vrea ? Nu vreau să fiu o povară pentru nimeni.Vă rog,lăsați-mă să răman

aici.

-Alesandra, pari a fi convinsă in continuare că eu aş putea alege in această privință, ceea ce nu e deloc adevărat Și eu trebuie să mă supun cererii tutorelui tău. O să-ți fie foarte bine in Anglia. Ducele de Williamshire are șase copii. Unul in plus nu va fi o problemă pentru el.

-Nu mai sunt copil, ii aminti Alesandra călugăriței, și tutorele meu e probabil foarte bătran și ostenit acum. Maica stareță zambi.

-Ducele de Williamshire a fost ales și numit tutorele tău cu mulți ani in urmă de către tatăl tău. A avut motive intemeiate să-1 numească tutore pe englez.

Ai incredere in judecata tatălui tău.

-Da, maică.

-Poți duce o viață fericită, Alesandra, continuă maica stareță, atata timp cat îți vei aminti să fii mai reținută. Gandește inainte de a trece la fapte. Asta e cheia. Ai o minte sănătoasă. Folosește-o.

-Mulțumesc pentru aceste vorbe, maică.

-Renunță la atitudinea asta așa de supusă. Nu-ți stă in fire. Mai am să-ți dau încă un sfat și vreau să fii foarte atentă. Stai dreaptă. O prințesă nu stă cocoșată.

Dacă ar sta mai dreaptă, gandi ea, și-ar putea rupe șira spinării. Alesandra își impinse umerii și mai in spate ca s-o mulțumească pe maică.

-Cum spuneam, continuă maica stareță, aici niciodată nu a contat faptul că ești prințesă, dar va conta in Anglia. Aparențele trebuie păstrate tot timpul. Sub nici o formă nu poți permite instinctelor să-ți conducă viața. Acum, spune-mi Alesandra, care sunt cele două cuvinte pe care de atatea ori ți-am cerut să ți ie intipărești in minte ?

-Demnitate și decență, maică.

-Da,

-Mă pot intoarce aici...dacă găsesc că noua mea viață nu-mi place ?

-Vei fi oricand binevenită aici, promise maica stareța. Du-te acum și ajut-o pe maica Rachel să impacheteze. Vei pleca in zori; e o măsură de precauție. Te voi aștepta in capelă ca să-mi iau rămas bun. Alesandra se ridică, cu o reverență scurtă și apoi părăsi camera. Maica stareță rămase in centrul camerei, privind ganditoare in urma Alesandrei. Crezuse că plecarea prințesei era un miracol. Maica stareță urmase intotdeauna un program strict. Apoi in viața ei apăruse Alesandra și programele dispăruseră. Călugăriței nu-i plăcea dezordinea, dar se părea că dezordinea și Alesandra coexistau. Totuși, din momentul in care prințesa cea independentă plecă din birou, ochii stareței se umplură de lacrimi. Parcă soarele ar fi fost acoperit de nori negri. Dumnezeu s-o ajute, căci avea să-i lipsească fata și năzbatiile ei.

CAPITOLUL 2

Londra, Anglia, 1820

Lui i se spunea Delfinul.El o numea Băiețoasa.Prințesa Alesandra nu știa de ce Colin,fiul tutorelui ei,fusese poreclit cu un nume de mamifer marin,dar știa foarte bine de ce era ea poreclită așa.O merita din plin.Fusese într-adevăr o băiețoaică pe cand era fetiță, i singura dată cand fusese ș in compania lui Colin și a fratelui lui mai mare Caine,fusese foarte neascultătoare.Bineînțeles era mică și răsfățată-normal,peu ce era singură la părinți.Așa că era răsfățată atat de familie și de rude,cat și de servitori.Din fericire,părinții ei fuseseră amandoi oameni răbdători și ii ignoraseră comportarea nesuferită,pană cand,in cele din urmă,reușise să-i scoată pe toți din sărite și atunci învățase că există o anumită limită.Alesandra era foarte micuță cand părinții ei o luaseră într-o scurtă vizită in Anglia.Iși amintea foarte vag de ducele și ducesa de Williamshire,de fiicele lor nu-și amintea deloc și păstra o amintire confuză despre cei doi frați mai mari,Caine și Colin,in mintea ei,cei doi băieți erau niște uriași,căci pe-atunci ea era o fetiță,in timp ce ei erau amandoi bărbați in toată firea,in amintirile ei probabil că le exagerase înălțimea.Era sigură că n-ar fi putut să-i recunoască acum.Spera ca măcar Colin să fi uitat comportarea ei din trecut,precum și faptul că o numea Băiețoaică.Dacă s-ar fi putut înțelege bine cu Colin,totul ar fi fost mai ușor de suportat.Cele două datorii pe care le avea de indeplinit erau dificile și era important pentru ea să se simtă in siguranță la sfârșitul fiecărei zile.

Ajunsese in Anglia într-o dimineață mohorată de luni și fusese dusă imediat la proprietatea ducelui de Williamshire.Alesandra nu se simțea bine,dar știa că durerea de stomac se datora doar agitației și ingrijorării.Iși revenise repede, pentru că fusese primită cu o sinceră afecțiune de către întreaga familie.Atat ducele cat și ducesa o tratară ca făcand parte din familia lor și stangăcia ei dispăru curand.Nu i se acordă o considerație specială și ii era permis să spună oricand ce gandeste.Nu exista decat o singură neînțelegere intre Alesandra si tutorele ei.El si soția lui urmau s-o insoțească pe Alesandra la Londra,unde doreau să deschidă casa de la oraș pe timpul sezonului monden.Alesandra aranjase peste cincisprezece intalniri,dar chiar cu cateva zile inainte de ziua in care urmau să plece la oraș,atat ducele cat și ducesa se imbolnăviră,

Alesandra vru să meargă singură.Insistă că nu voia să fie o povară pentru nimeni și sugeră să inchirieze propria ei casă.Ducesa avu palpitații la acest gand,dar Alesandra nu cedă.Ii aminti tutorelui ei că era de fapt adultă și că putea cu siguranță să-și poarte de grijă.Ducele nici nu vru să audă de așa ceva.Cearta dură cateva zile.In sfârșit,se luă hotărarea ca Alesandra să locuiască la Caine și soția lui Jade,pe timpul cat avea să stea la Londra,Din nefericire,chiar cu o zi inainte ca ea să ajungă la Londra,Caine si Jade fură atinși de aceeași boală misterioasă care-i afecta pe duce și pe ducesă,precum și pe cele patru fiice ale lor.

Singura șansă era Colin.Dacă Alesandra nu și-ar fi programat deja atatea intalniri cu asociații ai tatălui ei,ar fi stat la țară pană cand tutorele ei s-ar fi

insănătoșit. Nu voia să-l deranjeze pe Colin, mai ales după ce aflase de la tatăl lui despre ultimii doi ani, deosebit de grei, pe care-i avusese. Ultimul lucru de care avea nevoie Colin în acel moment era dezordinea. Totuși ducele de Williamshire insistase foarte mult ca Alesandra să beneficieze de ospitalitatea lui și nu ar fi fost politicos să-l refuze pe tutorele ei. Pe lângă asta, locuind câteva zile cu Colin, i-ar fi venit mai ușor să-l roage ceea ce dorea.

Ajunse la casa lui Colin puțin după cină. El ieșise deja în oraș. Alesandra, urmată de noua cameristă și de doi valeți de incredere, intră în holul îngust cu lespezi albe și negre, pentru a prezenta majordomului, un tânăr cu o înfățișare plăcută, care se numea Flannaghan, scrisoarea dată de ducele de Williamshire.

Majordomul nu părea să aibă mai mult de douăzeci și cinci de ani. Era evident că surpriza pe care i-o făcuse sosirea prințesei îl zăpăcise, pentru că îi tot făcea plecăciuni, roșind până-n varful urechilor, și ea nu mai știa cum să-l liniștească.

-Este o adevărată onoare să avem o prințesă în casă, rosti el baibaindu-se, înghiți în sec, apoi repetă aceeași remarcă.

-Sper ca stăpanul tău să fie la fel de încântat, replică ea. N-aș vrea să deranjez.

-Nu, nu, zise el vizibil înspăimântat de această idee. Nici nu ne-ați putea deranja vreodată.

-Imi pare bine să vă aud spunând asta. Flannaghan înghiți în sec din nou și spuse cu o voce îngrijorată:

-Dar, prințesă Alesandra, nu cred că există camere pentru toți servitorii dumneavoastră. Majordomul era îngrozitor de fastacit și stinjenit.

-Ne descurcăm noi, îl asigură ea zamhind, încercând să-l liniștească.

Săracul tânăr părea bolnav.

-Ducele de Williamshire a insistat să-mi aduc și valeții, și, în plus, n-aș putea călători nicăieri fără camerista mea. Numele ei este Valena. Chiar ducesa, personal, a ales-o pentru mine. Valena locuiește la Londra, dar s-a născut și a crescut în țara tatălui meu. Nu e o coincidență extraordinară că tocmai ea s-a prezentat pentru acest post? Da, bineînțeles că este, răspunse tot ea, înainte ca Flannaghan să apuce să scoată vreun cuvânt. N-o pot lăsa să plece, pentru că deabia a fost angajată. Nu ar fi deloc politicos, nu-i așa? Mă înțelegi, nu? Văd că mă înțelegi. Flannaghan pierduse șirul explicațiilor ce i se dădeau, dar o aprobă inclinând capul, numai ca să-i facă plăcere. Într-un tarziu reuși să-și dezlipească ochii de frumoasa prințesă, se inclină în fața cameristei, apoi strică prima impresie de comportament demn, exclamând:

-Dar e doar o copilă!

-Valena e doar cu un an mai mare decât mine, explică Alesandra. Se întoarse apoi către camerista blondă și-i vorbi într-o limbă pe care Flannaghan n-o mai auzise până atunci. Aducea cu franceza, dar știa sigur că nu e franceză.

-Vorbește vreunul dintre servitorii dumneavoastră englezește? întrebă el,

-Atunci cand vor,răspunse ea.Iși desfăcu șnurul de la gulerul pelerinei albe, imblănite și un bărbat din garda ei,inalt,cu părul negru și privire amenințătoare, inainta pentru a-i lua pelerina.Ea îi mulțumi,apoi se intoarse către Flannaghan.

-Aș dori să ne aranjăm pentru noapte.Călătoria până aici ne-a luat aproape toată ziua,din cauza ploii,și am înghețat sloi.E îngrozitor afară,adăugă ea dand din cap.Era un fel de lapoviță,nu-i așa,Raymond ?

-Da,intr-adevăr,prințesă,aprobă valetul,pe un ton surprinzător de bland.

-Suntem cu toții epuizați.

-Bineînțeles că sunteți epuizați,aprobă Flannaghan.Vă rog să mă urmați,spuse el și inceptu să urce scările,alături de prințesă.Există patru camere la etajul doi, prințesă Alesandra,și trei camere la etajul de deasupra, pentru servitori.Dacă vaeții dumneavoastră ar dori să stea împreună...

-Raymond și Ștefan vor fi incantați să stea împreună,spuse ea,cand acesta tăcu.E doar ceva temporar,pană cand fratele lui Colin și soția sa se vor însănătoși.Mă voi muta la ei cat mai curand posibil.Flannaghan o luă pe Alesandra de braț,ca s-o ajute să urce restul treptelor.Părea atat de incantat să o ajute,incat prințesa nu avu inima să-i spună că nu era nevoie.Dacă asta îl făcea fericit,să o trateze ca pe o femeie bătrână,atunci așa să fie gandi ea.

Ajunseră sus inainte ca servitorul să observe că nu erau urmați de cei doi vaeți. Cei doi bărbați dispăruseră in spatele casei.Alesandra îi explică că cercetau etajul inferior al casei, pentru a se familiariza cu toate intrările și că vor veni sus cand vor termina.

-Dar de ce ar fi interesați...Ea nu-l lăsă să termine.

-Ca să fim in siguranță,domnule.Flannaghan o aprobă inclinand capul,deși in sinea lui nu înțelegea despre ce era vorba.

-V-ar deranja să stați in camera stăpanului meu in seara aceasta ? Așternuturile tocmai au fost schimbate in această dimineață iar celelalte camere nu sunt pregătite pentru oaspeți.Nu suntem decat eu și bucătăreasa tot personalul, datorită perioadei financiare dificile prin care trece stăpanul nostru,și nu avea rost să pun așternuturi pe celelalte paturi,deoarece nu știam că...

-Nu trebuie să-ți faci atatea probleme,il intrerupse ea,ne vom descurca,iți promit.

-Ce bine că sunteți atat de înțelegătoare.Vă voi muta maine lucrurile in camera mare de oaspeți.

-Dar n-ai uitat cumva de Colin? intrebă ea.Mă gandesc că poate se va supăra să mă găsească in patul lui.Flannaghan își imagina tocmai contrariul și imediat roși pentru gandurile sale rușinoase.Era încă puțin șocat și cu siguranță că de aceea se purta ca un netot.Totuși,surpriza provocată de venirea oaspeților nu era adevărata cauză a zăpăcelii sale.Nu,motivul era prințesa Alesandra.Era cea mai minunată femeie pe care o intalnise vreodată.De cate ori o privea,uita de tot. Ochii ei erau de un albastru atat de intens,genele erau negre și foarte lungi,cum

el nu mai văzuse niciodată, iar tenul ei era foarte fraged. Avea numai cațiva pistrui pe nas, care îi umbreau pielea, dar Flannaghan găsi că acest mic defect era absolut incantător. Își dresе vocea, încercând să-și alunge gândurile.

-Sunt sigur că stăpanul meu nu se va supăra dacă va dormi întruna din celelalte camere, în seara aceasta. E posibil să nici nu vină acasă până maine dimineață. S-a dus la Compania Maritimă Emerald să lucreze la niște acte și deseori rămâne acolo peste noapte. Pierde noțiunea timpului când lucrează, înțelegeți.

După ce îi dădu această explicație, Flannaghan o conduse pe prințesă de-a lungul coridorului.

-Acesta este biroul, prințesă, anunță Flannaghan. E un pic cam dezordine, dar stăpanul meu nu-mi permite să mă ating de nimic

Alesandra zambi. Dezordine era puțin spus, peste tot erau mormane de hartii.

Totuși, era o cameră caldă și primitoare. Un birou de mahon se afla în partea opusă ușii, în stanga era un mic cămin, în dreapta era un scaun din piele maro cu rezemător pentru picioare, iar între ele, o carpetă frumoasă în maro și roșu. Cărțile erau aliniate pe rafturile de pe pereți, iar registrele erau îngrămădite unele peste altele pe un scrin din lemn, înghesuit într-un colț. Biroul era o cameră tipic masculină. Mirosurile de brandy și de piele umpleau încăperea. Găsi aceste arome chiar foarte plăcute. Se vedea ghemuită în fața focului jucăuș, în halat și papuci, citind ultimele rapoarte financiare despre proprietățile ei.

Flannaghan o conduse în continuare de-a lungul holului. Cea de-a doua ușă era a dormitorului lui Colin. Flannaghan. Se grăbi înaintea ei, să-i deschidă ușa.

-Stăpanul tău obișnuiește să lucreze atât de tarziu ? întrebă Alesandra.

-Da, răspunse Flannaghan. Și-a deschis compania cu cațiva ani în urmă, împreună cu bunul său prieten, marchizul de St. James, și au de luptat pentru a se menține pe linia de plutire. Concurența este acerbă. Alesandra îl aprobă.

-Compania Maritimă Emerald are o reputație excelentă.

-Da?

-O, da. Tatăl lui Colin ar dori să cumpere acțiuni. Ar fi un profit sigur pentru investitori, dar partenerii nu vor să vândă nici o acțiune.

-Vor să mențină controlul absolut, explică Flannaghan. Apoi făcu o grimasă.

-L-am auzit spunând asta chiar tatălui său.

Ea dădu din cap și intră în dormitor, renunțând la discuție.

Flannaghan simți că e cam răcoare și se grăbi spre cămin să aprindă focul.

Valena își ocoli stăpana și se duse să aprindă lumanările de pe noptieră.

Dormitorul lui Colin era la fel de masculin ca și biroul. Patul era în partea opusă ușii. Era destul de mare și era acoperit cu o cuvertură ciocolatie. Pereții erau zugrăviți în bej, o nuanță asortată mobilei din lemn de mahon.

De o parte și de alta a tăbliei de la capul patului se aflau două ferestre încadrate de draperii din satin bej. Valena trase draperiile pentru ca încăperea să fie izolată

de strada spre care avea vedere, In stanga Alesandrei se afla o ușa care dădea in birou, iar in dreapta o altă ușa, langă un paravan inalt, din lemn. Traversă camera, deschise larg ușa și descoperi un alt dormitor. Totul era asemănător, dar patul era mult mai mic.

-E o casă foarte frumoasă, remarcă ea, Colin a ales-o bine.

-Nu deține această proprietate, ii spuse Flannaghan. Agentul său i-a inchiriat-o la un preț destul de bun. Va trebui să ne mutăm iar, la sfârșitul verii, cand se vor intoarce proprietarii din America.

Alesandra încercă să-și ascundă zambetul. Lui Colin, sigur nu i-ar fi plăcut să-1 audă pe servitorul lui dand atatea amănunte despre secretele lui financiare.

Flannaghan era cel mai expansiv servitor pe care-1 intalnise. Era extraordinar de cinstit și Alesandrei ii plăcu acest lucru foarte mult.

-Maine vă voi muta lucrurile in camera alăturată, spuse Flannaghan, cand observă că ea se uită la cealaltă cameră. Se intoarse, aruncă încă un lemn in focul care mocnea, apoi se ridică ștergandu-și mainile de pantaloni.

-Aceste două dormitoare sunt cele mai mari, explică el. Celelalte două de pe acest palier sunt destul de mici. Ușa are zăvor, mai adăugă el. Raymond, valetul brunet, bătu la ușa, Alesandra se grăbi să-i deschidă și-i ascultă explicațiile date in șoaptă.

-Raymond mi-a spus adineauri că una dintre ferestrele salonului de jos are incuietoearea spartă. Cere permisiunea să o repare.

-Acum ? intrebă Flannagan.

-Da răspunse ea. Raymond își face intotdeauna griji, adăugă ea. Nu se va simți liniștit pană cand casa nu va fi sigură. Alesandra nu mai așteptă permisiunea majordomului și își inclină capul spre valet, in semn de aprobare. Valena desfăcuse deja halatul și cămașa de noapte ale stăpanei. Prințesa se duse s-o ajute, tocmai in momentul in care Valena căscă zgomotos.

-Valena, du-te și culcă-te. Maine vei avea destul timp să despachetezi celelalte lucruri. Camerista făcu o plecăciune adancă in fața stăpanei. Flannaghan o luă inainte și ii propuse să ia ultima cameră de pe coridor. Era cea mai mică, explică el, dar patul era confortabil și odaia era destul de plăcută. Era sigur că Valenei ii va plăcea. După ce ii spuse Alesandrei noapte bună, o conduse pe cameristă de-a lungul holului, ca să o ajute să se instaleze. Alesandra adormi după nici treizeci de minute. După cum ii era obiceiul, dormi adanc timp de cateva ore, dar exact la două noaptea se trezi. De cand se intorsese in Anglia nu fusese in stare să doarmă o noapte intregă și se obișnuise deja cu asta. Iși imbracă halatul, mai puse un lemn pe foc, și se intoarse in pat, cu o mapă plină cu hartii. Va citi mai intai raportul agentului de bursă privind situația financiară la zi a companiei Lloyd din Londra și, dacă tot n-o va lua somnul, va face o nouă schemă a proprietăților. O agitație puternică ce se auzea dinspre scară ii intrerupse lectura. Recunosc

vocea lui Flannaghan și își dădu seama, după tonul său tulburat, că încerca să-și calmeze stăpanul. Curiozitatea învinse. Alesandra își puse papucii, își legă cordonul halatului și ieși pe hol, în capul scării. Rămase la adăpostul întinericului, dar holul de dedesubt era puternic luminat de lumanări. Ii scăpă un oftat ușor când văzu că Raymond și Ștefan îi blocau drumul lui Colin, care stătea cu spatele spre ea, Raymond privi în sus și o văzu. Ea îi făcu un semn discret să plece; Raymond își înghionti tovarășul, se inclinără în fața lui Colin și părăsiră foaierea. Flannaghan nu observă plecarea valeților. Nu o văzu nici pe Alesandra. N-ar fi continuat nicidecum dacă ar fi știut că ea stătea acolo și auzea tot.

-Este exact cum imi imaginam eu o prințesă, îi spunea el lui Colin, entuziasmat. Are părul de culoarea nopții și o mulțime de carlionți care par că îi plutesc pe umeri. Ochii ei sunt albaștri, o nuanță de albastru pe care n-am mai văzut-o niciodată, sunt atât de limpezi și strălucitori. Și cu siguranță o veți domina. Chiar și eu mă simt ca un uriaș când mă privește în ochi. Are pistrii, domnule, spuse Flannaghan și se opri o clipă să-și tragă răsuflarea. E într-adevăr minunată. Colin nu dădea prea mare atenție remarcilor servitorului său în legătură cu prințesa. Fusesse gata să-i dea un pumn unuia dintre străinii care îi blocau drumul și apoi să-i arunce pe amândoi în stradă, când Flannaghan, coborând în grabă scările, venise să-i explice că cei doi vin din partea ducelui de Williamshire, Colin îi dăduse drumul celui mai solid dintre cei doi străini și căuta acum din nou printre mormanul de hartii din mana sa, raportul pe care-l completase partenerul său. Spera din toată inima să nu-l fi lăsat la birou, pentru că era hotărât să facă transferurile sumelor în registre, înainte de a se culca. Colin era prost dispus. Era chiar dezamăgit că servitorul său îl oprise. O bătaie bună l-ar fi ajutat poate să scape de nemulțumirea pe care o simțea. Găsi în sfârșit hartia pe care o căuta, chiar în momentul în care Flannaghan vorbea din nou.

-Prințesa Alesandra e subțirică, dar n-am putut să nu observ ce forme frumoase are.

-Destul, spuse Colin pe un ton slab, dar ferm. Servitorul își întrerupse imediat litania despre calitățile considerabile ale prințesei Alesandra. Expresia feței sale lăsa să se citească dezaprobarea. Era prins de acest subiect și de-abia se încălzise. Știa că ar fi putut vorbi neîntrerupt cel puțin încă vreo douăzeci de minute. Nici măcar nu pomenise de zambetul ei sau de felul ei regal de a se purta.

-Bine Flannaghan, începu Colin, întrerupând gândurile servitorului său. S-o luăm de la început O prințesă tocmai s-a hotărât să locuiască la noi. Da ?

-Da, domnule.

-De ce?

-Cum de ce, domnule ? Colin oftă.

-De ce crezi că...

-Nu e treaba mea să cred ceva, îl întrerupse Flannaghan.

- i-a interzis Ț vreodată cineva acest lucru ? Flannaghan zambi. Arăta de parcă i s-ar fi făcut un compliment. Colin căscă. Doamne cât era de obosit! Nu se simțea în stare să converseze cu cineva în seara aceea. Orele prea multe de lucru la registrele companiei îl epuizaseră, era nemulțumit că nu reușise să facă sumele acelea afurisite să se adune astfel încât să dea un profit și era foarte obosit de lupta cu concurența. I se părea că în fiecare zi o nouă companie maritimă își dechidea ușile, intrând în afaceri. În plus, grijiilor financiare li se adăugau și durerile sale. Piciorul stâng, rănit într-un accident pe mare, cu câțiva ani în urmă, îl durea acum îngrozitor și nu dorea decât să ajungă cât mai repede în pat și să tragă un gât de coniac tare. Dar nu voia să se lase copleșit de oboseală. Mai avea încă de lucru înainte de a se băga în pat. Ii dădu lui Flannaghan pelerina, își lăsă bastonul în suportul de umbrelă și puse pe masă hartiile pe care le adusese.

-Domnule, vrei să vă aduc ceva de băut ?

-O să beau un coniac în birou, replică el. Dar de ce-mi spui „ domnule” ? Ți-am îngăduit să-mi spui Colin.

-Dar asta era înainte.

-Înainte de ce ?

-Înainte ca o prințesă adevărată să locuiască la noi, explică Flannaghan. N-ar fi potrivit din partea mea să vă spun Colin, acum. Ați prefera să vă spun sir Hallbrook ? spuse el, folosind titlul de cavaler al lui Colin.

-Aș prefera Colin.

-Dar v-am explicat, nu se poate.

Colin rase. Cuvintele lui Flannaghan sunaseră foarte pompos. Se purta din ce în ce mai mult ca Sterns, majordomul fratelui său. De fapt, Colin n-ar fi trebuit să fie deloc surprins, pentru că Sterns era unchiul lui Flannaghan și fusese cel care-l introdusese pe tânăr în serviciul lui Colin, pentru a-și începe pregătirea.

-Devii la fel de afectat ca unchiul tău, observă Colin.

-Mă bucur că spuneți asta, domnule. Colin rase din nou. Apoi clătină din cap către servitorul lui.

-Să ne întoarcem la prințesă, te rog. De ce a venit ?

-Nu mi-a mărturisit, explică Flannaghan. Și m-am gândit că nu sunt în măsură să o întreb.

-Deci ai lăsat-o pur și simplu să intre.

-A venit cu un bilet de la tatăl dumneavoastră, în sfârșit, ajunseseră la ceva concret.

-Unde e biletul ?

-L-am lăsat în salon...sau în sufragerie ?

-Du-te și găsește-l, ordonă Colin. Probabil că biletul mă va lămurii de ce are și

două gorile cu ea.

-Sunt valeții ei, domnule, spuse Flannaghan, pe un ton protector. Tatăl dumneavoastră i-a trimis cu ea, adăugă el, dând din cap. Și o prințesă nu ar călători cu gorile. Expresia feței lui Flannaghan era aproape comică în venerația sa pentru prințesă. Cu siguranță, prințesa îl uluise pe impresionabilul servitor. Majordomul alergă în salon să caute biletul. Colin stinse lumanările de pe masă, își luă hartiile și se întoarse spre scară.

În sfârșit, înțelesese motivul pentru care sosise prințesa Alesandra.

Bineînțeles, tatăl său era în spatele complotului, încercările lui de a-l căsători deveneau din ce în ce mai exagerate, iar Colin nu avea chef de o altă ispravă a tatălui său. Era la jumătatea scării când o zări. Balustrada îl salvă de ridicol. Era sigur că ar fi căzut pe spate dacă nu s-ar fi ținut strans de balustradă.

Flannaghan nu exagerase. Arăta într-adevăr ca o prințesă. O prințesă frumoasă. Carlionții îi pluteau pe umeri și părul părea într-adevăr negru ca noaptea. Era îmbrăcată în alb și, Doamne, la prima vedere părea o viziune trimisă de zei pentru a-i încerca fermitatea. Picase la acest examen. De i și își dădea toată silința, simțea că nu are puterea să-și controleze reacția la vederea ei.

De data aceasta, tatăl său se întrecuse pe sine. Colin va trebui să-și amintească să-l felicite pentru această ultimă alegere - după ce i-o va expedia înapoi, bineînțeles. Se priviră unul pe altul un timp. Ea aștepta ca el să-i vorbească; el aștepta ca ea să-i explice de ce era acolo. Alesandra fu prima care cedă.

Merse până în marginea scării, își înclină capul în semn de salut și apoi spuse :

-Bună seara, Colin - imi pare bine că te revăd. Avea o voce minunată. Colin încercă să se concentreze asupra spuselor ei. Era ridicol de dificil.

-Când m-ai mai văzut ? întrebă el. Doamne, ce aspru numise!

-M-ai cunoscut când eram doar o fetiță. Imi spuneai băiețoaica.

Remarca aceasta îi smulse un zâmbet. Dar nu-și amintea nimic.

-Și erai o băiețoaică ?

-O, da, răspunse ea. Mi s-a spus că te-am bătut de mai multe ori, de fapt - dar asta era de mult. Am crescut de-atunci și nu cred că porecla mi se mai potrivește.

N-am mai bătut pe nimeni de ani de zile. Colin se sprijini de balustradă ca să nu se mai lase cu toată greutatea pe piciorul rănit.

-Unde ne-am cunoscut ?

-În casa tatălui tău, la țară, explică ea. Părinții mei și cu mine eram în vizită, iar tu veniseși acasă de la Oxford, fratele tău tocmai absolvise. Colin tot nu-și amintea de ea, dar nu era mirat. Părinții lui primeau deseori oaspeți și el abia dacă îi băga în seamă, cei mai mulți, își amintea el, aveau probleme și tatăl lui, binevoitor cu cei năpăstuiți, primea în casa sa pe oricine cerea ajutorul.

Alesandra își ținea mainile împreunate și părea foarte relaxată. Totuși, Colin observă cât de albe erau degetele ei și înțelesese că de fapt și le ținea împreunate

foarte strans de teamă,sau intr-un gest nervos.Nu era chiar atat de senină cum voia să pară.Li păru dintr-o dată vulnerabilă și încercă să găsească o cale de a o liniști.

-Unde sunt părinții tăi acum?

-Tatăl meu a murit cand aveam unsprezece ani răspunse ea.Mama a murit in vara următoare.Mă lași să te ajut să strangi hartiile ? adăugă ea grăbită,dorind să schimbe subiectul.

-Ce hartii? Zambetul ei era fermecător.

-Acestea,pe care le-ai scăpat.Iși cobori privirea și văzu hartiile imprăștiate pe scări.Se simți ca un prost,stand acolo,cu mainile goale.Zambi forțat: Nu era cu nimic mai presus de servitorul său,gandi el,și Flannaghan avea o scuză acceptabilă pentru comportamentul lui nătang.Era tanăr,fără experiență și nu-l ducea mintea mai mult.Dar pe Colin ar fi trebuit să-l ducă mintea.Era mult mai in varstă decat servitorul său și avea mult mai multă experiență.Dar in seara aceea era foarte obosit,iși aminti el,cu siguranța că de asta se purta ca un nerod. Pe deasupra era și al naibii de frumoasă.Oftă.

-Voi lua hartiile mai tarziu,ii spuse.De ce anume ai venit aici,prințesă Alesandra ? intrebă el scurt.

-Fratele tău și soția lui sunt amandoi bolnavi,explică ea.Urma să stau la ei cat eram la oraș,dar in ultim moment s-au imbolnăvit și mi s-a spus să locuiesc la tine pană se vor simți mai bine.

-Cine ți-a dat instrucțiunile astea ?

-Tatăl tău.

-Și de ce a făcut-o,mă rog ?

-Fiindcă e tutorele meu,Colin.La auzul acestei vești nu-și putu reține surpriza. Tatăl său nu-i spusese niciodată vreun cuvânt,dar,oricum,Colin consideră că,de fapt,nu era treaba lui.Tatăl său lua hotărârile singur și rareori se destăinuia vreunuia dintre fiii săi.

-Ai venit la Londra pentru sezonul monden ?

-Nu,răspunse ea.Deși mă gandesc să merg la unele petreceri și sper să văd imprejurimile.Colin devenea din ce in ce mai curios.Urcă încă o treaptă spre ea.

-Nu vreau să te deranjez,spuse ea.Mă gandisem să-mi inchiriez o casă in oraș, sau să deschid casa părinților tăi de la Londra,dar tatăl tău nici nu a vrut să audă de așa ceva.Mi-a spus că nu se poate să fac asta.Se opri și oftă.

-Am încercat să-l conving dar adevărul e că nu aș fi putut să-l contrazic.

Doamne,ce zambet frumos ! Era molipsitor.Se trezi că zambește și el.

-Nimeni nu-l poate contrazice pe tata,aprobă el.Dar încă nu mi-ai explicat de ce ai venit,ii reaminti el.

-Da,incă nu.E foarte complicat,adăugă ea.Vezi,inainte nu era necesar să vin la Londra,dar acum este.El o privi atent.

-Explicațiile date numai pe jumătate mă innebunesc.Sunt cam greu de cap-o caracteristică pe care am căpătat-o de la asociatul meu,sau cel puțin așa mi se spune.Admir onestitatea adevărată,peu că intalnești foarte rar așa ceva și cat timp ești oaspetele meu,voi aprecia sinceritatea.De acord ?

-Da,bineînțeles.Ea își împreună din nou mainile.Probabil că o inspăimantase.Vorbise probabil ca un căpcăun.Dumnezeule,se și simțea ca un căpcăun! Ii părea rău că o speriase,dar era mulțumit pentru că se impusese.Ea nu incercase să-1 contrazică,sau să se poarte cu sfială.Detesta timiditatea la o femeie,incercă să-i vorbească mai bland.

-Vrei să-mi răspunzi la cateva întrebări,acum ?

-Bineînțeles.Ce vrei să stii ?

-De ce sunt cei doi valeți cu tine ? Acum că ai ajuns la destinație,nu ar trebui să renunți la ei ? Sau crezi că aş putea să fiu neospitalier ? Ea răspunse intai la a doua întrebare.

-O,niciodată nu m-am gandit că vei refuza să mă găzduiești.

Tatăl tău m-a asigurat că vei fi foarte primitor cu mine.Flannaghan are un bilet pentru tine,adăugă ea.Tatăl tău a insistat,de asemenea,să-mi păstrez valeții.Atat Raymond cat și Ștefan au fost angajați mai dinainte de maica stareță a mănăstirii in care am locuit,peu a călători cu mine in Anglia,iar tatăl tău a insistat să-i păstrez.Niciunul dintre ei nu are acasă o familie care să-i ducă dorul și sunt amandoi foarte bine plătiți.Nu-ți face griji din pricina lor.El își stăpani exasperarea.Părea sinceră.

-Nu-mi fac griji din pricina lor,replică el.Zambi și apoi își clătină capul.Știi,pare dificil să obțin vreun răspuns de la tine.Ea aprobă.

-Maica stareță imi spunea același lucru.Considera că este unul dintre cele mai mari defecte ale mele.Imi pare rău că te zăpăcesc.Nu intenționez asta.

-Alesandra,tatăl meu e la mijloc,nu-i așa ? El te-a trimis la mine,nu ?

-Da și nu,spuse ea și ridică repede mana pentru a-i îndepărta privirea severă.Nu mă ascund.Tatăl tău m-a trimis aici,dar numai după ce a aflat că fratele tău și soția lui sunt bolnavi.Nu cred că punea ceva la cale.De fapt,tatăl și mama ta voiau să stau la țară,pană cand s-ar fi însănătoșit și m-ar fi putut însoți in oraș.Și așa aş fi făcut dacă nu aş fi fixat toate intalnirile aici.

Părea sinceră.Colin,totuși,nu părea convins că tatăl său nu se ascundea in spatele acestui plan.Il văzuse la un club cu o săptămână in urmă și atunci arătase perfect sănătos.Iși aminti și inevitabila discuție.Tatăl său adusesse vorba intamplător de căsătorie și apoi nu mai incetase și incepuse iar să-1 bată la cap pe Colin să se căsătorească.Colin se prefăcuse că il ascultă,dar,indată ce termină,ii spusese că era hotărat să rămână singur.Alesandra nici nu bănuia ce-i trecea lui Colin prin minte,incruntaea lui o nelinișteea totuși.Era un bărbat frumos,se gandea ea,cu părul castaniu,des,și ochii mai mult verzi decat căprui,care sclipeau atunci cand

zambea. Avea o gropiță adorabilă pe obrazul stang. Dar cerule, încruntarea lui era inspăimântătoare, Era mult mai infricoșător decât maica stareță, și Alesandra considera asta ceva nemaipomenit. Nu suportă mult timp tăcerea.

-Tatăl tău dorea să vorbească cu tine despre situația mea neobișnuită, șopti ea. Intenționa să fie foarte direct în privința asta.

-Când e vorba de tata și de planurile lui, atunci nimic nu e spus direct. Ea își îndreptă umerii și se încruntă la el.

-Tatăl tău este unul dintre oamenii cei mai onorabili pe care am avut plăcerea să-i cunosc. A fost foarte amabil cu mine și-mi dorește numai binele. Apărarea pe care i-o lua tatălui său suna mai mult ca o laudă. Zambii.

-Nu trebuie să-l aperi pe tata în fața mea. Știu că tatăl meu este un om de onoare. Acesta este unul dintre sutele de motive pentru care îl iubesc. Ea se liniști puțin.

-Ești foarte norocos că ai un asemenea om ca tată.

-Și tu ai fost la fel de norocoasă ?

-O, da, răspuse ea. Tatăl meu era un om minunat. Ea începu să se dea înapoi când Colin urcă restul scării. Se lovi de perete, apoi se întoarse și porni încet pe hol către camera ei. Colin își încrucișă mainile la spate și o urmă la un pas distanță. Flannaghan țu avusese dreptate, se gândi el. O domina pe Alesandra. Probabil că ținuta lui o intimidase.

-Nu trebuie să-ți fie frică de mine. Ea se opri și se întoarse să-l privească.

-Frică? De ce, pentru Dumnezeu, crezi că mi-ar fi frică de tine ?

Vocea ei era nesigură. Colin se cutremură.

-Te-ai dat înapoi destul de grăbită când am urcat scările și am ajuns lângă tine îi atrase el atenția. Nu menționa teama pe care el o văzuse pentru o clipă în ochii ei, sau faptul că își frângea mainile. Dacă ea voia să pretindă că nu-i era teamă de el, o va lăsa să creadă asta.

-Nu mi-e... foarte teamă, spuse ea. Nu sunt obișnuită să fac vizite în cămașă de noapte și halat. De fapt, Colin, mă simt pe deplin în siguranță aici. E un sentiment plăcut. Am fost puțin cam nervoasă în ultimul timp. Roși, ca și cum această destăinuire ar fi stanjenit-o.

-De ce ai fost nervoasă ? o întrebă el. În loc să-i răspundă la întrebare, ea schimbă subiectul

-Vrei să știi de ce am venit la Londra ? Lui aproape că-i veni să radă. Nu-și dăduse oare toată silința să afle tocmai acest lucru, de cel puțin zece minute ?

-Dacă vrei, spune-mi, răspuse el.

-Am două motive pentru care am făcut această călătorie, începu ea. Și amandouă sunt la fel de importante pentru mine. Primul implică un mister pe care intenționez să-l descifrez. Acum un an am întâlnit o tânără, care se numea Victoria Perry. A stat un timp la mănăstirea Holy Cross. Făcea turul Austriei împreună cu familia ei și s-a îmbolnăvit. Maicile de la Holy Cross sunt foarte

cunoscute pentru priceperea lor in ingrijirea bolnavilor și,o dată ce s-a constatat că Victoria se va reface,familia ei a considerat că e mai sigur ca ea să rămână acolo,in convalescență.Am devenit foarte repede prietene și,cand s-a întors in Anglia,mi-a scris cel puțin o dată pe lună,uneori chiar mai des.Mi-aș dori să fi păstrat scrisorile,peu că,in două sau trei dintre ele,făcea referire la un admirator secret,care o curta.Credea că totul era foarte romantic.

-Perry,unde am auzit eu numele ăsta ? se întreba Colin cu voce tare.

-Nu știu.

-N-ar fi trebuit să te intrerup.Continuă,te rog,spuse el zambind.

-Ultima scrisoare pe care am primit-o,era datată 1 septembrie,continuă ea.I-am răspuns imediat,dar n-am mai primit nimic Eram îngrijorată,bineînțeles,Cand am ajuns in casa tatălui tău,i-am spus că intenționez să trimit un mesager la Victoria,peu a-i cere o întrevedere.Voiam să aflu ce se mai întâmplase.Victoria ducea o viață foarte agitată.De aceea imi plăcea atat de mult să corespundez cu ea.

-Și ai obținut întrevederea ?

-Nu,răspunse Alesandra.Se opri și-1 privi pe Colin.Tatăl tău mi-a povestit despre scandal.Se pare că Victoria a fugit cu un bărbat de condiție proastă și s-a căsătorit cu el in Gretna Green,iți poți imagina o asemenea poveste ? Familia ei crede cu siguranță asta.Tatăl tău mi-a spus că au dezmoștenit-o.

-Acum imi amintesc Am auzit și eu de scandal.

-Nu-i nimic adevărat din toata asta.El ridică o spranceană,mirat de vehemența vocii ei.

-Nu e ? întrebă el.

-Nu,nu e,spuse ea.Mă pricep la oameni,Colin,și te asigur că Victoria nu ar fi fugit cu un bărbat,Nu-i genul ei.Vreau să aflu ce i s-a întâmplat cu adevărat.S-ar putea să aibă necazuri și poate are nevoie de ajutorul meu,adăugă ea.Maine ii voi trimite fratelui ei un bilet prin care ii voi cere o întrevedere.

-Nu cred că familia ei dorește să i se amintească rușinea făcută de fiica lor.

-Voi fi foarte discretă.Vocea ei arăta că era sincer preocupată de asta.Era o ființă atat de poetică și atat de frumoasă incat era foarte greu să fii atent la ceea ce spunea.Ochii ei il hipnotizau.Observă că ținea mana pe clanța dormitorului lui.Era foarte distras de mirosul parfumului ei minunat.Un parfum vag de trandafiri plutea in aer.Colin făcu imediat un pas inapoi pentru a mări distanța dintre ei.

-Te superi dacă dorm in patul tău ?

-Nu știam că dormi aici.

-Flannaghan imi va muta maine lucrurile in camera cealaltă.Nu credea că vei veni acasă in seara asta.Era vorba doar de o noapte,dar acum,că a avut timp să pună așternuturi pe patul din camera cealaltă,voi fi fericită să-ți dau patul inapoi.

-Vom face asta maine dimineată.

-Ești foarte drăguț cu mine.Îți mulțumesc.Colin observă cearcănele intunecate de sub ochii ei.Fata era evident obosită și el o reținuse cu întrebările lui sacaitoare.

-Trebuie să te odihnești,Alesandra.E miezul nopții Ea confirmă din cap și deschise ușa dormitorului.

-Noapte bună,Colin.Mulțumesc încă o dată pentru că ești atât de ospitalier.

-N-aș putea întoarce spatele unei prințese năpăstuite spuse el.

-Poftim? Nu avea nici cea mai vagă idee ce voise el să spună prin remarcă aceea.De unde și până unde năpăstuită ?

-Alesandra,care este celălalt motiv pentru care ai venit la Londra ?

Păru tulburată de întrebare.Al doilea motiv nu e probabil foarte important,se gândi el.

-Eram doar curios,admise el,dând din umeri.Ai spus că ai avut două motive și mă întrebam...dar,lasă.Du-te și te culcă.Ne vedem maine dimineată.Somn ușor, prințesă.

-Mi-am amintit motivul,spuse ea precipitat.Colin se întoarse spre ea.

-Da?

-Vrei să ți-1 spun ?

-Da.Ea îl privi fix un timp.Ezitatea ei era evidentă.La fel și vulnerabilitatea.

-Vrei să fii cinstită cu tine ? El aprobă.

-Bineînțeles că vreau.

-Foarte bine,voi fi cinstită.Tatăl tău mi-a sugerat că nu trebuie să-ți spun,dar din moment ce ai insistat să știi și eu am promis că voi fi sinceră...

-Da ? accentuă el.

-Am venit la Londra ca să mă mărit cu tine.

Pe neașteptate,se simți din nou flămand.Era ciudat modul în care dorința aceea arzătoare pune stăpanire pe el așa,dintr-o dată.Niciodată nu avusese vreun semn prevestitor.Nu se gândise de mult,de foarte mult timp la o vanătoare,și acum la ceasul acesta tarziu din noapte,în timp ce stătea în ușa bibliotecii lui Johnston,ascultând ultimele barfe despre prințul regent sorbindu-și coniacul împreună cu alți domni iluștri,nevoia aceea aproape îl copleși.Simți cum îi slăbește puterea.Ochii îi ardeau și stomacul îl durea.Era gol,gol,gol.Avea nevoie să se hrănească din nou.

CAPITOLUL 3

Alesandra nu dormi prea mult în noaptea aceea.Expresia feței lui Colin,când îi spusese direct al doilea motiv pentru care venise la Londra,îi tăia respirația.Doamne,ce furios fusese! în dorința de a adormi din nou,oricât încercase,nu reușise să-și șteargă din minte imaginea furiei lui.Se spune că e bine să fii cinstit,se gândi ea.Faptul că-i spusese adevărul nu-i servise la nimic.Ar fi trebuit să fi tăcut.Alesandra oftă adanc.

Ba nu,trebuia să-i spună adevărul.Maica stareță ii băgase bine in cap acest lucru. Gandurile ii reveniră la expresia de furie a lui Colin.Cum poate un om cu gropițe atat de adorabile in obraji să aibă o privire atat de rece? Colin putea fi periculos cand erai supărat.Iși dorea din toată inima ca tatăl lui să-i fi spus și ei acest lucru important inainte ca ea să se fi simțit atat de stanjenită și să-1 fi enervat atat de mult pe Colin.Se temea de următoarea intalnire cu el.Nu se grăbi să se imbrace. Valena o ajuta.Camerista pălăvrăgea monoton in timp ce o pieptăna.Voia să știe toate detaliile despre programul prințesei in ziua aceea.Ieșea in oraș ? Dorea ca servitoarea să o insoțească ? Alesandra ii răspunse la intrebări cat putu mai bine. -Va trebui să ne găsim o altă gazdă de maine,spuse Alesandra.Îți voi spune ce planuri am,după ce le voi formula,Valena.Camerista termină de incheiat nasturii din spate ai rochiei albastre a Alesandrei,cand se auzi o bătaie in ușă. Flannaghan o rugă pe prințesă să meargă cat mai repede la stăpanul lui,in salon. Alesandra se gandii că nu ar fi bine să-1 lase să aștepte.Nu avea timp să-și impletească părul și nici n-avea chef.Nu avusese o cameristă cand locuise la manăstire și considera neplăcută această formalitate.Invățase să facă totul singură.O concedie pe Valena,ii spuse lui Flannaghan că va fi jos intr-o clipă și se grăbi spre valiză.Scoase de acolo carnețelul pe care i-1 dăduse tutorele ei,iși perie părul lăsandu-l pe spate și apoi ieși din cameră. Era gata să infrunte balaurul.Colin o aștepta in salon.Slătea in fața căminului,in partea opusă ușii,cu mainile la spate.Alesandra era ușurată să vadă că nu era incrunat.Părea numai ușor iritat. Rămase in ușă,așteptand să o invite in cameră.El nu scoase nici o vorbă timp indelungat.Stătea doar privind-o fix.Se gandii că poate incerca doar să-și adune gandurile.Sau să-și păstreze cumpătul.Se simți roșind cand el o cercetă calm și apoi își dădu seama că de fapt și ea il studia intr-un mod la fel de nepoliticos. Colin era un bărbat pe care nu se putea să nu-1 remarci.Era foarte atrăgător.Avea un corp solid,bine făcut.Purta pantaloni din piele de căprioară,brun-roșcați,cizme inalte,cizme bine lustruite,și o cămașă de un alb strălucitor.Personalitatea lui ieșea in evidență după modul in care se imbrăca,gandii ea,căci Colin lăsase nasturele de la guler deschis și nu pentru una dintre acele ingrozitoare cravate rigide.Evident,era un rebel,trăind in mijlocul unei societăți conservatoare,și nu-1 purta după modă.Era destul de lung-cel puțin pană la umeri,gandii ea-deși nu putea spune exact cat de lung,pentru că și-1 prinsese la spate cu o curelușă de piele,era un bărbat inalt,cu umeri și coapse puternice și ii amintea Alesandrei de unul dintre grănicerii aceia fioroși pe care-i văzuse desenați,cu cărbune,in ziare. Colin era foarte frumos dar și oarecum consumat. Ceea ce mai atenua aspectul lui inabordabil,se gandii ea,era zambetul lui cald,cand era liniștit.Acum,insă,nu era amuzat. -Intră și ia loc,Alesandra.Trebuie să stăm de vorbă.

-Desigur,răspunse ea prompt.Flannaghan apăru pe neașteptate lângă ea.O luă de braț ajutand-o să traverseze camera.

-Nu e necesar,strigă Colin,Alesandra poate merge și fără ajutor.

-Dar e prințesă,ii aminti Flannaghan stăpanului său.Trebuie să-i arătăm toată curtoazia noastră.Privirea severă a lui Colin îl făcu pe servitor să înceteze comentariile.Cu părere de rău,ii dădu drumul Alesandrei.Părea zdrobit.Alesandra încercă imediat să-1 mângâie.

-Ești un bărbat foarte atent,Flannaghan,il lăudă ea.Flannaghan o prinse din nou de braț.Ea îl lăsă să o conducă spre canapeaua imbrăcată în brocart.După ce se așeză,Flannaghan ingenunche și încercă să-i aranjeze faldurile rochiei.Ea nu-i acceptă ajutorul.

-Mai doriți ceva,prințesă ? Bucătăreasa vă va aduce micul dejun în câteva minute,adăugă el Doriți o ceașcă de ciocolată între timp ?

-Nu,mulțumesc,răspunse ea.Doresc un toc și o călimară cu cerneală.Vrei să fii atât de drăguț și să mi le aduci ? Flannaghan ieși din salon pentru a-i îndeplini cerința.

-Mă mir că nu a mai ingenuncheat,roști Colin trăgănat.Ieșirea lui îl făcu să zambească.

-Ai noroc cu un servitor atât de binevoitor,Colin.El nu-i răspunse.Flannaghan intră în grabă aducându-i prințesei cele cerute.Așeză tocul și cerneala pe o măsuță apropiată,pe care apoi o luă și i-o duse Alesandrei.Ea îi mulțumi, bineînțeles,și acea mică prețuire din partea ei îl făcu să roșească de plăcere.

-Inchide ușa după tine,ordonă Colin,Nu vreau să fiu intrerupt.Avea din nou o voce iritată.Alesandra oftă încet.Colin nu era prea amabil.Iși concentrează toată atenția asupra gazdei sale.

-Te-am supărat imi pare rău...El n-o lăsă să-si termine scuzele.

-Nu m-ai supărat,ii spuse el scurt.Era supărat și cu asta basta.Iși ținea maxilarul încleștat și dacă nu era un semn al adevăratelor lui sentimente,atunci ea nu știa ce altceva ar putea însemna.

-Înțeleg,spuse ea numai pentru a-1 împăca.

-Totuși,incepu el pe un ton tăios și serios,cred că trebuie să discutăm niște chestiuni importante aici și acum.De ce,pe pentru numele lui Dumnezeu,ai crezut că o să mă înșor cu tine ?

-Tatăl tău a spus că o vei face.

-Sunt un om matur,Alesandra,iau singur hotărârile care mă privesc.

-Da,sigur că ești un om matur,aprobă ea.Dar vei fi întotdeauna fiul lui.E de datoria ta să faci orice îți cere el.Fiii trebuie să-și respecte tații,indiferent de vârsta lor.

-E ridicol.Ea ridică ușor din umeri.Colin își păstră calmul

-Nu știu ce înțelegere ai stabilit tu cu tatăl meu,dar imi pare rău dacă el ți-a

promis ceva in numele meu. i vreau să mă înțelegi Ș că n-am nici cea mai mică intenție să mă insor cu tine.Ea își cobori privirea spre carnetelul pe care-l ținea in maini.

-Foarte bine,acceptă ea.Aprobarea ei rapidă,spusă pe un ton atat de obișnuit,il făcu suspicios.

-Nu ești supărată că te refuz ?

-Nu,bineînțeles că nu.Il privi zambind.Colin părea incurcat.

-Sunt dezamăgită,desigur,admise ea,dar nu sunt supărată.Aproape că nu te cunosc.Ar fi o prostie să fiu supărată.

-Exact,confirmă el,dand din cap.Nici nu mă cunoști.Nu vei dori să te căsătorești cu mine dacă...

-Cred că ți-am explicat deja,domnule.Tatăl tău m-a trimis să mă mărit cu tine.

-Alesandra,vreau să înțelegi...ea nu-l lăsă să termine.

-Îți accept decizia,domnule.El zambi fără să vrea,Prințesa Alesandra părea atat de pierdută!

-Vei găsi fără nici o dificultate un bărbat potrivit.Ești o femeie foarte frumoasă, prințesă.Ea ridică din umeri.Cu siguranță nu era afectată de complimentul lui.

-Imi inchipui că ți-a fost greu să mă întrebi,incepu el și Alesandra își îndreptă ținuta.

-Nu te-am întrebat,anunță ea.Pur și simplu ți-am explicat care era obiectivul primordial al tatălui tău.

-Obiectivul lui primordial ?

Vorbise ca și cand ar fi ras de ea,Alesandra simți că roșește de stinghereală.

-Nu-ți bate joc de mine,domnule.Discuția aceasta este și așa destul de delicată și fără să mă ridiculizezi.Colin dădu din cap.Vocea sa păru mai blandă cand vorbi; din nou.

-Nu-mi băteam joc de tine,spuse el înțeleg că ți-e greu și il consider pe tatăl meu răspunzător atat pentru deranjul tău cat și pentru al meu.Nu vrea să renunțe să-mi caute o soție.

-Imi sugerase să nu-ți spun nimic despre căsătorie.Spunea că tinzi intotdeauna să devii nechibzuit ori de cate ori acest cuvânt este folosit in prezența ta.Voia să-ți dau răgaz să mă cunoști inainte ca el să-ți explice care ii sunt intențiile.Se gandea...că ai putea să mă placi.

-Uite,te plac deja,spuse el.Dar nu pot să mă căsătoresc cu nimeni acum.In cinci ani,potrivit programului meu,voi avea o poziție financiară solidă și atunci voi putea să mă căsătoresc.

-Maica stareță te-ar plăcea,Colin,spuse Alesandra.Adoră programele și consideră că viața ar fi haotică fără ele.

-Cat timp ai stat la manăstirea aceea ? intrebă el,grăbit să schimbe subiectul.

-Destul de mult răspunse ea.Colin,imi pare rău,dar nu te pot aștepta.Trebuie să

mă mărit neapărat acum.Din nefericire,adăugă ea.Cred că ai fi un soț acceptabil.

-De unde stii ?

-Tatăl tău mi-a spus.El rase.Nu se putu abține.Doamne ce inocentă era! Observă că își stranse carnețelul in maini și imediat se forță să fie serios.Era deja stingherită.Tonul lui nu făcuse decat să-i accentueze stanjeneala.

-O să vorbesc cu tata și o să te scap de acest chin,promise el.Știu că el ți-a băgat ideile astea in cap.Poate fi foarte convingător,nu-i așa ?

Ea nu-i răspunse.Privea fix in poală.Pe neașteptate,Colin se simți ca un bădăran.O dezamăgise.La naiba,se gandi el,nu avea nici un sens.

-Alesandra,înțelegerea pe care ai făcut-o cu tatăl meu implică și un profil.Cat ? Fluieră ușor,după ce ea ii spuse suma exactă.Se sprijini de polița căminului și clătină din cap.Acum era furios pe tatăl său.

-Ei bine,n-o să fii dezamăgită.Dacă ți-a promis o asemenea avere,atunci o să ți-o plătească.Tu ți-ai indeplinit...

Ea ridică o mană in semn de tăcere,imitand inconștient felul maicii starețe.Colin se supuse fără să-și dea seama.

-Nu ai înțeles,domnule.Tatăl tău nu mi-a promis nimic.Eu i-am promis lui.Nu a vrut să accepte așa ceva și de fapt chiar eu am sugerat să plătesc pentru un soț.Colin rase din nou.Era sigur că glumește cu el.

-Nu e nimic de ras,Colin.Trebuie să mă mărit in trei săptămâni și tatăl tău nu face decat să mă ajute.La urma urmei,e tutorele meu.

Colin simți nevoia să se așeze.Merse pană la scaunul imbrăcat in piele din fața canapelei și se tolăni in el.

-Intenționezi să te căsătorești in trei săptămâni ?

-Da,răspunse ea.Și de asta am cerut ajutorul tatălui tău.Alesandra...își flutură carnețelul.I-am cerut să mă ajute să fac o listă.

-O listă cu ce ?

-Cu candidații potriviți.

-Și ? o indemnă el,

-Mi-a spus să mă mărit cu tine.Colin se aplecă in față,iși puse coatele pe genunchi și se incrunță,

-Ascultă-mă cu atenție,porunci el,nu mă insor c tine.Ea luă imediat tocul,il băgă in cerneală și trase o linie in susul paginii.

-Ce-ai făcut ?

-Te-am tăiat

-De la ce? Ea părea exasperată.

-De pe lista mea.Il știi cumva pe contele Templeton ?

-Da.

-E un bărbat bun ?

-Drace,nu,murmură el.E un stricat.A folosit zestrea surorii lui pentru a-și plăti

cateva din datoriile de la jocuri de noroc.Și încă mai frecventează masa de joc in fiecare seară.Alesandra muie tocul in cerneală și tăie și al doilea nume de pe listă.

-E ciudat că tatăl tău nu cunoștea viciul contelui.

-Tata nu mai frecventează cluburile.

-Atunci e explicabil,replică ea.Doamne,se pare că să fie mult mai greu decat am anticipat

-Alesandra,dar de ce te grăbești să te măriți ? Ea rămase cu tocul in aer.

-Poftim ? intrebă ea,concentrată asupra carnețelului El repetă intrebarea.

-Mi-ai spus că trebuie să te măriți in trei săptămani.Mă intrebam de ce ?

-Biserica,explică ea,dand din cap.Colin,il știi cumva pe marchizul de Townsend ? Are și el vreun viciu urat ? El își pierduse calmul.

-Lasă lista,Alesandra și răspunde-mi la intrebări Pentru Dumnezeu,ce are a face biserica cu...Ea il intrerupse.

-Mama ta s-a ocupat deja de asta.A și făcut toate aranjamentele.E cea mai minunată doamnă.Și,doamne,cat e de organizată!Va fi o nuntă minunată.Sper să poți veni și tu.Hotărasem să nu fac nuntă mare,mai mult din cauza părinților tăi.Așa că am stabilit una mică și intimă.Colin se intrebă dacă tatăl lui își dădea seama că pupila lui își ieșise din minți.

-Spune-mi mai clar.Adică ai făcut toate aranjamentele astea fără un bărbat care să...

-Nu eu,il intrerupse ea.După cum tocmai ți-am explicai,mama ta s-a ocupat de tot.

-Nu crezi că abordezi problema asta dintr-un unghi greșit ? De obicei,intai găsești un mire,Alesandra.

-Sunt de acord cu tine.Dar asta nu-i o situație obișnuită.Trebuie neapărat să mă mărit acum.

-De ce?

-Te rog să nu mă consideri nepoliticoasă,dar din moment ce tu ai decis să nu te căsătorești cu mine,cred că mai bine ar fi să nu știi de ce.Aș aprecia totuși ajutorul tău dacă vei accepta să mi-l dai.

Colin nu avea nici cea mai mică intenție să renunțe.Voia să afle adevăratul motiv pentru care ea trebuia să se mărite și o va afla inainte de sfârșitul zilei.Se decise să folosească o mică șmecherie și să reia intrebarea mai tarziu.

-Aș fi fericit să te ajut.De ce ai nevoie ?

-Aș vrea să-mi dai numele a cinci,nu,mai bine șase bărbați potriviți.Voi discuta cu ei săptămâna aceasta.Cam pe luna viitoare mă voi fi hotărat asupra cuiva.Doamne,era exasperantă!

-Care-ți sunt pretențiile ? intrebă el calm.

In primul rand,trebuie să fie onorabil.In al doilea rand,trebuie să aibă un titlu.

Tatăl meu s-ar răsuci în pământ dacă m-aș mărita cu un bărbat de rând.

-Nici eu nu am nici un titlu,ii aminti el

-Ai fost făcut cavaler.E un titlu.Colin rase.

-Ai uitat cea mai importantă condiție,nu-i așa? Trebuie să fie bogat.

Ea se încruntă.

-Cred că m-ai insultat,anunță ea.Totuși,incă nu cunoști bine și din acest motiv îți voi ierta cinismul.

-Alesandra,majoritatea femeilor care isi caută un soț vor să ducă o viață confortabilă,continuă el.

-Bogația nu e importantă pentru mine,răspunse Tu ești sărac ca un rob,și totuși doream să mă mărit cu tine ai uitat ? Sinceritatea ei îl irită.

-De unde știi tu dacă sunt bogat sau sărac ?

-Mi-a spus tatăl tău.Știi,Colin,cand te încrunți parcă ești un balaur.Pe maica Mary Felicity o făceam balaur,dar eram prea lașă ca să i-o spun în față.

Incruntătura ta e la fel de fioroasă și cred că porecla e mai potrivită pentru tine. Colin nu se lăsă păcălit.Nu avea de gând să renunțe la subiectul pe care-l discutau.

-Ce altceva mai ceri de la un soț ?

-Trebuie să mă lase în pace,spuse ea după ce se gândi un moment.Nu-mi doresc un bărbat care...să se învartească în jurul meu.El rase din nou.Regretă însă imediat,cand văzu expresia ei.Doamne,o jignise ! Ochii ei erau plini de lacrimi

-Nici eu nu mi-aș dori o soție care să se învartă în jurul meu,admise el,gandindu-se că astfel îi va ușura durerea.Ea nu-l privi.

-O femeie bogată ar fi potrivită pentru tine ? întrebă ea.

-Nu,răspunse el.Am hotărât cu mult timp în urmă să-mi câștig singur averea și vreau să-mi țin promisiunea.Fratele meu s-a oferit să ne împrumute bani,mie și asociatului meu Și,bineînțeles,și tata s-a oferit să mă ajute.

-Dar tu i-ai refuzat,continuă ea.Tatăl tău crede că ești prea independent. Colin se hotărî să schimbe subiectul.

-Soțul tău va împărți patul cu tine ? Ea refuză să-i răspundă.Iși ridică din nou tocul.

-Incepe lista,te rog.

-Nu.

-Dar ai spus că o să mă ajuți.

-Asta era înainte să-mi dau seama că nu ești în toate mințile.

Ea puse tocul înapoi pe masă și se ridică.

-Te rog să mă scuzi.

-Unde te duci ?

-Să împachetez.Colin o prinse la ușă.O luă de braț și o întoarse spre el.Chiar o supărare,fir-ar să fie ! Nu-i plăcea să vadă lacrimi în ochii ei mai ales fiindcă știa

că erau din cauza lui.

-Vei sta aici până voi decide eu ce vei face,spuse el,cu o voce brutală.

-Eu imi decid viitorul,Colin,nu tu.Dă-mi drumul.Nu stau acolo unde nu sunt dorită.

-O să stai aici,spuse el și o privi tăios ca s-o silească să bată in retragere.

Dar nu-i merse.Ea nu se lăsa intimidată.De fapt il privi și ea la fel.

-Nu mă vrei,ai uitat ? il provocă ea.El zambi.

-O,ba te vreau.Numai că nu doresc să mă insoresc cu tine.Sunt foarte sincer cu tine și văd după roșeața ta că te-am șocat.Ești prea tânără și prea inocentă pentru un asemenea om periculos.Lasă-l pe tatăl meu...

-Tatăl tău e prea bolnav ca să mă ajute,il intrerupse ea smulgându-și mana din stransoarea lui.Dar sunt alții care imi vor veni in ajutor.Nu trebuie să fii îngrijorat.Nu își putea explica de ce,dar se simțea insultat.

-Din moment ce tatăl meu este prea bolnav pentru a-și vedea de indatorirea sa de a avea grijă de tine,sarcina lui cade pe umerii mei.

-Nu,nu-i așa,comentă ea.Fratele tău,Caine,va fi tutorele meu.El este următorul desemnat.

-Dar și Caine este bolnav,nu-i așa ? Convenabil,nu ?

-Nu cred că e nimic convenabil in legătură cu boala lui,Colin.

Nu se obosi să mai discute cu ea chestiunea aceasta și se făcu că nici nu o auzise.

-Și ca tutore al tău,in această perioadă,in care familia este bolnavă,eu voi decide unde te vei duce și cand.Nu mai privi sfidător,domnișoară,ordonă el.Intotdeauna fac așa cum vreau eu,Până la căderea serii voi afla de ce crezi că trebuie să te măriți așa repede.Ea clătină din cap.Colin o prinse de bărbie și o obligă să stea dreaptă,

-Doamne,ce încăpănată ți ești.O ciupi apoi de nas și ii dădu drumul.

-Mă voi intoarce in cateva ore.Stai aici,Alesandra.Dacă pleci,voi veni după tine.Raymond și Ștefan așteptau in foaier.Colin trecu pe lângă ei și apoi se opri.

-N-o lăsați să plece,porunci el.Raymond il aprobă imediat.Ochii Alesandrei se măriră.

-Dar sunt valeții mei,Colin,strigă ea.Ei,drăcie,o tratase ca pe un copil,ciupind-o de nas și vorbindu-i atat de condescendent,iar ea chiar că se purta ca un copil.

-Da,sunt valeții tăi,o aprobă Colin.Dar imi dau socoteală mie,nu-i așa,băieți ? Atat Raymond cat și Ștefan aprobă din cap.Alesandra se simțea jignită in amorul propriu și aproape că ii venea să izbucnească și să-i spună care era părerea ei despre metodele lui neelegante.

Demnitate și decență.Aceste cuvinte răsunară in mintea ei și parcă o simți pe maica stareță in spatele ei privind-o peste umăr.Era un sentiment ridicol,desigur,pentru că maica stareță era atat de departe...Totuși,lecțiile ei prinseseră

rădăcini. Alesandra se forță să pară calmă și aprobă din cap.

-Vei lipsi mult, Colin ? întreba ea, cu o voce cat se poate de calmă. Lui îi păru că vocea ei era răgușită. Și îl privea de parcă ar fi vrut să țipe la el. Colin zambi.

-Probabil, răspunse el O să-mi duci dorul ? Ea îi răspunse tot cu un zambet.

-Probabil că nu. Ușa se închise în rasetul lui.

CAPITOLUL 4

Nu-i simțise deloc lipsa. Colin nu veni acasă decât mult după cină, Alesandra era mulțumită că fusese plecat, pentru că nu-și dorea să se amestece în treburile ei și cu siguranță s-ar fi amestecat. Era ocupată cu întâlnirile ei, își petrecu restul dimineții și toată după-amiaza întreținându-se cu vechi prieteni ai tatălui ei.

Veniseră unul după altul să-și prezinte omagiile și să-și ofere serviciile

Alesandrei, cât timp urma să stea la Londra. Cei mai mulți dintre ei erau nobili, oameni cu titluri, dar printre ei erau și artiști, precum și oameni care munceau ca să-și câștige existența. Tatăl Alesandrei avusese prieteni din toate clasele sociale. Fusese o persoană care se pricepea la oameni trăsătură pe care Alesandra credea că o moștenise și descoperi că-i plăceau toți prietenii tatălui ei.

Ultima sa întâlnire era cu Mathew Arnold Dreyson. Acel bătranel burtos fusese agentul de încredere al tatălui ei în Anglia și încă administra proprietăți ale Alesandrei-Dreyson și își păstra de douăzeci și trei de ani mult râvnită poziție de angajat al companiei Lloyd din Londra. Standardele lui, ca agent bursier, erau printre cele mai înalte. Nu era numai cinstit, ci și inteligent. Tatăl Alesandrei își instruisese soția, care la rândul ei o instruisese pe Alesandra, ca, în cazul morții lui, ele să se bizuie pe sfatul lui Dreyson, în problemele financiare.

Alesandra îl invită să rămână la cină. Flannaghan și Valena serviră la masă.

Totuși toată treaba o făcuse camerista, deoarece Flannaghan era preocupat să asculte discuția pe teme financiare de la masă. Era uimit că o femeie poate avea atâtea cunoștințe despre piață și își puse în minte să nu uite să-i spună stăpanului său cele auzite. Dreyson petrecu mai bine de două ore examinând diverse recomandări, Alesandra adăugă și ea una și apoi încheie tranzacțiile. Agentul bursier folosisese numai inițialele ei când arătase hartiile giranților de la Lloyd, deoarece era de neînchipuit ca o femeie să investească într-o afacere. Chiar și Dreyson s-ar fi inspăimântat dacă ar fi știut că de fapt sugestiile pe care i le dădea Alesandra erau ale ei, dar ea înțelegea; prejudecățile sale față de femei. Ea evitase acest obstacol inventând un vechi prieten de familie pe care-l numea unchiul Albert. Ii spuse lui Dreyson că acest om nu-i era chiar rudă, dar ținea atât de mult la el, încât de mulți ani îl considera ca pe o rudă a sa. Ca să se asigure că Dreyson nu va încerca să facă cercetări în legătură cu acel om, mai adăugase că Albert era un prieten foarte apropiat al tatălui ei.

Explicația ei satisfăcuse curiozitatea lui Dreyson. Nu îl deranja faptul că primea instrucțiuni privind acțiunile de la un bărbat, deși comentase, nu numai o dată, că i

se părea foarte ciudat că Albert îi permitea Alesandrei să semneze cu inițialele ei în locul lui. Dorise să-l întâlnească pe sfătuitoarul și ruda onorifică a Alesandrei, dar ea îi explică foarte repede că Albert se retrăsese în ultimul timp și nu accepta să vadă pe nimeni. De când se mutase în Anglia, el descoperise că vizitatorii îi abăteau atenția de la rutina zilelor liniștite, mințise ea. Cum Dreyson scotea un comision frumos din fiecare comandă pe care o încredința giranților și cum sfatul unchiului Albert era foarte bine venit, nu mai comentase. Dacă Albert nu voia să-l întâlnească, așa să fie. Să-și îndepărteze un ș client era ultimul lucru pe care ar fi vrut să-l facă. Albert, decise el, era pur și simplu excentric.

După cină, se întoarseră în salon, unde Flannaghan îl servi pe Dreyson cu un pahar de Porto. Alesandra stătea pe canapeaua din fața musafirului ei și asculta câteva povestioare amuzante despre semnatarii care se îngrămădeau la bursă. Ar fi vrut să vadă cu ochii ei pardoselile strălucitoare din lemn de esență tare, pe care erau îngrămădite boxele de lemn pe care ei le numeau cutii, de unde giranții își conduceau afacerile.

Dreyson îi povesti despre un obicei ciudat inițiat în 1770, care se numea Strigarea în Sală. Un chelner, explică el, cunoscut sub numele de Rinichiul, se urca în ceva care aducea cu un amvon și citea ziarul tare și răspicat, în timp ce gentlemanii care formau audiența stăteau la mesele lor și își sorbeau băuturile. Alesandra trebuia să se mulțumească să-și imagineze doar scena, deoarece femeilor le era interzis accesul la Bursă.

Colin sosi tocmai când Dreyson își termina băutura. Îi aruncă pelerina lui Flannaghan, apoi intră în salon. Se opri brusc când îl văzu pe musafir.

Atât Dreyson cât și Alesandra se ridicară. Ea îl prezintă pe agent gazdei sale. Colin știa deja cine era Dreyson și era impresionat, pentru că Dreyson avea o reputație foarte bună în domeniul și maritim. Agentul era considerat de mulți un geniu financiar. Colin îl admira pe acest om. În competiția dură a pieței, Dreyson era printre foarte puținii care puneau afacerile clienților săi înaintea propriilor profituri. Era într-adevăr un om de onoare și Colin considera acest lucru o calitate remarcabilă pentru un agent.

-Am întrerupt cumva o întâlnire importantă ? întrebă el.

-Am terminat cu afacerile, replică Dreyson. E o plăcere să vă întâlnesc, domnule, continuă el. Am urmărit urcușul companiei dumneavoastră și trebuie să vă felicit. Ați mers de la trei nave pe care le aveți la douăzeci în numai cinci ani. Este foarte impresionant, domnule. Colin aprobă.

-Asociații mei și cu mine am încercat să rămănem competitivi, spuse el

-V-ați gândit să vindeți acțiuni și altora, domnule? Chiar că eu însumi aș fi interesat să investesc într-o companie atât de sigură.

Lui Colin îi zvăcnea piciorul și-l durea, își schimbă poziția, apoi clătină din cap. Ar fi vrut să se așeze să-și sprijine piciorul rănit și să bea până ce-i va trece

durerea, Totuși, nu avea de gând să se răsfete și își schimbă din nou poziția, pe când se sprijini de canapea și apoi se forță să se concentreze asupra conversației pe care o purta cu agentul.

-Nu, anunță el. Acțiunile în Compania Maritim Emerald sunt împărțite egal între mine și Nathan. Nu suntem interesați să existe și alți proprietari.

-Dacă vă veți răzgândi vreodată...

-Nu mă voi răzgândi. Dreyson își înclină capul.

-Prințesa Alesandra mi-a explicat că sunteți tutorele e temporar, cât timp familia dumneavoastră e bolnavă.

-Așa e.

-Vi s-a făcut o adevărată onoare, spuse Dreyson, Se opri pentru a-i zambi Alesandrei.

-Protejați-o cum trebuie, domnule, E o comoară, prețioasă. Alesandra se simți stănjinită de lauda lui Dreyson. Totuși deveni din nou atentă când agentul îl întrebă pe Colin ce mai face tatăl lui.

-Am fost recent pe la el, răspunse Colin, A fost foarte bolnav, într-adevăr, dar acum e mai bine. Alesandra nu-și putu ascunde surpriza. Se întoarse către Colin.

-Doar n-ai... Se opri la timp. Fusese gata să-i scape un fapt evident și anume că n-o crezuse și că, în realitate, încercase să-l prindă pe tatăl lui cu o minciună. Găsi că purtarea lui era rușinoasă. Problemele personale nu trebuie discutate în fața partenerilor de afaceri. Nu dorea să încalce această regulă sacră, indiferent cât de jignită era.

-Ce nu am făcut ? întrebă Colin. Ranjetul lui sugera că știa ce avusese ea de gând să spună și își păstră expresia senină, dar privirea ei deveni glacială.

-Nu te-ai apropiat prea mult de mama și de tatăl tău întrebă ea. Cred că boala ar putea fi molipsitoare, îi explică ea lui Dreyson.

-Ar putea fi ? spuse el abținându-se să nu radă. Alesandra îl ignoră, continuând să-l privească pe agent.

-Fratele mai mare al lui Colin și-a vizitat familia pentru o oră sau două, cu câteva zile în urmă, și atât soția lui, cât și el sunt acum bolnavi. L-aș fi avertizat, desigur, dar plecasem să călăresc și, când m-am întors, Caine trecuse deja pe acolo. Dreyson își exprimă compasiunea în legătură cu starea proastă a familiei, apoi Alesandra și Colin îl însoțiră pe Dreyson până la ușă.

-Mă voi întoarce peste trei zile, prințesă Alesandra, cu hartiile gata de semnat, dacă nu vă stric programul. Agentul de bursă plecă imediat Colin închise ușa după el. Se întoarse și o găsi pe Alesandra la un pas în spatele lui, privindu-l fix, cu mainile în șolduri.

-Imi datorezi scuze, anunță ea.

-Da, desigur.

-Când mă gandesc că tu...? Își ieșise din fire. Colin zambi.

-Da,spuse el din nou.Nu te-am crezut cand mi-ai că tatăl și fratele meu sunt amandoi prea bolnavi ca să aibă grijă de tine.

-Și a trebuit să vezi cu ochii tăi,nu-i așa ? Nici nu-i luă in seamă vocea furioasă.

-Admit că am crezut că totul era o invenție,ii spuse el.Și,intr-adevăr,am crezut că o să-l aduc pe tata cu mine cand mă voi intoarce.

-In ce scop ? El decise să fie cinstit până la capăt.

-Să te ia de-aici,Alesandra.Ea incercă să nu arate că se simțea jignită.

-Imi pare rău că șederea mea aici te deranjează atat de mult.Colin oftă.

-Nu trebuie să te gandești că mă deranjezi tu ca persoană.Numai că sunt prea prins in afaceri acum și nu am timp să fac pe tutorele.

Colin se intoarse către servitorul lui inainte ca ea să-i poată spune că se simțise direct vizată.

Flannaghan,adu-mi ceva de băut.Ceva cald,A fost al naibii de frig astăzi.

-Așa-ți trebuie,interveni Alesandra.Firea ta suspicioasă o să te bage intr-un bucluc intr-o bună zi.Se aplecă spre ea și o privi foarte de aproape.

-Datorită firii mele suspicioase am supraviețuit prințesă.

Ea nu înțelese ce voia el să spună; nu-i plăcea nici felul in care se incrunta la ea și se hotări să-l lase in pace.Se intoarse să urce scările.Colin o urmă.O auzi murmurand ceva,dar nu prinse nimic.Oricum gandurile lui erau prea imprăștiate să poată da atenție observațiilor ei.Se străduia să nu-i observe mișcarea grațioasă a șoldurilor sau să recunoască faptul că era ademenitoare.Auzi un oftat in spatele ei și știi că el urca scările in urma ei.Fără să se intoarcă,il intrebă:

-Ai trecut și pe la Caine,sau l-ai crezut pe tatăl tău cand ți-a spus că și fratele tău este bolnav ?

-Am trecut pe la el.Se răsuci și se incrunță la el.Aproape că se ciocni de el Cum ea se afla cu o treaptă mai sus,se priveau acum ochi in ochi.

Ea observă fa a bronzată și ochii strălucitori ț căpătand o nuanță verzuie,intr-un zambet neașteptat.El ii observă pistruii atrăgători de pe nas.Alesandrei nu-i plăcea panta pe care alunecaseră gandurile ei.

-Te-ai umplut de praf,Colin.Și probabil mirăși asemeni calului tău.Ai nevoie de o baie.Nu-i plăcu tonul ei.

-Incetează să te mai holbezi la mine,ii ordonă el cu o voce la fel de tăioasă ca a el.O pupilă n-ar trebui să-și trateze tutorele cu atata neobrăzare.

Nu avu o replică promptă la această afirmație.Colin era tutorele ei deocamdată și probabil că trebuia să fie respectuoasă.Totuși nu dorea să-l aprobe și asta pentru că spusese clar că nu o dorea acolo.

-Fratele tău se simte mai bine ?

-E pe jumătate mort,ii spuse el pe un ton vesel.

-Nu ții la Caine ? El rase.

-Bineînțeles că țin la fratele meu.

-Atunci de ce păreai atât de fericit când ai spus că e pe jumătate mort ?

-Pentru că e într-adevăr bolnav și nu e în cardășie cu tata și cu toate uneltirile lui.Ea clătină din cap către el,se întoarce din nou și urcă scările.

-Soția lui se simte mai bine ? întrebă ea peste umăr.

-Nu e la fel de fragilă cum e Caine,răspunse Colin.Din fericire,fetița lor nu a fost expusă.Ea și Sterns au stat la turn.

-Cine e Sterns?

-Servitorul-dădacă,explică el.Caine și Jade vor rămâne la Londra până se vor însănătoși.Mama se simte mai bine,dar surorile mele încă nu pot păstra nimic în stomac.Nu-i ciudat,Alesandra,că tu nu te-ai îmbolnăvit ?

Ea nu-l privi.Știa că e de vină și nu-i plăcea să recunoască.De fapt,acum,că mă gândesc la asta,am fost cam bolnavă în timpul călătoriei spre Anglia,remarcă ea.El rase.

-Caine îți spune Pacostea.Ea se întoarce să-l privească din nou.

-Nu am îmbolnăvit pe nimeni cu bună știință.Chiar mă invinuieste pe mine ?

-Da,minți el numai ca s-o necăjească.Iși cobori umerii.

-Sperasem să mă mut maine la fratele tău și la soția sa.

-Nu poți.

-Acum te gândești că o să-ți răman pe cap,nu-i așa ? Aștepta ca el să nege lucrul acesta.La urma urmei,un gentleman ar fi spus ceva galant,chiar dacă era o minciună,doar pentru a fi politicos.

-Alesandra,mi-ai rămas pe cap.Ea îl privi fix,șocată,fiindcă el fusese prea cinstit.

-Ai putea la fel de bine să accepți situația și să încerci să fii drăguț.

Ea traversă în grabă holul și intră în biroul lui.El se sprijini de tocul ușii și o privi cum își aduna hartiile de pe masa de lângă cămin.

-Doar nu te-ai supărat că n-am crezut că familia mea e bolnavă,nu-i așa ?

Ea nu-i răspunse.

-Tatăl tău a vorbit cu tine despre situația mea ? Teama din privirea ei îl surprinse.

-Nu a fost în stare să discute prea mult Ea se relaxă vizibil.

-Dar o să-mi povestești tu,nu-i așa ? Vorbise încet,liniștitor.Ea reacționează totuși ca și când ar fi strigat la ea.

-Aș fi preferat să-ți explice tatăl tău.

-Nu poate.O vei face tu.

-Da,aprobă ea,într-un tarziu.Eu voi fi cea care-ți va spune.Ii blochezi calea lui Flannaghan,adăugă ea,această întrerupere făcând-o să se simtă mai liniștită.

-Prințesa Alesandra aveți un musafir:Neil Peny,contele de Hargrave,vă așteaptă în salon pentru a vă vorbi.

-Ce vrea ? întrebă Colin.

-Neil este fratele mai mare al Victoriei,explică ea.I-am trimis un bilet azi-dimineață,cerându-i să mă viziteze.Colin merse până la birou ca să se

sprijine de el.

-Știe că vrei să-i pui întrebări despre sora lui ? Alesandra îi dădu lui Flannaghan hartiile, îl rugă să i le pună în camera ei, apoi se întoarse către Colin.

-Nu i-am explicat exact scopul întâlnirii.

Se grăbi să iasă din cameră, astfel încât Colin să nu mai aibă timp să o dojenească că se folosea de înșelătorii. Îi ignoră somațiile și merse de-a lungul holului către camera ei. Alcătuiuse o listă de întrebări pe care urma să i le pună lui Neil și nu voia să uite vreuna din ele. Hartia era pe noptieră. O împăturii, îi zambi lui Flannaghan și cobori în grabă.

Flannaghan voi să o anunțe, dar ea nu-l lăasă. Neil stătea în picioare în salon. Se întoarse când Alesandra ajunsese în hol și o salută înclinându-se adânc.

-Vă mulțumesc că ați venit atât de repede, începu ea, după ce făcu o reverență.

-Ați menționat că problema pe care vreți să o discutați este foarte importantă, prințesă, Ne-am mai întâlnit cumva ? Sunt sigur că dacă ne-am fi întâlnit, mi-aș fi amintit. Fratele Victoriei încerca să fie fermecător, își spuse Alesandra, dar zambetul lui era mai degrabă disprețuitor, contele de Hargrave era cu foarte puțin mai înalt decât Alesandra, și se purta atât de bățos de parcă ar fi fost scrobît o dată cu hainele lui. În afară de culoarea ochilor, Alesandra nu reuși să găsească pe fața lui trasă vreo asemănare cu Victoria. Ochii aveau aceeași nuanță căpruie. Dar Victoria moștenise trăsăturile cele mai plăcute ale familiei. Nasul ei era scurt și drept. Nasul lui Neil era lung, ca al unui vultur, și foarte îngust. Alesandra nu-l găsi deloc atrăgător; în plus avea și o voce nazală.

Aparențele, își aminti ea, nu înseamnă nimic. Se ruga ca Neil să aibă o fire la fel de plăcută ca a sorei lui. Părea snob. Spera să nu fie așa.

-Vă rog să poftiți înăuntru și să luați loc. Vreau să vă vorbesc despre o problemă care mă privește și vă rog să-mi răspundeți la câteva întrebări.

Neil consimți, apoi se întoarse și traversă încăperea, O pofti să se așeze pe canapea, după care luă loc pe un scaun apropiat, picior peste picior, cu mainile sprijinite pe genunchi. Avea unghiile cam lungi pentru un bărbat și perfect îngrijite.

-N-am mai vizitat niciodată această casă, remarcă Neil. Se uită prin cameră și adăugă disprețuitor: Zona este minunată, dar înțeleg că este numai o casă mică.

-Da, aprobă ea.

-E îngrozitor de mică, nu-i așa? Mă gândesc că o prințesă ar avea nevoie de o reședință mai adecvată. Neil era într-adevăr snob. Alesandra se străduia să placă, dar remarcile lui făceau dificil acest lucru.

Totuși, e fratele Victoriei și Alesandra avea nevoie de ajutorul său pentru a-și găsi prietena.

-Sunt foarte fericită, aici, spuse ea, forțându-se vorbească pe un ton plăcut.

Acum, domnule, aș vrea să vorbesc despre sora dumneavoastră.

Lui Neil nu-i făcu plăcere să audă acest lucru.Zambet ii pieri imediat.

-Sora mea nu e un subiect de discuție,prințesă Alesandra.

-Sper să vă fac să vă răzgandiți.Am intalnit-o anul trecut pe Victoria,adăugă ea. In timpul călătoriei,a stat la manăstirea Holy Cross cat a fost bolnavă.V-a vorbit vreodată despre mine ? Neil dădu din cap.

-Sora mea si cu mine vorbeam foarte rar.

-Adevărat ? nu-și putu ascunde surpriza Alesandra.Neil oftă exagerat de adanc.

-Victoria locuia cu mama noastră,Eu am proprietatea mea,adăugă el pe un ton infatuat Bineințeles,acum că-i plecată Dumnezeu știe unde,mama s-a mutat la mine.Incepu să bată ritmic cu degetele pe genunchi,cu o neliniște aparentă.

-Vă rog să mă scuzați dacă vă e greu să vorbiți despre asta,dar mă îngrijorează Victoria.Nu cred că ea ar fugi vreodată ca să se mărite.

-Nu vă faceți griji,se opuse el.Nu merită grija nimănui.Cum și-a așternut...

-Nu vă înțeleg această atitudine dură.Victoria poate avea necazuri.

-Iar eu nu vă înțeleg atitudinea,prințesă,ii răspuns Neil pe același ton.Nu sunteți de mult timp in Anglia și nu înțelegeți așadar ce poate insemna un scandal pentru statutul social al cuiva.Mama a fost aproape distrusă de faptele necugetate ale Victoriei,inchipuiți-vă, pentru prima oară in cincisprezece ani nu a fost invitată la petrecerea familiei Ashford.Umilița a țintuit-o la pat o lună.Sora mea a pierdut totul.Este și a fost intotdeauna o nechibzuită.S-ar fi putut mărita cu oricine ar fi vrut.Știu că a refuzat cel puțin trei nobili gentlemeni.Victoria s-a gandit numai la ea,cu siguranță,in timp ce mama își făcea griji și se zbătea să-i găsească o partidă bună,ea se strecura pe ușa din spate,ca să-și intalnească iubitul.Alesandra se lupta din răspuțeri să nu-și piardă cumpătul.

-Nu puteți ști asta cu siguranță,replică ea.Cat despre scandal...

Nu apucă să termine ce avea de spus.

-Sigur,nu vă pasă de scandal,bombăni Neil. Nu-i de mirare că dumneavoastră și sora mea v-ați împăcat atat de bine.

-Ce vreți să insinuați,de fapt ?

-Locuiți in aceeași casă cu un bărbat necăsătorit.Umblă deja vorbe.

Alesandra respiră adanc,incercand să-și păstreze calmul.

-Și ce spun aceste vorbe?

-Unele spun că sir Colin Hallbrook este vărul dumneavoastră.

Lăsă să-i cadă lista in poală,apoi se ridică.

-Victoria mi-a vorbit foarte rar de dumneavoastră și acum înțeleg de ce.Sunteți un om vrednic de dispreț,Neil Peny.Dacă nu aș fi atat de preocupată de binele Victoriei,v-aș da afară in momentul acesta.

-Voi avea eu grijă de asta,anunță Colin din ușă.Stătea sprijinit de tocul ușii,cu mainile încrucișate.Părea liniștit dar ochii lui,O,Doamne,ochii lui arătau cat era de furios.Alesandra nu-l văzuse niciodată pe Colin atat de nervos,văzandu-l,o

trecură florii.Neil păru surprins că fusese intrerupt își reveni imediat și se ridică:

-Dacă aș fi știut adevăratul motiv pentru care doreați să aveți, n-aș fi venit niciodată aici.Bună ziua, prințesă.

Ea rămăsese cu ochii pironiți asupra lui Colin, fără să-i reacționeze.Avea strania senzație că Colin era gata să se repezească asupra lui. Senzația ei se dovedea adevărată.Flannaghan ținea ușa deschisă oaspetelui lor.Colin se duse lângă servitorul său.Pe fața lui nu se putea citi nimic și de aceea Neil nu se gândi nici o clipă că voia cu-adevărat să-l arunce afară.

Dacă ar fi clipit, ar fi pierdut scena.Neil nu avu timp decăt să scoată un scancet de indignare ce semăna foarte mult cu un grohăit de porc suferind.Colin îl înșfăcă de ceafă și de betelia din spate a pantalonilor, îl ridică și îl aruncă afară.

Neil ateriză în șanț.Alesandra scăpă un oftat, își săltă faldurile fustei și alergă până la ușa din față.Flannaghan o lăsă să-l vadă pe contele de Hargrave aruncat în stradă, înainte de a închide ușa.Se întoarse pentru a-l înfrunța pe Colin.

-Acum ce mă faci ? Mă îndoiesc că se va mai întoarce aici, după felul în care l-ai azvarlit în stradă.

-Omul te-a insultat.Nu pot permite una ca asta.

-Dar am nevoie de el ca să-mi răspundă la întrebări.Colin ridică din umeri.Ea își trecu degetele prin păr cu un gest nervos.Nu știa dacă era mulțumită sau indignată de ceea ce făcuse Colin.

-Ce-am făcut cu lista ?

-Ce listă, prințesă ? întrebă Flannaghan.

-Lista cu întrebările pe care voiam să i le pun lui Neil. Se grăbi din nou să intre în salon, se aplecă și găsi bucata de hartie sub canapea.Colin și Flannaghan o priveau.

-Prințesa Alesandra crede din toată inima în listele spuse Flannaghan.

Colin nu comentă această afirmație.Se încruntă la Alesandra când trecu pe lângă el și urcă scările.

-Nu-ți voi permite să-l mai inviți pe Neil Peny aici Alesandra, strigă el, clocotind de furie din cauza aceluia om increzut.

-Ba sigur c-o să-l mai invit, îi strigă ea peste umăr.Casa aceasta imi aparține mie pe cât îți aparține și ție, din moment ce ești ca și tutorele meu.Sunt hotărâtă să aflu dacă Victoriei îi este bine, Colin, și, dacă asta înseamnă să-l suport pe fratele ei nesuferit, atunci o să-l suport.Colin se întoarse către servitor

-Să nu-l lași să intre, ai înțeles ?

-Perfect, domnule.Este de datoria noastră să o protejăm pe prințesă de barfitori.

Alesandra dăduse deja colțul în capătul scărilor, așa că nu auzi nici ordinul lui Colin, nici aprobarea lui Flannaghan.Era complet dezgustată de bărbați, în general, și de Neil Peny în particular.Hotări să uite deocamdată de existența fratelui Victoriei.Avea destul timp a doua zi să hotărască ce va face în

continuare. Valena își aștepta stăpana în dormitor. Ea și Flannaghan mutaseră deja lucrurile Alesandrei din camera lui Colin în cea alăturată.

Alesandra se așează pe marginea patului și-și scoase pantofii.

-Se pare că vom mai sta aici câteva zile, Valena.

-Au sosit cuferele, prințesă. Să încep să despachetez ?

-Avem destul timp maine. Știu că e încă devreme, dar mă duc să mă culc acum.

Nu trebuie să stai să mă ajuți. Valena o lăsă singură. Alesandra se pregăti încet de culcare. Se simțea destul de istovită după întâlnirile din ziua aceea.

Faptul că vorbise cu atât de mulți prieteni ai tatălui ei și aflase povești minunate despre el îi trezise dorul atât de tatăl, cât și de mama ei. Poate că ar fi putut să-și păstreze cumpătul dacă Neil nu s-ar fi dovedit a fi un om atât de crud.

Voia să strige la el și să-i spună că ar fi trebuit să fie mulțumit că avea o mamă și o soră pe care să le iubească. N-ar fi înțeles și nici nu i-ar fi păsat, își imagina ea, bănuia că era ca mulți alți oameni pe care-i întâlnise, pentru care familia nu însemna nimic. Preț de câteva momente se compătimi. Nimănui nu-i păsa cu adevărat de ea. Colin îi spusese că e numai o pacoste, iar dragul ei tutore, deși mai bland și mai înțelegător decât fiul lui, o considera și el, probabil, o pacoste.

Ii era dor de mama ei. Amintirile vieții de familie nu o liniștiră. O făcură să sufere de singurătate. Se sui în pai puțin mai tarziu, se ascunse sub cuvertură și plânse până adormi. Se trezi în mijlocul nopții, fără să se simtă mai bine și începu să plângă din nou. Colin o auzi. Era și el în pat. Oricum nu putuse să adoarmă.

Zvacnirea piciorului îl ținea treaz. Alesandra nu făcea prea mult zgomot, dar Colin era obișnuit cu orice sunet din casă. Imediat dădu cuvertura la o parte și cobori din pat. Era la jumătatea camerei când își dădu seama că e complet gol. Își puse o pereche de pantaloni atinse manerul ușii și apoi se opri. Voia să o liniștească, deși în același timp știa că probabil va fi stingherit pentru că o auzise plângând. Sunetele erau înăbușite, ceea ce însemna că ea nu-și dorea să fie auzită plângând și știa că trebuie să-i respecte intimitatea.

-Drace, murmură el. Nu se mai putea controla. Nu era atât de nehotărat de obicei. Instinctele îi spuneau să se îndepărteze de Alesandra. Era o complicație pe care nu era pregătit să și-o asume. Se întoarse și se sui înapoi în pat într-un tarziu, recunoscând că nu o proteja pe Alesandra doar de neplăceri, o proteja și de ideile lui desfrantate. Ea era în pat, probabil că purta doar o cămașă de noapte subțire și, la naiba, dacă s-ar fi apropiat știa că ar fi atins-o.

Colin încleșta dinții și închise ochii. Dacă micuța inocentă de alături ar fi avut vreo cât de vagă idee despre ce gândea el și-ar fi pus valeții de strajă în jurul patului. Doamne, cât o dorea !

Omorase o tarfă. Fusese o greșeală. Nu-l satisfăcuse deloc. Lipsiseră goana după putere absolută și senzația de împlinire. Zile întregi reflectă asupra acestei probleme înainte de a găsi explicația potrivită. Starea aceea de beatitudine venea

abia după o vanătoare reușită. Tarfa se lăsase prea ușor și, deși țipetele ei îl excitaseră, nu fusese totuși același lucru. Nu, nu, era nevoie să apeleze la inteligență pentru a-și ispiti prada, era nevoie de acea seducție exercitată de stăpan asupra unei inocente. Acelea erau elementele cheie care dădeau tot farmecul. Tarfa fusese o murdară. Nu merita să se culce cu ceilalți. O aruncă într-o rapă și o lăsă pradă sălbăticiunilor. Avea nevoie de o doamnă !

Colin plecase deja, când Alesandra cobori în dimineața următoare. Flannaghan și Raymond se așezară și ei la masa din sufragerie, când ea se apucă să sorteze uriașul teanc de invitații sosite în acea dimineață. Ștefan dormea, după ce făcuse de pază toată noaptea. Alesandra nu credea că era necesar ca cineva să stea de pază toată noaptea, dar Raymond, cel mai în vârstă dintre cei doi paznici, nici nu vru să audă. Cineva trebuia întotdeauna să fie în alertă, în caz că se întâmplă ceva, argumentase Raymond, și din moment ce îi dăduse lui această slujbă, trebuia să-l lase să facă așa cum credea de cuviință.

-Dar suntem în Anglia, acum, îi reaminti ea valetului.

-Generalul nu trebuie tratat cu indiferență, îi replică Raymond. Am ajuns aici, nu-i așa ? Dar poate că a trimis oameni cu următorul vapor.

Alesandra puse capăt discuției și se concentra asupra teancului de invitații.

-Sunt uimită cât de repede a aflat atata lume că sunt la Londra, remarcă ea.

-Nu mă surprinde, răspunse Flannaghan. Eu am auzit barfe de la bucătăreasă, care auzise de la măcelar, că ați făcut senzație. Mă tem că este vorba și de puțină barfă pentru că stați aici, dar faptul că aveți doi paznici și o cameristă cu dumneavoastră face ca remarcile să fie mai puțin usturătoare. Au și o parte amuzantă a discuției... prostii, de fapt... Alesandra tocmai scotea un bilet dintr-un plic. Se opri și își ridică privirea către Flannaghan,

-Ce prostii ?

-Unii cred că dumneavoastră și stăpanul meu sunteți rude explică el. Cred că sunteți veri.

-Neil Perry a spus ceva de asta. Și a mai spus că alții cred că Colin e iubitul meu. Flannaghan era cu adevărat îngrozit. Ea întinse mana și bătu ușor pe umăr:

-Nu-i nimic Oamenii cred ceea ce vor să creadă. Săracul Colin! De-abia mă acceptă lângă el și-așa, iar dacă cineva i-ar spune că sunt verișoara lui, nu știu ce ar fi în stare să facă.

-Cum puteți spune un asemenea lucru ? întrebă Flannaghan. Stăpanului meu îi face foarte mare plăcere sunteți aici.

-Sunt impresionată Flannaghan.

-De ce, prințesă ?

-Tocmai mi-ai spus cu atata seninătate cea mai cumplită minciună...

Flannaghan nu îndrăzni să radă până când nu zambi el mai întâi.

-Păi i-ar face o foarte mare plăcere să stați aici, dacă n-ar fi așa de ocupat cu

registrele, replică el.

Incearcă să dreagă lucrurile, presupuse Alesandra. Aprobă din cap, pretinzând că-l înțelege, apoi se concentrează din nou asupra ocupației ei. Flannaghan o rugă să-i dea voie să o ajute, și ea îl puse să aplice sigiliul pe plicuri. Sigiliul ei era deosebit. Flannaghan nu mai văzuse niciodată așa ceva. Se vedea conturul clar al unui castel și ceva care părea un vultur sau un șoim în varful unui turn.

-Castelul are un nume, prințesă ? întrebă Flannaghan, intrigat de acel detaliu uimitor.

-Se numește Stone Haven. Mama și tata s-au căsătorit acolo.

Îi răspunse la toate întrebările. Firea jovială a lui Flannaghan o însenina. Nu o crezuse când auzise că ea stăpânește nu doar un castel, ci două, iar expresia lui o făcuse să radă. Era un om minunat. Lucrău împreună toată dimineața. Când bătu ora unu Alesandra urcă în camera ei, să-și schimbe rochia. Nu-i spuse lui Flannaghan decât că aștepta oaspeți și că voia să arate foarte bine.

Flannaghan nu considera că prințesa ar fi trebuit să se schimbe cu ceva. Pur și simplu era imposibil ca ea să devină și mai frumoasă decât era deja.

În seara aceea, Colin veni acasă pe la ora șapte. Era obosit și iritat că petrecuse atâtea ore în birourile companiei maritime. Căra dosarele sale grele, sub braț, își găsi servitorul fugind pe scările ce duceau sus. Raymond îi deschise ușa.

Flannaghan arăta epuizat.

-Ce ți s-a întâmplat ? întrebă Colin. Servitorul își reveni din amorteală și se ridică.

-Am avut iar musafiri, astăzi. Și prințesa nu m-a prevenit în nici un fel. Nu o învinuiesc, bineînțeles, pentru că imi spusese într-adevăr că va avea oaspeți, dar nu știam cine va veni și pe urmă el a venit aici cu toți slujitorii lui și am vărsat ceaiul pregătit de bucătăreasă. După ce a plecat, a venit un docher la ușă. A crezut că a venit să pețască, dar prințesa Alesandra m-a auzit spunându-i să se ducă la ușă din spate, ca să-i dea bucătăreasa ceva de mâncare, și a intervenit. Ei bine, îl aștepta pe omul acela și, ce-ți închipui, domnule, l-a tratat cu același respect ca și pe celălalt.

-Care celălalt ? întrebă Colin încercând să clarifice situația ciudată a servitorului. Prințul regent a fost aici ? Fir-aș al naibii ! Flannaghan se așeză din nou pe trepte.

-Dacă unchiul meu, Sterns, află ceva despre purtarea mea rușinoasă, o să-mi rupă urechile.

-Ce purtare ?

-Am vărsat ceai pe haina prințului regent.

-Bravo ție ! replică Colin. Când eu nu-mi pot permite, ia tu inițiativa.

Flannaghan zambi. Uitase cât de mult îi dispăcea stăpanului său prințul regent.

Pe mine m-a tulburat prezența lui, dar prințesa Alesandra s-a purtat ca și când nu

s-ar fi intamplat nimic deosebit.A fost foarte demnă.Nici prințul regent nu a fost ințepat ca de obicei.S-a purtat ca un școlar prost.Se vedea de la o poștă că-i poartă o afecțiune deosebită prințesei.Alesandra apăru în hol.Colin își ridică privirea și se încruntă imediat.O apăsare pe piept îl făcu să-și dea seama că i se tăiasse respirația.Era superbă,imbrăcată într-o rochie alb-argintie,care strălucea în lumină la fiecare mișcare.Decolteul nu era prea mare,dar lăsa să se vadă mai mult decât linia gâtului.Părul îi era prins cu o panglică albă,subțire,care se zărea printre carlionți.Era de-o frumusețe răpitoare.Fiecare nerv al lui Colin reacționa la vederea ei.Voia s-o ia în brațe,s-o sărute...

-Unde naiba crezi că pleci ? întrebă el pe un ton răutăcios.Furia îi ascundea dorința starnită-sau cel puțin așa credea el.Ochii ei se măriră când îl auzi.

-La operă,răspuse ea.Prințul regent a insistat să folosesc loja lui în seara asta.Îl iau pe Raymond cu mine.

-Vei sta acasă,Alesandra,spuse Colin.

-Prințesă,doar nu credeți că eu intru la operă și o să stau lângă prințul regent,spuse Raymond pe un ton cam plângăreț pentru un om atât de mare și fioros.

-Prințul regent nu va veni,Raymond,explică ea.

-Totuși nu pot intra în operă.Nu se cuvine.Voi aștepta lângă trăsura.

-Nu mergi nicăieri fără mine,anunță Colin și o privi cu duritate,peutru a o convinge că vorbește serios.Zambetul ei era strălucitor.Și,în acel moment,Colin îi dădu seama că ea nu avea nici o intenție să-l și țarască pe Raymond la operă.Îi întinsese o cursă.

-Grăbește-te să te schimbi,Colin.Nu trebuie să întârziem.

-Urâsc opera,spuse el ca un băiețel care se plangea că trebuie să mănance legumele.Alesandra nu-i arată nici cea mai mică urmă de înțelegere.Nici ei nu-i plăcea opera în mod special,dar nu voia să recunoască acest lucru în fața lui.Ar fi vrut să rămână acasă,dar nu voia să-l insulte pe prințul regent,nefolosindu-i loja.

-Foarte rău,Colin.Mi-ai promis deja că mergi.Grăbește-te!Alesandra ridică poala rochiei și cobori scările.Flannaghan o privi cu gura căscată.Zambi când trecu pe lângă el.

-Se mișcă asemenea unei prințese,murmură Flannaghan către stăpanul său.

-Chiar e o prințesă,Flannaghan,spuse Colin zambind.Dintr-o dată,zambetul îi păli.Rochia Alesandrei era mult mai decoltată decât văzuse el,lăsând să se vadă linia sanilor.

-Va trebui să-ți schimbi rochia înainte să plecăm,spuse Colin.

-De ce m-aș schimba ?

-Rochia asta e prea,ademenitoare,mormăi el.Vrei să se zgaiască la tine toți bărbații ?

-Crezi ?

-La naiba,da.

-Bine,zambi ea.

-Vrei să le atragi atenția ? intrebă el neincrezător.I se părea exasperată.

-Bineînțeles că vreau să le atrag atenția.Incerc să-mi caut un soț,ai uitat ?

-Schimbă-ți rochia.

-O să păstrez pelerina pe umeri.

-Schimbă-te! Flannaghan incepuse să-1 doară gatul tot intorcandu-și capul cand intr-o parte,cand in alta,in timpul acelei discuții aprinse.

-Ești ridicol,spuse ea.Și te porți absolut demodat.

-Sunt tutorele tău.Mă voi purta așa cum vreau să mă port.

-Colin,fii rezonabil.Valena a avut mult de furcă și i-a trebuit mult timp să calce toate cutele.El n-o lăsă să termine.

-Iți pierzi timpul.Alesandra clătină din cap.

Nu voia să cedeze,indiferent cat de amenințatoare ar fi devenit privirea lui.

Colin veni lângă ea și înainte ca ea să-i priceapă intenția apucă partea de sus a rochiei și incercă să tragă materialul spre bărbia ei.

-De cate ori voi crede că rochia ta are nevoie de vreo ajustare o voi aranja eu, așa,indiferent unde ne-am afla.

-O să mă schimb.

-Mă gandeam că o vei face.Cum ii dădu drumul,ea se intoarse și urcă in grabă scările.

-Ești ingrozitor,Colin.Nu-1 deranja insulta.Toate mergeau cum voia el și asta era important.Să fie al naibii dacă ii va lăsa pe alți bărbați să-i facă ochi dulci Alesandrei.Nu-i luă mult timp să se spele și să-și pună un costum de seară.

Cobori in mai puțin de cincisprezece minute.

Ei ii trebui mai mult timp.Cand cobori Colin se plimba incoace și-ncolo prin sufragerie,mancand un măr verde,se opri cand o văzu pe scări.Privi fix decolteul rochiei catva timp,apoi dădu aprobator din cap,zambind cu satisfacție.

Putea fi mandru de victoria lui,gandi ea.Era clar că rochia ei i se părea potrivită,dar nu era.Decolteul era un V adanc,dar își indesase cu iscusință o bucată de dantelă chiar in mijloc,pentru a-l liniști pe tutorele ei.Nu-și alesese rochia ca să-1 provoace pe Colin cu bună știință.Rochia era doar unica alternativă posibilă.Celelalte rochii erau prea șifonate ca să fie purtate și Valena tocmai o terminase pe călcat pe aceasta.

Colin arăta foarte bine.Negrul il prindea de minune.Iși aranja papionul alb,in timp ce manca din măr.Era foarte atrăgător.Stofa hainei era bine intinsă pe umerii lați,pantalonii erau indecent de stramți și Alesandra nu se putu abține să nu-i observe mușchii coapselor.Colin păru deosebit de preocupat cea mai mare parte a drumului.Alesandra stătea in fața lui in trăsură,cu mainile împreunate in poală,picioarele lui inghesuind-o intr-un colț.Statura lui părea mult mai

impresionantă in intuneric. Ca și tăcerea lui.

-Nu mi-am dat seama că ești prietenă cu prințul regent,spuse el.

-Nu e prietenul meu.L-am cunoscut abia astăzi.

-Flannaghan mi-a spus că l-ai vrăjit.Ea clătină din cap.

-L-a vrăjit ceea ce sunt,nu cine sunt.

-Adică? Oftă ușor înainte de a răspunde.

-Era o intalnire oficială,Colin,Prințul a venit pentru că eu sunt prințesă.Nu mă cunoștea personal.Acum înțelegi ? El dădu din cap.

-Cea mai mare parte a societății te va primi cu brațele deschise pentru ceea ce ești,Alesandra,imi pare bine că critici superficialitatea care poate exista in prietenii ce ți se oferă.Asta demonstrează că ești matură.

-Matură ? Nu,asta demonstrează cinism.

-Și cinism,spuse el zambind.După cateva minute de tăcere,Colin vorbi din nou.

-Îți place ?

-Cine?

-Prințul.

-Nu cunosc indeajuns de bine ca să-mi formez o părere.

-Te eschivezi,Alesandra.Spune-mi adevărul.

-Eram diplomată,replică ea.Dar îți voi da un răspuns.Nu imi place in mod deosebit.Acum ești fericit ?

-Da.Răspunsul tău dovedește că te pricepi la oameni.

-Poate că e un om bun,spuse ea,simțindu-se vinovată că recunoscuse că nu-i place.

-Nu e.

-Ție ce nu-ți place ?

Nu și-a ținut cuvântul dat-o promisiune făcută partenerului meu,explică Colin. Prințul regent avea in grijă o mare avere,care-i aparținea soției lui Nathan,dar după un timp s-a decis s-o păstreze pentru el.A fost nedemn de el.

-Ce rușine,aprobă ea.

-De de ce nu ți-a plăcut ?

-Mi s-a părut prea plin de sine,spuse ea.Colin accentuă.

-E foarte ...izbucni el,dar se abținu să folosească cuvântul acela crud,tăios,la care se gandea,inlocuindu-l altul: Acru.

Trăsura se opri in fața Operei Regale.Alesandra își aranja mânușile albe,fiind foarte atentă la Colin.

-Nu i-aș fi permis niciodată să intre in casa ta,dacă aș fi știut ce v-a făcut ție și asociatului tău.Imi cer scuze,Colin.Casa ta e castelul tău,unde numai prietenii trebuie invitații

-L-ai fi refuzat ? Ea dădu din cap in semn că da.Colin ii făcu cu ochiul imediat și inima ei incepu să bată năvalnic Doamne,Dumnezeule era un seducător!

Raymond călătorise lângă vizitiu, pe capră. Sări de locul lui și le deschise portiera. Colin cobori primul și se întoarse să o ajute pe Alesandra. Pelerina ei se desfăcu când întinse mana. Batista pe care și-o îndesase în corsaj se desprinse și când păși pe trotuar, căzu. El o prinse. Era furios. Ea încercă să-i evite privirea încruntată și aproape se împiedică. Colin o prinse și întoarse cu fața spre portiera trăsurii. Ii îndesă batista în rochie. Ea suportă umilința, răspunzându-i cu aceeași privire încruntată.

Schimbară asemenea priviri un timp, însă în final ea cedă și întoarse capul. Colin îi aranjă pelerina pe umeri, o luă de braț și o întoarse către scări. Se gândea că ar trebui să fie mulțumit că nu-i făcuse o scenă și credea că nimeni nu observase mica lor confruntare. El o ferise de privirile mulțimii ce intra la operă. Da, trebuia să fie recunoscătoare. Dar nu era. Colin se purta ca un bătran.

-Ți-ai petrecut prea mult timp între dosare, domnule.

Ar trebui să ieși mai des. Atunci ai observa că rochia mea nu e deloc nepotrivită. Este chiar foarte pudică. Nu luă în seama grimasa lui dezaprobată. Ii venea să dea un picior.

-Ți-ai luat prea în serios datoria de tutore, nu crezi ?

O ținea de umeri în timp ce urcau scările. Ea încercă să-l îndepărteze, dar Colin era hotărât să fie posesiv așa că, în final, ea trebuia să cedeze.

-Alesandra, tatăl meu m-a însărcinat să am grijă de tine. Nu contează dacă-mi place sau nu acest lucru. Sunt tutorele tău și vei face așa cum spun eu.

-Ce păcat că nu semeni mai mult cu tatăl tău. Este un om atât de drăguț și de înțelegător. Ai putea învăța ceva de la el.

-Când vei înceta să te îmbraci neglijent, o să fiu mai înțelegător, promise el. I se tăie răsuflarea.

-Nimeni n-a îndrăznit până acum să-mi spună că sunt neglijentă.

Colin nu comentă indignarea ei. Totuși, zambi. Nu-și mai spusese nimic câtva timp. Fură conduși în loja prințului regent și se așezară unul lângă celălalt.

Sala era arhiplină, dar Colin era sigur că numai Alesandra urmărea spectacolul.

Ceilalți o urmăreau pe ea. Ea se prefăcea că nu le ia în seamă privirile. Chiar și Colin era impresionat. Era minunat de stăpână pe sine. Stătea dreaptă și nu-și lua ochii de la scenă nici un moment. El îi vedea totuși mainile. Le ținea strans împreunate, în poală. Se dădu puțin mai aproape de ea. Apoi întinse mana și o puse peste mainile ei. Ea nu-și întoarse privirea spre el, dar își așeză o mana peste mana lui și i-o ținu strans. Rămaseră așa tot spectacolul.

Papionul alb și scrobitor din jurul gâtului îl enerva. Voia să-l arunce, să-și pună picioarele sus pe balustrada dinspre scenă și să închidă ochii. Alesandra ar fi avut probabil palpitații dacă el ar fi îndrăznit să se poarte atât de rușinos. Nu voia să o stanjenească, bineînțeles, dar Dumnezeuule, cum mai ura toate formalitățile legate de această ocazie. Și mai ura și faptul că trebuia să stea în loja prințului regent.

Nathan ar fi zbierat la ei o săptămână dacă ar fi aflat. Asociatului său îi displăcea prințul mai mult decât lui Colin, pentru că acest nu prea nobil prinț pusese mana pe moștenirea soției lui. Nici chiar spectacolul oribil pe care trebuia să-l suporte nu-i ameliorea dispoziția.

Inchise ochii și încercă să nu mai audă zbieretele care veneau de pe scenă. Abia când se termină spectacolul, Alesandra își dădu seama că Colin adormise. Se întoarse să-l întrebe dacă-i plăcuse opera la fel de mult ca ei, dar când să deschidă gură el începuse să sforăie. Aproape că izbucni în ras. Ii luă ceva timp până să reușească să-și păstreze expresia serioasă. Opera fusese într-adevăr oribilă și și-ar fi dorit și ea să poată adormi. Totuși, nu ar fi admis acest lucru în fața lui Colin pentru simplul motiv că știa că el ar fi triumfat. Il înghionți și Colin se trezi brusc.

-Ești într-adevăr imposibil, îi spuse ea în șoaptă.

-Imi place să cred că sunt așa, spuse el încruntându-se somnoros.

Pur și simplu nu era posibil să-l ofenseze. Încetă să mai încerce. Se ridică, își luă pelerina și se pregăti să părăsească loja. Colin o urmă.

Era foarte multă lume în holul de jos. Cei mai mulți așteptau să-o privească mai de aproape. Alesandra se trezi înconjurată de domni care doreau să-i fie prezentați. Il pierdu pe Colin în imbulzeală și când, în final, îl regăsi, văzu că înconjurat de femei. Una dintre ele, o femeie cu părul de un roșcat țipător și cu sani foarte mari, era agățată de brațul lui Colin. Femeia își tot lungea buza de sus, amintindu-i Alesandrei de o pisică infometată, care tocmai dăduse peste un cu smantană. Colin părea o pradă în mainile ei. Alesandra încercă să fie atentă la ceea ce-i spunea domnul care se prezentase fiind contele de nu-știu-cum, dar nu-și desprinsese privirea Colin. Părea foarte fericit că i se acordă atata atenție și din anumite motive, acest lucru o infurie pe Alesandra.

O cuprinse brusc un val de gelozie. Și, Doamne, era un sentiment îngrozitor. Pur și simplu nu putea să se abțină să nu se uite la mana femeii de pe brațul lui Colin. Era mai mult dezgustată de ea însăși, decât de Colin. Din momentul în care ajunsese în Anglia încercase să se poarte așa cum credea că s-ar putea purta o prințesă. Cele două cuvinte sfinte ale maicii starețe, demnitate și decență, răsunau ca un ecou în mintea ei și nu uitase sfatul maicii de a evita reacțiile necontrolate, dar ar fi putut găsi peste zece exemple de incurcături provocate de reacțiile ei neprevăzute. Alesandra oftă. Se gândi că dacă s-ar fi apropiat de Colin și ar fi îndepărtat mana acelei femei oribile de pe brațul lui, aceasta ar fi fost un exemplu de reacție nestăpanită. Mai mult, știa că barfa de a doua zi ar fi făcut-o să-i pară rău de purtarea ei. Mulțimea aceea parcă o presa. Nimeni nu părea că se grăbește. Din ce în ce mai mulți oameni se îngrămădeau în acel loc stramt, să vadă cine e acolo și să fie văzuți. Simțea nevoia de aer curat. Se scuză față de domnul care îi solicita o întrevvedere, dându-i permisiunea de a-i trimite un bilet

și apoi se îndreptă încet, prin mulțime, către ușa din față.

Nu-i păsa dacă Colin o urma sau nu. Ieși afară, pași pe prima treaptă, respiră adânc aerul nu prea curat al orașului. I i puse pelerina. T și răsura lui Colin era chiar lângă ea. Raymond o observă imediat și sări de pe capră, unde stătuse lângă vizitiu. Alesandra își ridică trena rochiei și începu să coboare treptele. Cineva o înșfăcă de braț. Se gândi că era Colin, care se întorsese în sfârșit la ea. Strânsoarea era prea puternică, încercă să-și îndepărteze brațul și apoi se întoarse să-i spună să n-o mai strângă așa. Dar nu era Colin. Străinul care o ținea de braț era îmbrăcat în negru din cap până în picioare, purta o pălărie trasă pe frunte. De-abia îi putea vedea fața.

-Dă-mi drumul, ordonă ea.

-Trebuie să mergeți acasă cu noi, acum, prințesă Alesandra. I se stranse inima. Omul acela vorbise în limba tatălui ei. De-abia atunci înțelese ce se întâmpla. Încercă să nu intre în panică. Îl împinse, încercând să fugă, dar fu prinsă de un altul din spate, Alesandra deveni deodată prea furioasă ca să se mai gândească la durere. Cu ajutorul prietenului său, omul începuse să o tragă spre o latură a clădirii. Un al treilea apărură din umbra coloanelor de piatră din față operei și alergă pe scări, ca să-l oprească pe Raymond, care voia să intervină. Raymond îi trase un pumn, dar omul lovit se dădu doar puțin înapoi și apoi se năpusti asupra valetului, ținând în mână ceva ascuțit. Alesandra văzu sangele țâșnind din obrazul lui Raymond și începu să țipe, O mână îi acoperi gura împiedicând-o să mai țipe. Îl lovi pe agresorul ei cu toată puterea. Acesta scoase un icnet de durere și începu să-o strângă de gat, spunându-i să înceteze, dacă nu voia să-i facă vreun rău. Alesandra era îngrozită. Nu mai putea respira, dar nu încetă lupta, hotărâtă să scape de acei oameni oribili și să fugă către Raymond. Trebuia să-l ajute. Putea fi rănit de moarte și, Doamne Dumnezeule, era numai vina ei. Ar trebuit să-l asculte pe Raymond când îi spusese că oamenii generalului ar putea veni după ea. Ar fi trebuit să stea acasă. Ar fi trebuit.... Îl auzi pe Colin înainte de a-l vedea. Un urlat de furie cum nu mai auzise niciodată sfașie întunericul. Omul care o ținea din spate fu îndepărtat brusc de ea și aruncat cu capul într-un stalp de piatră, după care căzu ca un cotor de măr lepădat pe jos. Alesandra tușea și respira cu greutate. Străinul care o ținea de braț încercă să o împingă în față, pentru a o folosi drept scut împotriva lui Colin, dar Colin nu-l lăsă. Se mișcă atât de repede, că Alesandra nici nu avu timp să-l ajute, Colin îl lovi mai întâi în față. Pălăria agresorului zbură cat colo, iar el se rostogoli pe scări, oprindu-se exact la picioarele lui Raymond. Toată atenția valetului era îndreptată asupra adversarului său și a cuțitului strălucitor pe care acesta îl ținea în mână. Colin veni din spate. Omul dădu să se repeadă la el, însă Colin îi aruncă cuțitul din mână cu o lovitură de picior și se avantă din nou, înșfăcându-i brațul, i-l întoarse la spate, iar osul trosni; oribilul sunet fu urmat de un țipăt de durere. Colin nu terminase însă

cu victima. O imbranci cu putere ca capul in spatele trăsorii. Alesandra cobori scările in fugă. Cu batista din corsajul rochiei încercă să oprească șuvoiul de sange de pe obrazul drept al lui Raymond. Colin nu știa dacă mai erau și alții gata să-i atace, dar, după părerea lui, Alesandra nu avea să fie in siguranță decat acasă.

-Urcă in trăsură, Alesandra. Acum, rosti el cu o voce aspră. Ea își inchipui că e furios din cauza ei. Se grăbi să facă ceea ce-i spusese, dar încercă să-l ia și pe Raymond cu ea. Își puse brațul in jurul umerilor lui, își adună forțele și-i șopti să se sprijine de ea.

-Mă descurc, prințesă, spuse Raymond. Urcăți! Nu sunteți in siguranța aici. Colin o luă de langă valet, o ridică și o împinse in trăsură, întorcându-se apoi să-l ajute pe Raymond. Dacă valetul ar fi fost in stare să aibă grijă de Alesandra, Colin ar fi rămas in urmă încercând să obțină niște răspunsuri de la ticăloșii care îndrăzniseră să o atingă. Dar Raymond pierduse destul de mult sange și era gata să leșine. Colin injură incet și urcă și el. Vizitiul mană indata caila la trap. Alesandra era așezată langă valet.

-Nu înțeleg de ce nu ne-a ajutat nimeni, murmură ea.

N-a văzut că avem necazuri ?

-Erați singură afară, prințesă, răspunse Raymond și se ghemui într-un colț al trăsorii. Totul s-a petrecut prea repede, de ce nu erați escortată ? întrebă Raymond întorcându-se spre Colin. Batista pe care o ținea pe obraz se înroșea din ce in ce mai mult. O potrivi pe rană și se întoarse s-o privească.

-E numai vina mea, spuse ea. Eram nerăbdătoare și cu atata lume înăuntru. Voiam să iau puțin aer. Ar fi trebuit să aștept.

-La dracu! sigur că trebuia să aștepți!

-Te rog, Colin, nu fi supărat pe mine!

-Unde naiba era Hillman ?

-Contele pe care mi l-ai prezentat înainte de a mă părăsi?

-Nu te-am părăsit mormăi el. Hillman te prezenta unora dintre prietenii lui și eu am întors spatele pentru un moment, ca să salut niște asociați de afaceri. La naiba Alesandra, dacă voiai să pleci de ce nu i-ai spus lui Hillman să vină să mă cheme ?

-Nu ajută la nimic dacă ridici vocea la mine. Accept întreaga responsabilitate pentru ceea ce s-a întâmplat; Raymond, mă vei putea ierta vreodată ? întrebă ea întorcându-se spre valet. Ar fi trebuit să stau acasă. Te-am pus in pericol...

-Nu trebuie să stai ferecată in casă, Alesandra, o intrerupse Colin. Nu ar fi trebuit să ieși afară fără mine.

-Ne-ar fi atacat chiar dacă ai fi fost cu mine, replică ea.

-Explică-mi, ordonă el.

-Îți voi explica de indata ce vei înceta să mai țipi la mine. El nu țipase, dar era

prea supărată ca să mai observe asta.Își scosese mănușile albe.El o privi cum le împăturește și se întoarce către Raymond,poruncindu-i să le folosească ca bandaj,în locul batistei pline de sange.

-La naiba.Alesandra,ai fi putut fi rănită.

-Și tu,Colin,răspunse ea.Raymond are nevoie de un medic.

-Il voi trimite pe Flannaghan să-1 cheme pe Winters,cum ajungem acasă.

-Winters este medicul tău personal ?

-Da,Alesandra.Ii cunoșteai pe oamenii care te-a atacat ?

-Nu,răspunse ea.Cel puțin,nu după nume.Totuși,știu de unde vin.

-Sunt fanatici,interveni Raymond.Alesandra nu îndrăzni să infrunte privirea incrunțată a lui Colin.Se sprijini pe perna banchetei și închise ochii.

-Oamenii aceia sunt din țara mea.Vor să mă ia înapoi.

-Pentru ce?

-Ca s-o mărite cu lepădătura lor de general,răspunse Raymond.Imi cer scuze, prințesă,că am folosit acest cuvânt de față cu dumneavoastră,dar Ivan e cu siguranța o lepădătură.Colin trebui să mai aștepte ca să pună și alte întrebări, pentru că ajunseseră acasă.N-o lăsă pe Alesandra să iasă din adăpostul trăsurii decât după ce deschise ușa din față și-1 strigă pe Ștefan.Ștefan ieși afară să-1 ajute pe Raymond,iar Colin o ajută pe Alesandra.

Petrecură aproape o oră îngrijindu-1 pe Raymond.Medicul lui Colin locuia în apropiere și,din fericire,era acasă în seara aceea.Flannaghan îl aduse cu trăsura lui Colin.Sir Winters era un bărbat cu părul alb și ochii căprui,cu o voce plăcută și în plus era o persoană deosebit de competentă.După părerea lui,agresorii erau cu siguranța niște bandiți.Nimeni nu încercă să-1 convingă că s-ar fi înșelat.

-Nu mai ești în siguranță în Londra,oriunde ai merge,cu bandele astea de talhari care hoinăresc pe străzi.Trebuie să se facă ceva,și asta cât mai curând,înainte ca femeile și cetățenii cumsecade să fie omorâți.

Medicul stătea în mijlocul holului,cu mâna pe falca lui Raymond,studiindu-i rana de pe obraz și deplângând starea siguranței Londrei.

El îi sugera lui Raymond să se așeze la masa din sufragerie.Flannaghan aduse mai multe lumanări,pentru ca medicul să aibă destulă lumină.Rana fu curățată cu un lichid rău mirositor și apoi cusută cu ață neagră.Raymond nu schiță nici un gest în timpul acestei dureroase operații,dar Alesandra tresări în locul lui.Stătea lângă el,iar când Winters începu să-i coasă rana,ea îl ținu de mână.

Colin stătea în ușă și privea.Era atent la Alesandra.Vedea cât de supărată era.Avea lacrimi în ochi și îi tremurau umerii.Colin se luptă cu dorința de a merge s-o liniștească.Alesandra era o femeie atât de blândă și înțelegătoare,iar Colin vedea foarte bine și cât era de vulnerabilă.I și i murmură ceva lui Raymond,dar Colin nu putea auzi ce spune.Înaintă,dar se opri brusc,înțelegând ce spunea.

Alesandra îi promitea lui Raymond că nu i se va mai putea întâmpla nimic rău.

Ivan,spunea ea,nu ar fi un soț chiar atat de ingrozitor la urma urmelor.Ii spuse valetului că se gandise foarte bine la această problemă și că se hotărâse să se întoarcă în țara ei.Raymond nu părea prea incantat de promisiunile ei, Colin, însă,era furios.

-Nu vei hotări nimic în seara asta,Alesandra,ordonă el.Ea se întoarse să-1 privească.Furia din vocea lui o surprinse.Ce-i păsa lui ce-a hotărât ea ?

-Da,prințesă,spuse Raymond,atrăgându-i atenția.Maine veți avea destul timp să vă hotărâți ce trebuie făcut.Alesandra fu de acord.Se hotărâse totuși.Nu voia să mai fie rănit nimeni din cauza ei.Până în seara aceea nu-și dăduse seama până unde ar putea merge susținătorii generalului pentru a-și îndeplini scopul.Dacă nu ar fi intervenit Colin,Raymond ar fi fost poate mort.Poate că și Colin ar fi fost rănit.O,da,se hotărâse această privință.Winters își termină treaba,dădu instrucțiuni și apoi plecă.Colin îi turnă lui Raymond un pahar cu coniac,pe care valetul îl goli dintr-o înghițitură.De îndată ce Raymond se duse la culcare,Flannaghan începu ritualul de noapte,verificand toate incuietorile geamurilor și ușilor.Alesandra încercă să se ducă în dormitorul ei,dar Colin veni chiar în momentul în care ea ajunsese la ușă.O luă de mână și o duse în camera de lucru.Nu-i spuse nici un cuvânt,o trase înăuntru și închise ușa după el.

Venise timpul să-i explice în întregime situația ei ciudată presupuse ea.Se îndreptă spre cămin și rămase acolo încălzindu-și mainile la focul pe care Flannaghan avuse grijă să-1 facă.Colin o privi,dar nu spuse nimic în sfârșit,ea se întoarse și-l privi.Se sprijinea de ușă și avea mainile încrucișate pe piept.Nu era încruntat și nu arăta deloc furios-doar ganditor.

-Ți-am pus viața în pericol,murmură ea.Ar fi trebuit să-ți explic totul mai demult,adăugă,așteptand o aprobare din partea lui.O surprinse că el clătină din cap.

-Sunt vinovat în aceeași măsură ca și tine,Alesandra.Aș fi putut insista să-mi explici situația.Am fost prea prins de afacerile mele pentru a-ți acorda destulă atenție.Am fost un tutore neglijent.Oricum,lucrurile s-au schimbat.

Imi vei spune totul,nu-i așa ?

-Nu ai nici o vină,spuse ea împreunandu-și mainile.Nu credeam că voi sta aici atat de mult,incat să te deranjez cu problemele mele,mai ales după ce mi-ai explicat că nu intenționezi să te căsătorești prea curand.Credeam,de asemenea,că generalul va trimite un ambasador care să-mi ceară să mă întorc.Am judecat greșit,vezi tu.Am crezut că va fi civilizată.Nu este.Evident,e hotărât...și disperat.Ochii i se umplură de lacrimi.Respiră adanc,incercand să-și controleze emoțiile.

-Imi pare rău pentru ce s-a întâmplat în seara asta.Lui Colin i se făcu milă.

-Nu ești răspunzătoare.

-Au venit după mine,spuse ea.Nu după Raymond sau după tine.

Colin se îndreptă spre scaunul din spatele biroului,se așeză și-și propti picioarele

pe rezemătoare.

-De ce vrea acest general să te duci acasă ?

-Nu e casa mea,corectă ea.Nici măcar nu m-am născut acoto.Tatăl meu a fost rege,știi,pană s-a căsătorit cu mama.Ea era englezoaică și era considerată o străină.Tata a abdicat pentru a se putea căsători cu ea,iar fratele lui mai mic,Edward,a devenit rege.Totul s-a petrecut normal.Colin nu făcu nici o remarcă referitoare la explicația ei,dar ea nu-și dădea seama ce credea el.

-Să continui ? intrebă,vizibil îngrijorată.

-Vreau să-mi explici de ce vrea generalul să te duci acolo,repeta el.

-Tata era iubit de supușii lui.Nu l-au condamnat că s-a căsătorit cu mama.De fapt,au găsit că totul era foarte romantic.El renunțase la regat pentru ea și toți cei care o întâlneau pe mama o adorau.Era o femeie foarte bună la suflet.

-Tu îi semeni mamei tale ?

-Da.

-Atunci era și frumoasă,nu-i așa ? îi făcuse un compliment,dar ei îi venea greu să-l accepte.Mama ei fusese extraordinar de frumoasă.

-Un compliment nu ar trebui să te faci să te încrunți remarcă Colin.

-Mama era frumoasă,spuse ea.Dar avea și o inimă curată.Aș fi vrut să semăn mai mult cu ea,Colin.Gandurile mele sunt rareori curate.Am fost atât de furioasă în seara asta,incat am vrut să-i rănesc pe acei oameni.Colin își regăsi zambetul.

-Eu chiar i-am rănit,ii aminti el.Acum,te rog,continuă explicația.Sunt nerăbdător să aflu tot.

-Fratele tatălui meu a murit anul trecut,iar în țară a început tulburările.Se pare că unii consideră că trebuie mă întorc acasă.Generalul vrea să se căsătorească și tie că și o să aibă tronul asigurat dacă devin soția lui.

-De ce crede asta ?

-Fiindcă eu sunt singura moștenitoare în viața a tronului oțta ea.Toată lumea a uitat destul de ușor că tata a abdicat.Cum am spus mai înainte,a fost iubit de supușii săi și dragoste...Nu mai continuă.Roșeața ușoară din obraji ei îl intrigă.

-Și această dragoste ? intrebă el.

-Mi-a fost transferată mie,izbucni ea.Cel puțin asta mi-a spus sir Richards,de la Ministerul de Război,și toate scrisorile pe care le-am primit de-a lungul anilor de la supu îi credincioși confirmă și acest lucru.Colin se îndreptă pe scaun.

-Il cunoști pe sir Richards ?

-Da,răspunse ea.Mi-a fost chiar de ajutor.De ce ești atât de surprins ?

E ceva rău ? Ai tresărit când i-am menționat numele.Colin dădu din cap.

-Cum de e amestecat în asta șeful Securității Angliei ?

-Atunci și tu îl cunoști pe sir Richards ?

-Lucrez pentru el.Veni randul ei să tresară.Și păli.

-Dar el conduce serviciul,Colin,dacă lucrezi pentru el inseamnă că ești implicat

in acțiuni periculoase.Ce cred părinții tăi despre această viață dublă pe care o duci ? O,nu-i nici o mirare că nu...vrei să te căsătorești.Soția ta ți-ar purta de grijă tot timpul.Da,așa ar fi.Colin regretă că ii spusese adevărul.

-Am lucrat pentru el,se corectă el.Putea să jure că o minte.Dovada se vedea in ochii lui.Deveniseră,reci,duri.Se hotări să nu se certe cu el.Dacă nu dorea ca ea să știe că era implicat in treburile Securității,va pretinde că-1 crede.

-Cum și de ce s-a implicat sir Richards ?

Tonul iritat al vocii lui o făcu să se întoarcă la subiectul discuției.

-A venit să mă vadă cu o zi înainte de îmbolnăvirea tatălui tău.El și asociații luisau superiorii cum a spus el-doresc să mă mărit cu generalul Ivan.

-Atunci il cunoaște pe general ? Ea dădu din cap,

-Știe de el,explică ea.Sir Richards il consideră pe Ivan răul cel mai mic.

Colin injură încet.Ea se făcu că nu aude.

-Sir Richards i-a spus tatălui tău că generalul ar putea fi mai ușor de controlat. Anglia dorește continuarea importurilor și generalul ar privi țara ta cu prietenie, dacă eu aș fi convinsă de șefii tăi să mă mărit cu Ivan.Există și un alt bărbat care dorește să obțină tronul,dar sir Richards crede că e și mai nemilos.Și mai crede că nu va coopera in afacerile comerciale.

-Deci tu ești mielul sacrificat,nu-i așa ? Ea își împreună mainile.

-Directorul poate fi foarte convingător.Tatăl tău i-a ascultat argumentele și i-a promis că se va gandi la această problemă.După ce Richards a plecat,s-a hotărat să accepte căsătoria.

-De ce?

Ea i i cobori privirea către maini,vă ș zu cat de roșie ii devenise pielea și încetă să-și mai frământa mainile.

-Am plans,se destăinuie ea.Imi este rușine să recunosc,dar am plans.Am fost foarte supărată.Mama ta s-a supărat pe tatăl tău și am fost cauza unei discuții aprinse,Asta m-a făcut să mă simt chiar mai nenorocită.Simțeam că ii dezamăgisem pe toți cu egoismul meu.Singura mea scuză este că părinții mei au avut o căsătorie foarte fericită și eu voiam să trăiesc aceeași bucurie.Nu credeam că aș găsi dragostea sau fericirea căsătorindu-mă cu un bărbat care nu mă voia decat ca să obțină puterea.Nu l-am intalnit niciodată pe general dar Raymond și Ștefan mi-au povestit despre el.Dacă jumătate din ceea ce mi-au spus este adevărat,atunci el este un bărbat foarte îngăduitor cu el însuși.

Alesandra se opri să respire adanc.Tatăl tău are o inimă bună.N-a putut suporta să mă vadă supărată,știind că făcuse o promisiune tatălui meu-aceea de a avea grijă de mine.

-Așa că a decis să te căsătorești cu mine.

-Da,răspunse ea.Asta era speranța lui,dar nu conta pe ea.Altfel,mama ta ar fi scris numele tău pe lista de pretendenți.Înțelegi,imi făcusem iluzii cand ii spusei

tatălui tău că vreau să mă mărit din dragoste.Imi dau seama că nu e posibil,dar fiind faptul că trebuie să-mi găsesc urgent un soț.Așa că m-am hotărat să consider căsătoria o afacere.Și in schimbul considerabilei mele averi,soțul meu ar putea accepta să avem vieți separate.Mă gandeam că voi călători și cu timpul,poate,mă voi intoarce la Holy Stone.Era multă liniște acolo.

-Drace!Alesandra nu știi cum să ia această injurătur.Se incrunță și spuse:

-Speram totodată ca,eventual,eu și soțul meu să devenim prieteni.

-Și iubiți ? intrebă el.

-Orice e posibil,Colin,dacă ai timp și răbdare,spuse ea ridicand din umeri.

Totuși,am timp să mă mai gandesc la asta.Cu siguranță,domnii din Anglia par a fi mai civilizați și hotărasem să găsesc unul care să fie cel puțin cinstit,dar in seara asta mi-am dat seama că nimic din toate astea nu au importanță.Voi ceda,mă voi mărita cu generalul.Am fost cauza prea multor neazuri.Poate că,in timp,acest om va învăța să-și mai cizeleze manierele.Colin mormăi.

-Un șarpe nu va inceta niciodată să se tarască.Nu se va schimba,iar tu nu te vei mărita cu el.Ai înțeles ? Ea tremură,simțind asprimea vocii lui.

-Vreau să fii de acord,Alesandra! dar ea nu cedă.Avea in permanență imaginea sangelui care curgea pe obrazul lui Raymond.

-Nu vreau să mai fiu cauza altor...

-Vino aici!

Alesandra merse până in fața biroului,dar Colin ii făcu semn cu degetul să se apropie.Ea ocoli biroul și se opri la un pas de el.

-Generalul ar renunța la planul lui și m-ar lăsa in pace dacă aş avea un soț...nu-i așa ?

Combi-nația de teamă și speranță din vocea ei il scoase din sărite.Era prea tanără să-și facă asemenea griji.Alesandra trebuia să fie la fel de zvăpăiata ca și surorile lui mai mici.

La dracu cu toate,fata avea nevoie de un protector.Ridică brațul și o luă de mană.Ea își dădu seama că și frământa din nou mainile.Incercă să se relaxeze, dar nu putu.

-Căsătoria cu generalul nu intră in discuție.

-Deloc? Ii desfăcu mainile,inainte ca ea să aprobe.

-Bine,atunci mai ai ceva de adăugat la explicația ta ?

-Nu.Colin zambi.

-Nimeni nu-1 infruntă pe șeful securității,spuse el gandindu-se la sir Richards.

-Tatăl tău a făcut-o.

-Da,a făcut-o,nu-i așa ? Era extrem de mulțumit de tatăl lui.

-O să vorbesc cu Richards maine,să văd dacă nu putem obține sprijinul lui.

-Mulțumesc.El aprobă scurt.

-Din moment ce familia mea răspunde de tine,voi programa o intalnire cu tatăl și

fratele meu,de îndată ce se vor simți mai bine.

-In ce scop ?

-Ca să clarificăm ce dracu facem cu tine.Dorise ca remarcă să fie o glumă.Ea o luă în serios,și îi smuci mainile dintr-ale lui.G și rosolănia lui o ofensase și Alesandra avea o fire foarte sensibilă.El se gândise să-i sugereze să învețe să-și ascundă emoțiile,apoi se hotărî să nu-i dea acest sfat pentru ca ea să nu-l considere tot o insultă.

-Nu voi deveni o povară.

-Nu am spus asta.

-Ai sugerat asta.

-Nici măcar n-am sugerat.Intotdeauna spun lucrurile pe nume.Ea se întoarse și se îndreptă spre ușă,

-Cred că e timpul să mă mai gândesc.

-Ai făcut deja asta.

-O voi face din nou.Colin fu deodată cuprins de un val de greață.Inchise ochii și respiră adânc.Stomacul îl durea și el puse starea de slăbiciune pe seama faptului că nu mancaseră nimic în acea seară.

Făcu eforturi să se gândească la ultima ei remarcă.

-La ce o să te mai gândești acum ?

-La aranjamentul nostru,explică ea.Nu merge.Cred că va trebui să-mi găsesc maine altă locuință.

-Alesandra...Nu ridicase tonul,dar simțea duritatea vocii lui aspre.Ea se opri în ușă și se întoarse să-l privească.Iși adună tușurile ca să audă ce alt adevăr dureros voia Colin să-i spună.

-Imi pare rău,mormăi el,simțindu-se îngrozitor când îi văzu lacrimile din ochi.Nu ești o povară.Dar situația ta actuală este în mare cumpănă.Nu ești de acord cu această concluzie ?

-Da,sunt de acord.Colin își trecu mâna pe frunte,într-un gest absent și tresări surprins,observând că transpirase.Iși scoase papionul,de la gat.Ce cald era în camera de lucru.Focul din cămin dădea mai multă căldură decât era necesar,presupuse el.Se căzni să-și scoată haina,dar era prea slăbit.

-E o situație foarte serioasă,Colin,adăugă ea,văzând că el nu-i răspunde.

-Doar nu-i sfârșitul lumii ? Pari copleșită de toate cele întâmplate.

-Sunt epuizată,strigă ea.Raymond a fost rănit în seara ai și uitat ? Putea fi omorat.Și tu...și tu puteai fi rănit.Colin se încruntă din nou.Aproape îi părea rău că-i spusese de incident.

-Mi-am ieșit din fire,izbucni ea,hotărâtă să nu se despartă certăți.Ar trebui să-ți mulțumesc.

-Ar trebui ? De ce ?

-Pentru că ți-ai cerut scuze,explică ea.Știu că ți-a fost greu să o faci.

-Și cum de știi asta ?

-Vocea ți-era aspră și mă priveai fix.Da,ți-a fost greu.Dar chiar că-ți pare rău.Asta a făcut ca scuza ta să-mi pară mai mult.Ea se apropie din nou de el.Inainte de a-și pierde curajul,il sărută pe obraz.

-Dar il prefer mai bine pe tatăl tău ca tutore,spuse ea,reușind să-i smulgă un zambet.E mult mai ușor de...nu găsi cuvântul potrivit.I-1 dădu el.

-Manipulat ?

-Da,rase ea.

-Surorile mele l-au imblanzit.Cu atatea femei in jurul său și-a mai pierdut din autoritate.Colin suspină obosit și își trecu din nou mana peste frunte.De cateva minute,avea o durere de cap din ce in ce mai acută.

-Du-te și te culcă,Alesandra.E tarziu și ai avut o zi grea.Ea vru să plece,dar se opri.

-Te simți bine ? Ești foarte palid.

-Mă simt bine,spuse el.Du-te și te culcă.Ii spusese această minciună cu ușurință, dar nu se sim ea bine deloc.Măruntaiele il ardeau și stomacul lui reacționa de parcă ar fi înghițit un cărbune aprins.Pielea ii era lipicioasă și fierbinte și se trezi mulțumind lui Dumnezeu că nu prea-mancase in seara aceea.Era suficient să se gandească la mancare ca să i se întoarcă stomacul pe dos.

Colin era sigur că se va simți mai bine după un somn bun.

La ora unu noaptea,șpera să poată inchide ochii și să moară.La trei,credea că era deja mort.Ardea de febră și la naiba dacă nu vomase de cel puțin douăzeci de ori și nu mancuse decat mărul acela amărat inainte de a pleca la operă.

Stomacul lui acceptă in final faptul că nu mai era nimic de care să scape și se stranse ghem.Colin se întinse in pat,cu fața in jos și mainile desfăcute.

O,da,moartea ar fi fost o scăpare.

CAPITOLUL 5

Ea nu l-ar fi lăsat să moară.Nici nu l-ar fi lăsat singur.In momentul in care fu trezită de gemetele de durere ce veneau din dormitorul lui Colin,se dădu jos din pat.Alesandrei nu-i păsa de aparențe.Nu conta pentru ea că intrarea in dormitorul lui ar fi reprezentat un comportament neadecvat.Colin avea nevoie de ajutorul ei și ea avea să-l ajute.Iși spuse in timpul in care își puse rochia și merse alături,Colin se afla in pat și stătea întins pe burtă,peste cuvertură.Era descoperit și gol.Ea încercă să nu observe asta.Colin deschisese toate ferestrele și acum camera era rece.Atat de rece incat vedea aburi cand respira.Draperiile se umflaseră din cauza vantului aspru și dușmănos,iar stropii reci de ploaie pătrundeau in cameră.

-Doamne,Dumnezeule! incerci să te sinucizi?

Colin nu-i răspunse.Alesandra se grăbi să inchidă ferestrele inainte de a se întoarce langă pat.Vedea numai o parte din fața lui Colin,dar era de ajuns ca

să-și dea seama că nu se simțea bine..

Ii trebui catva timp,dar in final reuși să tragă păturile de sub el,apoi să-1 invelească cu ele.El ii spuse să-l lase in pace.Ignoră ordinul.Ii puse mana pe frunte,simți că arde și se duse imediat să-i pregătească o compresă umedă.

Colin era prea slăbit ca să se certe cu ea.Iși petrecu toată noaptea langă el, umezindu-i fruntea,la fiecare cinci minute,și vomand in oala de noapte tot atat de des.Nu mai era in stare să dea afară nimic,pentru că stomacul lui era gol acum,dar el încă mai incerca,scoțand niște sunete oribile.

Voia apă.Ea nu-i dădu nici un strop.Incercă să-i explice dar el nu era in stare să o asculte.Din fericire,era prea extenuat să-și poată lua singur.

-Dacă inghiți ceva,va veni inapoi.Am avut boala asta Colin.Știu ce spun.Acum inchide ochii și incercă să te odihnești.Te vei simți mai bine maine.

Voia să-i dea o rază de speranță și de aceea il mințea.Dacă boala evolua la fel ca la ceilalți,Colin avea să se simtă groaznic,cel puțin o săptămână.

Previziunea ei se dovedi adevărată.Nu se simți mai bine nici a doua zi,nici a treia.Alesandra se ocupă personal de ingrijirea lui.Nu-i lăsă nici pe Flannaghan nici pe Valena să intre in cameră,de teamă să nu se molipsească și ei,dacă s-ar fi apropiat prea mult de Colin.Flannaghan incercă să-i spună că,de fapt,el ar fi trebuit să-1 ingrijească.Era nobila lui datorie,explică el,să se expună riscului.Alesandra ii răspunse că ea avusese deja boala,așa că era singura potrivită să aibă grijă de Colin,Era indoielnic că se va imbolnăvi din nou.Flannaghan risca mai mult și cum s-ar fi descurcat ei,dacă ar fi fost și el bolnav.

Flannaghan fu convins in final.Se ocupă de ingrijirea casei și chiar își luă o sarcină in plus,anume aceea de a răspunde la scrisori in locul Alesandrei.Nici un vizitator nu era primit.Medicul,sir Winters,se intoarse să vadă obrazul lui Raymond și,in timp ce era acolo,Alesandra il consultă in legătură cu boala lui Colin.Medicul nu intră in camera lui Colin,pentru că nu dorea să se molipsească,dar ii dădu un tonic,care,credea el,putea să calmeze stomacul iritat al pacientului și sugeră să fie spălat cu buretele,pentru a-i fi potolită febra.

Colin era un pacient dificil.Alesandra incercă să urmeze sfaturile medicului,spălându-1 pe Colin cu buretele muiat in apă rece,noaptea tarziu,cand temperatura crescua.Ii spălă intai pieptul și mainile,cu o compresă rece,și continuă spre picioare.Colin părea adormit,dar cand ii atinse piciorul rănit,aproape că sări din pat.

-Aș vrea să mor in pace,Alesandra.Acum ieși naibii afară de aici.

Injurătura nu o afectă,pentru că ea ii ștergea încă partea inferioară a piciorului.Gamba lui era plină de cicatrice din dreptul genunchiului până la călcăi,Alesandra nu știa cum de o primise,dar chinul pe care trebuie să-1 fi indurat ii zdrobea sufletul.Se gandea că era un miracol că putea să meargă.Colin își trase cuvertura peste picioare și-i spuse din nou,pe un ton răstit să părăsească

odaia. Ochii ei se umplură de lacrimi. Se temea că o văzuse. Nu vroia ca el să știe că privirea aceea scurtă asupra piciorului lui îi provocase o asemenea reacție. Colin era un om mandru și încăpățânat. Nu dorea mila ei și era nervos din cauza cicatrii. Alesandra se hotărî să-i distragă atenția.

-Strigătele tale mă supără foarte tare, Colin, și dacă ai continua să-mi dai asemenea comenzi aspre, voi plange cumplit. Oricum, nu voi pleca, oricât de nemilos ai deveni. Așa că rog frumos să mă lași să-ți spăl piciorul.

-Alesandra, jur pe Dumnezeu că te arunc pe fereastră dacă nu mă lași singur.

-Colin, nu te-a deranjat deloc noaptea trecută când te-am spălat buretele. De ce ești atât de nervos acum? Ai febră mare în seara asta?

-Mi-ai spălat picioarele noaptea trecută?

-Da, minți ea fără rușine.

-Ce dracu mi-ai mai spălat? Nu tia și la ce se referea. Încercă să-i răspundă fără să strige. Pieptul și picioarele. Am lăsat numai mijlocul, și nu te mai împotrivi, îi ordonă ea, trăgându-i piciorul de sub cuvertură. Mormăi ceva urat și închise ochii. Alesandra schimbă compresa în apă rece, apoi îi spală cu blândețe picioarele. Nu și pierdu cumpătul și numai după ce termină îl privi din nou. Își dădu seama că el o privea.

-Ai văzut, spuse ea oftând, nu te simți mai bine?

Îi răspunse cu o privire. Ea se ridică și se întoarse cu spatele la el, ca să nu-i poată vedea zambetul. Puse vasul cu apă pe suport, apoi luă paharul pe jumătate plin cu apă și îl duse bolnavului. El o prinse de mână și i-o ținu strans.

-Ți-e somn? Întrebă el cu o voce în care încă se mai simțea o urmă de iritare.

-Nu în mod deosebit.

-Atunci rămai și vorbește-mi. Îi făcu loc să se așeze lângă el, pe pat. Alesandra se așeză punându-și mainile în poală și încercând cu disperare să nu se uite la pieptul lui.

-Nu porți pijama?

-Nu.

-Învelește-te, Colin, îi spuse ea. Nu așteptă ca el să facă ce-i spusese, ci îl înveli chiar ea. El se dezveli imediat, se ridică în capul oaselor și se sprijini de tăblia patului, căscând.

-Dumnezeule, mă simt îngrozitor.

-De ce porți părul atât de lung? Ți-ajunge până la umeri. Îți dă un aer sălbatic, adăugă ea zâmbind, ca să nu-l facă să creadă că-l insulta. Să-ți spun drept, te face să arăți ca un pirat.

-E o amintire, pentru mine, spuse el ridicând din umeri.

-O amintire?

-A faptului că sunt liber. Nu știa despre ce vorbea el și nu părea că dorea să-i dea vreo explicație. Colin schimbă subiectul, ccrându-i să-i vorbească despre

problemele de afaceri.

-Și-a amintit Flannaghan să-i trimită un bilet lui Borders ?

-Vrei să spui asociatului tău ?

-Borders nu e asociatul meu.

S-a retras din afacerile maritime,dar mă ajută cand am nevoie.

-Da,răspunse ea.Flannaghan i-a trimis un bilet,domnul Borders se ocupă de afaceri.Trimite rapoarte zilnice și sunt toate adunate pe biroul tău,ca să te uiți pe ele cand te vei simți mai bine.De asemenea,ai primit o scrisoare de la asociatul tău,adaugă ea inclinand capul.Nu mi-ai spus că voi doi ați deschis un al doilea birou peste ocean sperand că vă veți extinde in toată lumea,nu-i așa ?

-Poate.Acum spune-mi ce-ai făcut tu.Nu ai ieșit,nu ?

-Am avut grijă de tine.I-am scris un alt bilet fratelui Victoriei,cerandu-i încă o intalnire.Neil mi-a răspuns clar că imi refuză cererea.Mi-aș fi dorit să nu-l fi dat afară.

-Nu vreau să se mai intoarcă aici,Alesandra.Ea oftă.

-Răscolești o problemă in mod inutil,spuse el incrunat.

-Am promis să fiu discretă.Sunt ingrijorată pentru Victoria,adăugă ea,inclinand capul.

-Nimeni altcineva nu este,replică el.

-Da,știu,șopti ea.Colin,dacă tu ai avea necazuri,aș face orice să te ajut.

-Da ? intrebă el,mulțumit de această promisiune .Ea aprobă.

-Suntem ca o familie,acum,nu ? Tatăl tău este tutorele meu iar eu incerc să mă gandesc la tine ca la un frate.

-Nu,la naiba! Ochii ei se măriră.Colin părea furios.

-Nu vrei să mă gandesc la tine ca la un frate ?

-La dracu',nu !Ea se simți dezamăgită.Colin o privea fix,cu o expresie incrunată.Febra nu-i micșorase dorința de a o poseda.Poate cand va fi mort și îngropat va scăpa de nevoia asta mistuitoare de a o atinge.Alesandra habar nu avea de propriul ei farmec.Stătea infiptă langă el,in rochia ei albă,feciorelnică,nu se voia provocatoare,dar era.Rochia era incheiată aproape până sus,dar lui i se păru foarte ispititoare.Ii plăcea și părul ei care nu era strans la spate in seara aceea,ci ii cădea in carlion i ț rebeli pe umeri.Iși tot dădea părul pe spate,cu o mană care el o găsea extraordinar de atrăgătoare.Al naibii să fie dacă o va lăsa să-1 privească ca pe un frate.In urmă cu mai puțin de-o săptămână mă priveai ca soț îți amintești ? Furia lui inexplicabilă o indignă.

-Și m-ai refuzat,ți-amintești ?

-Nu-mi vorbi pe tonul ăsta,Alesandra.Colin oftă adanc.Erau amandoi epuizați,și cu siguranță acesta era motivul pentru care erau atat de irascibili in seara aceea.

-Ești prințesă.Și eu sunt...

-Un balaur,termină ea propoziția in locul lui.

-Bun,spuse el sec.Atunci sunt un balaur.Prințesele nu se mărită cu balauri.
-Doamne,cat ești de nervos in seara asta !
-Intotdeauna sunt nervos.
-Atunci e o binecuvantare că nu ne vom căsători.M-ai face teribil de nefericită.
Colin căscă din nou.
-Probabil,spuse el tărăganat.
-Trebuie să dormi acum,spuse ea și se ridică.Se aplecă deasupra lui și-i atinse fruntea cu mana.
-Încă mai ai febră,dar nu mai este atat de mare ca aseară.Colin,iți displac femeile care iți spun „ ți-am spus eu” ?
-La naiba,da.
-Bine,zambi ea,Mi-amintesc să-ți fi spus că firea ta suspicioasă iți va crea necazuri și am avut dreptate,nu-i așa?
El nu-i răspunse,dar ei nu-i pășă,iși savura triumful.Se intoarse și se îndreptă spre ușa dintre dormitoare.Nu terminase încă să-l necăjească.
-A trebuit să te convingi singur de boala lui Caine și acum uită-te la tine,spuse ea deschizand larg ușa.Noapte bună,balaurule!
-Alesandra ?
-Da?
-Am greșit.Ea tresări auzind acest lucru și așteptă să audă o scuză.Nu era chiar un căpcăun,la urma urmei.
-Și ? il indemnă ea cand el tăcu.
-Ești totuși băiețoaică.
Febra continuă să-l chinuie pe Colin șapte zile la rans și se trezi in a opta noapte simțind că trăiește din nou și că febra ii trecuse,il surprinse că o găsi pe Alesandra langă patul lui.Era îmbrăcată și adormise sprijinită de speteaza patului.Nu se mișcă deloc cand Colin se dădu jos din pat.Colin se spală,iși puse altă pereche de pantaloni și apoi se îndreptă spre pat O luă in brațe pe Alesandra și nu i se păru că face un efort,chiar dacă era încă slăbit.Zambi cand ea își lipi capul de umărul lui,oftand incet.Colin o duse inapoi in dormitorul ei,o așeză pe pat și o inveli cu o cuvertură de satin.
Stătu acolo,privind-o stăruiitor catva timp.Ea nu deschise ochii.Era evident epuizată din cauza lipsei de somn.Știa că nu se mișcase de langă el cat fusese bolnav.Alesandra il ingrijise și,el,nu știa ce să simtă in legătură cu asta.
Accepta faptul că ii era dator,dar,la naiba,ceea ce simțea el era mult mai mult decat simplu sentiment de recunoștință.Ea incepuse să insemne ceva pentru el.
Din momentul in care înțelese acest lucru,incercă să găsească o -preocupare să atenueze influența ei asupra lui.Nu era momentul să se lege de o femeie.
Da,momentul era total nepotrivit și era sigur că nu avea de gand să renunțe la visurile și țelurile lui pentru nici o femeie.

Alesandra nu era o femeie oarecare și știa că, dacă nu se îndepărta cât mai curând de ea, va fi prea târziu. La naiba! Putea fi prea complicat! Mîntea îi era plină de sentimente contradictorii. Nu o dorea, își spunea el tot timpul, și totuși numai gândul ca altcineva ar fi putut s-o aibă îi întorcea stomacul pe dos.

N-ajungea la nici un rezultat. Colin se strădui să se îndepărteze de patul ei. O luă către dormitorul lui și apoi se apucă de lucru. Pierduse cel puțin o lună de lucru și era sigur că-i va lua timp să transcrie toate sumele în hârtii, că numai dacă se va cufunda în munca sa, va putea să o scoată pe Alesandra din minte.

Cineva făcuse, însă, toată treaba. Nu-i veni să creadă când văzu coloanele. Toate înregistrările erau la zi, inclusiv sumele din ziua respectivă. Își petrecu o oră verificând din nou, ca să fie sigur dar sumele totale erau corecte, apoi se sprijini de spătarul scaunului pentru a parcurge mormanul de scrisori pe care-l avea de citit. Caine preluase într-adevăr sarcina asta, își spuse Colin. Va trebui să-și amintească să-i mulțumească fratelui său pentru ajutor. Trebuie să-i fi luat o săptămână, doarece acolo erau adăugate peste cincizeci de pagini de transferuri și Colin nu fusese atât de la zi de peste un an.

Se concentrează asupra mesajelor pe care le primise. Lucră din zori până după-amiază târziu. Flannaghan era mulțumit să vadă că stăpanul său arăta mult mai bine. Ii aduse micul dejun și, mai târziu, la prânz, îi aduse din nou mâncare. Colin se spălase și se îmbrăcase cu o cămașă albă și pantaloni negri, iar Flannaghan observă că stăpanului său îi reveni culoarea în obraji. Servitorul se agita ca o cloșcă și curând, lucrul ăsta începu să-l deranjeze pe Colin.

Flannaghan îl deranja din nou, pe la ora trei, după-amiază; pentru a-i da mesajele din partea mamei și tatălui său.

În biletul său, ducele de Williamshire își exprima îngrijorarea pentru siguranța prințesei Alesandra, Auzise de atacul de la Operă și cerea o întâlnire de familie pentru a stabili ce va face Alesandra în viitor, rugându-l pe Colin să-l anunțe de îndată ce se va simți mai bine, ca s-o aducă pe prințesă la casa lor din Londra. Biletul lui Caine era asemănător, dar neclar, deoarece nu menționa nimic de ajutorul pe care i-l dăduse la registre. Colin se gândea că fratele său era pur și simplu modest. Flannaghan îl întrebă:

-Vesti bune, nu? Familia dumneavoastră s-a însănătoșit în întregime.

Bucătăreasa a vorbit cu grădinarul tatălui dumneavoastră, care i-a spus că toată lumea se simte din nou bine. Tatăl dumneavoastră a ordonat deja să deschidă casa de la oraș, și până diseară vor fi acolo. Ducesa va veni cu el, dar surorile dumneavoastră trebuie să rămână la țară încă vreo săptămână sau două. Vreți să trimit un mesaj în care să le spun că v-ați însănătoșit?

Informațiile debitate de servitor nu-l surprinseseră deloc. Zvonurile circulau foarte repede între cele două case.

-Tatăl meu vrea un consiliu de familie. Sau ai aflat asta de la grădinar? spuse el

iritat.Flannaghan confirmă din cap.

-Auzisem,dar nu știam cand.

-Stabilește intalnirea pentru maine după-amiază,spuse Colin clătinand din cap,supărat.

-La ce oră?

-La două.

-Și fratele dumneavoastră ? intrebă Flannaghan.Să-i trimit și lui un mesaj ?

-Da,aprobă Colin.Sunt sigur că va dori și el să fie acolo.Miinnaghan se indreptă spre ușă,grăbindu-se să-și indeplinească sarcinile.Se opri la intrare :

-Domnule,putem primi oaspeți ? Pretendenții prințesei Alesandra au incercat toată săptămăna să vină.

-Vrei să spui că nemernicii ăia au inceput deja să se invartească pe-aici ? se incrunță Colin.Flannaghan tresări cand auzi vocea plină de manie a stăpanului său.

-S-a răspandit foarte repede vestea că o prințesă frumoasă și necăsătorită locuiește la noi.

-La naiba !

-Exact,domnule.

-Nimeni nu are voie să intre aici pană nu va avea loc consiliul de familie,spuse Colin,apoi zambi.Pari la fel de supărat ca și mine din cauza pretendenților Alesandrei.Nu-i a șa Flannaghan? Servitorul nu se prefăcu indiferent

-Sunt la fel de enervat,se destăinui el.Prințesa este la noi,Colin,izbucni el, revenind la forma lor anterioară de adresare,folosind prenumele.Și e de datoria noastră să-i ținem la distanță pe desfranații ăștia.Colin probă din cap.Flannaghan schimbă apoi puțin vorba.

-Ce trebuie să fac in legătură cu asociatul tatălui ei ? Mereu imi trimite cate un bilet in fiecare dimineață,cerand o intalnire.Are hartii de semnat,adăugă el.Dar intr-unul din ele pe care din intamplare le-am citit peste umărul prințesei Alesandra,Dreyson insista că are să-i dea vești alarmante.Colin se sprijini de scaun.

-Și cum a reacționat Alesandra la acest bilet ?

-Nu s-a supărat deloc,replică Flannaghan.Am intrebat-o,bineințeles,dacă faptul ăsta n-ar trebui s-o preocupe puțin.Mi-a răspuns că poate vestea alarmantă a lui Dreyson era legată de scăderea acțiunilor la bursă.N-am înțeles despre ce vorbea.

-Vorbea despre pierderile financiare,explică el.Trimite-i un bilet lui Dreyson in care spune-i că e invitat să o viziteze pe Alesandra in casa tatălui meu.Pe la trei, Flannaghan.Pană atunci vom rezolva problemele de familie.Servitorul nu părăsi încă încăperea.

-Mai vrei ceva?

-Prințesa Alesandra ne va părăsi ? spuse el, puțin îngrijorat.

-Tot ce se poate, pentru a se muta la părinții mei.

-Dar, domnule,,.

-Tatăl meu este tutorele ei, Flannaghan.

-Așa o fi, replică servitorul. Dar dumneavoastră sunteți singurul potrivit să aibă grijă de ea. Imi cer scuze domnule, că sunt așa de necioplit, dar tatăl dumneavoastră este înaintat în vârstă, iar fratele dumneavoastră are o soție și-un copil de care trebuie să aibă grijă. Așa că rămâneți dumneavoastră, domnule. Acesta-i adevărul. Aș fi foarte afectat dacă i s-ar întâmpla ceva prințesei noastre.

-Nu i se va întâmpla nimic. Vocea convingătoare a lui Colin îl linișți pe Flannaghan. Colin se purta acum ca un protector. Era un om posesiv din fire, încăpățanat și puțin cam obtuz, după părerea lui Flannaghan, deoarece el considera că stăpanul său ar fi trebuit să-și dea seama că el și prințesa Alesandra erau făcuți unul pentru celălalt. Colin se întoarse la dosarele lui. Flannaghan tuși pentru a-l face să înțeleagă că îl va mai sacai.

-La ce te mai gândești ?

-Mă gândeam că ar trebui să amintesc...adică incidentul din fața Operei...

-Da ? îl îndemnă Colin închizând dosarul.

-A afectat-o. Nu mi-a spus nimic, dar știu că nu a uitat acel incident încă se mai învinuiește de rănirea lui Raymond.

-E ridicol. Flannaghan înclină din cap. Ii tot cere scuze valetului, iar azidiminează, când a coborât aș fi putut să jur că plansese. Cred că ar trebui să vorbiți cu ea, domnule. O prințesă nu trebuie să plângă, spuse Flannaghan, ca o persoană cunoscutoare în materie de femei.

-Bine, o să vorbesc cu ea mai târziu. Acum lasă-mă în pace. Pentru prima dată după atâtea luni sunt aproape la zi și nu am decît să termin de calculat sumele pentru astăzi. Nu vreau să fiu deranjat până la cină. Pe Flannaghan nu-l supără grosolănia stăpanului său. Ii va avea grijă de prințesă și asta era tot ceea ce conta. Răbdarea majordomului a fost încercată din plin tot în timpul după amiezii. Iși petrecu tot timpul în fața ușii, tolănit gonindu-i pe posibili pretendenți. Erau o adevărată luptă.

Seara sosi sir Richards. Șeful Securității Angliei ceru să fie lăsat să intre.

Flannaghan îl conduse până în camera de lucru a lui Colin, un domn cu părul grizonat așteptă ca servitorul să termine de a-i vorbi lui Colin.

-Nu arăți rău deloc, spuse el. Voiam să te văd, să știu cum te simți și de asemenea, să te felicit pentru că ți-ai revenit foarte bine. Afacerea Wellingham ar fi putut să se fi descurcat bine. Se sprijini de speteaza scaunului. Dar a căzut, îi reaminti el directorului. Da, dar ai descurcat-o cu obișnuitul tău tact. Se stăpani să nu radă. Se descurcase cu tact ? Cum îi ceruse directorului să rezume în termeni

generoși necesara acțiune împotriva unuia dintre dușmanii Angliei!

-De ce ai venit,de fapt,Richards ? Richards zambi.

-Mi-ar face bine un pahar cu coniac,spuse el arătand spre barul din perete.Vrei și tu ? Colin refuza invitația.Se ridică să-i indeplinească cererea dar Richards ii făcu semn să stea la locul lui.

-Mă descurc singur.Directorul își turnă băutura,apoi se așeză pe scaunul imbrăcat in piele din fața biroului.

-Va veni și Morgan in cateva minute.Voiam să vorbim cu tine mai intai.A apărut o mică problemă și mă gandesc că poate ar fi de datoria lui Morgan să o descurce.Este pentru el o ocazie să se implice.

-Deci va intra in serviciul tău ?

-I-ar face plăcere să facă un serviciu țării sale,ii spuse directorul.Ce crezi despre el,Colin ? Lasă diplomația la o parte și spune-mi adevărata ta părere despre acest om.Colin ridică din umeri-ii înțepenise gatul tot uitandu-se in dosare atata timp și își mișcă umerii incercandsă se relaxeze.

-Am înțeles că a moștenit titlul și averea tatălui său cu cațiva ani in urmă.Este conte de Oakmount acum,nu-i așa ?

-Da,replică sir Richards,Dar ai numai pe jumătate dreptate.Titlul și averea vin de la un unchi de-al său.Tatăl lui Morgan a dispărut mai demult.Băiatul a fost dat de la o rudă la alta pană a crescut.Se spunea că ar fi copil nelegitim și unii credeau că tatăl și-a abandonat fiul.Mama sa a murit cand Morgan avea patru sau cinci ani,

-O copilărie dificilă,comentă Colin.

-Asta l-a făcut să fie omul de astăzi,aprobă directorul.A învățat să se descurce destul de devreme,înțelegi ?

-Știi mai multe despre trecutul său decat mine,spuse Colin.Tot ceea ce pot adăuga este că e superficial văzut in diverse funcții.E agreat in lumea bună.Directorul sorbi o inghițitură lungă de coniac

-Nu mi-ai spus încă părerea ta.

-Nu mă eschivez.Nu-l știu destul de bine ca să-mi formeze o părere.Pare potrivit.Deși lui Nathan nu-i plăcea in mod deosebit.Mi-amintesc că a făcut remarca asta.

-Asociatului tău nu-i place de nimeni,zambi directorul.

-Așa e.

-Are motive speciale pentru care nu-i place Morgan ?

-Nu.Zicea despre el că este un băiat drăguț.Morgan e un bărbat bine,cel puțin așa mi-au spus femeile.

-Nathan nu-l place din cauza infățișării lui ? Colin rase.Sir Richards părea neincredător.

-Asociatului meu nu-i plac bărbații atrăgători.Spune că niciodată nu știe ce

gandesc. Directorul reținu această informație.

-Morgan are tot atatea relații ca și tine și ar putea fi o comoară pentru departament. Totuși, sunt hotărât să-1 iau dar încă nu știu cum se va descurca într-o criză. L-am invitat ca să discute cu tine, Colin. Mai e o problemă delicată de care ai putea să te ocupi pentru noi. Dacă vei hotărî să-ți iei un angajament, aș vrea să se implice și Morgan. Ar putea învăța de la tine.

-M-am retras, ai uitat ?

-Și eu, spuse directorul zâmbind. De patru ani încerc să las hățurile din mână. Sunt prea bătrân pentru afacerea asta.

-Nu vei renunța niciodată.

-Nici tu, prezise Richards. Cel puțin atata timp cât firma ta nu va putea supraviețui fără veniturile suplimentare. Spune-mi ceva, fiule, Asociatul tău nu s-a întrebat de unde vin fondurile adiționale ? Știu că nu vrei să afle dar nu o să-i spui să ajuți din nou departamentul? Colin își puse mainile la ceafă.

-Nu știu, explică el. Nathan a fost ocupat cu deschiderea celei de-a doua filiale. Soția lui, Sara, trebuie să nască un copil, zilele astea. Mă îndoiesc că Nathan a avut timp să observe.

-Și nu va observa ?

-Nu-i spun adevărul.

-L-am putea folosi pe Nathan, din nou, spuse directorul

-Nici nu poate fi vorba de asta. Acum are o familie. Sir Richards aprobă cu părere de rău. Reveni la misiunea pe care voia să i-o încredințeze lui Colin.

-In legătură cu misiunea ta, începu el. Nu e așa de periculoasă ca ultima, dar...a, bună seara, prințesă Alesandra. Mă bucur să vă întalnesc din nou. Alesandra stătea în ușă. Colin se întrebă cât o fi auzit din discuție.

-Imi pare bine să vă văd din nou, domnule, replică ea în șoaptă. Sper că nu deranjez. Ușa era deschisă, dar dacă erați în mijlocul unei discuții, voi veni mai târziu. Directorul se ridică grăbit și se îndreptă spre ea. Ii luă mana și se inclină adânc.

-Nu m-ați deranjat, o asigură el. Veniți și luați loc. Vreau să vorbesc cu dumneavoastră înainte de a pleca. O luă de braț și o conduse până la un scaun. Alesandra se așeză și-și aranjă fusta, așteptând să se așeze și el.

-Am auzit de incidentul nefericit din fața Operei Regale, spuse directorul încruntându-se. Se așeză, inclină din cap către Colin și apoi își întoarse din nou privirea către ea.

-V-ați revenit ?

-Nu eu a trebuit să-mi revin, sir Richards. Valetul meu a fost rănit; Raymond a avut nevoie de opt copii, și firele i-au fost scoase ieri. Se simte mult mai bine acum. Nu-i așa Colin?

Nu-și luă privirea de la sir Richards când i se adresă lui Colin. El nu se supără că

nu-i dăduse atenție.Era prea preocupat să-și ascundă amuzamentul.Sir Richards roșu.Lui Colin nu-i venea să creadă.Directorul cu mimica de piatră,care-și vara nasul peste tot și care conducea operații secrete,roșise ca un școlar.

Alesandra îl vrăjise.Colin se întrebă dacă ea avea idee despre efectul pe care-l avusese,sau dacă o făcuse cu bună știință.Zambetul ei era foarte dulce și inocent,o privire directă,neșovăielnică,și dacă ar fi început să clipească din gene, atunci Colin ar fi fost sigur că seducția ei era atât de nevinovată.

-Ați avut cumva ocazia să vă gândiți la cealaltă problemă despre care am discutat ? întrebă ea.Imi dau seama că nu e indicat din partea mea să cer ceva unui om atât de important,Sir Richards,și vreau să știți cat de recunoscătoare vă sunt pentru că v-ați oferit să trimiteti pe cineva in Gretna Green.

-Am indeplinit deja această datorie,replică directorul.Omul meu,Sampson,s-a întors chiar noaptea trecută.Ați avui dreptate,prințesă.Nu e nici o inregistrare nici la Jewel Elliot,nici la rivalul său,David Laing.

-Știam eu,spuse Alesandra.Iși împreună mainile ca-ntr-o rugăciune și se întoarse,bucurandu-se,către Colin.

Ți-am spus eu.Entuziasmul ei îl făcu să zambească.

-Ce mi-ai spus ?

-Că lady Victoria nu ar fugi pe ascuns.Directorul tău tocmai mi-a confirmat bănuielile.

-Acum,prințesă,există o posibilitate-vagă,desigur să se fi măritat acolo.Atat Elliot cat și Lang dețin dosare,ca să se poată lăuda cu numărul căsătoriilor.E o concurență.Totuși ei nu sunt singurii oameni din Ț Gretna Green care pot căsători un cuplu.Unor oameni cu reputație josnică nu le pasă de dosare.Ei completează certificatul de căsătorie și-l dă soțului.Așa că vedeți,se poate totuși să fi fugit.

-Nu,nu ea,spuse Alesandra stăruind asupra părerii

-Scormonește un cuib de viespi,Richards.I-am spus și eu,dar nu vrea să mă asculte.

-Nu scormonesc nimic,spuse ea,incrunțandu-se la Colin.

-Ba da,replică Calin.Vei face familia Victoriei să sufere din nou,dacă-i pisezi cu întrebările tale.Tonul lui o răni.Iși plecă capul.

-Cred că ai o părere proastă despre mine,dacă îți inchipui că aș vrea să rănesc cu bună știință pe cineva.

-Nu trebuia să fii atât de dur cu ea,fiule.

-Nu am fost dur,ci doar cinstit Sir Richards dădu din cap.Alesandra îi zambi mulțumită că el era de partea ei.

-Dacă ar fi ascultat măcar motivele pentru care stau îngrijorată,sir Richards, Colin nu s-ar grăbi să socotească îngrijorarea mea un amestec in treburile altora. Directorul îl privi fix pe Colin.

-Nu i-ai ascultat motivele ? Are un argument forte Colin.N-ar trebui să judeci

fără să știi toate faptele.,

-Mulțumesc,sir Richards,mormăi Colin.Alesandra încercă să-i ignore grosolănia.

-Care va fi următorul pas in ancheta noastră ? il intrebă ea pe director.

Sir Richards arăta puțin nedumerit.

-Anchetă ? Nu m-am gandit la acesta problemă in felul ăsta.

-Ați spus că mă veți ajuta,ii aminti ea directorului Nu trebuie să vă descurajați atat de repede.Printr-o privire sir Richards ii ceru ajutorul lui Colin.Colin zambi.

-Nu-i vorba de o renunțare,spuse sir Richards.Numai că nu sunt sigur ce anchetez.E clar că prietena dumneavoastră a fugit cu cineva și cred că Colin are dreptate cand sugerează să renunțați.

-De ce este așa de clar ?

-Victoria a lăsat un bilet.

-Oricine ar fi putut scrie un bilet.

-Da,dar...

-Sperasem că mă veți ajuta,sir Richards,il intrerupse ea.Vorbea pe un ton disperat.Erați ultima mea speranță.Victoria ar putea fi in pericol și numai eu și dumneavoastră o putem ajuta.Dacă cineva poate descoperi adevărul,atunci dumneavoastră sunteți acela.Sunteți un om inteligent.Lui sir Richards ii crescua inima.Colin trebui să clatine din cap.Alesandra il făcuse praf cu un singur compliment

-Veți fi mulțumită dacă găsesc un registru de căsătorii ?

-N-o să găsiți

-Dar dacă găsesc...

-Mă voi mai gandi.

-Foarte bine,aprobă sir Richards.Voi incepe cu familia ei.Voi trimite maine un om să vorbească cu fratele ei. Intr-un fel sau altul,voi afla ce s-a intamplat.

-Vă mulțumesc foarte mult,murmură ea.Trebuie să vă previn totuși că am trimis un bilet fratelui Victoriei și el a refuzat să-mi acorde o nouă intrevvedere.Colin a fost nepoliticos cu el și e clar că nu l-a iertat.

-Pe mine nu mă va refuza,spuse sir Richards,dand din cap.

Colin auzise destul despre ceea ce el considera a fi un subiect ridicol.Nu-i plăcea ideea ca directorul Serviciului Securității Angliei să se coboare intr-atat,incat să se amestece intr-o afacere de familie.Era gata să schimbe subiectul,cand următoarea remarcă n lui sir Richards il făcu să fie atent

-Prințesă Alesandra,după ce ne-ați sprijinit,cercetarea acestei chestiuni delicate este un gest minim pe care-i pot face pentru dumneavoastră.Fiți liniștită,voi avea cateva răspunsuri pentru dumneavoastră,inainte de a părăsi Anglia.

Colin se aplecă in față.

-Stai puțin,sir Richards,spuse el cu o voce aspră,Fii mai clar,cum ne-a sprijinit Alesandra ? Directorul păru surprins de intrebare.

-Nu ți-a explicat?

-Nu credeam că era necesar, izbucni Alesandra, Se ridică în grabă. Dacă vrei să mă scuzați, acum vă voi lăsa singuri, domnilor, să discutați afacerile dumneavoastră.

-Stai jos, Alesandra, spuse Colin, pe un ton care-i indică să nu se împotrivescă. Ea oftă încet și făcu ceea ce i se ordonase. Refuză totuși să-l privească și-și aținti privirea în poală. Prefera să fugă și să se ascundă undeva decât să vorbească despre hotărârea ei, dar asta ar fi fost o lașitate, iar Colin merita să știe ce se hotărâse. Demnitate și decență, gândi ea. Colin nu va ști niciodată cât de supărată era ea; și asta era o mică victorie, nu-i așa ?

-Explică-mi de ce este Richards așa de mulțumit de sprijinul tău.

-Am hotărât să mă întorc în țara tatălui meu, explică ea în șoaptă. Mă voi căsători cu generalul. Tatăl tău și-a dat acordul. Colin nu spuse nimic câtva timp. O privi fix pe Alesandra. Ea stătea cu privirea ațintită în poală.

-Toate astea s-au hotărât când am fost bolnav ?

-Da.

-Uită-te la mine, Alesandra, îi porunci el. Ea era gata să izbucnească în plans. Respiră adanc și în final se întoarse pentru a-l privi. Colin știa că e tulburată, își frangea mainile și încerca să nu plângă.

-Nu a fost constransă, interveni sir Richards.

-La dracu', nu a fost.

-A fost hotărârea mea, insistă ea.

-Richards, nu s-a hotărât nimic. Ai înțeles ? Alesandra este încă sub influența incidentului de săptămâna trecută. Valetul ei a fost rănit și ea se simte vinovată.

-Sunt vinovată, strigă ea.

-Ba nu, o contrazise el pe un ton stăruitor. Ai fost speriată.

-Contează care au fost motivele mele ?

-La naiba, da, contează, spuse el. Se întoarse către director. Alesandra a uitat promisiunea pe care mi-a făcut-o săptămâna trecută.

-Colin...

-Taci. Ochii ei se măriră neîncrezători.

-Să tac ? E vorba despre viitorul meu, nu al tău.

-Sunt tutorele tău, o contrazise el. Eu decid viitorul tău. Se pare că ai uitat. Privirea lui încruntată era infrișătoare, ca flăcările pe care un balaur le aruncă pe nări. Alesandra se hotărâ să nu se certe cu el. Nu era deloc rezonabil și dacă nu înceta să se uite atât de insistent la ea, era gata să se ridice și să părăsească încăperea. Din nou, Colin îl privi atent pe director.

-Alesandra și cu mine am discutat despre această problemă săptămâna trecută, explică el. Am hotărât că nu se va căsători cu generalul. Le poți spune asociaților tăi financiari că afacerea a căzut.

Colin era atat de furios incat nu observă că directorul aproba din cap,și continuă.
-Nu se va căsători cu el.Generalul e foarte drăguț,nu-i așa ? A trimis o bandă de ucigași să-i răpească mireasa.Halal curte,nu-i așa ? Cum mi-aș mai dori să vină in Anglia.Aș vrea să răman cateva minute singur cu el.

Alesandra nu putea înțelege de ce se enervase Colin.Niciodată nu-l văzuse atat de supărat.Era prea uimită ca să se sperie.Nu știa ce să facă sau ce să spună pentru a-l liniști

-Nu va renunța,Colin,murmură ea, cu o voce tremurătoare.Va trimite alții.

-Asta-i problema mea,nu a ta.

-Da ? Teama pe care o zări in ochii ei ii alungă o parte din furie.Nu dorea să-i fie frică de el.Iși inmuie vocea intenționat cand ii răspunse.

-Da,este.Se priviră catva timp.Tandrețea din expresia lui o făcea să plângă ușurată.Nu o va lăsa să părăsească Anglia.Trebuie să se forțeze să-și desprindă privirea de el,ca să nu i se vadă lacrimile din ochi.Iși ținu capul plecat,răsfiră mainile și încercă să-și controleze emoțiile,apoi spuse :

-Încercam să fac un gest nobil.Nu voiam ca cineva să mai fie rănit și sir Richards spunea că există ocazia unui acord comercial mai bun.

-Asociații mei cred că generalul va coopera,interveni sir Richards.Eu personal nu cred asta.Gandesc la fel ca și Colin,adăugă el dand din cap.Generalul nu e un om de incredere.Așa că,vedeți,nu trebuie să faceți acest gest nobil.

-Și dacă Colin va păți ceva ? izbucni ea.Atat sir Richards cat si Colin fură uimiți de această întrebare.Se vedea din nou teama in ochii Alesandrei.Colin se sprijini de scaun și o privi stăruiitor.Alesandrei nu-i era teamă pentru ea,ci era îngrijorată pentru el.Asta ar fi trebuit să-l enerveze.Putea avea grijă de el însuși și se simți oarecum jignit că ea ii purta de grijă.Acest lucru era,pe de altă parte, măgulitor.Sir Richard ridică o spranceană și-l privi pe Colin,așteptand ca acesta să-i răspundă.

-Imi pot purta singur de grijă,spuse Colin,Nu vreau să-ți faci tu griji,ai înțeles ?

-Da,Colin.Il mulțumi faptul că ea il aprobase imediat.

-Lasă-ne acum,Alesandra.Richards și cu mine avem alte probleme de discutat.

Alesandra nu știu cum să iasă mai repede din cameră.Nici măcar nu-i spuse

„ Rămas bun”directorului.Se purta cam ciudat,nu ca o lady,dar nu-i păsa.

Tremura atat de tare că de-abia putu să inchidă ușa in spatele ei.

De ușurare i se inmuieră picioarele.Se sprijini de perete și inchise ochii.O lacrimă ii alunecă pe obraz.Respiră adanc,incercand să se calmeze.

La urma urmei nu va trebui să facă un gest nobil și să se căsătorească cu acel om oribil.Colin trebuia să hotărască pentru ea și era atat de mulțumită,incat nu se mai supăra deloc pentru că el se infuriase.Pentru motive pe care nu și le putea defini,Colin hotărase să pună la inimă datoria de tutore.Se purtase ca un protector și Alesandra era indatorată să aibă pe cineva de partea ei,incat spuse o

rugăciune de mulțumire.

-Prințesă Alesandra, vă simțiți bine? Alesandra tresări, apoi izbucni în ras. Flannaghan era însoțit de un bărbat pe care nu-l mai văzuse niciodată. Stătea la o mică distanță de ea. Nici nu-i auzise când se apropiară. Simți că roșește. Străinul, care stătea în spatele servitorului, îi zâmbea! Se gândi că o fi crezut că-și pierduse mințile. Alesandra se îndepărtă de perete, se ținu forțat să nu tremure apoi spuse:

-Mă simt bine.

-Ce faceți?

-Mă gândesc, replică ea. "Și mă rog", adăugă ea în gând.

Flannaghan nu înțelese ce voise ea să spună prin această remarcă. Continuă să o privească fix, perplex. Ea se întoarse spre oaspete.

-Bună seara, domnule. În cele din urmă, servitorul își aminti cum trebuia să se poarte.

-Prințesă Alesandra, permiteți-mi să vi-l prezint pe Morgan Alkins, conte de Oakmount. Alexandra zâmbi, salutându-l.

-Mă bucur să vă cunosc. Se îndreptă spre ea și îi luă mana.

-Plăcerea e de partea mea, prințesă. Eram foarte nerăbdător să vă întâlnesc.

-Da?

-Da, o asigură el zâmbind, observând surprinderea din ochii ei. Sunteți subiectul preferat al Londrei. Dar imi imaginez că v-ați dat seama de asta.

-Nu, nu mi-am dat seama, mărturisii ea clătinând din cap.

-Prințul regent v-a lăudat, explică Morgan. Nu trebuie să vă îngrijorați, prințesă. Am auzit numai lucruri minunate despre dumneavoastră.

-Ce lucruri minunate? îndrăzni Flannaghan să întrebe.

Morgan nu-și luă privirea de la Alesandra când îi spuse că e foarte frumoasă și acum știe că e foarte frumoasă-de fapt, minunată. Se simți stânjenită de complimentele lui. Încercă să-și retragă mana dar nu-i dădu drumul.

-Sunteți incantătoare, prințesă, îi spuse el, apropiindu-se de ea. În lumina luminărilor, ea văzu firele argintii din părul lui. Ochii lui, de un căprui foarte închis, străluceau. Morgan nu era mult mai înalt decât Flannaghan, dar îl domina pe servitor. Aura de putere din jurul său, probabil, poziției sale importante în societate, se gândi ea. Titlul său îi permitea să fie arogant și stăpan pe sine.

Era o persoană fermecătoare, totuși, care știa că e plăcut de ceilalți. Știa și că o făcea să se simtă stingherită, studiind-o de aproape.

-Vă place să locuiți în Anglia? întrebă el.

-Da, răspunse ea. Colin deschise ușa chiar în momentul în care Morgan o întreba pe Alesandra dacă ar putea să-i permită să o viziteze în după-amiaza următoare. Observă imediat roșeața Alesandrei și faptul că Morgan o ținea de mână. Nu se putu abține să nu reacționeze. Se apropie, o înșfăcă pe Alesandra de braț și o trase

langă el. Apoi, își puse brațul pe umerii ei, într-un gest pe care ea îl găsi teribil de posesiv, și se încruntă la oaspete.

-Alesandra va fi ocupată maine, spuse el. Intră, Morgan. Directorul te așteaptă să-ți vorbească. Morgan nu păru să observe iritarea din vocea lui Colin sau dacă o observase preferase s-o ignore. Aprobă din cap apoi o privi din nou.

-Cu permisiunea dumneavoastră, prințesă, voi încerca în continuare să-l conving pe vărul dumneavoastră să mă lase să vă vizitez.

În momentul în care ea aprobă, el se înclină și intră în birou.

-Încetează să mă strângi, Colin, murmură Alesandra, O auzi răzând și o privi.

-De unde dracu i-a venit ideea asta ? I-ai spus tu că sunt văr ?

-Nu, bineînțeles că nu i-am spus, replică ea. Vrei să iei mana de pe mine, te rog ? Trebuie să merg în camera mea să-mi iau carnetul de însemnări. El nu-i dădu drumul

-Alesandra, de ce dracu ești atât de fericită ?

-Sunt fericită pentru că se pare că nu va trebui să mă mărit cu generalul, spuse ea. Se eliberă din strânsoare și plecă în grabă spre hol.

-Și, spuse ea peste umăr, trebuie să trec un nou nume-pe lista mea.

În timp ce se îndepărta Morgan ieși în hol și o privi cu un zâmbet viclen înainte ca Colin să-l cheme pe un ton politic înapoi, în birou.

Toate femeile căsătorite sunt niște ființe nefericite. Afurisitele sunt toate neglijate de soții lor. Se plâng scancesc și nimic nu le mulțumește. Văzuse el, că așa stăteau lucrurile. E drept, că și bărbații își ignoră soțiile, dar el nu le găsea vreo vină în asta. Toată lumea știe că afecțiunea și atenția este rezervată amantelor; soțiile sunt necesare pentru reproducerea moștenitorilor.

Suportii o soție când n-ai încotro, stai pe lângă ea cât e necesar, până când rămâne însărcinată și-apoi o uiți. Ignorase cu bună știință femeile căsătorite, deoarece părea că vanătoarea nu va fi cine știe ce. Nu ar fi nici o satisfacție să hăituiești un câine care nu fuge. Totuși, femeia aceasta îl intrigă; arăta atât de nenorocită; o urmărea de mai mult de o oră. Se agăța de brațul soțului ei și încerca în toate felurile să spună sau să facă ceva pentru a-i atrage atenția. Era un efort fără rost. Soțul, galant, era angajat într-o conversație cu prietenii lui de la club. Nu-i dădea nici o atenție micuței și neprețuitei lui soții.

Sărmana fetiță ! Era clar, pentru oricine ar fi privit-o, că își iubea bărbatul. Era atât de nefericită. Dar el va schimba toate astea. Zambă atunci, hotărându-se.

Vânătoarea începea din nou, curând, foarte curând, o va salva pe noua lui cățelușă de această nenorocire

CAPITOLUL 6

Colin, sir Richards și Morgan discutară câteva ore. Alesandra luă cina, singură, în sufragerie. Așteptă jos un timp cât reuși să stea trează, sperând că va veni și Colin. Vroia să-i mulțumească pentru că-i arătase atata interes în legătură cu

viitorul ei și voia să-i pună câteva întrebări despre contele de Oakmount. Renunță să mai aștepte, pe la miezul nopții, și e duse se culce. Valena ciocăni la ușa ei, un sfert de oră mai târziu.

-Sunteți rugată să fiți pregătită să ieșiți maine dimineață, prințesă. Trebuie să fiți gata de plecare la ora zece. Alesandra se sui în pat și se acoperi cu pătura.

-Colin ți-a spus unde mergem ? Camerista înclină din cap.

-La sir Richards acasă, spuse ea. Pe strada Bowers, 1 nr. 12. Alesandra zambi.

-Ti-a dat și adresa ?

-Da, prințesă. Instrucțiunile lui au fost foarte amănunțite. Dorea să vă spun că nu vrea să aștepte, spuse încruntându-se. A vrut să-mi mai spună ceva... O, da, a imi amintesc. Întalnirea programată pentru după-amiază, ducele și ducesa de Williamshire, s-a contramandat.

-Ți-a spus Colin de ce s-a anulat ?

-Nu, prințesă, nu mi-a spus. Valena căscă teatral, apoi imediat își ceru scuze stăpanii.

-Sunt foarte obosită în seara asta, șopti ea.

-Bineînțeles că ești obosită, spuse Alesandra. E destul de târziu și ai avut o zi plină, Valena. Du-te și te culcă. Somn ușor! spuse ea când camerista se îndreptă în grabă spre ușă. Alesandra adormi câteva minute mai târziu. Era atât de epuizată din cauza acelei săptămâni lungi în care avusese grijă de Colin, încât dormi noaptea întregă. Se trezi puțin mai târziu de opt, în dimineața următoare și se grăbi să fie gata. Își puse o rochie roz pal. Colin va aprecia decolteul pătrat, foarte decent. Alesandra cobori cu douăzeci de minute înainte de ora la care stabiliseră să plece. Colin nu veni decât la câteva minute după zece. În momentul în care îl auzi coborând scările, ea strigă :

-E deja târziu, Colin, grăbește-te.

-A intervenit o schimbare de plan, Alesandra, răspunse Colin, făcându-i cu ochiul când trecu pe lângă ea în sufragerie.

-Ce schimbare ? îl întrebă ea din nou.

-Întalnirea a fost contramandată.

-Întalnirea cu sir Richards sau întâlnirea de după-amiază ? Valena spunea...

Colin împinse scaunul și îi făcu semn să stea jos, la masa din sufragerie.

-Ambele întâlniri au fost contramandate, spuse el.

-Doriți ciocolată sau ceai fierbinte, prințesă ? întrebă Flannaghan.

-Ceai, mulțumesc. Colin, cum ai aflat că întâlnirea a fost contramandată ? Am așteptat în hol și n-a venit nici un mesager. Colin nu-i răspunse. Se așeză, luă un ziar și începu să citească. Flannaghan apărură lângă el cu un coș cu biscuiți, pe care i-l așeză în față. Alesandra era enervată și derutată.

-Mai exact, de ce dorea sir Richards o întâlnire ? Amandoi am vorbit cu el seara trecută.

-Mănancă,Alesandra.

-N-ai de gand să-mi explici,nu-i așa ?

-Nu.

-Colin,e nepoliticos să fii grosolan de dimineață.

El cobori ziarul ca să-i zambească.Alesandra își dădu seama că afirmația ei fusese prostească.

-Voiam să spun că intotdeauna este nepoliticos să fii grosolan.Colin dispăru din nou in spatele ziarului și ea incepu să bată ușor cu varful degetelor in masă.Raymond intră in sufragerie și Alesandra ii făcu imediat semn să vină langă el.

-A venit vreun mesager?

-Alesandra,mă verifici ? interveni Colin.

-Nu,răspunse ea,incerc numai să înțeleg.Vrei să incetezi să te ascunzi in spatele ziarului ?

-Intotdeauna ești prost dispusă dimineața ? Alesandra incetă să incerce să aibă o conversație directă cu el.Mancă jumătate de biscuit apoi se scuză,ridicandu-se de la masă.Raymond o privi înțelegător cand trecu pe langă el.

Alesandra urcă in camera ei și lucră la corespondență toată dimineața.Ii scrise o scrisoare lungă maicii starețe povestindu-i despre călătoria spre Anglia,ii descrie pe tutorele ei și familia lui și ii relată,pe trei pagini pline,cum ajunsese ea să locuiască la Colin.Lipea plicul cand Ștefan bătu la ușă.

-Sunteți chemată jos,prințesă Alesandra.

-Avem oaspeți,Ștefan ?

-Ieșim in oraș.Vă va trebui pelerina.Bate vantul astăzi.

-Unde mergem?

-La o intalnire.

-Ba mergem,ba nu mergem,ba mergem,remarcă ea.

-Ce-ați spus,prințesă ? Alesandra inchise călimara,aranjă biroul și se ridică.

-Mă plangeam mie insămi,zise ea zambind.Intalnirea asta e cu tatăl lui Colin sau cu sir Richards ?

-Nu știu sigur,spuse Ștefan.Dar Colin așteaptă jos și pare nerăbdător să plecați.

Alesandra promise valetului că va cobori imediat. Ștefan se inclină și apoi plecă.Ea se grăbi să-și perie părul,apoi se indreptă către garderobă să-și ia pelerina.Cobora scările cand își aminti că uitase lista.Dacă mergeau la ducesa Williamshire acasă,va avea nevoie cu siguranță de carnet ca,ca să poată trece in revista numele de pe ea impreună cu tutorele ei și cu soția lui.Se indreptă grăbită spre birou,luă lista și o indesă in buzunarul pelerinei.

Colin aștepta in hol.Alesandra se opri pe palier să-și pună pelerina pe braț.

Colin,mergem să ne intalnim cu tatăl tău sau cu sir Richards ?

El nu-i răspunse.Alesandra cobori in grabă scările,apoi repetă intrebarea.

-Mergem să ne intalnim cu sir Richards,explică el.

-De ce vrea să ne intalnim din nou,atat de curand? A fost aici seara trecută,ii aminti ea.

-Are motivele lui,Valena aştepta cu Ştefan şi Raymond la intrarea in hol.Ea se grăbi să-şi ajute stăpana.

Colin i-o luă inainte.Ii puse pelerina pe umeri,o luă de braţ,apoi ieşi,trăgand-o după el.Ea trebui să alerge pentru a putea ţine pasul cu el.

Raymond şi Ştefan ii urmară in spate.Cei doi valeţi se suiră pe capră, aşezandu-se langă vizitiu.Colin şi Alesandra se puseră faţă in faţă,in trăsură. El inchise portiera,apoi se sprijini de perne şi ii zambi.

-De ce te incrunţi? intrebă el.

-De ce te porţi atat de ciudat ? Nu-mi plac surprizele.

-Vezi,ăsta a fost un răspuns ciudat.Colin îşi intinse picioarele sale lungi. Alesandra îşi aranjă fusta şi se trase in colţ,pentru a-i face mai mult loc.

-Ştii despre ce vrea să vorbească sir Richards cu noi?

-Nu mergem să ne intalnim cu el,explică el.

-Dar ai spus...

-Am minţit.

-Ai minţit ? intrebă ea neincrezătoare.

-Da te-am minţit,inclină el incet din cap.Reacţia ei il făcu să radă.Era aşa de dulce cand era imbufnată.Doamne,era chiar imbufnată,acum.Ii ardeau obrazii şi dacă şi-ar mai indrepta puţin umerii,ar putea să-pocnească şira spinării.

-Iţi voi explica mai tarziu.Incetează să te mai incrunţi băieţoaiico!E o zi prea frumoasă ca să fii supărată.Observă,in sfârşit,ce vesel era.

-De ce eşti atat de fericit ? El nu răspunse decat ridicand din umeri.Ea oftă. Incerca să o zăpăcească,gandi ea.

-Unde mergem de fapt,Colin ?

-La o intalnire de familie,ca să decidem ce facem...

-Cu mine ? termină ea explicaţia in locul lui.El confirmă din cap.Alesandra îşi cobori privirea in poală,dar Colin ii prinse expresia.Părea copleşită.Sentimentele ei fuseseră rănite,dar nu ştia ce anume spusese ca să producă o asemenea reacţie.

-Acum ce s-a intamplat ? intrebă el pe un ton aspru.

-Nimic.

-Nu mă minţi.

-Tu m-ai minţit.

-Ţi-am spus că o să-ţi explic mai tarziu,o contrazise el.Incercă să-şi reţină enervarea cand spuse:

-Acum explică-mi de ce pari gata să plangi.

-Iţi voi explica mai tarziu.Colin se aplecă in faţă.O apucă de bărbie,forţand-o să-l privească.

-Nu-mi intoarce vorbele,porunci el.

-Foarte bine,spuse ea impingandu-i mana.Am fost puțin supărată,dar acum imi dau seama de ce ești atat dt fericit.

-La naiba,vorbește clar.Trăsura se opri in fața casei ducelui de Williamshir și Colin descuie portiera ațintindu-și privirea asupra ei.

-Ei bine ? intrebă el.Ea isi aranja pelerina in jurul umerilor.

-Ințeleg perfect,ii spuse ea,dand din cap.Raymond le deschise portiera șt intinse mana să o ajute.Ea păși imediat afară,apoi se intoarse incrunțată spre Colin.

-Ești fericit pentru că in sfârșit vei scăpa de mine.El deschise gura gata să se certe cu ea.Alesandra ridică mana făcandu-i semn să tacă.

-Nu-i nevoie să-ți faci griji,domnule.Mi-a trecut supărarea.Intrăm ?

Incercă să fie demnă.Colin nu o lăsă.Incepu să radă.Ea se intoarse și urcă in grabă scările,incadrată de Raymond și Ștefan.

-Incă mai pari supărată,băiețoaico! Majordomul deschise ușa,in momentul in care ea se intoarse să-i spună lui Colin ce crede despre această remarcă grosolană.

-Dacă imi mai spui băiețoaică,jur că voi face ceva mult mai grosolan.Nu sunt supărată,spuse ea,cu o voce ce contrazicea minciuna.Mă gandisem la tine ca la un prieten.Da,dar intr-adevăr,incepuseși să devii ca un văr pentru mine și eu...

-Nu sunt vărul tău,spuse Colin răspicat,aplecandu-se spre ea.

Fratele lui Colin,Caine,preluase indatorirea de servitor și stătea in ușă așteptand să fie băgat in seamă.Vedea numai spatele prințesei Alesandra.Era micuță și totuși destul de curajoasă,se gandea el.Colin o domina,privind-o fioros,dar nu era inspăimantată.Nu părea deloc intimidată.

-Toată lumea crede că suntem veri,rosti ea scurt.

-Nu dau doi bani pe ce crede lumea.Ea respiră adanc.

-Conversația asta e ridicolă.Dacă nu vrei să fim rude,foarte bine.

-Nu sunt rudă cu tine.

-Nu trebuie să țipi,Colin.Mă innebunești.

-Bună ziua,salută Caine in cele din urmă,ca să se facă auzit.

Alesandra fu atat de uimită de această intervenție,incat il luă de braț pe Colin.Iși reveni însă repede.Se desprinse de bra ul lui Colin ț și se intoarse.Incercă să aibă o expresie demnă și solemnă.Bărbatul acela care arăta incredibil de mare și stătea in ușă trebuia să fie fratele lui Colin.Aveau același zambet.Părul lui Colin era totuși ceva mai deschis la culoare iar ochii aveau o culoare diferită.Avea ochii cenușii și după părerea ei nu atat de atrăgători ca ochii mai mult verzi decat căprui ai lui Colin.Alesandra incercă să facă o reverență.Colin nu o lăsă,o luă de braț și o impinse pe ușă.Ea il ciupi ca să-l silească să-i dea drumul.Urmă o mică bătălie cand Colin incercă să-i ia pelerina.Ea incercă să-i îndepărteze mana ca să-și poată lua carnețelul din buzunarul hainei.Caine stătea in spatele

fratelui lui, cu mainile la spate, încercând cu disperare să nu radă. De mult timp nu-l mai văzuse pe fratele lui atât de tulburat. Pană la urmă, Alesandra reuși să-și ia carnețelul.

-Acum poți să-mi iei pelerina, mulțumesc. Colin își ridică privirea spre tavan. Aruncă pelerina înspre Caine. Fratele lui o prinse din zbor tocmai când Colin lua carnețelul din mana Alesandrei.

-Pentru Dumnezeu, de ce-ai adus chestia asta cu tine?

-Voi avea nevoie de el, explică ea. Pur și simplu nu înțeleg aversiunea față de lista mea, Colin. Ostilitatea ta nu e deloc rezonabilă. Se întoarse către fratele lui.

-Va trebui să scuzi grosolănia fratelui tău, A fost bolnav. Caine zambi. Colin clătină din cap.

-Nu trebuie să-ți ceri scuze în locul meu. Caine, asta-i femeia pe care tu o numeai „ Pacostea”. Alesandra, fratele meu. Ea încercă din nou să facă o reverență, dar nu reuși, din cauza lui Colin. Se aplecase tocmai să-și ridice rochia când Colin o înșfăcă de mână și începu s-o tragă după el în salon.

-Unde e soția ta, Caine ? întrebă el peste umăr.

-Sus, cu mama, răspunse el. Alesandra își trase mana din stransoarea lui. Goni încercând să se desprindă.

-Aruncă-mă pe un scaun și pleacă, E clar că te grăbești să scapi de mine.

-Ce scaun preferi ? În cele din urmă, îi dădu drumul.

Ea se dădu un pas înapoi și se ciocni de Caine.

Se întoarse, cerându-și iertare pentru stangăcia ei și întrebă unde e tatăl lor. Voia să vorbească cu el cât mai curând posibil, explică ea.

Deoarece arăta atât de serioasă și îngrijorată, Caine nu îndrăzni să zambească. Prințesa Alesandra era drăguță, se gândea el. Ochii ei de o nuanță strălucitoare de albastru și pistruii de pe nas îi aminteau de soția lui, Jade. Era chiar foarte frumoasă, observă el.

-Jenkins a urcat să-i spună tatălui meu că sunteți aici, prințesă Alesandra, De ce nu încerci să te faci comodă, cât aștepți ?

Ea se gândi că e o idee splendidă. Caine fusese înzestrat într-adevăr cu toate manierele bune ale familiei. Era foarte politicos și galant. Nu semăna deloc cu fratele lui. Colin stătea lângă cămin, privind-o. Ea îl ignora. Nu dăduse vreo atenție exteriorului casei tutorelui ei, dar își imagina că este la fel de măreț ca și interiorul. Salonul era de patru ori mai mare decât al lui Colin. Langă căminul din marmură de culoarea fildeșului se aflau trei canapele, așezate în semicerc. Era o cameră plăcută, plină de comori, pe care ducele de Williamshire le adunase din toată lumea. Privirea ei cercetă camera, apoi se întoarse către un obiect strălucitor de pe polița căminului. Tresări de plăcere. Era o replică din aur a castelului tatălui ei. Reproducerea casei copilăriei ei era de mărimea unui mic clondir pentru coniac și avea toate detaliile unui castel adevărat.

Privirea incantată a Alesandrei îi tăie lui Colin respirația.

-Alesandra ? întrebă el,gandindu-se oare ce îi provocase această reacție.

Ea se întoarse spre el zambind.Apoi se îndreptă în grabă spre cămin.Mana îi tremură când ajunse și atinse cu blândețe castelul din aur.

-E replica palatului meu,Colin.Se cheamă Stone Haven.Am locuit acolo cu mama și tata.

-Credeam că tatăl tău a renunțat la regat când s-a căsătorit cu mama ta,spuse Colin.

-Da,așa e,inclină ea din cap.A cumpărat Stone Haven înainte de a se căsători.Generalul nu-l poate atinge.Se află în Austria și el nu va avea nici o putere acolo,chiar dacă ar fi în stare să obțină tronul.Castelul va fi în continuare în siguranță.

-Cui îi aparține acum ? întrebă Caine.Ea nu-i răspunse.El bănuie că nu auzise întrebarea.Il interesa castelul la fel de mult ca și pe Colin.Cei doi frați se apropiară de o parte și de alta a Alesandrei,privind reproducerea.

-Detaliile sunt chiar impresionante,spuse Caine.

-Tatăl meu l-a dăruit tatălui vostru,explică ea.A fost-o mică șmecherie-bine intenționată,desigur-am căutat castelul cat am stat în casa de la țară,dar nu l-am găsit.Credeam că se pierduse.Mă bucur să văd că are un loc de onoare.

Colin se pregătea să întrebe ce vrea ea să spună cu șmecheria despre care fusese vorba,dar fură întrerupți.

-Bineînțeles că are un loc de onoare,spuse ducele de Williamshire din ușă.Tatăl tău a fost prietenul meu Alesandra.Se întoarse când auzi vocea tutorelui ei și îi zambi.Ducele de Williamshire era un bărbat distins,cu părul argintiu și ochi de un cenușiu închis.Fiii lui semănau foarte bine la înfățișare cu el și,bineînțeles,la înălțime.

-Bună ziua,tată,ii spuse Colin.Tatăl lui îi întoarse salutul,apoi se îndreptă spre ei.Se opri în mijloc și-i deschise brațele spre Alesandra.E și și a ezită.Se îndreptă spre el și se aruncă în brațele lui.El o strânse și o sărută pe frunte.

Colin și Caine schimbă priviri nedumerite.Erau șocați de afecțiunea tatălui lor pentru pupila lui.Bătrânul de obicei era foarte rezervat,dar pe Alesandra o trata ca pe o fiică de mult pierdută.

-Colin s-a purtat bine cu tine ?

-Da,unchiule Henry.

-Unchiul Henry ? repetară Colin și Caine în același timp.Alesandra se îndepărta de tutorele ei și îl privi pe Colin.

-Pe unchiul Henry nu-l supără să fie rudă cu mine.

-Dar nu e rudă cu tine,ii reaminti Colin cu încăpățănare.

-I-am cerut să-mi spună unchi,explică tatăl lui,zambind.Alesandra face parte din familia noastră acum,spuse el întorcându-se din nou spre pupila lui.Așezați-vă să

vorbim despre căsătorie.Ea se grăbi să facă ce i se ceruse.Scăpă carnețelul pe jos și îl ridică imediat.Colin așteaptă până când ea se așeză în mijlocul canapelei acoperite cu brocart,apoi merse și se așeză lângă ea,inghesuind-o într-un colț.

Alesandra îl înghionti în coapsă ca să-și poată aduna fustele de sub el.

-Sunt atatea locuri libere,șopti ea ca să nu audă unchiul Henry că-i critica fiul.Stai în altă parte,vărule.

-Dacă îmi mai spui o dată vărule,jur că te strang de gat spuse el pe ton morocănos și încetează să te mai foiești.

-O inghesui,fiule.Mută-te.Colin nu se mișcă.Tatăl lui se încruntă,apoi se așeză,pe canapeaua mai mare,din fața Alesandrei.

-Cum v-ați înțeles voi doi ? întrebă el.

-Colin a fost bolnav toată săptămăna,spuse Alesandra.Mă voi muta la dumneavoastră astăzi,unchiule?

-Nu,negă Colin scurt și aspru.Tatăl lui se încruntă la el înainte de a o privi din nou pe prințesă.

-Vrei să te muți aici ? întrebă el.

-Credeam că așa vrea Colin,răspunse ea cu o expresie calmă și aparentă.Se pare că sunt o povară,peuă că trebuie să aibă grijă de mine.A fost foarte nervos astăzi.Probabil că din cauza nerăbdării.

-Să ne întoarcem la subiectul principal,mormăi Colin,ridicând privirea spre tavan.

-Colin,nerăbdător ? o întrebă tatăl lui pe Alesandra,respingand invitația de a schimba subiectul.

-Da,unchiule,răspunse ea,impreunandu-și mainile.Era nerăbdător să scape de mine,asa că puteți înțelege că acum cateva minute era să mă arunce într-un scaun și să mă părăsească,iar acum îmi spune că trebuie să locuiesc cu el.

-Asta e o contradicție,interveni Caine.

Colin se aplecă în față,iși sprijini coatele de genunchi și îl privi pe tatăl său.

-Nu cred că este o idee bună să se mute chiar acum.A fost un incident în fața Operei,adăugă el dand din cap.Alesandra îl intrerupse înghiontandu-l.El se întoarse și o privi.

-Nu trebuie să vorbești despre asta,murmură ea.Iși face griji.

-Trebuie să-și facă griji,ii spuse Colin.Dacă are gând să-și asume responsabilitatea de a avea grijă de tine,va trebui să înțeleagă ce-l așteaptă.

Colin n-o lăsă să-l contrazică,ci se întoarse spre tatăl lui și explică repede ce se întâmplase,adăugind detalii pertinente pe care le obținuse din discuția cu sir Richards incheie spunand că agresorii nu se vor opri până ce Alesandra nu se va mărita.

-Sau până când generalul nu va câștiga sau va pierde campania pentru tron,interveni Caine.

-Drace,asta ar putea dura un an,mormăi Colin.

-Poate,aprobă fratele lui.Se intoarse apoi către tatăl său.

-Cred că Colin are dreptate.Alesandra ar trebui să stea in continuare la el.Este mult mai experimentat in aceste chestiuni și ar fi mult mai puțin periculos pentru dumneata și pentru mama.

-Prostii,il contrazise tatăl său.Știu și eu să fac cate ceva pentru a-mi apăra familia.Mă pot descurca in fața oricărui pericol.Barfa trebuie,totuși,evitată. Acum,că mama ta și cu mine ne simțim bine din nou,Alesandra va putea să se mute la noi.E inacceptabil ca un bărbat și o femeie să locuiască impreună,fără să fie căsătoriți.

-A fost posibil săptămână trecută,ii reaminti Cain tatălui lui.

-Din cauza bolii noastre,ii replică tatăl.Cu siguranță oamenii vor înțelege. Colin părea neincrezător.Nu știa ce să spună in fața naivității tatălui lui.Se intoarse către fratele său,cerandu-i să-i susțină argumentele in favoarea mutării Alesandrei și văzu că și Caine era la fel de neincrezător.

-Ai auzit ce se barfește ? il intrebă ducele pe Caine,incrunțându-se ingrijorat. Caine clătină din cap.Colin incerca să fie calm.

-Tată,barfa nu e o problemă importantă acum,spuse el.Nu poți compara pericolul in care îți pui familia cu niște vorbe.Bineînțeles că oamenii vorbesc insă Alesandrei și mie nu ne pasă.

-Nu te voi lăsa să mă abați de la hotărarea mea,insistă tatăl lui cu încăpățănare.Mă insulti crezand că nu pot ține grija de pupila mea.Am avut grija de o soție și șase copii,in toți acești ani,fără nici o problemă și n-am să mă opresc acum.

-Dar nimeni nu dorea să o răpească pe mama sau...,incepu Colin.

-Destul! ordonă tatăl lor.Subiectul e inchis,iși inmuie vocea adăugand : Mama voastră a avut dreptate cand a spus că Alesandra ar trebui să se mărite cat mai curand posibil.Asta ar sfârși cu nimicurile care se spun.

-Are lista aia nenorocită,spuse Colin privindu-l pe Caine. Eu i-am dat lista,fiule.Colin nu știa ce să răspundă la asta.

-O listă cu ce ? intrebă Caine.

-Chiar trebuie să-i explici lui Caine ? șopti ea,imbujorandu-se,stingherită.E deja căsătorit.

-Știu că e căsătorit,răspunse Colin ranjind.Caine pretinse că nu auzise protestul Alesandrei.

-O lista cu ce ? intrebă el din nou.

-Bărbați,răspunse Colin.Ea și tata au făcut o listă cu bărbați potriviți pentru căsătorie.Caine nu reacționa in nici un fel la această explicație.Iși putea da seama după expresia Alesandrei că se simțea stanjenită din cauza subiectului pe care il discutau.Se hotări să incerce să o facă să se simtă mai la largul ei.

-Mi se pare normal,spuse el
-Normal ? E o barbarie,ii spuse Colin.Caine nu se putu abține să nu zambească.
-Nu e nimic amuzant,roști Colin.
-Nu,aprobă Caine.Nu e amuzant.
-E foarte serios,domnule,interveni Alesandra.
-Așadar,scopul acestei intalniri este să alegem un soț de pe listă.
Am înțeles bine ? intrebă Caine,inălțându-și puțin sprancenele.
-Da,răspunse Alesandra.Am vrut să-i interoghez pe candidați săptămăna trecută,dar Colin s-a imbolnăvit și am fost ocupată să-l ingrijesc.
-L-ai ingrijit tu ? intrebă Caine zambind.
-Zi și noapte,roști ea,dand din cap.Avea nevoie de mine.
-N-aveam nevoie de tine,spuse Colin exasperat.Ea nu luă in scamă tonul lui aspru.Se sprijini de spatele canapelei.
-Ești foarte nerecunoscător,șopti ea.Colin ii ignoră remarca și inclină capul spre Caine.
-Asta imi amintește că voiam să-ți mulțumesc pentru ajutor.Registreele nu au mai fost atat de bine organizate de peste un an.
-Ce registre ? intrebă Caine.
-Registreele companiei maritime,explică el.Îți apreciez ajutorul.
Caine scutură din cap.Alesandra il inghionti pe Colin pentru a fi atent la ca.
-N-am putea să ne intoarcem la subiectul care mă preocupă ? Aș vrea să termin cu asta cat mai curand posibil!
-Nu m-am atins de registrele tale,ii spuse Caine fratelui lui.
-Atunci cine...? Nimeni nu spuse nimic catva timp.Alesandra se concentra să-și indrepte cutele rochiei.Colin se intoarse incet și o privi.
-L-ai angajat pe Dreyson sau pe altcineva să lucreze la registrele mele?
-Bineînțeles că nu.Registreele tale sunt private.N-aș lăsa pe nimeni din afară să se uite in ele.In plus,nimănui nu i-am permis să intre cat ai fost bolnav.
-Atunci cine dracu' a făcut treaba asta ?
-Eu.El clătină din cap.Ea confirmă din cap.
-Nu glumi cu mine,Alesandra.Nu sunt intr-o dispoziție favorabilă pentru așa ceva.
-Nu glumesc Eu am făcut treaba asta.Ți-am organizat registrele și le-am completat.
-Cine te-a ajutat ?
-Nimeni.Mă pricep la cifre,ii spuse ea simțindu-se insultată de intrebare.Îți permit să-i scrii maicii starețe dacā nu mă crezi.Am făcut pentru ea un al doilea set de registre ca să-i dea bancherul...Vai,dar poate că nu trebuia să pomenesc de asta.Maica stareță a spus că-i un păcat dar nu cred că era.Nu era nici furt,am schimbat doar cifrele pentru ca ea să obțină imprumutul.Colin avea o expresie

de uimire pe față.Ea crezu că el se șoca de destăinuirea ei rușinoasă.Incetă să mai incerce să vorbească și respiră adanc

-In ceea ce privește registrele tale,continuă ea,să aduni niște numere și să faci totalul coloanelor nu necesită pregătire specială.Nu a fost dificil,ci numai obositor.

-Și procentele ? intrebă Colin încă neincrezător.

Oricine,cat de cat priceput,poate să calculeze niște procente,ridică ea din umeri.

-Nu orice femeie,scutură el din cap.Voia să mai adauge că nu-și putea imagina unde învățase să lucreze cu registrele,dar ea nu-l lăsă să termine.

- tiam că așa se va intampla,se planse ea.Numai Ș pentru că sunt femeie crezi că nu ar fi posibil să mai înțeleg și altceva decat ultima modă,nu-i așa ? Ei bine,domnule,vei fii șocat.Nu dau doi bani pe modă.

-Colin n-o mai văzuse niciodată atat de tulburată;ochii ei erau de un albastru arzător.Se gandii că i-ar plăcea s-o strangă de gat.Dar mai intai ar săruta-o,iși spuse el.Caine veni in ajutor Alesandrei.

-Și maica stareță a obținut imprumul,Alesandra ?

-Da,spuse ea cu o voce plină de mandrie.Stareța nu știa că bancherul se uita la al doilea set de registre bineințeles,peu ce altfel credința ei ar fi făcut-o să i se destăinuiască.Călugărițele urmează un program foarte strict,Nu a aflat decat cand era prea tarziu.Deja cheltuisse banii pentru a doua capelă.Deci totul a mers foarte bine.

-Pun pariu că i-a părut rău că pleci,spuse Colin obraznic

-Putem să ne intoarcem la motivul pentru care suntem aici? sugeră Caine, ridicandu-se și indreptandu-se spre Alesandra.Pot să mă uit pe listă ?

-Da,bineințeles.Caine luă carnețelul și se așeză din nou.

-Nu e completă,explică Alesandra,Sunt zece nume pe listă,dar dacă vrei să mai adaugi unul sau două,te rog s-o faci.

-Cred că ar trebui să-i dăm drumul și să incepem spuse tutorele ei. Caine,citește primul nume,ca să putem discuta despre primul bărbat.

Caine desfăcu hartia,aruncă o privire peste ea și apoi se uită la fratele său.

-Incepe,fiule ! insistă tatăl lui.

-Primul nume de pe listă este Colin,spuse Caine cu privirea ațintită asupra fratelui său.

-Da,dar l-am tăiat,explică Alesandra.Vezi linia trasă peste numele lui ? Te rog să continui cu numele pe care nu le-am tăiat.

-Numai puțin,spuse Caine.Alesandra,vreau să știu de ce a fost eliminat.Tu i-ai scris numele pe listă sau ți-a sugerat tatăl meu ?

-Eu i-am dat numele,răspunse tatăl lui.Nu-l intalnise încă pe Colin cand am făcut lista.Mă gandeam că ar fi fost o partidă bună,dar acum văd că nu e.Nu se potrivesc.Caine era de alta părere.Privirile pe care și le aruncau Alesandra și

Colin erau incandescente și fiecare incerca cu disperare să priceapă motivul frustrării celuilalt.

-Cum ai ajuns la concluzia că nu sunt potriviți ? il intrebă Caine pe tatăl său.

-Privește-i numai cand sunt impreună,fiule.E clar pentru oricine i-ar vedea, Alesandra pare teribil de stanjenită,iar Colin nu incetează să se incrunte de cand s-a așezat.E clar că nu se înțeleg.Și vezi tu,ăsta e un element important pentru o căsătorie bună.

-Putem să trecem peste asta,Caine ? intrebă Colin.

-Colin,de ce trebuie să fii atat de irascibil ? intrebă Alesandra.

El nu-i răspunse.Ea se intoarse spre Caine.A fost bolnav,ii aminti fratelui lui,drept scuză pentru acreala lui Colin.

-Acesta nu este un motiv,interveni tatăl lor,incrunțandu-se la Colin.

-Dacă Colin ar fi de acord să se căsătorească cu tine,ai face-o ?

-A refuzat deja,explică Alesandra,și oricum nu l-aș accepta.

-De ce ? intrebă Caine,

-Vrei s-o la i baltă ? intrebă Colin.Caine ii ignoră ș protestul.La fel și Alesandra. Ea se incrunță cand se gandi la răspunsul pe care avea să-l dea.Nu voia să-l dezorienteze pe Caine,dar nici nu voia să intre într-o explicație amănunțită.

-Nu-l accept pentru că nu s-ar atinge de averea mea.

-La dracu',nu m-aș atinge.

-Acum înțelegi ? Caine nu înțelegea nimic Cand il privi pe fratele său,iși dădu scama că nu era cazul să mai insiste.Colin părea gata să strangă pe cineva de gat și Caine nu voia să fie el victima.Nu există un alt mod de a rezolva situația asta? intrebă Caine.Alesandrei ar trebui să i se dea răgaz.

-Dar nu-i timp,interveni tatăl său.

-Îți mulțumesc pentru grija ta,Caine,adăugă Alesandra.

-Continuă,fiule.Citește al doilea nume de pe listă.Caine renunță.Și următorul nume fusese tăiat.Trecu la cel de-al treilea.

-Horton,citi el Conte de Wheaton.

-L-am intalnit o dată,spuse tatăl lui.Părea un individ cumsecade.

Caine aprobă,pe cand Colin incepu să clatine din cap.

-Ce nu e-n regulă cu el,Colin ? intrebă fratele lui.

-E un bețivan.Nu e bun.

-E bețiv ? intrebă tatăl lui.Nu mi-am dat seamaTaie-l Caine,adăugă el.N-o voi lăsa să se căsătorească un bețivan.

-Mulțumesc,unchiule Henry.Colin simțea că explodează.Ii luă foarte mult timp să se controleze.De fapt,nu înțelegea de ce era atat de agitat.Hotăruse să nu se căsătorească cu Alesandra,dar,numai gandul că altcineva ar putea s-o atingă nu-i dădea pace.Colin se sprijini pe perne și își puse brațul după umerii Alesandrei ca și cum ar fi fost cel mai normal lucru din lume pe care ar fi putut să-l facă.

Ea se apropie instinctiv de el și simți cum tremură și și înțelese atunci că ura la fel de tare ca și el chinul prin care trebuia să treacă. Caine avusese dreptate. Trebuia să existe o cale mai bună. Fratele lui îi atrase atenția când citi următoarele nume.

-Kingsford, conte de Lockwood.

-Gweneth mi l-a sugerat pe Kingsford, spuse tatăl lui. Il consideră un om foarte politic.

-O fi politic, dar are reputația unui om cu porniri sadice, spuse Colin scuturând din cap.

-Doamne, Dumnezeule! mormăi tatăl lui. Pofte sadice? Elimină-l, Caine.

-Da, tată, aprobă Caine și citi următorul.

-Williams, marchiz de Coringham.

-Eu îl am sugerat, explică tatăl lui. Vorbise cu entuziasm.

-E un om bun. Îi cunosc familia de mulți ani. Se trage dintr-o familie bună.

Caine abia își mai putea menține o mină serioasă. Colin scutură din cap.

-Harry este un afemeiat! spuse Colin. Nu mi-am dat seama niciodată de asta, murmură tatăl său. Gweneth și cu mine ar trebui să ieșim mai des. Aș mai remarca asemenea lucruri, dacă am ieși mai mult în societate. Bine, deci nu e potrivit. N-o putem mărita cu un soț adulter. Caine îl privi pe Colin când citi următorul nume de pe listă.

-Johnson, conte de Wentzhill. Nu reuși să rostească întregul nume, căci Colin începuse să scuture din cap. Și continuă tot așa. Colin găsea întotdeauna ceva rău în legătură cu cel menționat. În momentul în care Caine ajunsese la ultimul nume de pe listă, ducele de Williamshire era așezat în colțul canapelei, cu mâna pe frunte, arătând că și terminat. Caine se străduia să nu arate că se amuză. Fiul lui nu izbuti să găsească nici un viciu când Caine citi ultimul nume, Morgan Atkins, conte de Oakmount, și Caine abia aștepta să audă ce avea de spus despre el.

-L-am întâlnit pe Morgan, spuse Alesandra. A venit la Colin să discute o afacere. Părea foarte drăguț. În vocea Alesandrei lipsea convingerea. Îi era foarte greu să-și ascundă nefericirea. Ura ceea ce se întâmpla. Faptul că nu-și mai poate controla viitorul și destinul era prea dificil, încât începuse să se simtă la mila publică.

-Nu pot să-mi dau o părere despre Morgan, spuse Cain. Nu l-am întâlnit niciodată.

-Eu l-am întâlnit, spuse tatăl lui. Îmi place destul de mult. L-am putea invita la... Pentru numele lui Dumnezeu, fraie, ce-i rău cu Morgan? Colin oftă. Îi venea foarte greu să găsească ceva în neregulă în legătură cu omul acela. Caine nu se mai putea opri și începu să radă.

-Nu e amuzant, rosti răspicat Colin.

-Ba da, este, îl contrazise Caine. Ia să vedem, spuse el. Până acum am eliminat nouă posibili candidați din cauza beției, avariției, lăcomiei, geloziei, perversiunii,

incestului i așa mai departe și de-abia aștept și să aud motivul pentru care Morgan e nepotrivit. Cred că ai folosit toate cele șapte mii de păcate, Colin.

-Ce vrei să spui, Caine ? întrebă Colin.

-Nu-ți place nici unul din ei.

-La dracu', nu. Mă gandesc la fericirea Alesandrei. E prințesă. Merită ceva mai bun. Ultima remarcă îl făcu pe Caine să înțeleagă ce voia. Acum înțelegea de ce se simțea Colin așa de prost. Era clar pentru Caine că fratele lui o dorea pe Alesandra, dar în mintea lui se hotărâse că nu o merită. O, da, asta era, spuse Caine. Colin era al doilea fiu și așadar nu moștenise titlul sau averea. Obsesia de a-și construi un imperiu făcea parte din dorința lui de a reuși singur în viață. Caine era mandru că fratele lui era un om independent, dar la naiba, mandria asta îl va face să o piardă pe Alesandra. Numai dacă n-ar fi forțat să se căsătorească, bineînțeles.

-Dar cum rămâne cu Morgan ? întrebă tatăl lui din nou. Ce defecte are ?

-Nici unul, rosti Colin. Tatăl lui începuse să zambească când Colin adăugă :

-Doar dacă pe Alesandra n-o supără să aibă copii crăcănați.

-Pentru numele lui... Tatăl lor se prăbuși înapoi pe perne, simțindu-se terminat.

-Morgan e crăcănat ? o întrebă Caine pe Alesandra. Se simțea mandru de el. Reușise să pună întrebarea fără măcar să zambească.

-Trebuie să recunosc că nu i-am observat picioarele. Dar dacă spune Colin că e crăcănat, așa trebuie să fie. Va trebui să am copii ?

-Da, îi răspunse Colin.

-Atunci nu-i potrivit. Nu vreau să am copii cracoși. Se întoarse să-l privească pe Colin.

-Este un defect îngrozitor ? îl întrebă ea pe Colin, încet.

-Da, minți el. Discuția continuă încă o oră. Caine și tatăl său încercară să se întoarcă la numele posibililor soți, dar Colin găsi ceva în legătură cu fiecare dintre ei. Caine se amuza pe cinste. Impinse sprijinitorul de picioare și-și propti picioarele ca să stea mai comod. Colin devenea din ce în ce mai agitat. Își luase brațele de pe umerii Alesandrei și își sprijinea acum coatele pe genunchi, spunând ca tatăl lui să se gandească la un alt candidat.

Pe măsură ce discuția se lungea, Alesandra se enerva tot mai mult. Se ascundea sub o mască de seninătate, dar își frământa mainile în poală. Tocmai când se gândea că nu mai putea suporta să audă un alt nume, Colin se lăsă pe speteaza canapelei și-și puse mainile pe mainile ei.

-Nu dorea ca el să o liniștească, dar îl luă de mână.

-Alesandra, tu ce vrei să faci în viață ? o întrebă Caine. Se simțea prea stingherită să-i spună adevărul, să gândească că mai mult decât orice își dorea să se căsătorească cu cineva pe care să-l iubească. Dorea o căsătorie ca a părinților săi dar asta nu era posibil.

-Am crezut că vreau să devin călugăriță,dar maica stareță nu m-a lăsat.
Avea lacrimi in ochi și din această cauză nimeni nu rase.

-De ce nu te-a lăsat ? întrebă Caine.

-Nu sunt catolică,explică Alesandra.E o condiție stabilităCaine zambi.Pur și simplu nu se putu abține.

-Nu ai fi fost fericită dacă ai fi devenit călugăriță,
Nu sunt nici acum fericită,dar se gandea că nu ar fi politicos să-i spună asta.
Alesandra,de ce nu te duci la Gweneth,ii sugeră el? Nu ai cunoscut-o încă pe Jade,nu-i așa ? Du-te și ține-i companie minunatei soții a lui Caine.
Ea se purtă de parcă fusese muștrată. Toți ii văzură expresia de ușurare de pe față.Alesandra se ridicase înainte de a-și da seama că nu dăduse,incă,drumul mainii lui Colin Ea o îndepărtă repede,apoi părăsi camera.
Cei trei bărbați se ridicară,inainte ca ea să iasă din salon apoi își reluară locurile.Colin impinse sprijinitorul de picioare,iși întinse picioarele și se lăsă pe speteaza canapelei.

-E îngrozitor de dificil pentru ea,mormăi el.

-Da,aprobă tatăl lui,aș dori să aibă timp să se adapteze situației,dar nu are,Colin.
Caine se decise să schimbe subiectul.

-Sunt curios,tată,spuse el.Cum l-ai cunoscut pe tatăl Alesandrei ?

-La petrecerea anuală de la Ashford,explică el.Tatăl Alesandrei și cu mine ne-am imprietenit pe dată.Era un bărbat adevărat,adăugă el,inclinand din cap.

-Și deci ți-ai asumat responsabilitatea in privința fiicei lui.Chipul ducelui căpătă dintr-o dată o mină tristă.

-Nu,greșești,spuse el.Nici unul din voi nu știe un anumit lucru și imi imaginez că este timpul să-mi mărturisesc păcatele.Veți afla oricum mai devreme sau mai tarziu.ocea gravă a tatălui lor ii făcu pe cei doi fii să înțeleagă că era vorba despre o chestiune foarte importantă.Deveniră foarte atenți și așteptară să-și adune gândurile.Trecură cateva minute înainte ca el să vorbească din nou.

-Am avut niște necazuri imediat după ce mama ta a murit,Caine.Nu o intalnise încă pe Gweneth și incepusem să beau-destul de mult,de fapt.

-Tu ? Dar tu nu bei niciodată,il contrazise Colin.

-Nu mai beau acum,aprobă tatăl lui.Atunci,da.Jucam și jocuri de noroc Datoriile crescuseră,bineînțeles,dar eu mă amăgeam,crezand că voi caștiga din nou îndeajuns pentru a-mi acoperi pierderile.Colin și Caine erau prea uimiți ca să mai spună ceva.Il priveau pe tatăl lor ca și cand ar fi devenit dintr-o dată complet străin.

-Mi-e destul de greu să fac această mărturisire.Nici unui tată nu-i place să vorbească despre păcatele lui in fața fiilor.

-Trecutul e închis,ii spuse Colin.Uită-1

-Nu e atat de simplu,ii explică tatăl lui.Aș vrea să înțelegeți.Eram aproape ruinat

și aș fi fost complet ruinat dacă nu intervenea tatăl Alesandrei. Tot ceea ce moștenisem și tridisem cu atata trudă intrase pe mainile cămătarilor ca zălog pentru împrumuturi. Da, aș fi putut ajunge la faliment.

-Ce s-a întâmplat atunci ? întrebă Caine, când tatăl lui făcu o pauză.

-Nathaniel mi-a venit în ajutor. Mă aflam la „ White” la un moment dat iar în clipa următoare îmi amintesc că eram afară. Mi s-a spus că leșinasem la masă fiindcă băusem prea mult. Când am deschis ochii, Nathaniel era lângă mine și era foarte supărat. Eram copleșit de toate și voiam să fiu lăsat singur, dar el nu m-a lăsat. M-a și amenințat.

-Cum ? întrebă Caine. Era atât de surprins de confesiunea tatălui lui, încât se lăsase pe speteaza canapelei și-și împreună mainile.

-Mi-a spus că tu erai jos, spuse tatăl lui. Erai atât de mic și de impresionabil și Nathaniel m-a amenințat că te va aduce sus să vezi în ce hal ajunsese tatăl tău. Bineînțeles că amenințarea asta m-a trezit. Mai degrabă aș fi murit, decât să las să mă vezi într-o poziție atât de umilitoare.

Nimeni nu scoase un cuvânt, timp de câteva minute. Caine nu-și amintea nimic despre perioada de beție a tatălui său.

-Câți ani aveam ? întrebă el.

-Aproape cinci.

-Dacă eram așa de mic, probabil că nu mi-aș fi amintit chiar dacă te-aș fi văzut beat, spuse el. Nathaniel știa cât de mult te iubesc, spuse tatăl său. Și era deștept! Era de asemenea perioada cea mai neagră a vieții mele, momentul de cotitură.

-Ce-ai făcut cu datoriile ? întrebă Colin. Tatăl lui zambi. Cum îi mai plăcea lui Colin să fie cel care pune întrebarea asta. Fiul lui mai mic era cel mai practic membru al familiei lui și cel mai disciplinat.

-Nathaniel s-a dus la toți creditorii. A cumpărat politețe în mai puțin de o zi nu mai aveam nici o datorie. Încercau să-mi dea mie politețele, dar i-am refuzat acest gest de caritate. Nu l-am lăsat nici să le distrugă. Voiam să le păstreze până când îi voi putea plăti. Însistasem, de asemenea, să adăuge o dobândă.

-Și ai plătit datoriile ? întrebă Caine.

-Nu, Nathaniel s-a întors cu soția lui la Stone Haven. Mi-a dat această frumoasă comoară înainte de a pleca, spuse el, arătând cu capul spre castelul de pe polița căminului. Imaginativă, mi-a mai dat și un dar după toate câte făcuse. Am ținut legătura prin scrisori, bineînțeles, și când a venit împreună cu soția lui în Anglia, au adus-o și pe Alesandra cu ei. Am încercat să-i dau jumătate din ceea ce aveam, dar el n-a vrut să ia. Era îngrozitor de jenant. Și pentru că el se purtase atât de onorabil cu mine, nu am putut să-l întreb unde sunt politețele. A murit în iarna următoare. Plâng și acum moartea lui. Era prietenul meu cel mai drag.

Amandoi fiii aproară. Nathaniel fusese un prieten bun.

-Cine păstrează acum politețele ? întrebă Caine.

-Asta e dilema, fiule. Nu știu.

-Ai întrebat-o pe Alesandra ? întrebă Colin.

-Nu, răspunse ducele. Mă indoiesc că ea știe ceva despre această tranzacție, Ca tutore al ei, am acces la cateva din conturile ei. Dreyson, agentul ei, se ocupă de investiții dar nu cred că el știe ceva despre polițe.

-Ai fi în stare să plătești tot, dacă polițele și dobanzile ar fi reactualizate ? întrebă Caine.

-Nu tot, replică ducele. Dar acum am o situație financiară bună. Dacă ar fi reactualizate polițele, aș putea imprumuta ceea ce am nevoie. Nu vreau să vă dau vreuna dintre voi impresia că sunt îngrijorat. Nathaniel era meticolos și grijuliu. A pus polițele într-un loc sigur. Sunt numai curios - să știu unde sunt.

-Și eu sunt curios, aprobă Caine.

-Scopul mărturisirii mele este de a dezvălui două adevăruri. În primul rând, vreau să știți amândoi ce fel de om a fost tatăl Alesandrei și să înțelegeți cât îi datorez. În al doilea rând, vreau să înțelegeți ce simt eu pentru fiica lui. E singură în lume acum și e de datoria mea să știu că e ocrotită de noi.

-E și datoria noastră, interveni Caine. Colin aprobă dând din cap. Cei trei bărbați tăcură din nou, fiecare prins de propriile sale gânduri. Colin încerca să ia în considerare toate datele. Nu avea nimic să-i ofere. Trebuia să-și construiască un imperiu, la naiba, și nu era loc sau timp pentru o soție, care să-l fi abătut de la principalele sale preocupări. Dar datoriile trebuiau plătite și ei trei aveau datoria să aibă grijă de prințesa Alesandra.

Tatăl lui era prea bătran pentru a-și asuma sarcina de a-i sigura protecția iar el nu avea experiența necesară pentru a ține piept acelor ticăloși, își zise Colin.

Nu mai rămânea decât Caine. Fratele lui mai mare era atent cu averea lui. Și mai era și căsătorit, deci avea o familie de care trebuia să se ocupe.

Mai rămânea un singur fiu.

Calm îi ridică privirea și observă că atât tatăl cât și fratele și lui îl priveau fix. Oftă adânc. Știuseră de la început, bineînțeles, și așteptau numai să ajungă la aceeași concluzie.

-Drace ! Va trebui să mă căsătoresc cu ea, nu-i așa ?

CAPITOLUL 7

Tatăl lui Colin dori să fie el acela care să-i dea Alesandrei vestea cea bună. Dar Colin nu voia să-l lase; dorea să-i spună el însuși hotărârea luată.

-Pot să-ți dau un sfat, frate ? întrebă Caine, Așteptă aprobarea lui Colin și apoi îi spuse :

-Nu cred că ar trebui să-i spui tu. Tatăl lui nu-l lăsa să termine.

-Va trebui să afle, Caine.

-Da, desigur că va trebui să afle, încuviință Caine zâmbind. Dar, din experiența mea destul de limitată în ce privește femeile, am reușit să înțeleg cât de cât că nu

le place să li se impună ceva. Colin ar trebui s-o ceară în căsătorie.

-Păi, atunci fă asta în timpul cinei, sugerează tatăl lui.

-Eu voi decide când și unde, anunță Colin zâmbind.

-Imi promiți că rezolvi totul în seara asta? Ii ceru tatăl lui. Eu nu pot să spun nimic, până nu o ceri în căsătorie. Gweneth va trebui să înceapă pregătirile.

-Mama s-a ocupat deja de toate, replică Colin. Ducele se ridică și își frecă mainile cu satisfacție.

-Nici nu pot să-ți spun ce încântat sunt și sunt sigur că Alesandra va fi fericită. Era atât de mandru, încât nici Colin nici Caine nu-i amintiră că în urmă cu o oră se opusese căsătoriei fiului lui cu Alesandra, considerându-i total nepotriviți. Caine dorea să discute între patru ochi cu fratele lui, mama lor veni grăbită în salon, distrăgându-le atenția. Ducesa de Williamshire era o femeie mărunță, cu un păr blond, carlionțat și ochi căprui. Vremea fusese blândă cu această femeie frumoasă. Avea doar mici riduri și numai o umbră de păr cărunt.

Gweneth era de fapt mama vitregă a lui Caine, dar nimeni nu acorda atenție acestui fapt, îl trata ca pe fiul ei și Caine o acceptase de mult timp ca pe propria sa mamă.

-Jade și Alesandra vor cobori într-o clipă. Veniți vă rog în sufragerie. Se răcește mancarea. Băieți, veniți s-o sărutați pe mama voastră. Vai de mine, Caine, ai slăbit, nu-i așa? Colin ce-ți mai face piciorul? Te mai doare?

Nici nu știa că nu aștepta răspuns la întrebările acestea, știind că-i place să-i răsfete și se purta ca o mămică grijulie, fără să bage de seamă că erau bărbați în toată firea. Gweneth era singura care îndrăznea să-l întrebe pe Colin despre piciorul rănit. Toți ceilalți știa că trebuiau să ignore acest lucru.

-Prințesa Alesandra este cea mai fermecătoare fată spuse soția lui Caine intrând în salon. În drum spre soțul ei, se opri să-l sărute pe duce, în semn de respect, și apoi pe Colin.

-Ești încântat de Alesandra, Delfinule? îl întreabă ea, folosind porecla pe care și-o câștigase de pe vremea când naviga pe mare.

-Unde e? întrebă Colin.

-În biblioteca tatălui tău, răspunse Jade. Ochii ei verzi străluceau amuzați.

-A văzut toate cărțile lui și aproape că a leșinat de bucurie. Când am plecat, se uita prin jurnalul cu cele mai noi descoperiri în domeniul naval.

Gweneth se întoarse imediat spre majordom și-i ceru să-i spună Alesandrei că era așteptată la cină. Îl luă de braț pe soțul ei. Murea de nerăbdare să-i povestească ce se hotărâse la întrunirea de familie, dar nu putea, până ce părinții lui și Colin stăteau prea aproape. El mângăie părul roșcat închis al soției sale și se aplecă ca s-o sărute.

-Cred că ar trebui să mergem, anunță Gweneth, îl luă pe soțul ei de braț și ieșind din salon, alături de el. Ceilalți îi urmă.

-Vreau să vorbim între patru ochi, mai târziu, îi strigă Caine lui Colin.

-Nu avem ce vorbi, replică Colin. Era sigur, după expresia fratelui său, că avea de gând să discute iar despre Alesandra.

-Eu cred că avem, spuse Caine.

-Iertați-mă că vă întrerup, interveni Jade, dar tocmai mi-a venit în minte cine ar putea fi un soț potrivit. V-ați gândit la Johnson ? îl cunoști, Colin, prietenul lui Lyon, îi aminti ea cumnatului său.

-Il cunosc, încuviință Colin.

-Și ? insistă Jade, pentru că el se oprise.

-Pot să-ți spun de acum că nu e bun, spuse Cain târăgănat.

-De ce ? imi place.

-Și mie, încuviință Caine. Dar Colin îi va găsi nod în papură. Și, de fapt, totul s-a rezolvat. Caine înclină din cap spre soția lui când aceasta începu să protesteze, îi făcu semn cu ochiul ca să nu se simtă jicnită apoi pentru a o anunța că îi va explica totul când vor fi singuri, îi șopti:

-Mai târziu. Colin se întoarse și ieși din salon, dar nu se duse în sufragerie, ci o luă în sus, pe scări.

-Lua i-o înainte, îi strigă el lui Caine. Trebuie să vorbesc puțin cu Alesandra. Colin știa că nu-i va lua mult timp să-i explice Alesandrei că o va lua de soție. Nu va dura mai mult de un minut. Restul timpului era pentru speranțe. Ale lui. Biblioteca era la capătul unui coridor lung. Alesandra stătea în fața ferestrei, privind afară. Ținea în mână a carte groasă. Se întoarse când Colin intra. Colin închise ușa după el și se sprijini de ea. O privi pe Alesandra și se încruntă. Ea îi zambi.

-Ați terminat consiliul ? întrebă ea.

-Da.

-Înțeleg, șopti ea. Se îndreptă spre birou și puse cartea pe sugativă,

-Ce ați hotărât ? întrebă ea, încercând cu disperare să nu pară prea interesată. Dădu să-i spună că o va lua de soție, apoi urmă sfatul lui Caine și-și formulă hotărârea într-o întrebare:

-Vrei să fii soția mea, Alesandra ?

-Nu, răspunse ea în șoaptă. Dar îți mulțumesc pentru intenție.

-După nuntă, tu și eu. Cum adică nu ? O să mă căsătoresc cu tine, Alesandra. Totul a fost hotărât.

-Nu, n-o să te căsătorești cu mine, replică ea. Și nu te mai încrunta, Colin. Gata. M-ai întrebat și ți-am răspuns. Încearcă să respiri din nou.

-Alesandra... începu el pe un ton amenințător, dar ea vorbi.

-Știu exact ce s-a întâmplat jos după ce am plecat, îi săuse lui Colin. Tatăl tău a reușit să te convingă să mă accepți. Ți-a menționat cadoul pe care l-a primit de la tatăl meu, nu ? Colin zambi. Alesandra era într-adevăr ageră.

-Da,răspunse el.Dar nu era un dar.Era un imprumut.El se îndepărtă de ușă și se apropie de ea.Alesandra se distanță imediat.

-Era un imprumut numai in opinia tatălui tău,comentă ea.

-Lasă imprumutul,ordonă el,clătinand din cap.Mă ascuți?Trebuie să te căsătorești,fir-ar să fie și eu am acceptat să fiu soțul tău.De ce îngreunezi situația?

-Pentru că nu mă iubești,ii țipase acest adevăr,inainte să se poată controla.Arăta cam uimit.Era atat de stanjenită acum,incat ii venea să deschidă fereastra și să sară afară.Trebuia să-și controleze mai bine reacțiile,iși spuse ea.

-Ce legătură are dragostea? Chiar crezi că orice bărbat de pe listă te-ar iubi ? Dar pe oricine ai alege,nici măcar nu te cunoaște indeajuns pentru a avea o părere.

-Nu,sigur că nu m-ar iubi,il intrerupse ea.Nici n-ar fi vorba să fie decat un aranjament strict financiar.

Dar tu ai spus foarte clar că nu ai de gand să te atingi de banii mei.Mi-ai spus că ești hotărât să reușești singur,iți mai aduci aminte ?

-Imi aduc aminte.

-Te-ai răzgandit in ultimele cinci minute ?

-Nu.

-Ei,acum înțelegi ? intrucat nu ai nimic de ca știgat căsătorindu-te cu mine,și intrucat nu mă iubești,singurul motiv pentru a ne căsători in condițiile acesteaatunci

nobilul tău sacrificiu nu are nici un rost.Colin se sprijini de birou și o privi fix.

-Ia explică-mi,tu chiar ai crezut că-ți poți cumpăra un soț?

-Sigur că da,strigă ea exasperată.Toate femeile o fac.

-Pe mine nu mă cumperi.Era furios.Ea oftă și incercă să-și păstreze calmul.

-Știu că nu te cumpăr,spuse ea.Și asta mă pune intr-o situație dificilă.Nu-mi pot permite.Colin incepu in sfârșit să înțeleagă.

-Vorbim de căsătorie,nu de contracte de inchiriat izbucni el.Aveai de gand să te culci cu soțul tău ? Da Alesandra ?

Ii punea întrebări la care ea nu voia să răspundă.

-Poate...cu timpul.Of,nu știu,șopti ea.Nu te privește.

Colin făcu o mișcare,și înainte ca Alesandra să-i ghicească intenția,o stranse in brațe.O ținea cu un braț de mijloc și cu mana cealaltă o prinse de bărbie,ca s-o forțeze să-l privească.Se gandi să țipe la ea,dar cand ii văzu lacrimile din ochi uită de tot.

-O să te ating tot timpul,o anunță el in șoaptă.

-De ce?

-Să spunem ca profit,zise el trăgănat,neținand seama de surpriza din ochii ei.

Avea de gand să o sărute cast,o pecete a nunții dar ea il zgandări iar,cand ii dădu un răspuns negativ.

-Ba da,ii răspunse el tot in șoaptă coboraandu-și gura spre a ei.

Sărutul trebuia să-i caștige supunerea.Era apăsat,puternic și hotărat.O simți că încearcă să se tragă inapoi din prima clipă,cand gura lui o atinse pe a ei,dar nu-i luă in seamă vrerile și o stranse mai tare.O forță să-și deschidă gura,ținandu-i bărbia cu mana și apoi limba lui pătrunse inăuntru,invingandu-i rezistența.

Sărutul nu era deloc bland.Dar,Doamne,era pasional.Alesandra nu mai știa dacă se zbate sau nu.Nici nu mai putea gandii.Gura lui Colin era atat de plăcută,nici nu mai vroia să se termine sărutul.Alesandra nu mai fusese sărutată inainte și de aceea nu cunoscuse niciodată pasiunea.Era fericită.Colin avea insă experiență.

Gura lui se indrepta iar spre a ei și-i simțea limba atingandu-i-o pe-a ei,intr-un joc amoros.Colin înțelese că era cazul să se oprească,atunci cand o auzi icnind ușor.Scoase un sunet inăbușit și o sărută din nou,cum o dorea.Ii atinse sanii,căldura și plinătatea lor o simți prin materialul rochiei.Il făcură să simtă o bruscă nevoie de a face dragoste cu ea.Incercă să se desprindă de ea.Alesandra i se prăbuși in bra e.Nici nu-și dăduse seama că-1 ț ținea de mijloc,pană cand o lăsă să-i dea drumul.Părea destul de amețită de ceea ce se intamplase,incat nu știa nici ce să spună.Incercă să se indepărteze de el,dar tremura atat de tare,incat de-abia se putea ține pe picioare.Sărutul lui o zăpăcise.Zambetul de pe fața lui era elocvent și increzut totodată.

-Acesta a fost primul meu sărut,spuse ea scuzandu-se.Colin nu rezistă.O prinse din nou in brațe și o sărută din nou.

-Acesta a fost al doilea,șopti el.

-Mă scuzați,strigă Jenkins din pragul ușii.Ducesa vrea să veniți in sufragerie.Alesandra se smulse de langă Colin și se inroși toată.Privi pe langă Colin la majordomul care-i văzuse.

-Venim,Jenkins,spuse Colin,continund să o privească in continuare,amuzat de stanjeneala ei.Ea incercă să treacă pe langă el dar el o prinse de braț.

-Voi anunța vestea in timpul cinei,ii spuse el,trăgand-o după el,afară din cameră.

-Nu,se opuse ea.Colin,sărutările tale nu au schimbat nimic.Nu am de gand să mă căsătoresc cu tine și să-ți fur planurile respectate cu atata grija pană acum.

-Alesandra,eu caștig intotdeauna,să știi.Ințelegi ? Ea icni deloc elegant.Colin o stranse de mană și incepu să coboare scările.Alesandra trebuia să alerge pentru a ține pasul cu el.

-Imi displac bărbații aroganți,care cred că au totdeauna dreptate comentă ea.

-Și mie,incuviință el

-Mă refeream la tine,ii venea să țipe.

-Nu mă căsătoresc cu tine.

-O să vedem.Colin nu avea de gand să renunțe;era prea încăpățanat.Dar și ea era

la fel de încăpățanată, își spuse ea în sinea ei. Tutorele ei își dăduse cuvântul că îi va permite să-și aleagă singură soțul, așa că încercările lui Colin de a o intimida nu contau. Cina se dovedea o adevărată încercare a nervilor. Alesandra simțea un ghem strans în stomac și nu putea înghiți nimic. Ar fi trebuit să-i fie foame, dar nu-i era. Il aștepta pe Colin să spună ceva și în același timp se ruga să nu spună nimic. Jade o atrase în conversație.

-Am înțeles că te-a vizitat prințul regent, recent.

-Da, răspunse Alesandra. Dar nu l-aș fi primit în casa lui Colin, dacă aș fi știut că l-a înșelat pe asociatul lui și i-a luat moștenirea soției lui.

-Asociatul lui e fratele meu, spuse Jade râzând când se întoarse spre ducesă ca să-i explice despre ce vorbeau. Prințul regent avea în păstrare moștenirea soției fratelui meu, în timpul disputei dintre familii și când s-a rezolvat, a hotărât să păstreze totul pentru el. Este considerabilă.

-N-ar fi trebuit să-l primești pe prințul regent? întrebă Caine.

-Nu, n-ar fi trebuit, spuse din nou Alesandra. De ce ar fi greu de surprins? Casa lui Colin este castelul lui. Numai prietenii trebuie primiți.

Alesandra se întoarse spre Jade și nu văzu zambetul pe care-l schimbară cei doi frați.

-O cunoști pe Victoria Perry? întrebă ea.

-Numele imi este cunoscut. De ce mă întrebi?

-Sunt îngrijorată pentru ea, recunosc Alesandra și îi povesti cum o întâlnise pe Victoria și ce aflase de când primise ultima scrisoare.

-Draga mea, nu cred că este o idee bună să continui, zise ducesa. Mama ei este cu siguranță zdrobită. Ar fi o rușine să răscolești totul din nou.

-Și Colin mi-a spus același lucru, răspunse Alesandra. Cred că aveți dreptate. Ar trebui să renunț. Dar aș vrea să nu-mi mai fac griji pentru ea.

Ducesa vorbi atunci despre fiica ei cea mare. Era anul în care Catherine își făcuse intrarea în societate și era foarte entuziasmată de primul ei bal.

Colin nu mai scoase nici un cuvânt tot restul cinei, li Caine îl privi insistent pe fratele lui. Mut Colin nu lăsa să i se citească nimic pe față. Chipul lui părea tăiat în stancă. Alesandra se simți mai liniștită în timpul desertului și nimeni nu adusesse vorba despre căsătorie. Poate că voia să vorbească, se gândi Alesandra.

-Ai avut timp să vorbești cu Alesandra, băiete? întrebă ducele de Williamshire.

-Da, spuse Colin.

-Am hotărât să nu ne căsătorim, izbucni Alesandra.

-Ce înseamnă asta, Colin? Credeam că totul a fost stabilit protestă ducele.

-A fost hotărât, încuviință Colin. Ne căsătorim, spuse prinzând mana Alesandrei cu a lui. Alesandra a acceptat cererea mea. Alesandra clătină din cap în semn de refuz, dar nimeni nu-i dădu atenție.

-Felicitări, îi spuse tutorele ei. Gweneth, trebuie să bem pentru ei.

-Nu credeți că Alesandra ar trebui să accepte mai întâi? întrebă Jade, când socrul ei se ridică ținând paharul în mâini.

-Da, sigur, spuse el reșezându-se.

-Se va căsători cu mine, spuse Colin cu voce aspră.

-Nu te las să faci acest nobil sacrificiu, spuse Alesandra întorcându-se spre el.

Tu nu dorești să te căsătorești cinci ani de-acum încolo.

Cum rămâne cu planurile tale? Nu așteaptă răspunsul lui Colin și se întoarce spre ducă.

-Nu doresc să mă căsătoresc cu el, unchiule, și mi-ai promis că o să-mi dai voie să aleg.

-Am fost de acord să-ți alegi tu soțul, într-adevăr spuse ducele. Ai un motiv anume pentru care îl refuzi pe Colin?

-Nu dorește un aranjament financiar, explică ea. Dorește alte avantaje.

-Avantaje? întrebă Caine curios. Ce beneficii? Alesandra roși. Îi privi pe Colin, sperând să dea el explicațiile. Dar el îi făcu semn că nu avea de gând să spună nimic.

-Tu ai început, tu explici, îi ceru el cu o scanteie de amuzament în ochi.

-Foarte bine, spuse ea îndreptându-și umerii. Nu-l putea privi pe Caine în ochi în timp ce vorbea a că își ținti și privirea spre peretele din spatele lui.

-Colin are pretenția să fim intimi. Nimeni nu găsi nimic potrivit de spus la această mărturisire. Tutorele ei era nelămurit. Deschise gura să spună ceva și apoi se răzgândi.

-Nu așa sunt, oare, majoritatea căsniciilor? Întrebă Caine. Te referi la patul conjugal, nu, Alesandra?

-Da.

-Și? insistă el.

-Căsnicia mea nu va fi intimă, anunță ea chinuit. Și adăugă, încercând să schimbe subiectul: Colin nu a dorit să se căsătorească cu mine, decât după ce a vorbit cu tatăl lui. Acum consideră asta o datorie de onoare. Este clar că se căsătorește cu mine din datorie.

-Ți-am promis, spuse tutorele ei oftând, și dacă nu vrei să te căsătorești cu Colin, eu nu te voi forța. Ducesa își făcea vant cu șervetul de masă.

-Jade, dragă, cred că tu ar trebui să vorbești între patru ochi cu Alesandra. Ești mai tânără decât mine, și o femeie ca tine ar trebui să discute cu ea. Alesandra are unele temeri în ceea ce privește patul conjugal... și nu sunt tocmai în măsură să-i explic eu... adică... Nu-și putu încheia rugămintea. Ducesa își făcea tot mai repede vant și fața parcă îi luase foc.

-Mamă, ai adus pe lume copii. Cred că ești în măsură să-i explici, interveni Colin. Jade îi trase un ghiont soțului ei ca să înceteze să radă.

-Cred că Morgan Atkins este foarte potrivit, spuse Alesandra. Dacă are nevoie de

moștenirea mea,imi va accepta condițiile și n-o să mă supăr dacă voi avea copii cu picioare crăcănate.Nu mă deranjează deloc.

-Dacă nu ai de gând să fii intimă cu soțul tău,cum naiba faci copii ?

intrebă Colin

-Mă gandeam în perspectivă,se balbai Alesandra.Iuți brusc contradicția din explicația ei,dar nu reușea să găsească o modalitate de a îndrepta lucrurile.Și de ce s-ar culca cu un bărbat pe care nu-l cunoaște ? Numai gândul acesta îi întorcea stomacul pe dos.

-Jade,cred că ar trebui să stai de vorbă cu Alesandra,după cină,izbucni ducesa.

-Bine,mamă,se supuse Jade.

- i-a vorbit Ț cineva vreodată despre viața conjugală? Intrebă ducesa.

Alesandra roșise atât de tare,incat ar fi putut arde.

-Sigur că da.Maica stareță mi-a spus tot ce trebuie să știu.Am putea acum să schimbăm subiectul,vă rog ?

-Deci ai ales pe Morgan ? intrebă ducele.Aștepta aprobarea ei apoi continuă.

-Prea bine.Il vom invita la cină și vom discuta cu el.

-Doresc să vorbesc și eu cu el,anunță Colin.Va trebui să știe,desigur.

-Ce să știe ? se interesă tatăl lui.Caine zambea deja.Știa că fratele lui pregătea ceva,dar nu-și putea imagina ce.Un lucru era însă cert pentru Caine.Colin se hotărâse să se căsătorească cu Alesandra și nu avea de gând să renunțe cu nici un chip.

-Da,fiule,spuse mama lui.Ce trebuie să știe Morgan?

-Că m-am culcat cu Alesandra.Ducesa scăpă șervețelul cu un strigăt.Jade rămase cu gura căscată,iar Caine izbucni în ras.Ducele tocmai luase o înghițitură de apă și se inecă la auzul acestei vești.Alesandra închise ochii și simți nevoia să țipe.

-Te-ai culcat cu ea ? intrebă ducele cu voce răgușită.

-Da,răspunse Colin cu o voce plăcută, chiar suavă.Nu părea deloc afectat de indignarea tatălui său.De mai multe ori, chiar.

-Cum poți,intenționat,să...Alesandra nu putu continua.Era prea jignită și indignată.

-Cum aș putea să mint? o intrebă Colin.Doar știi foarte bine Eu nu mint niciodată.Am dormit împreună.Toată lumea o privea,așteptând să nege.

-Da,șopti ea,dar...

-Pentru numele lui Dumnezeu,strigă tutorele ei.

-Henry,liniștește-te.O să ți se facă rău,ii spuse soția lui,văzând cât de aprins era la față.Ducesa începu din nou să-și facă vant cu șervetul de masă,incercând să se stăpânească.Colin se lăsă pe speteaza scaunului,lăsând să răspandească scanteile în jurul lui.Părea plictisit.Caine se distra de minune,iar Jade voia neincetat să-l facă pe soțul ei să ia problema în mână lovindu-l cu cotul.

-Colin,n-ai nimic de spus ca să lămurești această neînțelegere ?

intrebă Alesandra aproape strigand ca să acopere hohotele de ras ale lui Caine.

-Ba da,răspunse Colin i ea răsuflă ș ușurată și recunoscătoare.Dar acest sentiment nu dură mult.

-Dacă Morgan mai dorește să te ia de soție după ce ii voi povesti cum ne-am petrecut ultima săptămână,e un candidat mai potrivit ca mine.

-Nu trebuie să-i spui nimic,spuse Alesandra,reușind să-și stăpânească furia. N-ar fi vrut să-și piardă aerul de demnitate,dar era foarte dificil din cauza lui Colin.Nu știa cat se mai putea abține și simțea nevoia să țipe.

-Vai,dar trebuie să-i explic lui Morgan cum stau lucrurile,spuse Colin.E singurul lucru onorabil pe care-l pot face.Nu-i așa,Caine ?

-Categoric,incuviință Caine.Este singurul lucru pe care-l poți face.

-Iubito,nu cred că mai e nevoie,pană la urmă,să vorbiți in particular cu Alesandra despre patul conjugal,ii spuse soției lui.Alesandra il străfulgera pe Caine cu privirea pentru acest comentariu,fiindcă își dădea seama după zambetul lui că glumea.

-Doamne,Dumnezeule,ce-o fi crezand Nathaniel ? Ne vede de-acolo din ceruri și,probabil,regretă că ne-a incredințat-o pe fiica lui.

-Unchiule Henry,tatăl meu nu ar avea nici un regret,spuse Alesandra.

Era prea furioasă pe Colin pentru că-și intrista tatăl și vocea ii tremura de supărare.

-N-am comis nici un păcat.M-am dus intr-adevăr in camera lui și am dormit cu el,dar asta numai pentru că el avea nevoie și eu eram foarte obosită...

Ducele de Williamshire își sprijini fruntea in palme și Alesandra știa că explicația ei era prost construită așa că o luă de la capăt.

-Eram imbrăcată,spuse ea repezit.Și el...Voia să spună că el era bolnav și avea nevoie de ajutorul ei dar Colin o intrerupse inainte.

-Eu nu aveam nimic pe mine,iși informă Colin familia pe un ton vesel.

-Asta e,vociferă ducele și pumnul lui lovi puternic masa,făcand să zăngăne paharele de cristal.Alesandra sări de pe scaun și se intoarse spre Colin.Niciodată in viața ei nu fusese atat de furioasă.Ii răstălmăcise cu bună știință adevărul in favoarea lui și acum tutorele ei o considera o tarfă.Era hotărâtă să nu mai rămână acolo nici o clipă.Iși aruncă șervetul pe masă și vru să plece dar Colin o prinse inainte să-și impingă scaunul.Ii puse un braț in jurul umerilor și o stranse lângă el.

-O să vă căsătoriți exact peste trei zile.Caine să te ocupi de dispensa de varstă,iar tu,Colin,să nu spui nimic din cele intamplate.Nu vreau ca reputația Alesandrei să devină motiv de barfă din cauza poftelor tale.

-Trei zile,Henry? intrebă Gweneth.Programările la biserică e pentru sambătă, peste două săptămâni.N-ai putea amana ?

-Trei zile,repeta soțul ei dand din cap.Nici un minut.Nu-și poate lua mainile de

pe ea, adăugă el văzându-l pe Colin ținând-o de umeri.

-Dar, Henry... insistă ducesa.

-Hotărârea mea a fost luată, Gweneth. Poți chema cațiva prieteni apropiați dacă dorești, dar asta-i o concesie pe care o îngădui.

-Nu, tată spuse Colin. Nu doresc să se afle despre nuntă înainte. E mai sigur pentru Alesandra.

-Uitasem, incuviință tatăl lui. Da, ar fi mai sigur, atunci, numai familia va fi de față. Doresc să accepti să te căsătorești cu Colin, spuse el, întorcându-se spre Alesandra. Acum.

-Accepti ? întrebă Colin. Caștigase și era conștient de asta. Ea confirmă din cap. Colin se aplecă și o sărută. Era atât de mirată de acea dovadă de afecțiune, încât nu se feri.

-Ajunge, se răsti Henry. Nu te mai atingi de ea până ce nu vă căsătoriți.

-O să-ți pară rău că te-ai căsătorit cu mine, îi spuse Alesandra lui Colin. El nu păru prea îngrijorat de această posibilitate. Și chiar dacă ar fi fost într-adevăr îngrijorat, n-ar fi pregetat. Jenkins apăru în ușă.

-Vă rog să mă iertați, înălțimea voastră, dar este un vizitator la ușă. Sir Richards cere permisiunea să vorbească degrabă cu fiul dumneavoastră, Colin.

-Poftește-l în salon, Jenkins, strigă Colin.

-De ce ar dori să-ți vorbească directorul Securității? Întrebă tatăl lui Colin. Mi-ai spus că nu mai lucrezi pentru departament.

Îngrijorarea din vocea lui o nedumeri pe Alesandra. Deschise gura să-l întrebe pe tutorele ei de ce era atât de îngrijorat, dar Colin o stranse mai tare de umeri. Se întoarse și-l privi. Expresia feței lui nu arăta nimic și nimeni altcineva de la masă nu înțelese că îi ordona, în tăcere, să nu vorbească.

-După ce-ai pățit la picior, nu înțeleg de ce ai continua să lucrezi pentru director, interveni mama lui.

-Directorul nu are nimic de-a face cu rana mea, spuse el.

-A trecut mult de-atunci, îi aminti Jade ducesei.

-Pe Dumnezeu meu, a terminat-o cu afacerea asta de tot, anunță tatăl său. Se aplecă în față, atrăgându-i atenția lui Colin. De ce a venit Richards ? întrebă el.

-Eu i-am cerut ajutorul, răspunse Colin și trebuia să-mi dea informații.

-În ce privință ? întrebă Caine. Despre Alesandra. Se făcu lumină. Atunci e bine. Da, într-adevăr, Richards este omul potrivit pentru ați da informații despre general. Mergem în salon să auzim ce are să ne spună ?

-Mergem și noi, Henry, anunță soția lui. Ducea il privi pe soțul ei.

-Vino, Jade, și tu, Alesandra, Dacă problema privește pe unul dintre noi, atunci ne privește pe toți. Nu-i așa, Henry ?

Apoi ea și ceilalți părăsiră camera. Colin îi dădu drumul Alesandrei, care se ridică o dată cu el și-l prinse de mână.

-Tatăl tău crede acum că sunt o tarfă,șopti ea. Ți-aș fi recunoscătoare dacă l-ai lămuri care este adevărul.Colin se aplecă și-i vorbi la ureche.

-Ii voi explica totul după căsătorie.Răsuflarea lui caldă ii dădu fiori de plăcere pe gat și se simți tulburată.Pană in urmă cu o oră,cand Colin o sărutase atat de pătimaș,incercase cu disperare să se gandească la el ca la un prieten,un văr.Se mințise,bineînțeles,dar,poate,mergea.Colin schimbbase totul cand o atinsese.Și numai dacă stătea aproape de el,simțea că inima ii bate să-i spargă pieptul.Mirosea atat de plăcut,de masculin.Doamne,trebuia neapărat să-și controleze gandurile.

-Ești un ticălos,Colin.

-Imi place să cred că sunt.Ea renunță să mai incerce să-l enerveze,

-De ce nu vrei ca familia ta să știe că lucrezi pentru... N-o lăsă să termine.Ii acoperi gura cu gura lui,intr-un sărut pătimaș.Ea scoase un suspin slab cand el se retrase apoi repetă intrebarea.El o sărută din nou.

-O să-mi explici după ce ne căsătorim,spuse ea înțelegand in sfârșit și renunțand să-l mai intrebe.

-Da.Jade reveni in sufragerie.

-Colin,as vrea să vorbesc ceva cu Alesandra.Venim și noi intr-un minut.

Alesandra așteptă pană ce Colin ieși din sufragerie,ocoli masa și se opri langă Jade.

-Chiar îți displace să te căsătorești cu Colin ?

-Nu,răspunse Alesandra.Și vezi tu,tocmai asta-i problema.

-Cum adică?

-Colin este forțat să se căsătorească cu mine.O face din datorie.Și nu pot controla asta.

-Nu înțeleg,spuse Jade.Alesandra își dădu părul pe spate cu un gest nervos.Voiam să fiu stăpană pe situație,șopti ea.Cand a spus clar că va trebui să mă căsătoresc,m-am simțit foarte pierdută.M-am simțit atat de...neputincioasă.Nu mi se pare corect.M-am obișnuit pană la urmă cu situația mea,așa că am inceput să mă gandesc la căsătorie ca la o relație financiară,și nu o relație personală.Am considerat că dacă eu imi voi alege un soț și voi impune condițiile mele,atunci nu va mai avea nici o importanță dacă mă iubește sau nu.Ar fi doar un aranjament financiar și atat.

-Și Colin nu a fost de acord cu condițiile tale,nu ?

-Nu.

-E un bărbat independent.E mandru pentru că se descurcă de unul singur,fără ajutorul familiei sau al prietenilor.Nu va fi ușor să-l imblanzești,dar cu timpul o să-ți placă.Ai incredere in el,Alesandra.Va avea grijă de tine.

Colin va avea grijă de ea și ea va fi o povară pentru el.

Pe el nu-l interesa moștenirea ei și,de fapt,spusese clar că nu se va atinge de

moștenire.Nu era impresionat nici de titlul ei.Ii va fi foarte greu să conviețuiască cu o prințesă,peu că va trebui să suporte mai multe ineptii pe parcursul anului.Va trebui să-1 întâlnească pe prințul regent și,Doamne,ea știa cat de mult ii plăcea.Colin respinsese tot ce avea ea să-i ofere.Nu mai era un targ cinstit.

CAPITOLUL 8

Sir Richards tocmai terminase să-i salute pe toți prezenți,cand Jade și Alesandra intrară in salon.Direcția i se întoarse către cele două doamne,O cunoștea pe Jade și după ce ii spuse cat era de incantat s-o întâlnească din nou i se adresă Alesandrei.

-Henry mi-a spus veștile bune.Felicitări,prințesă.Ai ales un bărbat minunat. Alesandra se strădui să zambească.Ii mulțumi,incuviință că într-adevăr Colin era un bărbat minunat și il întrebă dacă va veni la nuntă.

-Da,răspunse sir Richards,N-aș vrea să lipsesc.Păcat că trebuie făcută in secret,dar înțelegi motivele.Haideți să ne așezăm.Am cateva informații care v-ar interesa.Sir Richards o conduse spre o canapea.Jade și soțul ei stăteau in fața ei,iar ducele și ducesa se așezară pe a treia canapea.

Colin stătea singur langă cămin.Nu era atent nici la director nici la familia lui. Stătea cu spatele la el și era atent la miniatura de pe polița căminului.Alesandra il văzu ridicand castelul pentru a-1 vedea mai bine.Nu putea să citească nimic pe fața lui și se întrebă la ce se gandea.Ducesa vorbea despre planurile de nuntă.Era hotărâtă să facă in așa fel incat nunta,chiar dacă era făcută in grabă-să fie cat mai frumoasă.Soțul ei o intrerupse,strigandu-l pe Colin.

-Ai grijă de miniatură,băiete.E neprețuită pentru mine.

Colin inclină din cap dar nu se întoarse.Tocmai observase podul mobil era legat cu un lanț delicat.Era într-adevăr opera unui maestru,remarcă el trăgand de podul mobil.Portița căzu imediat.Colin ridică mai sus pentru a putea privi înăuntru.Alesandra văzu surpriza din ochii lui zambitori.

Zambi și el cand descoperise mica festă pe care le-o jucase tatăl ei cu mulți ani in urmă.Colin se întoarse spre Caine și-i făcu semn cu capul.El se ridică și se duse langă cămin.Colin nu-i spuse nimic cand ajunse in dreptul lui.Ii întinse doar castelul,apoi se duse să se așeze langă Alesandra.

Ducesa dădea in continuare amănunte despre planurile nunții.Soțul ei și directorul o ascultau răbdători.Colin scăpă un hohot de ras zgomotos și atrase atenția tuturor. Se întoarse spre Alesandra.

-Știi de asta ?

-Mama mi-a spus,răspunse ea inclinand din cap.

Ii arăți și tatei,mai tarziu cand rămaneți singuri ?

-Da,desigur.

-Lasă aia,ordonă tatăl lui.Mă deranjează să o văd in mana cuiva.Ai idee cat valorează,Caine ? Acesta aproape rase.

-Oh,da tată,ii înțeleg valoarea.Cobori podul mobil și puse castelul la loc pe polița șemineului..

-Mamă,nu cred că pe sir Richards il interesează planurile de nuntă,spuse Colin.A fost indeajuns de politicos.Trebuie să ne spună pentru ce a venit.

Gweneth,se intoarse către director.

-Ascultați doar din politețe ?

Sigur că da,Gweneth,ii spuse soțul ei dar mai indulci duritatea replicii strangandu-i mana.Caine se reintoarse la locul său lângă Jade.O luă de umeri și o trase lângă el.Alesandra observă că atat tutorele ei cat și fiul său mai mare își arătau in mod deschis afecțiunea pe care o purtau soțiilor lor.Caine strangea brațul soției sale,distrat,dar unchiul Henry lăsase mana soției sale.Alesandra invidia perechile care se iubeau.Știa că tutorele și soția lui se căsătoriseră din dragoste și,după modul in care Jade și Caine se priveau,era sigură că fuseseră îndrăgostiți unul de celălalt inainte de a se căsători.

Ea și Colin nu erau așa.Ar fi vrut să știe dacă Colin știa la ce renunță căsătorindu-se cu ea și aproape că era gata să-l intrebe.

Sir Richards o împiedică să se pună într-o situație stanjenitoare,luand cuvântul.

-Colin m-a rugat să-l ajut să facă un mic experiment.Avea motive să creadă că servitoarea Alesandrei avea o legătură cu ticăloșii care au incercat s-o răpească pe prințesa.Alesandra rămase uimită de explicațiile directorului

-Ce motive aveai să o suspectezi pe acea dulce fată ca... intorcandu-se spre Colin.

-Lasă-l să termine,Alesandra,o intrerupse Colin.

-Colin avea dreptate,anunță sir Richards gazdei sale.

Cei doi fii ai dumneavoastră sunt oamenii cu cele mai bune intenții pe care i-am intalnit in intreaga activitate la departament.Henry radia de incantare.

-E o caracteristică pe care-mi place s-o consider moștenită de la mine,remarcă el.

-Da,incuviință Gweneth.Loialitatca față de soțul ei era totală.

-Henry a fost intotdeauna șiret ca un leu.Colin își stăpani zambetul căci il credea pe tatăl lui mai degrabă miel decat leu,dar nu considera asta un defect ci de fapt,ii invidia inocența.El și-o pierduse demult.Tatăl lui era într-adevăr un om deosebit.Părea să nu fie atins de latura intunecată a vieții.Și acum,după ce-i auzise mărturisirea despre perioada grea prin care trecuse îi părea cu atat mai deosebit.Experiența aceea nu-l transformase într-un cinic.Era un om deschis și Colin știa că mai avea vreo urmă de blandete rămasă,aceea venea de la soția lui. Deci,cum spuneam,continuă directorul,Colin i-a spus cameristei s-o anunțe pe prințesa că ne vom intalni la ora nouă și a stabilit ca intalnirea să aibă loc la ora zece.Azi Valena s-a strecurat afară in timpul nopții și i-a trimis pe complicitii ei. Colin a pus pe unul dintre oamenii din suita prințesei s-o urmărească.La fel de

punctuali ca și a doua zi,erau acolo,toți patru,ascunzandu-se in preajma casei mele,ca s-o răpească pe prințesă.

-Deci erau patru cu toții ? intrebă Colin.Nu era deloc surprins de cele auzite. Alesandra era însă plină de uimire.Se considerase intotdeauna pricepută in alegerea oamenilor,dar acum recunoscu că se înșelase in privința Valenei.Apoi gandurile Alesandrei se indreptară imediat spre Victoria și se intrebă dacă nu cumva se înșelase și in privința ei.

-Doamne,Dumnezeule,eu am angajat-o pe Valena,vorbi ducesa.A venit la mine și ar fi trebuit să mă gandesc dar eram prea incantată pentru că se născuse in preajma casei tatălui Alesandrei.M-am gandit că ar ajuta-o pe prințesa noastră să se simtă mai bine,avand pe cineva care să-i vorbească de trecut.Știți,Valena vorbea limba Alesandrei.M-am uitat la recomandările ei,Henry,zău,m-am uitat,și acum imi dau seama că ar fi trebuit să o fac mai temeinic

-Nimeni nu te acuză,mamă,ii spuse Colin.

-De ce nu mi-ai spus nimic despre bănuielile tale ? il intrebă Alesandra pe Colin.Era surprins de intrebare.

-Pentru că era o problemă pe care trebuia s-o rezolv eu.Era convins de cele spuse,și Alesandra nu știu ce să creadă datorită acestei afirmații arogante.

-De unde ai știut ? Ce anume ți-a starnit bănuielile ?

-Inchizătoarea ferestrei era deschisă la o oră după ce fuseseră verificate,explică el.Și cineva i-a anunțat probabil pe băieții aceia că vom merge la operă.

-N-a putut-o face prințul regent...Colin ii tăie vorba.

-Da,ar fi putut,incuviință el Dar ei n-ar fi putut deschide fereastra.

-I-ați prins pe toți ? intrebă Henry.

-Da,răspunse Richards.Sunt inchiși bine acum.

-Voi vorbi cu ei maine dimineață,spuse Colin.

-Pot să vin cu tine ? intrebă Alesandra.

-Nu.Tonul lui nu admitea comentarii.Tatăl lui ii sprijini hotărarea:

-Nici vorbă,Alesandra,

Discuția luase sfârșit.Sir Richards își luă rămas bun cateva minute mai tarziu și Colin il conduse până la ușă.Jade i Caine își luară ș și ei rămas bun.Ducele și ducesa ii conduse la ușă-Alesandra rămase langă cămin,privindu-i pe membrii familiei vorbind și razand și,dintr-o dată,se simți cuprinsă de dorința arzătoare de a face parte din această familie caldă și iubitoare.Clătină din cap gandindu-se la această posibilitate.Colin nu se căsătorea cu ea din dragoste.Nu trebuia să uite asta,iși spuse ea.Ușa se inchise după Caine și Jade,Abia atunci își dădu seama că și Colin plecase.Nici nu se deranjase să-i spună la revedere.Alesandra se simți atat de rănită de grosolanția lui,incat se intoarse spre cămin pentru ca tutorele ei să nu-i vadă lacrimile.

Demnitate și decență,iși spuse ea.Va suporta.Era învăluită in mantia ei de

seninătate. Dacă Colin putea să fie atât de stupid de nobil încât să se căsătorească cu ea atunci așa să fie. Castelul de pe poliță îi atrase atenția și toată furia care o simțea față de metodele neelegante ale lui o mai domoli. Simți un dor puternic de casă și de părinți.

Doamne, se simțea îngrozitor. N-ar fi trebuit să plece de la mănăstire-își înțelese greșeala. Acolo era în siguranță și amintirile despre mama ei nu o alinau acum. Alesandra respiră adânc, încercând să nu se lase cuprinsă de panică, înțelese de ce era atât de speriată. Se îndrăgostise. Era inacceptabil pentru ea. Colin nu va ști niciodată ce simțea pentru el. Nu se va agăța ca o iederă de un bărbat care n-o iubește. Nu se va învârti în jurul lui, oricât de mult și-ar dori să-o facă, și se va strădui să privească această căsătorie ca o tranzacție. Colin avea motivele lui să se căsătorească cu ea. Așa nebunești cum erau, și în schimbul numelui și protecției pe care i le oferea, ea îi va oferi toată libertatea de a se dedica programului său. Nu se va amesteca în planurile lui de viitor și el o va lăsa să-și urmeze soarta. Alesandra își șterse lacrimile. Acum, că avea un plan de viitor, se simțea mai bine. Măine îi va cere lui Colin o întrevvedere și-i va spune ce hotărâse. Va accepta chiar și negocieri dar bineînțeles numai pentru problemele minore.

-Alesandra, vaeții tăi îți vor aduce lucrurile aici, o anunță tutorele ei intrând în salon. Ea se întoarse să-i mulțumească. Unchiul Henry se infurie văzându-i lacrimile din ochi.

-Ce înseamnă asta ? Te deranjează chiar atât de mult că l-am ales să-ți fie soț...

-Am văzut castelul și mi-am adus aminte de acasă, spuse dând din cap. El păruse ușurat. Se apropie de ea.

-Cred că o să-l duc înapoi la țară. Nu-mi place să-l atingă lumea. Colin și Caine l-au tot studiat, nu? zise el zâmbind. Sunt foarte neindemanatici câteodată. Trebuie să previn ca această comoară să fie distrusă. Se întoarse și se uită la miniatură. Știi povestea acestui dar ? întrebă el.

-Mama mi-a spus că ți l-a dat tata, răspunse Alesandra. Castelul era un dar, îi explică unchiul Henry. Dar eu în eleg că știi despre împrumutul pe care mi l-a dat tatăl tău. Ai dreptul să știi cum m-a ajutat tatăl tău, spuse el cu vocea răgușită de emoție. Alesandra clătină din cap.

-N-a fost un împrumut, unchiule, și știi ce s-a întâmplat. Mama mi-a spus, pentru că i s-a părut inteligent și amuzant modul în care tata te-a păcălit.

-Nathaniel m-a păcălit ? Cum ?

Alesandra se întoarse și luă castelul de pe poliță dând din cap înțelegătoare la avertismentul instinctiv al ducelui de a avea grijă. Ea desprinse podul mobil și-i înmână castelul.

-Au fost tot timpul aici, îi explică ea, șoptind. Uită-le, unchiule Henry. Chitanțele sunt aici. El nu părea să înțeleagă. O privi uimit.

-Toți anii aceștia...reuși el să spună cu o voce plină de emoție și ochii i se ințețoșară.

-Tata a preferat așa,ii explică Alesandra.Ea a spus că e un dar,iar dumneata că e un imprumut.Mama mi-a spus că ai cerut ca acele chitanțe să fie semnate și tati ți-a făcut pe plac.Dar el a avut ultimul cuvânt atunci cand ți-a dăruit castelul.

-Impreună cu chitanțele.

-Dumneata ai chitanțele,spuse ea punandu-i mana pe braț.Și de aceea trebuie să accepți că datoriile sunt plătite.Ducele ridică miniatura și privi înăuntru.Zări toate hartiile.

-Datoria va fi plătită cand te vei căsători cu fiul meu spuse el.Nici nu-și dădu seama cat de mult o afectară vorbele lui. Era atent la castelul in miniatură și nu-i văzu expresia feței.Ea se intoarse și ieși din salon.Trecu pe langă Gweneth,in hol,dar nu-i spuse nimic pentru că nu era in stare.

Gweneth se grăbi spre salon,in timp ce Alesandra urcă scările in fugă.

-Henry,ce i-ai spus Alesandrei ? intrebă ea.

-Alesandra n-are nimic,Gweneth,spuse el făcandu-i semn să vină langă el.Ii e doar dor de aceea trebuie s-o lăsăm puțin singură.Uită-te aici,ii spuse el apoi,privi din nou chitanțele ascunse in interiorul castelului.

Alesandra era uitată pentru moment iar ea era mulțumită că nu o urmase nimeni.Intră in biroul unchiului Henry,inchise ușa și izbucni in plans.Planse vreo douăzeci de minute; ii era milă de ea.Știa că e o copilărie,dar nu-i păsa.

Nu se simți însă mai bine cand incetă să plângă.Tulburarea și ingrijorarea o istoviseră.

Dreyson sosi o oră mai tarziu.Ea semnă documentele pregătite de Dreyson,apoi ii ascultă lunga explicație privind transferarea fondurilor din țara tatălui ei către Bancă.Agentul pe care Dreyson il angajase să se ocupe de această tranzacție intampinase dificultăți in obținerea acordului,dar o asigură că nu era nici un motiv de ingrijorare.Avea nevoie de timp și de răbdare.

Alesandra nu se putea concentra asupra problemelor financiare.Se duse devreme la culcare și se rugă să-i dea Dumnezeu putere să treacă de următoarele trei zile.

Dar timpul trecu repede.Mătușa Gweneth o ținu ocupată cu pregătirile de nunta.Fără știrea familiei sau a soțului,ducesa invită cațiva prieteni apropiați să ia parte la petrecere-treizeci și opt de fapt-și erau atatea de făcut inainte de nuntă incat abia avea timp să-și indeplinească sarcinile.Trebuiau comandate flori proaspete,trebuia pregătită mancare pentru masa de nuntă,și Millicent htm, mereu prost dispusă,dar foarte inventivă,trebuia să se ocupe de mireasă.

Croitoreasa și cele trei ajutoare ale ei o duseră intr-una dintre cele mai spațioase camere de la etaj și lucrau zi și noapte,cosand metri și metri de material din import,păstrată de Millicent Norton pentru ocazii speciale.

Alesandra nu înțelegea de ce era nevoie de atata agitație.Era numai familia,

preotul și sir Richards care vor veni la nuntă. O întrebă pe mătușa ei de ce își dădea atata osteneală și i se răspunse că era prea puțin pentru a răsplăti ceea ce făcuse tatăl ei pentru familiile lor.

În sfârșit, sosi și ziua nunții. Spre încântarea lui Gweneth vremea se dovedea plăcută. Deci, se putea sta în grădină. Soarele strălucea și era destul de cald pentru o zi de primăvară. Musafirii nici nu vor avea nevoie să poarte pelerine. Ducesa ordonă să fie deschise ușile dinspre drum și puse servitorii să curețe pavajul din piatră. Ceremonia era pregătită pentru ora patru după-amiaza. Florile începură să sosească de la prânz, iar drumul mesagerilor părea nesfârșit. Alesandra stătea în sufragerie singură. Mătușa Gweneth innebunise de tot, gândi ea, când văzu două vase uriașe cu flori care erau transportate. Înțelese că și biblioteca urma să fie decorată.

Probabil că Gweneth se gândise că soțul ei va dori să se întrețină cu Sir Richards în bibliotecă. Alesandra tocmai se îndreptă spre camera ei pentru a se pregăti de ceremonie, când fu întoarsă din drum de una din surorile lui Colin. Cea mai mică, Marian Rose, avea zece ani și era atât de emoționată că putea lua parte la petrecere, încât nu putea sta o clipă liniștită. Marian fusese o surpriză fericită pentru părinții ei. La aproape patru ani de la nașterea celei de-a treia fiice, crezuseră că Gweneth nu mai putea avea copii. Era așadar iubită enorm de părinți și frații ei mai mari, dar datorită surorilor ț și ei, nu era așa de răsfățată. Alison avea paisprezece ani, Jennifer cincisprezece iar Catherine tocmai împlinise șaisprezece. Alesandrei îi plăceau toate surorile lui Colin, dar preferata ei era Catherine. Era însă atentă să nu se vadă preferința pentru Catherine, temându-se să nu supere pe cineva. Catherine era încântătoare. Era total diferită de Alesandra și probabil că de aceea o plăcea atât de mult. O învidia pe sora lui Colin. Era atât de deschisă! Nu era niciodată greu să ghicești ce gândește, pentru că își mărturisea intențiile. Acțiunile ei erau câteodată exagerate și mereu făcea boroboațe împreună cu cea mai bună prietenă a ei Michelle Marie. Catherine nu-și bătea capul să fie ca alte fete. Alesandra se îndoia că înțelegea ce înseamnă de fapt societatea, dar o considera cea mai cinstită persoană pe care o cunoscuse vreodată. Christine avea să fie o domnișoară foarte drăguță, cu părul ei blond închis și ochii albaștri. Era mai înaltă decât Alesandra cu cel puțin cinci centimetri. Nici uneia dintre surorile lui Colin nu i se spusese de ce era adusă la Londra, și când mama lor le adună în jurul ei și le spuse despre nuntă, Catherine fu prima care-și manifestă bucuria și se aruncă în brațele Alesandrei, ținând-o strans.

-Cred că Michelle Marie va încerca să te ucidă pentru că i-ai stricat planurile, o informă ea veselă, pe Alesandra. Spunea că ea o să se căsătorească cu Colin. De ani de zile se tot gândește la asta. Gweneth clătină din cap exasperată.

-Dar Colin nici n-a cunoscut-o pe prietena ta. De ce Dumnezeu să creadă că el

s-ar căsători cu ea ? E de-o seamă cu tine iar Colin e prea mare pentru ea. Are de două ori anii ei.

Alison și Jennifer se grăbiră și ele s-o îmbrățișeze pe Alesandra. Se agățară toate trei de ea, și Alesandra abia își mai putea păstra echilibrul. Toate trei vorbeau deodată.

Marian Rose nu mai avea loc și ea lângă Alesandra, așa că se dădu puțin înapoi, dar nu pentru mult timp. Bătu din picior, vroidnd să i se dea atenție, și cum nimeni nu o băgă în seamă, scoase un țipăt înfiorător, Toată lumea se întoarse să vadă ce se întâmplase, iar Marian Rose se folosi de acest moment pentru a se năpusti spre Alesandrei. Raymond și Ștefan auziră țipătul și veniră în fugă. Ducesa își ceru scuze pentru comportarea fiicei ei, îi spuse lui Marian Rose să tacă și apoi îi puse pe cei doi la treabă, spunându-le să aducă lăzile cu paharele de vin din pivniță. Raymond îi făcu semn Alesandrei, care se scuză față de ducesă și fetele ei și se duse lângă el.

-Ducesa vrea să deschidă ușile dinspre terasă, iar noi vrem să le ținem închise. Ați putea sta de vorbă cu dansa ? Colin va fi furios când va veni și va vedea că sunt ferestrele deschise.

-Voi încerca să vorbesc cu ea, promise Alesandra, dar mă îndoiesc că mă va asculta. Cred că va trebui să sperăm că totul va fi bine. Mai sunt doar câteva ore și nu vom mai avea motive de îngrijorare.

Raymond se înclină în fața prințesei. Dar nu avea decăt să stea cu mainile încrucișate, cu speranța că totul va fi bine. Atat lui cat și lui Ștefan le venea să-și smulgă părul din cap văzand cați străini se învarteau prin casă aducand flori, și daruri. Fusesse aproape imposibil să verifice cine era fiecare dintre aceștia.

Raymond se duse în bucătărie, înșfăcă un servitor și îi ordonă să-i ducă un mesaj lui Colin. Ducesa nu dădea atenție unui valet, dar cu siguranță că își va asculta fiul. Raymond nu se opri la atat. Urcă să-1 caute pe ducele Williamshire și să-i aducă la cunoștința pericolul la care-o expuneau.

Timpul zbură pentru Alesandra. Millicent Nortoft și ajutoarele ei veniră și o opriră din drum tocmai când voia să urce scările. Croitoreasa o anunță că rochia de mireasă era agățată în fața șifonierului din dormitorul ei și fără îndoială, era cea mai elegantă rochie pe care o văzuse. Alesandra o aprobă, își petrecu mult timp complimentand-o pe croitoreasă și promițându-i să fie foarte atentă când îmbrăca delicata rochie. Gweneth intră grăbită în hol tocmai când ajutoarele ei plecau.

-Dumnezeule, Alesandra. E deja ora trei și încă nu ai început să te pregătești? Ai făcut baie ?

-Da, mătușă.

-Fetele se pregătesc acum, îi spuse Gweneth. O luă apoi pe Alesandra de mană și începu să urce scările.

-Janet va veni să te ajute imediat ce termină de impletit părul lui Marian Rose.Simți fiori in spate.

-Alesandra ? Știi că trebuie să fii foarte agitată.Dar nu trebuie să te îngrijorezi. Totul este pregătit.Va fi o nuntă frumoasă.Dacă nu te grăbești,o s-o pierzi.

Ducesa rase de propria ei glumă,ii stranse mana Alesandrei,plină de afecțiune, cand ajunseră in dreptul camerei ei,deschise ușa și intră.

Dormitorul Alesandrei era ultimul de pe coridor.Deschise ușa și intră.Era atat de grăbită incat nu dădu atenție la nimic altceva decat la dezbrăcarea rochiei.

I i scoase hainele de pe ea,se spală din ș cap pană-n picioare și apoi îmbracă halatul alb,din bumbac.Iși fixă cordonul in jurul taliei,cand ușa se deschise in spatele ei.Dădu să se intoarcă,dar cineva o prinse din spate.O mană ii prinse gura pentru a-i reține țipătul instinctiv.

Auzi zăvorul inchizandu-se și înțelese că cel puțin doi intraseră in cameră.Avea nevoie de multă hotărare pentru a-și păstra calmul fără să nu se zbată.Era îngrozită,dar incercă să-și păstreze mintea limpede.Avea timp să devină isterică mai tarziu ce va fi scăpat de oamenii aceia îngrozitori.Incerca să aibă răbdare,iși spuse ea,și să aștepte o posibilitate de scăpare.Nu va țipa,oricat de speriată va fi.Rudele lui Colin ar veni imediat și Doamne,Dumnezeule,nu voia ca vreuna dintre ele să pățească ceva.Alesandra se liniști de indata ce își făcu un plan de luptă.Va fi supusă pană vor fi departe de casă.In felul acesta nu va exista nici un pericol pentru familia lui Colin,atunci va lupta,va țipa și va mușca,și ii va face să le pară rău că au îndrăznit să se atingă de ea.Cineva bătu la ușă,Rebelul din spatele ei își spori stransoarea.Ii ordonă,in șoaptă,să-i spună celui care era la ușă să plece.Dădu din cap in semn de incuviințare și el își luă mana mana de pe gura ei.Cel de-al doilea trase zăvorul de la ușă.Atunci il văzu bine.Era un bărbat brunet,cu sprancene și pielea unsoasă.Expresia sinistră de pe fața lui o făcu să tremure de spaimă.Ințelese de pe fața lui că n-ar avea nici un regret dacă ar face rău cuiva.Cel din spatele ei ii flutură un cuțit in față și ii spuse că o va omori dacă strigă.Nu era speriată de posibilitatea aceasta,pentru că nu era adevărat.Generalul avea nevoie de o miresă in viață nu de una moartă.Vru să-i spună mizerabilului că nu se temea pentru viața ei,dar se răzgandi.Era mai înțelept să nu comenteze.Dacă o credeau gata să coopereze,poate deveneau mai puțin vigilenți.Alesandrei i se permise să intredeschidă ușa.Jade era in hol și-i zambea.

-Dumnezeule,Alesandra,nici nu te-ai îmbrăcat.Vrei să te ajut ?

Alesandra clătină din cap.

-N-am nevoie de ajutor,Catherine,mulțumesc.Nu nu te duci jos,la soțul tău ? Sunt sigură că Henry ar vrea să te aibă langă el in timp ce intampină oaspeții. Expresia lui Jade nu se schimbă.Continuă să zambească pană cand ușa se inchise din nou.Auzi zăvorul inchizandu-se in timp ce se intorcea,și alergă pană in capătul holului.Colin tocmai intrase in hol cand Jade ajunse in capul scărilor.

Marian Rose veni in fugă din salon și se aruncă în brațele fratelui ei mai mare.El o ridică în brațe,o sărută pe obraz și apoi se aplecă s-o ridice pe fiica lui Caine,Olivia pe celălalt braț.

Fetița de patru ani îi dădu unchiului ei un sărut umed.Jade cobori grăbită scările.Caine o prinse când ajunse jos.

-Ușurel,iubito.O să-ți rupi...Groaza pe care o văzu în ochii ei îi îngheță vorbele
-Ce s-a întâmplat ? întrebă el.

-Alesandra...mi-a spus Catherine.Colin auzi cuvintele pline de îngrijorare ale cumnatei.Le lăsă pe fetițe și se apropie.Observă și atunci că ușile de la grădină erau larg deschise și se încruntă.Oare părinții lui chiar nu înțelegeau că era nevoie să fie precauți ?

-E dezorientată,îi sugerează Caine soției sale.E ziua nunții ei și e normal să fie zăpăcită.Jade clătină din cap și se întoarce să-i explice lui Cain.

Alesandra mi-a spus să vin jos și să stau cu soțul meu,Henry.E cineva la ea în cameră.Sunt sigură de asta.A încercat să mă prevină.Colin urca deja scările.Raymond și Ștefan să stea jos în dreptul ferestrei,ordonă el.Caine,tu ocupă-te de scările din spate.Vor încerca probabil s-o scoată pe acolo.

Ajunse sus înainte de a termina de dat toate instrucțiunile,trecu pe -langă mama și tatăl lui,care tocmai coborau scările și își continuă drumul pe coridor.

Știa exact ce avea de făcut și-și păstră calmul.Furia îl rodea pe dinăuntru,dar nu-și lăsă judecata copleșită de forța sentimentelor.Nu-și va revărsa furia decât după ce Alesandra va fi în siguranță.

Ajunse la dormitorul ei,încercă rapid ușa,să vadă dacă era închisă,apoi izbi cu umărul în lemnul ușii,cu toată forța.Ușa ieși din balamale,zăvorul plesni și resturile ușii fură aruncate în dormitor.

Alesandra încercă să strige la Colin,să-l prevină,dar cel care-o ținea o făcu să tacă,acoperindu-i din nou gura cu mana.

Cel de-al doilea bărbat se repezi la Colin,cu cuțitul în mână dar acesta făcu o mișcare atât de rapidă încat agresorul lui nu văzu decât prea tarziu că pumnalul îi zburase din mână.Colin nu-i dădu drumul la mână.I-o întoarce la spate și i-o răsuci în sus,pană când osul de la umăr îi plesni.Bărbatul urlă de durere,dar Colin nu-i arată pic de milă.Il aruncă cu capul în peretele de langă ușă.

Frica îl făcea puternic cat patru.Era aproape orb de furie văzand că Alesandra arăta atât de speriată și nemernicul o ținea,iar halatul pe care îl purta se desfăcuse indeajuns ca să-și fi dat seama că nu purta nimic pe dedesubt.

-Ia mainile de pe mireasa mea.Aproape urlase pronunțand aceste cuvinte și se îndreptă spre omul care o ținea pe Alesandra.Înțelese că era prins și așteptă pană când Colin veni foarte aproape de el,apoi o împinse în față pe Alesandra încercand să fugă din cameră.Cu o mișcare rapidă,Colin o împinse pe Alesandra pe pat și apoi se întoarce și-l apucă pe agresor de gat.

Se gandi să-i rupă gatul nemernicului,acolo pe loc dar Alesandra il privea și nu voia s-o sperie și mai mult.

-E o cale mai rapidă să ajungi jos,spuse el.Vocea ii sunase atat de calmă și înțelegătoare,a a că Alesandra nu se așteptă deloc la ș ceea ce urmă.Colin il luă pe bărbat de turul pantalonilor și-l aruncă pe fereastră.Fereastra nu era deschisă și bucățile de sticlă zbură spre pereți și podea,iar cateva panouri de lemn care se infipseră in umerii bărbatului căzură pe terasă.Colin nu părea să fi făcut vreun efort.

-Drace ! murmură el cand văzu praful de pe haine apoi oftă și se intoarse spre ea.Alesandra nici nu știa ce să creadă.Cu cateva minute inainte Colin fusese infricoșător,iar acum se purta ca și cum nu se intamplase nimic deosebit.

Oare nu-și dădea seama că poate il omorase pe omul acela ? Sau își dădea seama și pur și simplu nu-i păsa?

Alesandra era hotărâtă să afle.Sări din pat și alergă la fereastră.Colin o prinse inainte să calce,cu picioarele pe bucățile de sticlă.O trase inapoi spre pat și o ținu cu putere in brațe.

-Doamne,Dumnezeule,Colin,iți dai seama că i-ai omorat ?

Teama sinceră din vocea ei il făcu să regrete că fusese martoră la luptă.Era prea tanără și inocentă și nu putea înțelege că unii oameni meritau să ajungă in iad.Doar tremura in brațele lui și el înțelese că-i era frică de el.

-Nu,nu l-am omorat,ii spuse el șoptind.E rănit și sigur că Raymond l-a prins. Colin era mandru de el.Spusesese acea minciună fără să radă.Alesandrei nu-i venea să creadă că el își inchipuia că ar crede o asemenea prostie.Il simțea tremurand după lupta care-l enervase.Se hotări să-i facă pe plac.

-Dacă spui tu,acceptă ea mai ușor și se destinse sprijinindu-se de el.

-Ai uitat să deschizi fereastra,nu-i așa ?

-Da,minți el.Am uitat.Ea se ridică puțin să privească peste umărul lui.

-Ești sigur că l-a prins Raymond ?

-Absolut sigur,spuse el,fără să simtă amuzamentul din vocea ei.

O stranse mai puternic in brațe și se aplecă s-o sărute pe gură.

-Te-au lovit ? intrebă el,ingrijorat.

-Nu,șopti ea la pieptul lui,mulțumită că era ingrijorat.Simți o mișcare cu colțul ochiului și privi din nou pe fereastră.

-Celălalt a inceput să se tarască,il așteaptă Caine,răspunse el.El incercă s-o sărute din nou și in același timp ea își ridică gura spre el.Dorința era prea puternică pentru a putea rezista.Gura o intalni pe-a ei,intr-o mangaiere ușoară, dar nu fu de-ajuns.

O sărută mai puternic,incantat că nu trebuia să-i deschidă gura cu forța.Limba lui o atinse pe-a ei i nu-ș și putu reține un geamăt primitiv de plăcere. Colin știa că era timpul să se oprească.Incercă să dea inapoi,dar Alesandra nu dorea să-l

lase.Își incolăci brațele in jurul gâtului lui și-l prinse din nou pentru a-l sili s-o sărute din nou cu patimă.Ea oftă și apoi il sărută.Colin simțea că-și pierde stăpanirea de sine.Gura lui se apleca iar și iar peste a e insistent.

-E totul... pentru numele lui Dumnezeu...las-o pentru după nuntă,Colin.

Vocea lui Caine rupse vraja care-i cuprinse pe Colin și Alesandra.El se trase incet inapoi.Ei ii fu mai greu să-și revină.Colin trebui s-o ajute să-și desprindă mainile din jurul gâtului lui,și ii stranse cordonul halatului.Ea nu făcu nici o mișcare,urmărindu-l cum ii aranja halatul,ca să-i ascundă gatul.

-Ar trebui să te imbraci,ii sugeră el in șoaptă,cand ii văzu expresia de nedumerire de pe față.Ea încă nu-și revenise și Colin se simți teribil de mulțumit.

-Nu m-ai auzit ? intrebă el cand văzu că ea nu se clinti.

Știa că trebuie să-și vină in fire.Făcu un pas indepartandu-se de cauza stării ei de amețală.

-Da,ar trebui să mă imbrac,incuviință ea din cap.Dar se contrazise imediat, clătinand din cap.

-Nu pot să mă imbrac.El...

-Aș fi incantată să te ajut,se oferi Jade.Cumnata lui Colin se incrunta, ingrijorată.

-N-o să dureze mult,promise ea.Alesandra se intoarse și se forță să zambească. Ii văzu pe Caine și Jade la numai cațiva pași distanță.Nu-i auzise intrand in cameră.Sărutul lui Colin o izolase de intreaga lume și,oare o văzuseră cum se agăța de el ? Roși numai gandindu-se la posibilitatea aceasta.

Era atat de năucită,incat parcă nu mai gandea.Vroia să spună ceva,dar nu-și mai amintea ce.Își trecu degetele prin păr,intr-un gest distrat și halatul se desfăcu puțin din mișcare.Colin veni imediat langă ea și i-l trase la loc ca un soț posesiv. Ea ar fi crezut că era un gest de bunătate dacă el nu s-ar fi incrunat la ea.

-N-ar trebui să te plimbi așa,in halat.Călugărițele nu te-au învățat chiar nimic ? Nu glumea.Ea ii indepartă mana.

-L-ai prins pe bărbatul care se tara pe scări ? il intrebă ea pe Caine.

-Da.

-Bravo,șopti ea.Au intrat ca să aducă flori,adăugă ea dand din cap.Ar fi trebuit să-mi dau seama...cand au adus vase sus,dar eu...Toți o așteptau să termine explicația.După vreo două-trei secunde,ințeleseră că ea nu va mai continua.

-Ce s-a intamplat cu celălalt ? intrebă Caine.

-Colin l-a aruncat pe fereastră.

-L-a prins Raymond,spuse Colin,lui Caine ii veni să radă,dar il văzu pe fratele lui intinzandu-și capul spre Alesandra.Incuviință imediat,dand din cap.

-E bine că știm asta.

-Ar mai putea fi și alții,ascunși in vreo cameră? intrebă Alesandra.

-Nu,ii răspunse Colin.

-Valeții tăi au verificat peste tot,spuse Caine ca s-o liniștească.Nu mai sunt alții. Lui Jade ii scăpă o exclamație,atrăgându-i atenția soțului.El se intoarse spre ea și-i văzu lacrimile din ochi.

-Ce s-a intamplat,iubito ? intrebă el in șoaptă.Ea ii indică un loc pe podea,in fața șifonierului.Caine se intoarse,văzu rochia de nuntă și scăpă o injurătură. Alesandra nu era atentă decat la Colin.Tocmai observase că era puțin schimbat, dar nu-și dădea seama de ce.

-Ne căsătorim peste zece minute,Alesandra.Dacă nu-ți vine rochia,o să te căsătorești așa.Caine,dă-mi haina ta.Rochia e ruptă.

-Nu cred că ar fi bine să ne căsătorim astăzi,șopti Alesandra.

-Peste zece minute,repetă Colin.Văzand cum își incleștase maxilarul,Alesandra înțelese că nu putea face nimic.Totuși mai incercă o dată.

-Nu,anunță ea răzvrătită.

-Ba da,spuse el aplecandu-se și privind-o foarte de aproape.Ea oftă,apoi acceptă. Colin era atat de incantat că in sfârșit nu se mai impotriva,incat o sărută apăsător,apoi o intoarse și se indreptă spre ușă.

-I-au stricat rochia de mireasă,Colin,anunță Jade.Alesandra izbucni in plans.Toți crezură că era supărată din cauza rochiei,bineînțeles,dar adevăratul motiv al deznădejdii ei era altul.Abia acum văzuse ce schimbat era Colin.

-Ți-ai tăiat părul.Furia din vocea ei il uimi pe Colin.Se intoarse,să-i vadă lacrimile șiiroindu-i pe obraji și simți imediat nevoia s-o mangaie.Dar de la prima incercare de a se apropia,ea se retrase.Se opri,pentru ca ea să stea pe loc.N-ar fi vrut din greșeală să calce pe cioburile de sticlă și nici n-ar fi vrut s-o sperie.Alesandra trecuse printr-un adevărat coșmar,la care se adăuga obișnuita nervozitate a zilei nunții,pe care majoritatea mireseilor o trăiesc,și toate acestea o făceau acum să se poarte nerațional,gandi el.

Colin știa că n-avea convinge să coboare și să se mărite cu el,pană nu o va calma.Așa că o lăsă să vorbească despre părul lui in locul adevăratei probleme care o preocupa.

-Da,spuse el pe un ton cat mai liniștitor.Mi-am tăiat părul.Te deranjează ? Ea aprobă.

-Oh,da,mă deranjează,spuse ea cu vocea tremurand de furie.De fapt chiar mă infurie.Alesandra înțelese după expresia lui că nu înțelegea de ce era atat de supărată.Era clar că nu-și mai amintea ce ii spusese cand il intrebuse de ce poartă părul lung.Libertate.Da,asta-i spusese.Iși amintea fiecare cuvânt.Părul lung pană la umeri ii amintea că este un bărbat liber.

Alesandra își indreptă atenția spre picioarele lui.

-De ce nu porți lanțuri,Colin ?

-Ce tot spui ? intrebă Colin,fără a-și putea opri exasperarea.

-E supărată din cauza rochiei,hotări Caine.

-Te rog,nu te amesteca,ii ordonă Alesandra.Caine fu uimit de acest ordin.

Alesandra se purta acum ca o adevărată prințesă și il trata pe Caine ca pe unul dintre supu ii ei.El nici nu îndrăzni să ș zambească,temandu-se ca nu cumva amuzamentul lui să nu o enerveze și mai mult; era și mai furioasă și amărată.

-Of,Doamne,uite ce m-ai impins să fac,ii spuse ea lui Colin.Iși incrușișă brațele și il privi un timp,apoi se intoarse spre fratele lui.

-Te rog să mă scuzi că te-am repezit.De obicei nu las să se vadă că sunt supărată, dar omul acesta mă face să uit regulile de aur ale maicii starețe.N-aș fi așa,dacă nu și-ar fi tăiat părul.

-Omul acesta ? repetă Caine cu un zambet.

-Ce reguli de aur ? intrebă Jade,curioasă.

-Nu ești supărată din cauza rochiei de mireasă ?

-Demnitate și decență,ii explică Alesandra lui Jade,inainte de a se intoarce spre Colin.

-Nu,nu din cauza rochiei.Ea inspiră adanc și-și impuse să se calmeze.Colin se purta ca un prostănac insensibil și renunța la libertate.Ei,n-avea importanță.

-Dar sigur că sunt supărată din cauza rochiei.Ducesa se va supăra cel mai tare.A plătit o avere pentru rochia asta.I se va rupe inima cand va afla că rochia a fost ruptă.

-Deci ești îngrijorată pentru mama? intrebă Colin,hotărat să ajungă la fondul problemei

-Nu asta am spus adineauri ? Colin,cum poți zambi in o asemenea imprejurare ? N-am cu ce să mă imbrac.

-Sigur.Dar nici nu-1 lăsă să termine.

-Vei promite că nu-i vei spune mamei tale,ceru Alesandra.Să-ți dai cuvantul.Dacă află,o să-i strice plăcerea.

-Nu-i voi spune.

Nu mai adăugă faptul că mama lui va observa oricum că Alesandra nu poartă rochia.Era prea agitată ca să se gandească la asta,gandi el și nu-i mai atrase atenția.Alesandra le ceru și lui Jade și Caine să-i promită acest lucru.

Incuviințarea rapidă a tuturor o liniști.Colin clătină din cap,nedumerit de comportamentul ei ciudat.O prinse de umeri,o trase aproape de el și o sărută. Apoi ii dădu drumul și ieși din cameră.Fratele lui il urmă.

-Pare cam nervoasă,nu ? ii spuse Colin lui Caine.Fratele lui izbucni in ras.

-Mă intreb de ce,replică el cu asprime.Alesandra a fost maltratată,aproape răpită de doi dintre cei mai nemernici pe care i-am văzut vreodată și cu siguranță a fost terorizată.A mai spus,totodată,intr-o manieră foarte aparte că nu vrea să se mărite cu tine și rochia ei de mireasă e ruptă in bucăți.Nu,zău,că nu-mi imaginez de ce ar putea să fie nervoasă.Lui Colin i se incovoiară umerii.

-A fost o zi grea,murmură el.

-Nu poate decat să se îmbunătățească,prezise Caine sperand din toată inima să aibă dreptate.Nici unul dintre frați nu mai scoase nici un cuvânt până nu ajunseră in hol.In timp ce coborau scările,iși schimbă hainele între ei.Se potriveau aproape perfect,căci lui Colin i se dezvoltase mult umerii in ultimii ani și acum era aproape la fel de musculos ca și fratele lui.Colin văzu mulțimea adunată in salon,vru să treacă dar se opri brusc și se întoarse spre Caine.

-Greșești.

-Nu o să se îmbunătățească ? Colin clătină din cap.

-Ai spus că Alesandra nu vrea să se mărite cu mine. Greșești.Vrea.

Caine zambi.

-Deci ți-ai dat seama că e îndrăgostită de tine.Făcuse această remarcă sub forma unui enunț a unei stări de rapt,dar Colin răspunse de parcă ar fi fost o întrebare.

-Nu,nu mă iubește încă,dar mă va iubi.Peste cinci ani după ce voi face avere,iși va da seama că nu a greșit.Lui Caine nu-i venea să creadă că fratele lui putea fi atât de orb.

-Are deja avere,Colin.Are nevoie...să se căsătorească,ii sfârși Colin propoziția.

-Ce fac aici toți oamenii aceia ? schimbase desigur subiectul in mod deliberat,Colin nu voia să se angajeze într-o discuție aprinsă despre motivele Alesandrei i nici nu ținea in mod deosebit să se gandească la motivele sale pentru care se căsătorea cu ea.Ceremonia avu loc o oră mai tarziu.Colin stătea alături de fratele lui,in fața preotului.Așteptarea miresei il chinuia.Era o adevărată luptă ca să-și păstreze calmul și chiar simțea o agitație care il îngrozea,pentru că se considera un om care își stăpânea firea intotdeauna.Nimic nu-l putea scoate din ale lui,iși spunea el.Dar,la naiba,recunosc el,chiar că era neliniștit,și sentimentul acesta ii era străin,incat nici nu știa cum să lupte împotriva lui.O acuza pe Alesandra pentru lipsa lui de stăpanire.Până ce apăruse ea in viața lui,numai gandul la căsătorie il făcea să pălească.

Acum,totuși,neliniștea lui avea o cauză reală.Dorea ca totul să se sfârșească, înainte de a mai fii ceva.O mai putea pierde,incă.

-Pentru Dumnezeu,Colin.E o nuntă,nu o inmormantare.Nu mai sta așa încruntat.

Colin nu avea chef să-i facă pe plac fratelui său.Era speriat de nenorocirile care s-ar mai fi putut intampla.Ducele de Williamshire o conduse pe Alesandra in salon.Il inea de braț pe duce,dar Colin ț nu avea ochi decat pentru ea.Pe măsură ce se apropia de el,Colin se liniștea tot mai mult.Un sentiment de mulțumire ii alungă îngrijorarea și cand ea ajunse lângă el,nu mai era deloc încruntat.

Ea mai tremura de emoție.Purta o rochie de satin,cu o croială simplă,dar elegantă.Decolteul nu era adanc,dar era provocator.Nu purta nici o bijuterie, nu ținea flori in mană și părul nu-i era strans.Buclele ce-i cădeau pe umeri erau singura podoabă de care avea nevoie.

Doamne,cat de mult ii plăcea!Zambi cand văzu cat e de sfioasă.Nu îndrăznea să-l privească și își ținea capul plecat.Nu-și ridică privirea nici cand tutorele ei o sărută pe obraz.Și nu voia să-i dea drumul.Ducele trebui să-i dea mâna de pe brațul lui și să i-o așeze pe brațul lui Colin.

Mulțimea,formată din prieteni și membri ai familiei ii inconjură.Alesandrei ii veni să fugă.Se simțea prinsă in capcană,era copleșită și îngrozită de gandul că făceau o greșeală căsătorindu-se.Incepu să tremure din ce in ce mai tare și aproape că nu se mai putea stăpani.Nu mai putea respira normal.Colin o luă atunci de braț și o stranse cu fermitate.Ciudat,dar atingerea lui ii mai opri tremuraturul.Fetița de patru ani a lui Caine o ajută să-și alunge frica.Micuța nu vedea ce se intamplă și se strecură prin lume ca să ajungă langă Alesandra.Nu luă in seamă semnul făcut de mama ei și-și ridică mânuța ca s-o ia de mână pe Alesandra.Preotul tocmai își deschisese cartea de rugăciuni și privind in jos,o văzu pe fetiță.Tuși,ca să-și ascundă zambetul.Alesandra nu era însă la fel de stăpanită.Aruncă o privire spre fetița neastampărată,cu părul negru și izbucni in ras.Era clar că Olivia se distra de minune.Arăta îngrozitor.Partea de jos a fustiței era plină de noroi și faptul că își petrecuse o parte din timp alergand pe afară avea o pată mare roșie,de punch-cel pe care se pregătise să-l servească după slujbă-trecuse și prin bucătărie.Eșarfa ii atarna pe șold dar ceea ce o făcu pe Alesandra să izbucnească in ras fu funda mare,roz,ce-i prindea părul ii căzuse pe ochiul drept și,in timp ce-i zambea Alesandrei incerca să-l împingă pamponul inapoi pe creștet.Probabil că Jade avea palpitații privind-o pe Olivia.Se aplecă și incercă să o prindă pe fiica sa prin spatele lui Colin și al Alesandrei.Dar ea se feri și chicoti incantată.

Alesandra luă măsuri.Nu-i putea curăța petele de pe fustă,dar ii putea corecta infățișarea.Ii aranja eșarfa și fundi a pe cap.Olivia ț suportă cu greu cele cateva momente cat ii lua Alesandrei să facă ajustările necesare,dar acum o luă din nou de mână.Iși indreptă spatele și se intoarse spre preot.Nu îndrăznise încă să-l privească pe Colin,dar intinse ușor brațul și-i atinse degetele.El înțelese și o luă de mână.Acum era stăpană pe sine.Nu-i tremură vocea cand răspunse la întrebările preotului.Observă că de indată ce deveni soția lui,Colin se liniști vizibil.Privi in sus,și il văzu zambind.Sclipirea din ochii lui ii făcu inima să bată mai repede.In cele din urmă,totul luase sfârșit.Colin ii intoarse incet fața și se aplecă s-o sărute.Toți aplaudară și Colin ii mai dădu o sărutare,fiind imediat asaltat de musafiri ca să-i felicite.O ținea pe Alesandra cu el.Nu voia s-o scape din maini.O prinse de mijloc și o stranse langă el.

Alesandra nu reținu prea multe din petrecerea care urmă.Mergea ca prin ceață.Se bău in sănătatea lor in timpul mesei și după aceea,dar nu putu reține nimic din ce se spunea.Era inconjurată de familie,și faptul că o acceptaseră imediat era cel mai plăcut și copleșitor sentiment de fericire.In același timp sir Richards insistă

să vorbească cu Colin și fratele lui îl tot amana. Directorul nu se lăsă însă într-un final acceptă, dar numai după ce Alesandra rămase lângă valeții ei. Caine și Colin îl urmară pe sir Richards. Vorbiră, și în mai puțin de cincisprezece minute erau înapoi.

Își găsi mireasa în salon, încercând să asculte trei discuții o dată. Marian Rose îi cerea voie să meargă undeva, cineva o întreba când o va vedea din nou, iar tatăl lui Colin povestea oricui asculta o întâmplare amuzantă din copilăria fiilor săi. Alesandra era complet amețită. Colin hotărî că era timpul să o ducă acasă. Ea nu obiectă, ba chiar păru ușurată. Le luară douăzeci de minute să mulțumească și să-și ia la revedere și, în sfârșit, când Colin își pierdu răbdarea, se văzură în trăsură, în drum spre casa lui. Tăcerea din trăsură contrasta puternic cu nebunia de la care pleaseră. Colin își întinse picioarele, închise ochii și zambi satisfăcut. Se gândea la noaptea nunții. Alesandra stătea în fața lui. Ținuta îi era rigidă și mainile îi erau împreunate strans, în poală. Și ea se gândea la noaptea nunții. Colin deschise ochii și o văzu încruntată. Observă că-și frangea mainile.

-S-a întâmplat ceva? întrebă el, bănuind despre ce era vorba.

-Astă seară...

-Da?

-O să insiști să împărțim patul?

-Da. Umerii îi se lăsară, sangele îi îngheță în vine și, fir-ar să fie, părea disperată.

Lui îi veni să radă. Se stăpâni la timp și se simți și ca un nemernic, pentru că se distra pe seama disperării ei. Era pură, evident speriată de necunoscut și era de datoria lui să o ajute să-și învingă teama, nu să i-o sporească. Se aplecă în față și îi luă mainile într-ale lui.

-Totul o să fie bine, îi spuse el șoptind răgușit.

-Deci nu te interesează să renegociem?

-Ce să renegociem?

-Profiturile tale. El clătină din cap. Ea își trase mainile dintr-ale lui.

-Alesandra, totul va fi bine, îi spuse el din nou.

-Mi-ai mai spus, răspunse ea cu glas stins, Dar n-am nici o garanție că ai dreptate. N-ai cumva vreo carte care tratează acest subiect, ceva ce să pot citi înainte de a mă culca?

El se lăsă pe spate, își sprijini piciorul de bancheta din față și o privi fix spre lauda lui, nu zambi.

-Ce fel de carte?

-Mă gândeam că ai putea un manual...sau ceva în genul ăsta, explică ea.

Încerca să nu-și mai frângă mainile pentru ca el să nu-și dea seama cât era de nervoasă.

-Ceva, acolo, care să-mi explice ce urmează să se întâmple, adăugă ea ridicând din umeri, intenționat. Sunt puțin curioasă, știi. Înțelese că era complet îngrozită.

Inclină din cap pentru a-i da impresia că îi crezuse minciuna, apoi întrebă cu un ton obișnuit:

-N-ai spus că maica stareță ți-a spus tot ce ai nevoie să știi?

Mult timp ea nu-i răspunse nimic. Colin așteptă răbdător. Alesandra se întoarse și privi pe fereastră. Afară în întuneric, dar luna strălucea destul de puternic ca să poată recunoaște pe ce stradă mergeau și să-și dea seama că aproape ajunseseră acasă. Doar n-o să intre în panică, își spuse ea. Era o femeie în toată firea și era ridicol să fie așa tulburată.

-Alesandra, răspunde-mi, ceru Colin. Ea încercă să-și ascundă stânghereala și să pară indiferentă când vorbi în sfârșit:

-Maica stareță a vorbit cu mine, într-adevăr, dar acum îmi dau seama că nu mi-a dat suficiente informații.

-Ce ți-a spus, mai exact? Nu dorea să continue discuția pe această temă și îi părea rău că deschisese subiectul.

-Una, alta... șopti ea ridicând din umeri. Dar Colin nu o lăsă.

-Ce înseamnă una, alta ?

Trăsura se opri în fața casei. Ea întinse mâna spre manerul ușii. Colin i-o prinse.

-Nu mi-ai răspuns încă, îi aminti el i-i privea și fix mâna care o acoperea pe-a ei. Era cel puțin de două ori mai mare decât a ei și Doamne, Dumnezeule, cum de nu se gândește până acum, cât era el de mare față de ea. Nu se gândește că va împărți patul cu el, își spuse ea. Cel puțin nu ani la rând, până când ea se va obișnui cu ideea, ...Și cât de naivă și ignorantă fusese ! Alesandra se simți dintr-o dată proastă. Într-adevăr, ar fi trebuit totuși să insiste să devină călugăriță.

-Maica stareță a spus că nu sunt potrivită pentru sfânta viață de la mănăstire.

Era un gând spus cu voce tare, care fu urmat de un oftat.

-Nu sunt destul de smerită. Așa mi-a spus. Încerca să schimbe subiectul

Dar, bineînțeles, Colin știa ce vrea ea.

-Și ce ți-a spus despre patul conjugal ? Când răspunse în sfârșit, îi privea din nou mâna.

-A spus că trupul unei femei este ca un templu. Uite, că ți-am spus. Acum îmi dai drumul ? Vreau să cobor.

-Nu încă. Blandețea din vocea lui îi mai redusese stânghereala.

-O să mă faci să-ți spun tot, nu ? El zâmbi când o văzu atât de tulburată.

-Da, recunosc el. O să te fac să-mi spui tot

-Colin, poate nu ți-ai dat seama, dar subiectul ăsta mă stângherește.

-Am observat. Alesandra percepu nota de amuzament din vocea lui, dar refuză să-l privească, pentru că știa că, dacă îl va vedea zâmbind, probabil că va începe să țipe.

-Tu nu ești stânjenit ? întrebă ea.

-Nu. Încercă din nou să-și retragă mâna, dar el o ținu strans. Doamne, ce

incăpățanată era! Era sigură că n-o să-i dea drumul să coboare din trăsură înainte să-i fi explicat tot.

-Bărbații vor dori să se inchine acolo, izbucni ea.

-Unde ? întrebă el, evident nedumerit.

-La templu, spuse ea aproape țipând. El nu rase. Ii dădu drumul la mână și se lăsă pe speteaza banchetei. Piciorul lui ii bloca ieșirea, în caz că mai dorea să coboare.

-Înțeleg, replică el. Iși păstră un ton cât mai neutru posibil, sperând că atitudinea lui indiferentă îi va ușura supărarea. Obrajii ei roșiră de furie. Acum arăta de parcă fusese arsă de soare. Colin găsi inocența ei incredibil de plăcută.

-Și ce altceva ți-a mai spus ? întrebă el.

-Că nu trebuie să-i las.

-Să se inchine?

-Nu trebuie să las pe nimeni să mă atingă înainte de a mă căsători, spuse ea dând din cap. Maica stareță m-a asigurat că după aceea, se poate, pentru că rezultatul unirii este vrednic de urmași nobil. Iși ridică privirea să-i vadă reacția, îi observă expresia de neîncredere de pe față și se gândi că nu înțelesese prea bine.

-Un copil este rezultatul vrednic de laudă.

-Asta am înțeles și eu. Alesandra se sprijini de rezemătoare și-și concentră atenția asupra faldurilor rochiei. După un lung minut de tăcere, Colin vorbi din nou :

-A lăsat deoparte câteva detalii, nu crezi ?

-Ba da, șopti Alesandra. Se simțea ușurată că, în sfârșit, Colin înțelesese lipsa ei de cunoștințe.

-Dacă ar exista o carte sau un manual, aș putea citi..

-N-am nimic despre subiectul ăsta în biblioteca mea, îi spuse el. Nici nu știu dacă s-a publicat așa ceva.

-Dar sigur că...

-A, da, sunt unele cărți, dar n-am de gând să-ți îngădui vreodată să le citești, spuse el dând din cap. Nici nu se vand, se dau pe sub mână. Colin întinse mână să deschidă ușa, nedezipindu-și privirea de pe fața miresei sale, care roșise.

-Ce sugerezi să fac ? întrebă ea privind în jos. El o prinse de bărbie și o forță să-și ridice privirea. Ochii ei albaștri erau umbriți de îngrijorare.

-Sugerez să te încrezi în mine. Sunase mai mult ca un ordin decât ca o sugestie. Ea se hotărî să se increadă, totuși, în el, pentru simplul motiv că nu avea alternativă. Dădu din cap.

-Bine, atunci. O să mă încred în tine. Acceptarea ei rapidă îi făcu plăcere. Colin înțelegea de ce dorea ea să știe dinainte exact ce avea să urmeze. Era o posibilitate a Alesandrei de a deține controlul. Cu cât știa mai mult, cu atât i-ar fi fost mai puțin frică. Obiceiul era ca tinerele să obțină informațiile acestea de la mamele lor, desigur. Cel puțin așa credea Colin. Presupunea că mama lui vorbise cu Catherine despre căsătorie, dar mama Alesandrei murise înainte ca fiica ei să

aibă vârsta necesară pentru asemenea cunoștințe.

Așa că una dintre călugărițe încercase să preia această sarcină.

-Cați ani are maica superioară ? întrebă el.

-Arată cam de optzeci,dar cred că e mai tânără,replică Alesandra.N-am îndrăznit niciodată s-o întreb.De ce întrebi ?

-Așa...Alesandra,o să-ți explic tot ce trebuie să știi spuse el,revenind la subiectul de bază.Blandețea din vocea lui avu efectul unei mangaieri pe obraz.

-O să-mi explici ?

-Da,promise el distrat.

Încercă să și-o imagineze pe bătrana călugărița explicându-i Alesandrei despre viață,folosind cuvinte descriptiv precum „ templu” și „ închinare”.Și-ar fi dorit să

fi fost atent ca să asculte discuția.Alesandra văzu sclipirea din ochii lui Colin și imediat crezu că naivitatea ei îl amuza.

-Imi pare rău că mă port așa...fără experiență.

-Chiar n-ai experiență,ii reaminti el,bland.

-Da,și imi pare rău.Colin rase.

-Mie nu.

-Chiar o să-mi răspunzi la toate întrebările ? întrebă încă nesigură că el o credea.N-o să omiți nimic ? Nu-mi plac surprizele.

-N-o să omit nimic.Ea oftă și încetă să mai frământa în maini materialul rochiei.Promisiunea lui Colin a ajutat să-și învingă frica.Nici nu-i mai păsa dacă el îi considera amuzantă stanjenea.Va afla de toate informațiile necesare și asta era tot ceea ce conta.Ușurarea o umplu de gratitudine.

-Păi,atunci totul va fi minunat,anunță ea.N-ar trebui să coboram din trăsură ?

Colin aprobă.Sări primul din trăsură,apoi se întoarse s-o ajute pe Alesandra.Raymond și Ștefan erau îngrijorați pentru Alesandra.De-abia așteptau s-o vadă închisă sub cheie.Flannaghan se învartea prin fața ușii,așteptând să-și salute stăpana.O ajută să-și scoată pelerina,și o aranjă pe braț și apoi o felicita călduros.

-Dacă doriți să urcați acum,vă pregătesc baia,ii sugeră el.

Gandul unei băi fierbinți,tihnite,după toată agitația zilei,o încantă.Ar fi fost a doua în ziua aceea,dar maica stareță îi spusese că a fi curat era echivalentul sfințeniei,așa că nu se gândi că ar fi decadent.

-Colin și cu mine vom sta de vorbă în birou,ii spuse ea lui Flannaghan.Voi face baie după aceea.

-Mai bine fă baie întâi îi sugeră Colin.Trebuie să mă uit la niște acte.

-Mințea,bineînțeles.Colin nu avea nici cea mai mică intenție să lucreze în noaptea nunții,dar se gândi că o baie ar ajuta-o pe Alesandra să se relaxeze, pentru că se vedea că avea nevoie de așa ceva.Fusesse o zi mult prea agitată pentru ea și,deși părea mai puțin îngrijorată și mai stăpană pe ea,Colin știa că

starea ei era încă foarte fragilă.

-Cum dorești,acceptă Alesandra și se întoarse să-l urmeze pe majordom.Colin venea imediat în spatele ei.

-A fost o nuntă frumoasă ? întrebă Flannaghan.

-O,da,răspunse Alesandra.Nu-i așa,Colin ?

-Era cât pe-acum să fii răpită,ii aminti el.

-Da,dar în afară de asta,totul a fost minunat,nu-i așa?

-Și înspăimântător.

-Da,dar...

-Ți-au distrus rochia de mireasă.Alesandra se opri pe ultima treaptă de sus și se roti spre el.Nu-i plăcea că i se aminteau toate acestea.

-Orice mireasă vrea să creadă că nunta ei a fost perfectă,ii spuse ea.

-Atunci,a fost perfectă,ii răspunse el făcându-i cu ochiul.Ea zambi mulțumită.Flannaghan așteptă până când rămase singur cu Alesandra în dormitorul ei ca să afle toate detaliile.Raymond îi aduse mai multe găleți cu apă fierbinte pentru baie.El i majordomul îi despachetase bagajele și pregătise o cămașă de noapte albă și un halat,pe care le puse pe pat.Alesandra nu se grăbi să iasă din baie.Apa fierbinte o relaxă și o ajută să uite toate grijile.Iși spală părul cu un săpun cu miros de trandafiri și apoi se așeză în fața căminului să și-l usuce.Nu se grăbea,pentru că știa că soțul ei lucra și probabil nu-și dădea seama de trecerea timpului.De-abia după mai mult de o oră,se hotări să-i întrerupă lucrul.Părul îi era uscat,dar după ce-și puse halatul,petrecu zece minute pieptănându-se.Căscădes; baia fierbinte și apoi căldura focului o moleșiseră,dar nu voia să adoarmă înainte de a auzi explicația lui Colin.

Traversă holul spre birou,bătu la ușă și intră.Colin nu era la birou.Alesandra nu-și putea da seama dacă se retrăsese la el în dormitor sau coborase în salon.Hotări să-l aștepte,gândindu-se că el ar dori să stea de vorbă acolo,așa că se apropie de birou și luă o foaie de hartie.Tocmai lua un toc și o călimară,când el apăru în ușă.Alesandrei i se tăie respirația.Colin făcuse și el baie.Părul îi era încă umed.Nu era îmbrăcat;purta doar o pereche de pantaloni negri,ai căror nasturi nu erau încheiați.Avea un trup foarte puternic,iar mușchii ce se conturau pe pielea bronzată îi aminteau de o panteră.Fiecare mișcare îi punea în evidență musculatura perfectă.Pieptul îi era acoperit cu păr carlionțat,de un negru mat,rărit spre alocuri.Alesandra nu îndrăzni să privească mai jos.Colin se sprijini de tocul ușii,iși încrucișă brațele pe piept și îi zambi.O ușoară roșeață imbujora obrazii Alesandrei.Impătura foaia de hartie pe care o ținea în mâini și încerca din răspuț să se poarte degajat;Colin înțelese că nu trebuia s-o bruscheze,dacă nu voia s-o sperie.Era o treabă dificilă pentru el.Nu mai făcuse dragoste cu o fecioară dar și simpla apariție a Alesandrei,în halatul ei alb,trimitea deja fiori în tot corpul.Era excitat doar privind-o.Iși concentrează privirea asupra gurii ei,

gandindu-se la ce senzație i-ar da buzele ei dulci și senzuale.

-Colin, la ce te gândești ? Se gândi că n-ar fi o idee bună să-i spună adevărul. Mă gândeam ce vrei să faci cu foaia aia de hartie. Alesandra se simțea atât de incurcată, încât trebuia să-și aplece privirea spre maini pentru a înțelege ce voia el să spună.

-Notițe, răspunse ea brusc, cu o înclinare a capului.

-Notițe? se miră el.

-M-am gândit să-mi iau notițe, în timp ce-mi explici, este ceva important. Ai ceva imprimată, Colin ? Seriozitatea din vocea ei îi domoli amuzamentul.

-Cât ești de organizată! spuse el.

-Mulțumesc pentru apreciere, zambi ea. Tata a fost cel care m-a învățat cât de important este să fii organizat. Maica stareță s-a ocupat de educația mea. Dacă ar fi putut să-și stăpânească emoția!

-Și câți ani aveai când a murit tatăl tău ? Unsprezece.

-Ce îți mai amintești?

-Imi amintesc tot ce m-a învățat. Așa îi arătam prețuirea mea și m-am simțit minunat în timpul pe care l-am petrecut împreună. Îi făcea plăcere să-mi vorbească despre afacerile lui, iar mie îmi făcea plăcere să-l ascult. Mă bucuram că eram inclusă în lumea lui.

Foaia de hartie se transformase într-un ghemotoc în mainile ei și Colin se îndoia că ea își dădea seama de asta.

-N-o să scriu decât cuvintele cheie, promise ea.

-N-ai nevoie să-ți notezi nimic, o asigură el clătinând din cap. O să reții tot ce o să-ți spun. Colin era mandru de el. Simțea nevoia să radă dar reuși să se stăpânească.

-Bine, atunci, spuse ea. Se întoarse spre birou și puse la loc foaia de hartie și abia atunci își dădu seama că o mototolise. Aruncă hartia în coșul de gunoi și se întoarse spre el. Căldura din privirea lui îi dădu fiori de plăcere, și zambetul din colțul gurii lui îi făcu inima să bată puternic. Respiră adânc și-și ordonă să se calmeze.

Doamne, ce frumos era și fără să-și dea seama, își spuse gândul cu voce tare.

Colin rase, dar amuzamentul lui nu o supăra și se trezi zambind și ea.

-Pentru un balaur, îl tachină ea. Privirea lui insistentă o emoționa și simți un gol în stomac. Simțea nevoia să facă ceva cu mainile și și le strânse împreună.

-O să stăm de vorbă, acum ?

-Toate la timpul lor, anunță el. Tocmai mi-am dat seama că nu te-am sărutat așa cum trebuia, la nuntă.

-Nu? El clătină din cap și apoi îi făcu semn cu degetul să se apropie. Ea traversă, încet, camera și se opri în fața lui.

-O să mă săruți acum ? întrebă ea în șoaptă.

-Da,spuse el trăgănat.Se desprinse din cadrul ușii și se apropie de ea,o făcu să se simtă foarte mărunță pe lângă el.Instinctiv,Alesandra făcu un pas inapoi. Dar se opri pe dată.Doar nu fugea de Colin,gandi ea,și,la urma urmei,chiar dorea să fie sărutată-de Colin.Așa că făcu un pas inainte.

-Imi place cum mă săruți,șopti ea.

-Știu,răspunse el zambind arogant, tia că era și emoționată; nu avea nici cea mai mică indoială in privința asta și ii plăcea stanjeneala ei.

-De unde știi ? intrebă ea,gandindu-se să-i spună ceva indiferent,după ce-i va auzi răspunsul.

-Felul in care răspunzi la sărutul meu imi arată că îți face plăcere să te ating. Alesandra nu găsi nimic inteligent de replicat și de fapt nici nu se prea mai putea concentra-bineînțeles din cauza lui Colin.Căldura din privirea lui o emoționa prea mult.Ii simți mainile atingandu-i mijlocul; privi in jos și il văzu desfăcandu-i cordonul.Incercă să-l oprească,dar pană să-i prindă mainile,el ii scosese deja halatul.

-De ce ai făcut asta ?

-Ești foarte caldă.

-Ah !Halatul căzu pe covor.Cămașa de noapte era indeajuns de transparentă pentru ca el să ghicească formele dulci ale corpului ei.Stanjenită,incercă să se adăpostească de privirea lui.Colin o trase spre el și o stranse puternic in brațe.

-Strange-mă in brațe,Alesandra.Iși incolăci brațele in jurul gâtului lui și el se aplecă spre ea și-i mușcă ușor buzele.Limba lui urmă conturul buzei de sus iar ea se prinse mai puternic de el,ridicandu-se pe varfuri,peutru a-l săruta mai puternic.Sanii striviți de pieptul lui in stransoarea imbrățișării ii provocară o senzație ciudată făcand-o să suspine.Nu era o senzație neplăcută;sanii ii simțea foarte tari și i se păru ciudat,dar incantător.Se trase din nou lângă el ca să-i simtă din nou atingerea,dar o făcu ușor pentru ca el să nu-și dea seama că o face intenționat.Nu dorea să o creadă prea îndrăzneată.Dar era îndrăzneată,căci căldura arzătoare a trupului lui era asupra ei ca un afrodisiac și i se părea că nu este destul de aproape de el.Amintirile acelea,foarte ușoare,o inebuneau și voia mai mult chinul acela.Grăbită,ii prinse părul in maini,spunandu-i fără cuvinte,că aștepta mai mult.In sfârșit,gura lui o acoperi pe a ei,intr-o sărutare blandă,ca o mangaiere și ii simți limba atingand-o pe a ei incet,fără nici o grabă,fără să o forțeze catuși de puțin.Colin aprinse in ea focul pasiunii.

Geamătul ei ușor ii dădu de știre că se simțea foarte bine.Se trase puțin inapoi,ii văzu dorința arzătoare din ochi și știind-o oglindită in ochii lui,gemu și el.

-Atat de dulce,șopti el aproape atingandu-i gura.Primește-mă,porunci el,răgușit. Nu avu răbdare ca ea să se supună și-i apăsă bărbia s-o facă să-și deschidă gura. Limba lui pătrunse înăuntru,se retrase pentru a pătrunde din nou.Ea il acceptă, docilă i răspunsul ei inocent il făcu să uite că nu și trebuie să se grăbească.Ii era

foame de ea și nu se mai putea gandi.Gura lui se apleca din ce in ce mai puternic și mai repede asupra gurii ei și jocul acesta amoros-indrăzneț din partea lui,timid din partea ei-ii făcu pe amandoi să se cutremure de dorință.Alesandra era prea copleșită de focul dorinței pe care Colin il aprinsese in ea,pe pentru a-i mai fi teamă de ce avea să urmeze.Nu mai putea gandi,răspundea,o strangea lângă el.

Inconștientă atât de ceea ce făcea ca și cum ceea ce făcea el își trecea neincetat degetele prin părul lui.Colin simți că și pierde orice urmă de control cand incepu să suspine și trupul ei ii atinse penisul in erecție.Sărutul lui era carnal,lacom.

Pasiunea se transformă in instinct primar; foamea lui o starni pe-a ei.

Sărutul părea nesfarșit și totuși prea scurt.Colin o trase inapoi și ii văzu gura inroșită și umedă de sărutările lui.Ii simțea încă aroma,dar nu-i era de ajuns.

Alesandra se prăbuși la pieptul lui și-și ascunse fața sub bărbia lui,respirand sacadat.Colin o luă in brațe și o duse in dormitorul lui.O așeză pe pat și se așeză lângă ea,privind-o.Privirea lui,incărcată de dorință,o încălzi și o făcu să tremure in același timp.Era amețită de sărutările lui,dar își reveni cand văzu că-și scoate pantalonii,inchise ochii și incercă să se ridice.Dar Colin i-o luă inainte,iși scoase repede pantaloni și veni in pat, lângă ea,inainte ca ea să se ridice.

O prinse de cămașa de noapte al cărei material se rupse și o trase din nou lângă el.Intr-o clipă cămașa de noapte era complet îndepărtată și Colin o acoperea cu tot trupul.Alesandra deveni rigidă și încordată.Colin ii desfăcu picioarele cu genunchiul,apoi puse stăpanire pe ea,așa cum își imaginase in visele lui,incă din prima clipă cand o iubise.Membrul său in erecție presa carlionții mătăsoși dintre picioarele ei și senzația era atât de plăcută,incat Colin gemu incet

Realitatea era chiar mai incantătoare decat fantezia,căci incercase să-și imagineze cat de netedă și catifelată era și cat de plăcută va fi atingerea ei; sanii ei erau mai presus decat și-i imaginase el și nu fusese in stare să-și imagineze mimica plăcerii de a o simți tremurand in brațele lui.

Niciodată nu se simțise atât de fermecat.

-Colin,n-ar trebui să discutăm,acum ?

Se sprijini in cot și o privi.Ochii ei oglindeau ingrijorarea,ai lui,victoria.

-Categoric,răspunse el,prinzandu-i fața in maini pentru a o ține nemișcată și o sărută pățimaș,indelung.Ea incepu să tremure,plină de dorință.Nu se putu abține să nu-și pună brațele in jurul lui,să-i simtă căldura cat mai aproape de ea.Ii atinse picioarele cu tălpile,și dintr-o dată nu-i mai era de-ajuns să-l țină doar in brațe,simțea nevoia să-l atingă,să-l mangaie.Mainile ei urcară intr-o mișcare ușoară pe spatele lui și apoi alunecară intr-o parte pe brațe.Mișcarea ei era ușoară ca un zbor de fluture și,totuși,era cea mai erotică mangaiere pe care Colin o simțise vreodată.I i concentră atenția asupra gâtului și ei,și ea își intoarse incet capul pentru a-l lăsa să o sărute.Dinții lui ii mușcară incet lobul urechii,făcand-o să se cutremure de cascada de senzații ce ii străbăteau trupul.

Alesandra incepu să se miște,cerand,tăcută,mai mult.El își schimbă poziția și incepu să o sărute pe gat,coborand incet către adancitura dintre sani.Pielea ei mirosea a trandafiri și a femeie.Era o combinație amețitoare;Colin ii simțea parfumul dulce și apoi o atinse cu limba,dorind s-o și guste.Iși lua prea multe libertăți cu trupul ei,dar Alesandra gandi că ar muri dacă s-ar opri.Mainile lui ii cuprinseseră și imediat dori și mai mult.Nu înțelegea sentimentul de frustrare ce creștea in ea.Simțea ceva rupandu-se in ea,cand Colin ii atinse sfarcurile sanilor cu limba și ea țipă de surpriză și plăcere.Era prea mult,nu mai putea suporta,și senzația era extraordinară.Mainile ii căzură in lături,iși stranse pumnii,agățandu-se de cearșaf,incercand să se rețină de furtuna de senzații ce se dezlănțuiseră in ea.

-Colin ! strigă ea suspinand și agățandu-se crispată de el.

Dar el se ocupa insistent de sfarcul ei,innebunind-o.Ii simțea mainile alergandu-i pe tot trupul și, respirația grăbită,incepu să geamă.Apoi gura lui o prinse din nou pe-a ei,mana ii alunecă printre carlionții mătăsoși ce-i adăpostea virginitatea.Incercă să-l oprească,dar nu reuși.Degetele ii pătrunseră incet prin deschizătura îngustă și umedă,apoi se retraseră.Cu varful degetului mare ii atinse exact locul care știa că o va atața cel mai mult.Degetele lui continuară s-o dezmierde și s-o excite cand ea nu mai dori decat să-și găsească implinirea.Colin nu mai cunoscuse nici o femeie care să-i răspundă cu atata sinceritate și faptul acesta il împiedică să se controleze

-Iubito,ești prea incordată,șopti el răgușit.Dar ea nu-i mai putea urmări cuvintele.

-Mă doare.Te rog...Nu înțelegea ce vrea de la el,dar înțelegea că va muri dacă el nu va face ceva care să-i ușureze acel dulce chin.

Colin spera din tot sufletul că ea era pregătită pentru a-l primi,ii luă brațele și i le puse in jurul gatului,ii îndepărtă și mai mult coapsele și apoi mainile lui o prinseră de sub șolduri,ca s-o țină cat mai lipită de el.O presa incet,oprindu-se cand intalni bariera virginității și el incercă s-o depășească,impingand ușor.Nu reuși.Avea dinții strânși și respira foarte greu,de parcă alerga.

Plăcerea era atat de intensă incat aproape nu mai putea rezista pasiunii.Știa că o doare.Alesandra țipă și vru să se îndepărteze.

-Iubito,va fi bine,incercă el s-o liniștească.

Durerea nu ine mult.Ține-ți mă strans.Oh,iubito,nu te mișca așa...tu nu incercand să n-o forțeze,nu făcea decat să-i prelungească ...și el simțea că innebunește.Fruntea ii era acoperită cu broboane de transpirație și știa că își va ieși din minți dacă nu se va îngropa in ea.

Iși schimbă puțin poziția,ii ridică șoldurile și apoi cu o zvacnire puternică,o pătrunse adanc.Ea țipă:acum durerea fu atat de intensă ca și plăcerea.Incercă din nou să-l îndepărteze.Dar apăsarea lui nu o lăsa să facă nici o mișcare.Intrarea lui

era acum completă și se potriveau extraordinar de bine. Colin rezistă nevoii puternice de a se trage puțin, pentru a o putea pătrunde din nou, căci dorea să-i dea timp să se obișnuiască. Unghiile ei îi lăsară dare roșii pe spate și înțelese că dorea să-l facă să-i dea drumul, nu să o sărute din nou, dar ea își întoarse fața. Așa că o sărută pe gat, apoi pe obraz, străduindu-se din răspuțeri să-și păstreze controlul până ce reușea să reaprindă în ea dorința. Fața ei era inundată în lacrimi și suspina încet.

-Nu plange, iubito. Imi pare rău. Doamne, trebuia să mai stau, dar în câteva minute totul va fi bine. Ești atât de stramtă. Strange-mă în brațe, iubito. Strange-mă în brațe. Glasul lui o liniști mai mult decât cuvintele pe care i le spusese. Durere și plăcere; era nedumerită de senzații atât de opuse, încât nu știa ce să facă. Ar fi vrut să se oprească, dar ar fi vrut să rămână așa. Nu știa ce se întâmpla. Trupul ei cerea să fie eliberat; dar de ce? Nu știa, Bruce simți nevoia să se miște; corpul îi cerea asta.

-Vreau să mă mișc, șopti ea aproape imperceptibil. Colin se sprijini în coate și o privi. Ochii ei străluceau, lacrimați, dar mai important era că încetase să plângă, -Nu vreau să mă mișc. Vreau să mă retrag și apoi să intru din nou. Vocea lui era aspră de emoție. Instinctiv, Alesandra îl stranse în brațe. Se hotărî să încerce din nou, ca să se lămurească acum că va fi mai puțin dureros. Cu câteva clipe înainte avusese impresia că va muri de durere, dar acum senzația nu mai era la fel de intensă și când începu să se miște în brațele lui, nu mai simți nici un pic de durere. Plăcerea pe care o simți o surprinse.

-Incepe să fie...plăcut. Era permisiunea de care avea nevoie. Stăpanirea lui cedă. Gura lui o acoperi pe-a ei într-un sărut lacom. Se retrase încet și apoi o pătrunse adânc. Ritualul imperecherii îl consumă total, iar când ea se stranse lângă el și-și ridică bazinul pentru a-l primi, Colin își îngropă fața în adâncitura dintre umărul și gatul ei, gemând puternic. Presiunea creștea în el și era minunată. Nu mai cunoscuse niciodată așa ceva până atunci, Alesandra era un foc mistuitor în brațele lui, iar răspunsul ei sălbatic, deschis, îl răscolea. Alesandra nu ascundea nimic din ceea ce simțea și această sinceritate îl forța și pe el să facă la fel. Patul scar aia, la fiecare mișcare a lui. Colin țu nu se mai gândea decât la senzația amandurora de împlinire. Alesandrei îi trebui mult să revină la realitate, se lipi de soțul ei și se lăsă purtată de valul plăcut al cedării. Iși spunea că atata timp cât îl va ține pe Colin în brațe, era în siguranță. Nu va trebui să se străduiască să-și piardă controlul. El va avea grijă de ea. Alesandra închise ochii și se lăsă invadată de incantătoarea minune a nopții lor. Nu se mai simțise niciodată atât de liberă, atât de împlinită. Deznodământul veni repede. Ea fu prima care simți culmea plăcerii și când, instinctiv, îl stranse puternic în brațe lipindu-se de el, el ajunsese la orgasm. Colin trăia, însă, un sentiment opus. Era zguduit de ceea ce i se întâmplase, pentru că niciodată până atunci nu-și pierduse orice urmă de

control.Niciodată.Coapsele ei mătăsoase îi alungaseră toate gândurile.Era inocentă,el experimentat,și totuși ea reușea să-l lase fără nici un fel de apărare.Nu se putuse abține nici la sfârșit,cand amandoi atingeau implinirea,el fusese la fel de mult la dispoziția ei pe cat fusese ea la dispoziția lui.Și mai ales,niciodată nu mai fusese atat de bine.Era ingrozit.

Pentru prima oară in viață,se simțea vulnerabil.

Erau încă uniți cand Colin se retrase incet,inainte ca atingerea ei să-l starnească din nou.Stranse din dinți de plăcere in timp ce făcea această mișcare.Nu avea încă puterea să se îndepărteze de ea,dar știa că apăsarea lui o strivea.Brațele ei erau incolăcite de gatul lui și el i le îndepărtă cu blandețe.Dorea s-o sărute pe gat;ii simți bătaia repezită a inimii și aceasta îi dădea o arogantă satisfacție masculină-nici ea nu-și revenise complet.

Se întinse apoi pe spate,departe de ea.Respiră adanc și închise ochii.Avea încă pe buze gustul pielii ei și aproape că se simțea din nou excitat.Alesandra se reculese,in sfârșit,și se întoarse spre el.Se ridică într-un cot și-l privi.

-Colin ? șopti ea.Te simți bine ? Colin întoarse capul spre ea și,intr-o clipă,expresia feței i se schimbă.Nu voia să-i arate că era vulnerabil.Ii zambi și începu s-o mangaie pe obraz.Ea își înclină capul,uimită de mangaierea lui.

-Eu ar trebui să te întreb dacă te simți bine,spuse el.Acum îi părea că se simte excelent.Ochii îi sclipeau de la urmele sărutărilor lui,părul îi era adunat pe mainile lui Colin și se părea că era cea mai atrăgătoare femeie din lume.

-Te-a durut,nu-i așa ? Dădu incet din cap,și roși dar observă că el nu părea prea îngrijorat din cauza asta.El rase.Apoi o stranse in brațe.

-Este cam tarziu să te simți rușinată,nu crezi ? Sau ai uitat ce sălbatică erai adineauri? Nu uitase.Roși până-n varful urechilor,amintindu-și reacția ei nestăpanită,Colin se amuza copios,Dar ei nu-i păsa că radea de ea.I se întâmplase cel mai incantător lucru din lume și nimic nu-i putea strica bucuria.O caldă implinire o învăluia încă,făcand-o să se simtă fericită și moleșită.

-N-am fost prea demnă,nu ?

-Vrei să spui că n-ai fost demnă cand m-ai rugat să nu mă opresc ? întrebă el,mangaiind-o ușor și leneș pe față.

-Chiar așa am făcut,nu-i așa ? Mirarea din vocea ei îl făcu să zambească.

-Da,spuse el trăgănat.Chiar așa.

-A fost plăcut,nu ? întrebă ea oftand.

-A fost cu mult mai mult de-atat,rase el.Cateva minute se scurseră in liniște.El fu cel care rupse această liniște căscand zgomotos.

-Colin ? Am...am.Nu reușea să-și termine întrebarea.Propriea ei vulnerabilitate o făcea prea timidă ca să întrebe dacă se purtase bine dar Colin știa ce aștepta ea.

-Alesandra? Modul in care îi pronunțase numele îi părea o mangaiere.

-Da?

-Ai fost perfectă.

-E drăguț din partea ta să spui asta.Se simți relaxată și închise ochii.Se liniști razand incet și ascultandu-i bătăile inimii.O mană îi mângăia spatele,iar cealaltă o atingea ușor pe gat și aproape adormise cand îl auzi pronunțându-i numele.

-Hmmm?

-Vrei acum să încep să-ți explic ? întrebă Colin Așteptă câteva minute să-i răspundă,apoi își dădu seama că ea adormise.Iși răsfirea degetele prin părul ei și lipsi puțin s-o sărute pe creștet.

-Corpul unei femei este ca un templu,șopti el.Nu se aștepta la un răspuns și nici nu primi vreunul.Trase cuverturile peste ei,iși stranse mîreasa în brațe și închise ochii.Ultimul gând care-i trecu prin minte,înainte să adoarmă,fu să zambească.Stareța avusese dreptate cand îi spusese Alesandrei că bărbații vor dori să se inchine la templu,el fără nici o îndoială,o făcuse.

Nu era nebun și nici nu-și pierduse mințile.Mai avea încă judecată.Dar hotărâse să nu o ia în seamă.Da,știa că nu orice femeie.Ii mai păsa încă sau cel puțin îi păsase atunci,prima dată cand îl respinsese și merita să moară.Furia fusese cea care condusese mîna și pumnul.El nu dorise decît s-o ucidă.Nu se așteptase la graba aceea,nu știuse cît de puternic se va simți,și invincibil.Se putea opri.Ridică paharul și sorbi îndelung.Se va opri,disprețuindu-se parcă aruncă furios paharul în cămin.Cioburile de sticlă se împrăștiară pe jos.Intinse mîna să ia sticla în timp ce-și scanda promisiunea de a se opri.

CAPITOLUL 9

Alesandra se trezi tarziu în dimineața următoare,Colin nu mai era în dormitor.Dar asta era foarte bine,pentru că nu-și dorea s-o vadă în starea în care era.Era înțepenită,o dureau toate și oftă ca o bătrână cand se dădu jos din pat.Nici nu era de mirare că se simțea așa se gîndi ea,cand văzu petele de sange de pe cearșaf.Se încruntă,îngrijorată și enervată.Nimeni nu-i spusese nimic despre asta.Oare era normal să sângereze ? Dacă nu era normal ? Dacă Colin îi făcuse ceva care nu se mai putea vindeca ?

Încercă să nu intre în panică și rezistă pană începu să se spele.Dar o nouă sangerare o sperie.Și se simțea foarte jenată.Nu voia ca Flannaghan să vadă petele de sange cand va schimba așternutul,așa că desfăcu ea patul.

Alesandra continuă să fie neliniștită în timp ce se îmbracă.Iși puse o rochie de un albastru pal,cu nasturi asortați,din piele.Rochia avea o bordură albă în decolteului pătrat și în jurul manșetelor.Era o rochie foarte feminină și era una dintre cele preferate ale Alesandrei.I i perie și apoi părul și cobori să-1 caute pe soțul ei.Prima lor intalnire,după intimitatea nopții trecute avea să fie foarte jenantă pentru ea și voia să treacă de acest moment cît mai repede.Dacă se străduia,era sigură că va reuși să-și ascundă stanjeneala.

Colin era în birou.Ușa ce dădea spre coridor era deschisă și Alesandra rămase în

ușă, întrebându-se dacă să-l întrerupă din lucru sau nu. Simțindu-i probabil privirea, el își ridică ochii, încruntat încă datorită concentrării asupra scrisorii pe care o citea. Dar expresia îi se schimbă rapid, și privirea lui deveni plină de blândețe când îi zâmbi. Nu era sigură, dar avea impresia și ea că-i zâmbea. Doamne, Dumnezeule, oare nu va reuși niciodată să se obișnuiască cu prezența lui în preajma ei? Era un bărbat atât frumos! Umerii lui îi păreau și mai lați acum, părul negru, pielea și mai bronzată. Cămașa albă pe care o purta îi accentua farmecul, contrastând puternic cu pielea. Privirea îi rătăci pe buzele lui și dintr-o dată se simți inundată de amintirea senzației pe care i-o dădeau sărutările lui. Alesandra își coborî privirea asupra bărbiei lui. Nu voia să se vadă cât de stanjenită se simțea. Dorea să fie senină și sofisticată.

- Bună dimineața, Colin! Vocea îi era răgușită și fața îi luase foc. Retragerea părea singura soluție. Va avea să dea ochii cu el mai tarziu, când va fi în stare să se controleze. Văd că ești ocupat, spuse ea grăbită, vrand să iasă. O să cobor. Se întoarse și se îndepărtă.

- Alesandra.

- Da.

- Vino încoace.

Alesandra se întoarse și se opri din nou în ușă. Colin se lăsă pe speteaza scaunului și îi făcu semn cu degetul să se apropie. Alesandra își îndreptă umerii, se forță să zâmbescă și intră în cameră. Se opri lângă biroul lui. Dar nu asta voia el și-i făcu semn să vină lângă el. Păstrandu-și atitudinea demnă, ea ocoli biroul și se apropie de el. Colin nu-și închipuia cât era de stanjenită, gândi ea. El o privi îndelung.

- Vrei să-mi spui ce te frământă?

- Ești un om greu de înșelat, remarcă ea.

- Da dar cum tu n-o să încerci niciodată să mă înșeli, asta n-are nici o importanță, spuse el încruntat.

- Așa este. Colin mai așteptă câteva clipe. Și cum ea nu-i spuse nimic o mai întrebă din nou.

- Spune-mi ce te neliniștește. Ea își plecă privirea în pământ.

- Este... mă simt jenată să te văd după...

- După ce?

- Noaptea trecută. Obrajii ei se îmbujorară ușor. Colin găsi reacția ei încântătoare și excitantă. O luă în brațe, o prinse de bărbie și îi zâmbi.

- Și? o îndemnă el.

- La lumina zilei, amintirea a ceea ce am făcut noi azi-noapte mă rușinează.

- Pe mine mă face să te doresc din nou. Ochii ei se măriră la auzul unei astfel de mărturisiri.

- Dar nu poți.

-Ba, sigur că pot, spuse el vesel.

-Eu nu pot, șopti ea, clătinand din cap.

-De ce nu poți ? se încruntă el.

-Nu-i de ajuns să-ți spun că nu pot ? întrebă ea.

-La naiba, sigur că nu-i de ajuns.

-Imi îngreunezi situația, spuse ea plecându-și capul. Dacă mama mea ar fi aici, aș vorbi cu ea, dar așa... Nu mai continuă. Tristețea din vocea ei îl făcu să-i piară enervarea. Alesandra era îngrijorată de ceva și trebuia neapărat să afle despre ce era vorba.

-Poți să-mi spui mie, zise el, Sunt soțul tău. Nu trebuie să avem secrete unul față de celălalt. Ți-a plăcut când am făcut dragoste, adăugă el. Ii părea îngrozitor de arrogant.

-Poate, replică ea, numai ca să-1 înțepe.

-Poate ? exclamă el exasperat. Te-ai topit în brațele mele, șopti el. Amintirea acelor momente îi înăspri chipul. Ai uitat chiar atât de repede ?

-Nu, N-am uitat Colin. M-a durut. Acum îi spusese și aștepta ca el să-i ceară să continue, pe urmă îi va spune de rana ei, iar el va înțelege de ce nu trebuia s-o atingă.

-Iubito, știu că te-a durut. Căldura din vocea lui, atât de aspră, o făcu să se înfioare. Se așeză mai bine la el în brațe și el o luă imediat ț ț de șolduri, ca s-o țină nemișcată. Căci, ea nu avea nici cea mai mică idee ce simțea el, când o ținea în brațe, lipită de el. Era deja excitat Alesandrei îi pieri stanjenea. Era enervată că soțul ei era atât de aspru; nu avea nici o remușcare. Impresia de enervare de pe fața ei îl făcu să zambească.

-Iubito, începu el cu o voce mai blandă. Nu să te mai doară. Ea clătină din cap. Nu îndrăzni să se uite în ochii lui, și-și aținti privirea asupra bărbiei lui.

-Nu înțelegi, șopti ea. S-a intamplat ceva.

-Ce s-a intamplat ? întrebă el, păstrandu-și calmul. Mi-a curs sange. Au rămas pete pe cearșaf și... în sfârșit, înțelesese. Colin își incolăci brațele în jurul ei și o trase la piept. Avea două motive să facă asta. Dorea s-o țină în brațe și dorea să-și ascundă zambetul. Ii era teamă că va rade de ea. Nu-i dorea îmbrățișarea, dar el era mult mai puternic și hotărât, așa că o mangaia, cu sau fără voia ei. Când în sfârșit se relaxă și se sprijini de el, Colin oftă și-și frecă buzele de creștetul ei sărutand-o.

-Și ai crezut că s-a intamplat ceva rău, nu ? Ar fi trebuit să-ți explic, imi pare rău. Te-ai îngrijorat degeaba. Blandețea vocii lui o liniști puțin. Dar încă nu era convinsă.

-Vrei să spui că trebuia să-mi curgă sange ? Vocea îi părea suspicioasă și ea se îngrozi. Colin nu rase.

-Da, anunță el. Trebuia să-ți curgă sange.

-Dar e ceva...barbar.El o contrazise.Ii spuse că găsisse asta plăcut și incitant.Ea anunță imediat că și el era un barbar.Alesandra trăise izolată,alături de călugărițe.Sosise acolo fetiță și plecase femeie.Nu avusese voie să vorbească cu nimeni despre transformările pe care le suferise corpul ei și ceea ce însemnau acele transformări.Colin se simți ușurat că senzualitatea ei nu fusese distrusă, poate că nu dorise să vorbească despre sex,dar o făcuse pe Alesandra să-i fie teamă; n-o infricoșase băgându-i în cap tot felul de prostii.Stareța pusese actul marital pe o treaptă superioară,folosind în explicație eufemisme de genul „ templu și „ închinare” chiar și „ nobil” și „ prețios”,iar datorită atitudinii ei, Alesandra nu considera asta ceva degradant sau murdar.

Mireasa lui era ca un fluture ieșind din adăpostul cald al coconului.Probabil că propria senzualitate și reacție pasională o speriasse tare mult.

-Ce norocos sunt că nimeni nu ți-a băgat în cap să te temi de căsătorie !

-De ce ar fi făcut-o ? întrebă ea nedumerită.Căsnicia e sfântă.Ar fi fost un păcat dacă nu am fi respectat-o.Colin era foarte mulțumit de ea.O îmbrățișă,cerându-i iertare că o lăsase să-și facă griji degeaba și apoi îi explică în detaliu de ce trebuia să-i curgă sange.Dar nu se opri.Maica stareță îi spusese Alesandrei că un copil era rezultatul nobil și prețios al unirii lor.Colin îi explică exact cum are loc concepția copilului.Ii vorbi despre diferențele dintre trupurile lor,mângâind-o lenș pe spate.Lecția lui neașteptată dură aproape douăzeci de minute,și ea se rușinase,dar atitudinea lui o ajută să-și învingă stănjeneala.Era foarte curioasă să știe mai multe despre asta și-1 bombardă cu întrebări.El îi răspunse la toate.La sfârșitul explicației,se simți mult mai liniștită.Voia să-i mulțumească pentru explicație,dar îi intalni ochii și privirea lor caldă o făcu să uite ce voia să spună.In loc de asta îl sărută.

-Chiar ai crezut că n-o să mai...

-M-am temut că nu vom mai putea,il intrerupse...

-Te doresc acum.

-Sunt prea sensibilă acum,șopti ea.Și adu-ți aminte ai spus că imi vor mai trebui cateva zile până să mă simt bine.

-Sunt și alte moduri de a obține satisfacția.

-Da ? întrebă ea cu răsuflarea tăiată și foarte înceată.

-O grămadă de alte moduri.Felul în care o privea o făcea să-1 dorească și ea.Simțea o căldură ce venea din stomac și se răspândi în corp și dorea să fie mai aproape de el.Iși puse brațele în jurul gâtului lui,iși trecu degetele prin părul lui și-i zambi.

-Cate alte moduri sunt ?

-Multe,exageră e.După felul cum îi zambea,Alesandra înțelese că o tachina, așa că răspunse la fel.

-Atunci ar trebui să-mi iau notițe în timp ce-mi explici,n-aș vrea să uit vreunul.

-Demonstrația e mai plăcută decât luatul notițelor.

-Vă rog să mă iertați,domnule,dar aveți un vizitator.Alesandra încercă să se ridice din brațele lui Colin imediat ce auzi vocea lui Flannaghan,dar el nu o lasă.Continuand s-o privească,il întrebă pe Flannaghan:

-Cine este?

-Sir Richards.

-La dracu!

-Nu-ți place ? întrebă Alesandra.Colin oftă.Ii dădu drumul Alesandrei și se ridică.

-Sigur că-mi place.Am injurat pentru că nu pot să nu-l primesc.

-Flannaghan,trimite-l sus.Majordomul plecă să-l aducă pe director.Alesandra vru să plece,dar Colin o prinse de mană și o trase înapoi.Iși trecu brațele în jurul ei și o sărută îndelung.Gura lui era umedă,nesățioasă și când el îi dădu drumul,ea tremura de dorință.Răspunsul ei neînhibat îl excită.

-Mai tarziu,șopti el,înainte de a o lăsa să plece.Sclipirea întunecată din ochii lui nu-i lăsa nici o urmă de îndoială asupra gândurilor lui.Dar Alesandra nu avu încredere în vocea ei și înclină doar din cap în semn de aprobare și ieși din birou.Mainile îi tremurau,când ieși și se lovi de zid când se întoarse să iasă.Scoase un oftat,plângându-și de milă.Era de ajuns ca să-l privească și mintea ei o lua razna.Era de ajuns s-o atingă și ea i se prăbușea în brațe.

Trist,dar adevărat.Poate că după ce se va obișnui cu un soț,nu va mai fi așa.

Spera asta din tot sufletul,peu că nu dorea să-si petreacă restul vieții lovindu-se de de ziduri și mergand ca prin ceață.Dar nici n-ar fi vrut să nu-i mai pese de el Gandul ăsta o făcu să zambească.Colin n-o va lăsa niciodată să stea nepăsătoare.Era un bărbat pătimaș,care pretindea mult și dacă se lua după noaptea trecută, se părea că și ea avea aceste calități.

Alesandra se întoarse în dormitorul lui Colin și merse la fereastra,privind afară.Era o zi minunată și asta datorită faptului că soțul ei o dorea.Probabil că fusese perfectă cu o noapte în urmă,gandi ea.Nu era îngâmfată-altfel,de ce ar fi dorit-o din nou atât de curand,nu ?

Dorința și dragostea erau două lucruri diferite.Acum înțelesese asta destul de bine.Se considera realistă.Colin se căsătorise cu ea din datorie.Nu putea nega asta și nici nu l-ar putea face s-o iubească,dar considera că poate cu trecerea timpului,înima lui va fi a ei.Doar îi devenise deja,prietenă.

Căsătoria lor va fi o căsnicie frumoasă,doar amândoi se legaseră în fața lui Dumnezeu să fie soț și soție până când moartea îi va despărți.Colin era prea serios pentru a-și călca jurământul și cu siguranță în anii ce vor urma,va învăța s-o iubească.Ea era deja îndrăgostită de el.Alesandra negă gândurile din cap.Nu era încă pregătită să se gândească la propriile sentimente.Vulnerabilitatea ei o sperie.Căsătoria,iși spune ea este ceva mult mai complicat decât crezuse.

-Prințesă Alesandra,vă deranjez dacă schimb așternutul ?

-Voi fi incantată să te ajut,spuse ea încordandu-se și zambindu-i lui Flannaghan.

-De fapt chiar ați...Era prea uimit ca să mai poată continua.Ea era hotărâtă.

-Acolo unde am locuit înainte de a veni aici,eram pe deplin responsabilă de întreținerea curățeniei dormitorului.

Dacă imi doream luxul de a avea un așternut trebuia să-l schimb singură.

-Cine putea cere așa ceva unei prințese ?

-Maica stareță,răspunse ea.Am locuit la o mănăstire și nu beneficiam de un tratament special.Mă bucuram să fiu crescută ca o persoană obișnuită.

Flannaghan clătină din cap.

-Acum înțeleg de ce nu sunteți deloc răsfățată,izbucni el.Vreau să spun...Am spus asta ca un compliment,zise el balbaindu-se.

-Mulțumesc,răspunse ea.Majordomul se grăbi spre pat și începu să desfacă așternutul.

-Am schimbat deja așternutul pe patul dumneavoastră prințesă.Voi scoate cuvertura imediat după cină.Cuvintele lui o nedumeri.

-De ce te-ai deranjat atata ? Credeam că o să dorm cu Colin in patul lui.

Flannaghan nu-i observă îngrijorarea din voce.Era ocupat cu infășatul patului.

-Domnul mi-a spus că veți dormi in camera dumneavoastră spuse el.Acea explicație o nedumeri și mai mult.Se prefăcu că privește pe fereastră,peu ca majordomul să nu-i observe chipul.Se indoaia că supărarea nu i se va citi in ochi.

-Înțeleg,replică ea,negăsind altceva mai bun de spus.

-Ți-a explicat de ce ?

-Nu,răspunse Flannaghan,Se indreptă apoi și merse de cealaltă parte a patului.

-Majoritatea soților și soțiilor dorm in apartamente separate.Așa e obiceiul pe-aici.Alesandra începu să se simtă mai bine.Apoi,Flannaghan continuă explicația.Marchizul,fratele lui Colin,Caine nu urmează acest obicei.Stern este majordomul marchizului și unchiul meu,spuse cu o notă de mandrie in glas.Mi-a destăinuit că stăpanul lui și soția sa nu dorm niciodată separat.

Alesandra se simți din nou nenorocită.Sigur că Jade și Caine dorm in același pat.Ei se iubesc Era sigură că și ducele și ducesa împărțeau același dormitor,căci și ei țineau mult unul la celălalt.

Alesandra își indreptă umerii.Nu avea de gand să-l intrebe pe Colin de ce nu dorea să doarmă in același pat cu ea.La urma urmelor,avea și ea mandria ei.Colin fusese cat se poate de clar in ceea ce simțea pentru căsătoria lor.Intai au împărțit patul și acum dorea să doarmă singur.Așa să fie,hotări ea. Bineînțeles că nu se va simți jignită.Nu,sigur că nu.Era destul de incomod să doarmă in același pat.Nu va avea parte de căldura lui in timpul nopții și cu siguranță că nu va duce dorul îmbrățișărilor lui.Dar minciunile nu aveau efect.Alesandra renunță să încerce să-și aline durerea.Iși dădu seama că avea nevoie de o ocupație,ca să nu

aibă timp să se gandească la asta.Flannaghan termină de făcut patul.Ea îl urmă.Ușa biroului era închisă.

Alesandra așteaptă să treacă și după aceea și îl întrebă pe Flannaghan cât timp credea că va dura discuția.

-Directorul avea un teanc de harti cu el,Flannaghan.Aș pune pariu că va dura cel puțin o oră.Nu vor termina.Flannaghan se înșelă cu câteva ore.Era trecut de ora două când duse sus tava cu mancarea pregătită de bucătar.Se întoarse,o anunță pe Alesandra că cei doi erau încă asupra hartiilor.

Dreyson era programat pentru ora trei și Alesandra încercă să se grăbească cu cititul corespondenței din dimineața aceea.Erau peste cincizeci de scrisori de felicitare și cam tot atatea invitații.Alesandra împărți scrisorile și făcu o listă cu ele.Ii dădu lui Flannaghan invitațiile pe care le refuza și scrise încă un bilet lui Neil Perry,implorandu-l să-i mai acorde o oră ca să discute despre sora lui.

-Trebuie să discut cu stăpanul să vă angajeze o cameristă și o secretară,remarcă Flannaghan.

-Nu,replică Alesandra.Nu am nevoie nici de una,nici de cealaltă,decat dacă îți displace să mă ajuți tu Flannaghan,iar stăpanul tău este ocupat cu firma lui,nu poate permite cheltuieli suplimentare

Vehemența vocii ei îl făcu pe majordom să înțeleagă că Alesandra s-ar supăra dacă ar insista,inclină din cap în semn de aprobare.

-Ce drăguț din partea dumneavoastră că sunteți atât de grijulie în privința afacerilor financiare ale soțului dumneavoastră.

-Nu vom mai fi săraci multă vreme de acum.

-Bine adăugă el zambind.

-Nu,nici acum nu erau săraci,gandi Alesandra.Dacă soțul ei accepta banii ei,bineînțeles,

-Stăpanul tău e foarte încăpățânat,șopti ea.Flannaghan nu știa care era cauza care provocase această reacție.Se auzi o bătaie în ușă și el se scuză imediat.Morgan Atkins păși în hol,O văzu pe Alesandra în sufragerie și zambi.

-Felicitări,prințesă.Tocmai am auzit despre căsătoria dumneavoastră.Sper că veți fi fericită.Alesandra vru să se ridice,dar Morgan îi făcu semn să stea așezată,explicandu-i că intarziase deja la intalnirea cu soțul și cu directorul.

Era un gentleman într-adevăr incantător.Se inclină în fața ei,se întoarse și îl urmă pe Flannaghan pe scări.Ea îl privi până dispăru din vedere apoi dădu din cap.Colin se înșelase.Morgan Atkins nu era deloc crăcănat,

Peste douăzeci de minute,sir Richards și Morgan coborară împreună.Schimbară câteva politețuri cu Alesandra,apoi își luară rămas bun.In aceeași clipă sosi Dreyson.

-Sunt foarte alarmat,prințesă,spuse Dreyson,după ce intră.Putem sta undeva de vorbă între patru ochi ?

Raymond și Ștefan erau amandoi în hol, cu Flannaghan. Amandoi veneau să vadă cine era vizitatorul. Alesandra hotărî că nu mai avea nevoie de protecția lor, căci acum era căsătorită și la adăpost de general, dar știa că amandoi vor continua să-și facă datoria până când vor fi concediați. Dar nu voia să-i concedieze înainte de a le găsi alte slujbe și Raymond și Ștefan lăsaseră și de înțeles că vor să rămână în Anglia și ea era hotărâtă să-i ajute. Dorea măcar atât, pentru a le răsplăti loialitatea.

-Mergem în salon ? îi sugeră Alesandra agentului Dreyson aprobă. Așteptă ca prințesa s-o ia înainte după care se întoarse spre Flannaghan,

-Sir Hallbrook este acasă astăzi ? întrebă el Flannaghan înclină afirmativ din cap. Dreyson păru ușurat.

-Vrei, te rog, să-1 chemi ? Cred că vrea să audă veștile proaste.

Majordomul se întoarse și urcă grăbit scările. Dreyson intră în salon și se așeză în fața Alesandrei.

-Aveți o privire cumplită, spuse ea. Își impletii mainile în poală și îi zambi agentului. Veștile sunt atât de îngrozitoare ?

-Am două vesti proaste, admise Dreyson. Vocea lui părea obosită.

-Imi pare rău că trebuie să vă deranjez a două zi după ce v-ați căsătorit Oftă și apoi continuă;

-Omul meu de legătură tocmai m-a informat că o sumă considerabilă din fondurile dumneavoastră- toți banii din conturile de acasă- nu vă va fi restituită prințesă. Se pare că un general numit Ivan a descoperit un mod de a confisca o adevărată avere. Alesandra nu se impacientă prea tare la auzul acestei vești. Era puțin nedumerită de explicație.

-Eu am înțeles că toți banii fuseseră deja transferați la banca din Austria, spuse ea. Nu este așa ?

-Da, au fost transferați, replică Dreyson.

-Generalul Ivan nu are nici o putere acolo.

-Tentaculele lui ajung foarte departe, prințesă.

-A luat pur și simplu banii din bancă sau a blocat conturile ?

-Ce mai contează ?

-Vă rog să-mi răspundeți și o să vă explic imediat pentru ce vă întreb.

-Conturile au fost blocate. Banca nu-1 lasă pe nimeni să se atingă de bani, dar, în același timp, cei de la bancă sunt intimidați de acest om și nu vor să transfere banii la banca noastră.

-Asta-i o problemă, aprobă Alesandra.

-Problemă ? Prințesă, eu aș spune dezastru. Nu știți câți bani erau acolo în bancă ?

-Păi, e cea mai mare parte a averii dumneavoastră.

Dreyson părea că mai are puțin și plange. Alesandra vru să-1 liniștească.

-Imi mai rămâne destul pentru a duce o viață confortabilă îi aminti ea. Mulțumită

investițiilor dumneavoastră nu voi deveni o povară pentru nimeni, și mai puțin pentru soțul meu. Sunt totuși zăpăcită de această veste. Dacă generalul a crezut că o să mă mărit cu el, de ce ar fi...

-Fiindcă ați părăsit mănăstirea, explică Dreyson. Și cred că știa că fugiți de e. E pornit să vă pedepsească pentru că...

-Răzbunarea este întotdeauna un mobil minunat, spuse Colin din ușă. Alesandra și Dreyson se întoarseră spre el. Agentul se ridică și Colin se întoarse, închise ușa, apoi se duse să se așeze lângă Alesandra, făcându-i semn lui Dreyson să ia loc.

-Colin, răzbunarea n-are nimic minunat, spuse ea și se întoarse din nou spre agent. Cred că știu cum deblocăm conturile. O să-i scriu mamei stărețe și o să-i dau un bilet pentru toată suma. Banierii or să fi ei intimidați de general dar or să se sperie de maica stăreță când se va duce după bani. Da, Dreyson, asta e soluția. Mănăstirea Holy are nevoie de bani. Eu n-am, și clătină din cap.

-Tatăl tău a muncit din greu ca să-și facă averea. Nu trebuie s-o risipești.

-Pentru ce am nevoie de ei ? comentă ea. Dreyson pronunță suma în discuție și Colin păli. Dar Alesandra ridică din umeri,

-Vor servi unei cauze nobile. Tata ar fi de acord. Maica și celelalte călugărițe au îngrijit-o pe mama când era bolnavă. Au fost foarte bune cu ea. Da, da, tata ar fi de acord. Voi scrie scrisoarea și voi semna biletul înainte să pleci, Matthew.

Alesandra se întoarse spre soțul ei, El însă nu părea mulțumit de hotărârea ei, pe când ea era dar nu-i comentă decizia.

-În legătură cu vaporul, prințesă, interveni Dreyson. Au fost de acord cu condițiile dumneavoastră.

-Ce vapor ? întrebă Colin. Alesandra se grăbi să schimbe subiectul.

-Spuneai că mai ai o veste proastă, Matthew. Care e ?

-Mai întâi să explice ce e cu vaporul, insistă Colin

-Trebuia să fie o surpriză, șopti ea.

-Alesandra ! insistă din nou Colin.

-Când am fost în biblioteca tatălui tău, am auzit din întâmplare despre o nouă invenție. Se numește vaporul cu aburi, Colin, și poate traversa Atlanticul în numai două luni și șase de zile. Nu-i extraordinar ?

adăugă ea pe când scrisoarea mea către maica stăreță va ajunge de-abia în câteva luni, poate mai mult. Colin dădu din cap. Cunoștea foarte bine noua invenție desigur. El și asociatul lui discutaseră deja despre planul de a cumpăra unul, pe care să-l adauge flotei lor. Dar era prohibitiv și proiectul fusese amanat.

-Și tu ai cumpărat unul, nu-i așa ? întrebă el furios.

Nu-i dădu timp soției sale să-i răspundă. Se uită încruntat spre agent.

-Anulați comanda imediat, ordonă el.

-Nu vorbești serios, strigă Alesandra deznădăjduită. Era furioasă pe Colin. Ar fi

vrut să-l bată. Vaporul cu aburi i-ar fi sporit veniturile considerabil, și el era încăpățanat doar pentru că banii proveneau din moștenirea ei.

-Ba vorbesc foarte serios, spuse el tăios. Era furios pe ea fiindcă fusese foarte categoric când spusese că nu se va atinge de banii ei și nu-și schimbare hotărârea. Colin strangea din dinți și Alesandra știa că nu-l va putea convinge.

Tocmai voia să-i spună lui Dreyson să anuleze comanda, când acesta interveni:

-Nu înțeleg, spuse el, sir Hallbrook, vreți să spuneți că refuzați cadoul de nuntă al unchiului Albert? Credeam că se obișnuiește să primești cadourile.

-Cine este unchiul Albert? o întrebă Colin pe Alesandra.

Ea nu știa ce să facă. Dacă i-ar fi spus adevărul, că Albert era ea, Dreyson s-ar fi simțit insultat și ar fi refuzat să mai facă afaceri cu ea, iar ea nu dorea să pericliteze această relație.

-Dar nici nu voia să-l mintă pe soțul ei Adevărul ieși invingător.

-Nu-i unchiul meu, începu ea, Dreyson o intrerupse entuziasmat.

-Dar îi place să se considere așa. Este un prieten al tatălui ei, îl cunosc de ani de zile, adăugă el lăudându-se, și am și un profit frumos din investițiile lui, așa putea spune. Albert se ocupă de unele fonduri ale soției dumneavoastră. Cred că s-ar simți foarte jignit dacă nu-i acceptați darul

Colin o privea pe Alesandra. Dar expresia ei nu-i spunea nimic. Era senină.

Totuși, mainile ei spuneau altceva. Și le ținea strans împreunate în poală. Ceva nu era în regulă, dar nu-și putea da seama ce anume.

-De ce nu mi-ai spus până acum de unchiul Albert?

Și el a fost invitat la nunta?

Va trebui să mintă până la urmă, căci adevărul n-ar fi plăcut nimănui. Alesandra și-o imagina pe maica stareță clătinând din cap nemulțumită. Se forță să scape de imaginea ei. Va avea să se simtă vinovată mai târziu. Eu credeam că ți-am spus de Albert, zise ea. Albert n-ar fi venit la nuntă, minți ea privind fix bărbia lui Colin. Nu iese niciodată nicăieri și nu primește vizite, adăugă ea. Agentul dădu din cap.

-Trăiește izolat, interveni Dreyson. Alesandra este singura legătură cu lumea exterioară. Nu are familie, nu-i a a prin esă? Dacă ezitați și să primiți darul din cauza banilor, fiți liniștit și poate permite, sir Hallbrook.

-Il cunoști pe omul acesta de ani de zile? îl întrebă Colin pe Dreyson.

-Da, desigur. Colin se sprijini de pernele de pe canapea. Știa că trebuia să-i ceară Alesandrei scuze pentru că se grăbise să creadă altceva, dar se hotărî să-și ceară scuze mai târziu, când vor rămâne singuri.

-Transmite-i mulțumirile mele în scrisoarea ta, îi spuse Colin, Alesandrei.

-Deci, accepti... Dar se opri când îl văzu clătinând din cap.

-E foarte drăguț din partea lui, dar prea extravagant. Eu-adică noi-nu putem accepta. Sugerează-i altceva.

-Ce altceva ?

-Te gandești tu la ceva,spuse el ridicand din umeri! Ce altceva dorești să discutăm ? intrebă,intorcandu-se spre Dreyson.

Agentul deveni neliniștit.Incepu să explice,dar se opri brusc.Iși trecu mana prin păr,iși drese glasul și incepu din nou.

-A apărut o situație delicată,anunță el.Vă previn că este ceva foarte neplăcut.

-Ce anume ? il grăbi Colin cand agentul păru să ezite.

-Sunteți la curent cu Legea asigurării pe Viață? Dar nu le dădu timp să răspundă și continuă.

-Nimeni nu mai dă atenție legilor in ziua de azi.A fost votată cu atata timp in urmă...

-In ce scop? intrebă Alesandra neînțelegând unde trebuia să ajungă discuția.

-Se descoperise o practică rușinoasă,explică Dreyson.Se găsiseră oameni amoralii care asigurau viața cuiva și plăteau un ucigaș,ca să poată ridica profitul. E foarte adevărat,prințesă.

-Dar ce legătură are...Colin o intrerupse.

-Lasă-1 să explice,Alesandra.

-Da,sigur,șopti ea.Dreyson se intoarse spre Colin.

-Nu mai sunt multe firme care dau atenție Legii in acest scop,pe un timp...Totuși mi-a atras atenția ca a fost emisă o poliță de asigurare pe numele soției dumneavoastră.Este datată cu data de ieri și suma este considerabilă. Colin scâpă o injurătură.Alesandra se sprijini de e.

-Cine ar face așa ceva ? Și de ce ?

-Există niște stipulații,adăugă Dreyson,Și o limită de viață.

-Am auzit că viața lui Napoleon a fost asigurată,dar numai pentru o lună,șopti Alesandra.Și ducele de Swinnsier și-a asigurat calul. La asta te referi cand spui despre limita de timp,Matthew ?

-Da,prințesă,aprobă agentul inclinand din cap,

-Cine a semnat polița ? intrebă Colin,abia stăpanindu-și furia.

-Firma Lloyd din Londra ? intrebă Alesandra.

-Nu,răspunse Matthew.Au o reputație prea bună ca să se implice in așa ceva.Morton&Sons au semnat polița.Ei sunt vinovații.Ar accepta orice contract dacă suma e pe măsură și nu fac afaceri cu ei,bineînțeles,dar am un client care face afaceri cu ei și el este cel care m-a anunțat.Slavă Domnului că m-am intalnit cu el.

-Spuneți-mi amănuntele,ceru Colin,Care este limita de timp?

-O lună.

-Cine beneficiază dacă ea moare ?

-Cel care a făcut contractul dorește să rămână anonim.

-Cine ar face asta ? intrebă Alesandra.Ii răspunse Dreyson.

-Și unchiul dumneavoastră ar putea face la fel,folosindu-și inițialele și n-ar fi obligat să semneze,dacă n-ar dori.Firma este obligată să păstreze anonimatul. Se întoarse din nou spre Colin.Pană acum,eu și prietenul meu nu am reușit să aflăm cine-i în spatele acestei murdării.Aș pune totuși în seama aceluiași ticălos care a blocat banii soției dumneavoastră.

-Generalul Ivan ? Nu se poate,comentă Alesandra.Abia m-am căsătorit,de o zi,cu Colin.Nu se poate să fi aflat deja.

-Iși ia precauțiuni,speculă Dreyson.Colin înțelese ce vrea agentul să spună.Iși puse brațul în jurul soției sale,o stranse afectuos lângă el apoi spuse:

-Probabil că a dat ordine unuia dintre cei pe care i-a trimis după tine.Asta-i distracția lui,nevastă.Știa,bineînțeles,că nu vrei să te căsătorești cu el și nu uita că ai fugit de la mănăstire înainte de ivirea zorilor.

-Ce inimă crudă are !Colin se gândi că erau cel puțin o sută de alte motive mai exacte.

-E crud,intr-adevăr,spuse el pentru a-i face pe plac Alesandrei.

-Matthew,chiar ai vorbit serios,cand ai spus că Morton & Sons ar emite orice fel de poliță ?

-Nu poliță,prințesă,ci contract,o corectă Dreyson.

-Care este diferența ?

-Soțul dumneavoastră își asigură navele.Scrie o poliță pentru a le proteja împotriva dezastrelor.Dar este cu totul altceva.Cel puțin actul scos de Morton este diferit,adăugă el.Nu e altceva decăt un pariu,dar sub forma unei polițe de asigurare,astfel încat să se aplice Legea din 1774.Acum,să vă răspund la întrebare.Da,se poate emite orice fel de poliță.Imi amintesc de unul special și lumea din Londra vorbea despre asta.Soția marchizului Covingham a născut un băiat și imediat a fost făcut un contract pe un an,pentru viața copilului.Suma era mare și se plătea numai dacă micuțul murea.

-Vreți să spuneți că acest contract putea fi făcut și în scop opus ? Să fie plătit dacă micuțul trăia ?

-Da,prințesă,aprobă Dreyson.Toată lumea era îngrozită.Marchizul era nebun de furie.În timpul ăsta s-au făcut tot felul de speculații,căci vedeți dumneavoastră,cumpărătorul contractului poate rămâne necunoscut pe timpul cumpărării,dar identitatea lui este aflată cand vine să-și ridice suma cuvenită.Trebuie să se prezinte personal la Morton & Sons și să semneze chitanța.Nu poate trimite un reprezentant.

-Deci,peste o lună vom ști dacă generalul Ivan este cel care a cumpărat un astfel de contract,spuse Alesandra.Colin clătină din cap.

-Va fi plătit numai dacă mori,ai uitat ? Și cum n-o să se întâmple nimic,generalul nu va avea nici un ban de ridicat.Nu va avea nici un motiv să vină în Anglia.

-Da,desigur,spuse Alesandra.Matthew,băiețelul acela a murit ? întrebă ea,

interesată încă de povestea contelui de Covingham.

-A trăit.

-Cine a cumpărat contractul ?

-Nu s-a aflat nici până acum,răspunse el Dar,prințesă,văd că primiți aceste vești cu mult calm.Lui Colin ii veni să zambească,Alesandra se pricepea perfect să-și ascundă reacțiile.O simțea tremurand in brațele lui,dar expresia feței nu o trăda. Părea chiar senină.

-N-are nici un motiv de ingrijorare,spuse el.Știe că o voi proteja.Matthew,aș dori să incerci in continuare să afli cine se ascunde in spatele acestei afaceri.Putem bănuți că e generalul,dar eu vreau dovezi clare.

-Desigur.Voi continua,

-Mă întreb dacă se știe deja la Londra despre acest contract Alesandra.Dacă cineva a fost auzit lăudandu-se...

-Dacă cineva se va lăuda,voi auzi și eu,o asigură el,totuși,nu m-aș baza pe așa ceva,acum cand noul scandal face inconjurul Londrei.

-Ce scandal ? întrebă Alesandra,curioasă.

-Cu necazul vicontelui de Talbolt,desigur.Soția lui a plecat.Și-a părăsit soțul.Uimitor,nu-i așa ? Agentul nu mai auzise ceva mai absurd.Soții și soțiile răman împreună,indiferent de dificultățile intampinate.

-Trebuie să existe o altă explicație,spuse el.

-Il cunoști pe viconte? il întrebă Alesandra pe soțul ei?

-Da,a fost coleg la Oxford cu fratele meu.E un om bun.Probabil că lady Roberta s-a dus doar până la proprietă ile ei de la țară Ț pentru cateva zile.Protipendada nu face decat să caute motiv de barfă.Dreyson inclină din cap in semn de aprobare.

-Am auzit acest zvon de la lordul Thorton și trebuie-să recunosc că este un mare barfitor.Totuși,faptele vorbesc și Lady Roberta pare să fi dispărut.Viconte este bolnav de ingrijorare.Alesandra se cutremură.

-A dispărut ? șopti ea.

-Va apărea ea,se grăbi Dreyson să spună,cand văzu ingrijorarea prințesei.Pun pariuri că au avut un conflict și ea vrea să-1 pedepsească.

O să iasă din ascunzătoare peste vreo două-trei zile.

Agentul se ridică.Colin il insoți in hol.Dar Alesandra il opri,strigandu-i:

-Matthew,ești sigur că Morton & Sons ar face orice contract indiferent cat de scandalos ar fi ?

-Da,prințesă.Alesandra ii zambi lui Colin.

-Dragul meu soț,aș vrea să-mi dovedești cat ești de hotărat să mă protejezi.

Soția lui continuă să-i zambească.El înțelese că punea ceva la cale,dar nu avea nici cea mai mică idee despre ce ar putea fi vorba.

-Ce vrei să spui ? întrebă el. Alesandra se apropie de Colin.

-Incheie un contract pentru viața mea și trece-te pe tine drept beneficiar,pentru

exact aceeași sumă și limită de timp. Colin începu să clatine din cap în semn de dezaprobare înainte chiar ca ea să termine ce avea de spus.

-E un plan inteligent, comentă ea. Și nu-ți mai clătina capul atata.

-Și polița va fi plătită dacă trăiești sau mori Alesandra ?

-Dacă trăiesc, bineînțeles, se încruntă ea. Se întoarse spre Dreyson, Știu că vă displăce să faceți afaceri cu Morton & Sons, dar v-ați putea ocupa de această tranzacție ?

-Nu am acceptat încă ...

-Te rog, Matthew, îl întrerupse ea pe soțul ei, neluându-i în seamă protestul.

-Deci vreți ca numele lui să fie scris pe act, astfel ca toată lumea să afle ? întrebă Dreyson,

-Da, desigur, răspunse ea.

-Va trebui să plătiți o primă mare și nu sunt deloc sigur că se va găsi cineva care să-și pună semnătura alături, de a lui Colin.

-Mi-ați spus odată că Lloyd din Londra ar asigura și un vas pe cale de a se scufunda, dacă prețul este destul de mare îi aminti Alesandra lui Dreyson. Sunt sigură că Morton & Sons, cu reputația lor pătată, se vor rezezi la o asemenea ocazie pentru a scoate un profit.

-Poate. Dacă a fi căsătorită cu oricine altcineva decât Hallbrook, ar fi adevărat. Totuși reputația soțului dumneavoastră vă va năruia planul, prințesă. Nimeni nu va lupta împotriva lui.

-De ce ? întrebă ea. Dreyson zămbi.

-Soțul dumneavoastră a devenit o legendă. Este temut în unele cercuri. Faptul că a lucrat pentru Departamentul de Stat...

-De ajuns, Dreyson, îl întrerupse Colin. O îngrijorezi pe soția mea. Agentul își ceru imediat scuze.

-Am să încerc să găsesc pe cineva să semneze polița, sir.

-Știi foarte bine că te voi proteja, izbucni el. Zău, Alesandra, alte femei ar plange de frică după ce-ar afla că s-a semnat un contract pe viața lor, iar tu...

-Da? El își clătina capul. Acceptă până la urmă înfrângerea, nu fără prea multă grație.

-Fie atunci, mormăi. Dacă soția mea vrea să se știe în toată Londra că există două polițe pe viața ei, atunci așa să fie. Alesandra zămbi.

-Știi Colin, practic tu pariezi pe capacitatea ta. Este destul de cinstit, de fapt, adăugă ea. Și, după părerea mea un profit sigur pentru tine. N-ar trebui să fii așa ursuz. Ești ultima mea speranță. Așa că nu văd nici un motiv de agitație.

Alesandra nu mai așteptă să audă ce avea Colin de spus despre opiniile ei. Iși luă la revedere de la agent și plecă sus. Flannaghan se ivi din umbră. Il conduse pe Dreyson la ușa din față, apoi se îndreptă grăbit spre stăpanul său.

-Nu e deloc îngrijorată, nu-i așa, domnule ?

-Cat ai auzit?

-Tot.

-Unchiul tău ar fi incantat,răspunse Colin.Majordomul dădu din cap.Ii moștenești toate obiceiurile neplăcute.

-Vă mulțumesc,domnule.Loialitatea prințesei pentru dumneavoastră cred că vă flatează.Colin zambi.Nu-i răspunse servitorului său.Urcă scările și intră in birou.Dar cuvintele lui Flannaghan ii rămaseră in minte.

Prințesa mea,gandi el.Da,era acum prințesa lui și Doamne,cat de mult ii plăcea.

CAPITOLUL 10

Colin o infuriase la culme.Se certaseră pentru prima oară in căsnicie.Alesandra se culcase deja,dar nu putea să doarmă,voia să-și ia lista de indatoriri pe care trebuia să le indeplinească aflată in dormitorul ei,desigur,peu că Flannaghan ii spuse că acolo vrea Colin ca ea să doarmă,iar ea incerca cu disperare să nu se supere pe soțul ei,peu că se arătase un ticălos.Nu era el de vină că era așa,nu ? Și căsnicia lor nu era o unire din dragoste,iar dacă Colin voia să doarmă separat,ea n-ar fi trebuit să se supere.Și nici nu era supărată.Se simțea vulnerabilă-și speriată-și nu putea înțelege de ce o asaltau asemenea emoții.Voia să înțeleagă ce se intampla cu ea.Ajunse la concluzia că se simțea atat de nesigură deoarece Colin o pus-o intr-o postură de negociere mult mai slabă.Apoi dădu din cap la această inchipuire.Ce mai avea de făcut?

Soțul ei respinsese tot ceea ce avusese ea de oferit.In loc să o ajute,incepea să se autocompătimească.Maica stareță,intr-una din lecțiile ei zilnice,ii spuse că unele femeile doresc adesea lucruri pe care nu le pot avea indata.Invidia,ii explica ea,se transforma curand intr-o caracatiță.O dată ce tentaculele acelu sentiment păcătos prindea rădăcini,urma nenorocirea.Gelozia ardea,măcina,și nu mai rămanea loc pentru bucurie,dragoste sau alte sentimente.

„ Dar nu sunt geloasă”,iși șopti ea-Totuși,era invidioasă.Ii scăpă un mic oftat de ingrijorare,admițand asta.Era deja invidioasă pe căsnicia fericită a fratelui lui Colin; insemna că in curand se va transforma intr-o scorpie geloasă și nefericită tot restul zilelor ei ? Căsnicia,hotări ea,este o treabă complicată.

Colin nu avea timp de asta.Dispăruse in camera lui de lucru imediat după cină,peu a lucra la conturile lui și faptul că avea o soție nu urma să-i schimbe obiceiurile,Construia un imperiu,și nimeni,cu atat mai puțin o nevastă nu trebuia să se amestece in treburile lui.Colin nu avea nevoie să-i explice punctul lui de vedere.Acțiunile vorbeau pentru el.

Alesandra nu era supărată pentru această atitudine.De fapt ii aproba dăruirea.Și nici nu avea indoieli in privința lui.Colin putea indeplini orice țel și-ar fi propus.Era foarte deștept și deosebit de disciplinat.

Ea nu avea nici o intenție de a-i sta in cale.Și nici nu-l va distrage.Ultimul lucru de care avea nevoie Colin era o nevastă sacaitoare.Și totuși...noaptea,cand trebuia

era terminată,ar fi vrut ca el să dorească să fie cu ea.Ar fi vrut să adoarmă in brațele lui,să-1 simtă foarte aproape in acele ore ale nopții.Ii plăcea felul in care o atingea,o săruta.Ii scăpă un suspin.Nu se va putea concentra asupra listelor ei,dacă nu va inceta să viseze cu ochii deschiși la soțul ei.Se scutură de inchipuiri și se forță să se întoarcă la lucru.

Era aproape miezul nopții cand Colin intră in dormitorul ei,prin ușa ce lega camera lui de a ei.Purta numai o pereche de chiloți negri,pe care și-i scoase inainte de a ajunge la pat.Era foarte nepăsător față de goliciunea lui.Incerca să fie nepăsătoare:

-Ai terminat de lucrat la conturi ? intrebă ea,cu privirea pironită pe pat.Roșeața ii inundase obrazii și vocea ii suna de parcă ar fi fost sugrumată.Colin zambi.

-Da,răspunse el.Acum sunt complet prins.

-Prins de ce? El incercă să nu radă.

-Alesandra,nu ai de ce să te simți stanjenită.

-Nu sunt stanjenită.De fapt,il privi drept in ochi,cand ii spuse aceste cuvinte. Colin aprecie acest lucru ca pe un progres.Trase cuvertura și se băgă in pat,iar ea se grăbi să-și strangă căma a.Colin se sprijini cu spatele ș de tăblia patului și lăsă să-i scape un oftat.In mod intenționat ii dădea timp să se calmeze.Dacă ar fi fost și mai roșie,ar fi luat foc.Mainile ii tremurau.El nu înțelegea de ce era atat de retrasă cu el,dar se hotări să mai aștepte până s-o intrebe,n-ar fi făcut decat să înrăutățească situația.

-Ți-e frig ?

-Nu.

-Iți tremură mainile.

-Poate că mi-e puțin frig.Părul imi e încă umed ;am făcut baie și n-am avut timp să-1 usuc.Colin ii lăsă mana și ii cuprinse ceafa.O simțea tensionată și inceptu să o maseze,ca s-o ajute să se relaxeze.Ea inchise ochii și oftă de plăcere.

-La ce lucrezi ? intrebă el.

-Fac listele de sarcini pentru fiecare.Am făcut o listă pentru Flannaghan,alta pentru bucătar,cate una pentru Raymond și Ștefan și cateva liste pentru mine.Oh,și lista principală desigur.Pe asta tocmai am terminat-o.Făcu greșeala de a se intoarce să-1 privească.Firul gandurilor zbură atunci pe geam.Nu-și mai putea aminti nici că și-a terminat sau nu explicația,asta numai din cauza lui.Dacă n-ar fi avut ochi atat de calzi și zambetul acela minunat,și dacă dinții nu i-ar fi fost atat de albi cum numai Dumnezeu ii are,desigur nu ar fi atat de zăpăcită,Nar fi fost de prea mare ajutor nici să o atingă.Ar putea încă simți căldura trupului lui,ar simți mirosul lui plăcut,de mascul,ar...

-Ce este lista principală ? ea nu înțelese.

-Lista principală,repetă,știind că ea se pierduse cu totul.

Dacă se lua după zambet,Colin se bucura de incurcătura ei.Iși jură să mai capete

puțin aplomb și spuse.

-Este o listă a listelor mele, explică ea.

-Ai făcut o listă a listelor tale ?

-Da, desigur. Colin izbucni în ras. Patul se zgâlțai de hohotele lui, pe când ea se simți lezată de această atitudine.

-Colin, listele sunt cheia adevăratei organizări.

Vocea ei era plină de autoritate. Pentru că ea era atât de sinceră, el încercă să-și stăpânească rasul.

-Înțeleg, vorbești el târâgănat. Și de unde ai învățat că este de fapt atât de important ?

-Maica stareță m-a învățat tot ce trebuie să știu despre organizare.

-A fost la fel de conștiințioasă ca atunci când ți-a vorbit despre lucruri intime...? Ea nu-l lăsa să termine.

-Cu mult mai conștiințioasă. Ii era foarte greu să vorbească despre...celelalte. La urma urmelor, era călugăriță și a făcut un jurământ de castitate, cu mulți ani în urmă. Reticența ei este de înțeles, nu ? Nu avea prea multă experiență.

-Nu, nu-mi imaginez că ar fi avut prea multă experiență, consimți el.

Colin se întinse în pat. Ea se trase tot mai spre margine pentru a face loc picioarelor lui, iar el continuă până când se simți confortabil. Se întinse, căscă și îi ocupă tot spațiul. Ii luă și hartiile. Le puse pe noptiera de lângă pat și suflă în cele două lumanări și se întoarse spre ea.

Alesandra își împreună mainile în poală și nu mai era atât de nervoasă.

-Fără organizare am avea anarhie.

Ce spunea era stupid, dar nu se putea gândi la altceva mai bun. Murea să-l întrebe ce căuta în patul ei. Avea să doarmă cu ea în camera ei în fiecare noapte ? Nu, își spuse ea. Nu avea nici un sens. Patul lui era mult mai mare și mult mai confortabil. Alesandra decise să dirijeze discuția spre aranjamentul lor de culcare. Era calmă acum și mai stăpănită. La urma urmelor, era soțul ei și putea să-i pună tot felul de întrebări, indiferent cât de personal ar fi fost ele.

În depărtare se auzi un tunet. Alesandra tresări puternic. El o prinse și o trase lângă el.

-Tunetul te sperie ?

-Nu! răspunse ea. Colin, mă gândeam... Scoate-ți cămașa de noapte, scumpo, porunci el exact în același timp. Comanda lui o făcu atentă.

-De ce?

-Vreau să te ating, îi spuse el, dar ea nu se mișcă.

-Alesandra ? Ceva nu e în regulă ?

-Mă derutezi, șopti ea. Am crezut că-ți place să... Flannaghan mi-a spus că...ei bine, n-am făcut-o. Ea vorbea incoerent. Renunță să mai încerce să explice și-i luă în considerare ordinul. Ar fi vrut să nu se uite la ea și ar fi vrut să fie mai

intuneric in camera. Focul din cămin era destul de strălucitor pentru a arunca o lumină asupra patului. Știa că nu ar trebui să se simtă stanjenită. Era soțul ei și văzuse deja fiecare centimetru al trupului ei. Nu-i plăcea că era rușinoasă și ar fi dorit să poată fi la fel de neinhibată ca și el, dar ș ,nu erau căsătoriți decât de două zile. Alesandra voia să spună cat de stangace se simțea și să capete poate puțină incredere pentru a-și învinge rușinea, dar el îi distrase atenția când îi trase cămașa peste cap. Va trebui să se abțină să nu-1 lovească peste maini

-Ai observat cat de nervoasă par in seara asta ?

-Da, am observat, răspunse e. In vocea lui era amuzament, dar și căldură. Dorința de a o avea îl urmărise toată ziua; îi fusese imposibil să se elibereze dar acum, in sfârșit, urma să-și satisfacă dorința pe care o acumulasese in el.

-Încă te mai jenezi de mine, nu, Alesandra ?

Ea își ridică privirea in tavan. Dacă se jena ? Simțea că era gata să explodeze de stanjeneală. Colin îi trase cămașa peste cap și o aruncă lângă pat. Încercă imediat să se acopere cu pătura. Dar el nu voia să o lase să se ascundă privirii lui și o dezveli până la mijloc. Alesandra avea forme perfecte. Sanii ei erau plini și frumoși-sfarcurile roz erau deja tari, pregătite, cu aroganță, apropierea lui provocase aceasta. Trupul ei îi răspundea și nici nu o atinsese măcar.

O privi in voie. Ea apucase cuvertura.

-Nu sunt obișnuită să dorm fără cămașă de noapte.

-Nu o să dormim, scumpo. Ea zambi pentru prima oară.

-Știu, șopti ea. Se hotări să-și învingă stangăcia și, cu toate că avu nevoie de toată hotărârea din ea, se intoarse spre el. Privirea lui atât de caldă, de mangaietoare-ii inlesni increderea. Își incolăci mainile de gatul lui și se lipi de el.

Era minunat să-1 țină atât de aproape, atât de intim. Firele de păr de pe pieptul lui îi gadila sanii. Îi scăpă un scancet de plăcere și, intenționat, se stranse din nou lângă el drept răspuns. Brațele lui o cuprinseseră și o apăsă pe tăria excitației lui. Fața îi era ascunsă lângă gatul lui. Colin îi ridică bărbia, apoi își aplecă capul spre ea. El îi sărută mai întâi fruntea, apoi nasul și apoi gura, apăsându-i buza de jos cu dinții. Gura lui era peste buzele ei deschise, îi simțea atingerea catifelată a limbii, buzele și dulceața gustului ei îl făcu să o dorească mai mult. Pătrunderea inceață a limbii lui o făcu să geamă. Suspină incet când el se retrase, dar apoi limba lui intră din nou, mai adanc. Leneșul joc al dragostei era nesfârșit și sărutul părea să nu se mai termine, in timp ce gura lui o pecetluia pe a ei iar și iar, plăcerea lui era intensificată de gemetele ei de plăcere, Nu avusese nici o femeie care să răspundă cu atata dăruire. Doamne, nu știuse până noaptea trecută, când o iubise prima oară, că între un bărbat și o femeie putea exista o asemenea pasiune. Ea nu avea nici o rețineră, și acest sentiment deschis îl obliga să nu păstreze la randul lui nici o barieră. O răsturnă pe spate, o sărută din nou, apoi își îndreptă corpul spre o latură a pieptului ei. Simțea respirația lui sacadată pe urechea ei.

-Mă faci să ard,șopti el,cu vocea gatuită de dorință.Părea supărat cand ii spunea cum il face să se simtă,dar luă mărturisirea lui drept un compliment.

-Din cauza felului in care mă atingi,Colin,șopti ea.Nu mă pot impotrivi și...
Ultimele ei cuvinte se terminară într-un suspin slab,căci gura lui tocmai pusese stăpanire pe sanii ei.Mana ii alunecă printre coapsele ei și incepu să dezmierde focul din ea,mainile o pătrundeau incet.Ea strigă de durere și apoi încercă să-i oprească mana.Voia să-l împingă pentru că era încă foarte sensibilă,dar nu reuși să facă asta.Nu se putea opri nici să se răsucescă in timp ce cu varful degetului mare,Colin descria cercuri in jurul carlionților mătăsoși de la imbinarea coapselor ei i mai adanc i atinse miezul ș ș fierbinte de carne,scuns de carlionți.Ea ii rosti,gemand,numele.

-Colin,nu trebuie...nu pot...Nu face asta...strigă ea dar degetele lui o pătrunseră din nou.Mă doare.Ah,nu te opri.Se agăța de soțul ei in timp ce ii dădea ordine contradictorii,vorbe fără șir,dar părea că nu poate găsi un cuvânt potrivit pentru a explica cum o făcea el să se simtă.Ii opri protestul,acoperindu-i gura cu a lui.Sărutul lui era ,nesfarșit,și extenuant.Cand se trase inapoi,ea era sfarșită de propria dorință incat nu se mai gandea la nimic.Colin privea frumoasa femeie din brațele lui și era aproape innebunit de pasiunea oglindită in ochii ei.Buzele ei,umflate și roșii de sărutările lui,il chemară din nou.Cedă tentației și o sărută din nou.

-Iți amintești că ți-am spus că sunt mai multe feluri de a face dragoste ? o intrebă el,cu vocea subțiată de emoție?

Încercă să se concentreze la ceea ce-i spunea el,dar ii era foarte greu.Tot ce era legat de Colin o copleșea,Pieptul lui era atat de fierbinte in contact cu a ei și se mișca incet lipită de el,încercand să ajungă tot mai aproape.Mirosul lui,un amestec erotic de mascul și sex,o excita la fel de mult și atingerea lui era magică.Tălpile i se atingeau de părul de pe picioarele lui musculoase,iar sanii i se frecau de părul de pe pieptul lui; mainile ii mangaiiau rotunjimile brațelor.Colin era ca oțelul fierbinte,iar forța pe care-o simțea,atingandu-l,era ea însăși o beție.Era un bărbat atat de puternic și totuși era extraordinar de delicat cu ea.Nevoia de a-l cunoaște total ii copleșea toate celelalte ganduri.Ii simțea pantecul plat,ii trasă pe buric o urmă cu limba și inainte ca ea să-i poată înțelege intenția,ii îndepărtă cu mainile și cobori mai jos,pentru a gusta căldura din ea.

-Nu,nu trebuie să faci asta,spuse ea suspinand.Ceea ce ii făcea el era cu siguranță interzis.Era îngrozitor dar minunat Controlul ei slăbea tot mai mult,cu fiecare mangaiere erotică a limbii lui,in cea mai intimă parte a ei.O plăcere incandescentă urca in spirală prin trupul ei,simțind că această dulce agonie e ucigătoare.Răspunsul ei il innebuni.Ar fi vrut să-i ofere el mai intai,apoi să o învețe cum să-i facă lui plăcere,dar modul neinhibat in care ea se mișca sub el il făcu să- i piardă controlul.Gemetele ei excitante il ș făcură sălbatic in dorința de-a

o avea. Abia dacă mai știa ce face. Dorința îi controla fiecare gând. Mișcările lui deveniră aspre, energice; ingenunche între coapsele ei mățăsoase, îi puse mainile în jurul gâtului și o pătrunse adânc. Fruntea îi se acoperi de broboane de sudoare, respirația îi deveni întretăiată, iar dinții îi se încheștară de incredibilă senzație ce o simțea. Se pierdu complet și arșița umedă care îl înconjură îl făcu să geamă de o plăcere primară. O auzi gemând. Își încetini mișcările, zăbind acele dulci torturi -Te doare, iubito? Nu ar fi putut răspunde nici dacă ar fi vrut; gura lui o prinse din nou pe a ei, punând-o în imposibilitatea de a mai gândi. Ingrijorarea din vocea lui străbătu vâlul pasiunii și ar fi vrut să-i spună „da, mă doare, dar cedează”, Plăcerea pe care el i-o dădea era cu mult mai mare și mai acaparatoare. Acum, ea pulsa spre final. El se mișcă destul de repede pentru a fi în ritm cu ea. Ea își lipi picioarele în jurul coapselor lui și se arcui spre el, spunându-i, fără cuvinte, că voia mai mult, și mai mult, și mai mult.

Când înțelese, își îngropa fața în curbura gâtului ei și începu să se miște odată cu ea. Nu mai împingea cu măsură, ci, repede, pentru că era imposibil acum să mai oprească ceva. Focul din ea îl chema, îl ardea, iar el voia și mai mult.

Ar fi vrut ca agonia și extazul să nu se termine niciodată. Intra în ea iar și iar. Totuși, când o simți strangându-se în jurul lui și mai mult, o auzi strigându-l pe nume și știi că-și găsisese eliberarea, plonjă adânc pentru ultima oară cu un gemăt de acceptare în timp ce își vărsa sămanța în ea.

Crezu că murise. Și că ajunsese în paradis. Se prăbuși, respiră adânc și gemu din nou. Era atât de bine încât simțea nevoia să zambească. Totuși, nu mai avea putere să-o facă. Alesandrei îi trebuiră multe minute pentru a-și reveni. Cu siguranță, îi era bine în brațele atât de tandre ale soțului ei.

-Fir-ar să fie, ești minunată, spuse el și se răsuci pe spate.

Bărbatul acesta nu știe să vorbească prea frumos, gândi Alesandra cu un suras. Nu conta. Era arogant de mandră de ea însăși pentru că îi plăcuse lui. Poate că ar trebui și ea să-l laude puțin. Se răsuci pe o parte pentru a fi față în față cu el, își puse mana pe pieptul lui deasupra inimii care îi bătea cu putere, și șopti:

-Și tu ești minunat. Asta-i adevărul, ești cel mai minunat bărbat pe care l-am avut vreodată. El deschise ochii și o privi.

-Sunt singurul pe care l-ai avut vreodată, nu uita! Vocea lui era plină de afecțiune.

-Nu uit, spuse ea.

-Nici un alt bărbat nu te va atinge vreodată, Alesandra. Ești a mea.

Nu o deranja că era posesiv. De fapt, atitudinea lui o reconforta, o făcea să creadă că ținea la ea. Ea îi aparținea lui acum iar gândul de a face cu alt bărbat ceea ce tocmai făcuse cu el îi dispăcea. Nu exista decât Colin și el îi aparținea.

Își sprijini obrazul de umărul lui.

-Nu mi-aș dori pe nimeni altcineva decât pe tine. Îi făcu plăcere să audă mărturisirea ei plină de fervoare și se întinse să o șșărute pe frunte, pentru a-i da

de știre cât de încântat era. Trecură în tăcere câteva minute. Alesandra se gândi la ceea ce tocmai se întâmplase și încercă să descopere logica propriului ei comportament. Sarcina se dovede imposibilă pentru că răspunsul ei la inițiativa lui Colin era ilogic.

-Colin ?

-Da?

-Când mă atingi, îmi pare că-mi pierd controlul. Mi se pare că mintea mea se separă de trup. Nu prea are sens, nu ? Ea nu-i așteaptă răspunsul.

-A fost îngrozitor și copleșitor, în același timp dar a fost totodată...splendid. Colin zambi în întuneric. Ce spunea soția lui era foarte plăcut și suna a îngrijorare în același timp.

-Este de presupus că trebuie să fie plăcut scumpo.

-Maica superioară nu a menționat lucrul acesta.

-Nu, îmi imaginez că nu l-a menționat, răspunse el.

-Mi-ar plăcea să găsesc un sens în acest bizar ritual de împerechere, anunță ea.

-De ce?

-Pentru că aș dori să pot înțelege, răspunse ea. Se aplecă să-l privească. Colin avea ochii închiși și arăta liniștit. Se gândi că adormise și se hotărî să lase baltă discuția. Se cuibări lângă soțul ei și închise ochii. Totuși, mintea ei nu voia să coopereze, și întrebările îi veneau în minte una după alta.

-Colin ? mormăi un răspuns.

-Ai avut și alte femei ? Nu-i răspunse imediat Alesandra îl înghionți ușor.

-Da.

-Foarte multe ?

-Depinde de cine face numărătoarea, răspunse el aproape împingând-o de pe umărul lui. Acest răspuns îi displăcu foarte mult. Fuseseră oare două sau douăzeci? Gândul unei intimități între Colin și fie și numai o singură altă femeie, îi făcu stomacul ghem. Reacția ei nu era deloc rezonabilă. Trecutul lui nu ar fi trebuit să o privească. Și totuși, o interesa :

-Ce te-a făcut să le vrei, pofta sau dragostea ?

-Alesandra, de ce îmi pui toate întrebările astea ?

Părea enervat, înțelegând acest lucru, se enervă și ea. Se simțea vulnerabilă, dar nesimțitorul ei soț era prea obtuz pentru a înțelege.

Izbucnirea ei de manie se stinse aproape imediat. Cum putea Colin să înțeleagă, când ea însăși nu înțelegea? Nu era deloc dreaptă cu el și nici logică.

Se opri pentru a-i zambi.

-Dacă aș fi avut experiența ta, probabil că nu m-aș fi simțit atât de vulnerabilă.

-Nu e un păcat ca soția să se simtă vulnerabilă, zise. Oricum, în situația ta nu are nici un sens.

-De ce nu are sens ?

-Pentru că îți dai seama,cu siguranță,că voi avea grijă de tine și deci nu ai nici un motiv să te simți vulnerabilă.

-Este foarte arogant ce spui,bărbate.El ridică din umeri.

-Sunt într-adevăr un bărbat arogant.

-Soții nu se simt niciodată vulnerabili ?

-Nu.

-Dar,Colin,dacă...Nu o lasă să termine.Gura lui o acoperi pe a ei făcând imposibilă orice conversație.Nu se gandise decat să o facă să uite acest subiect bizar,dar ea își deschise gura pentru a-i primi limba și își incolăci brațele in jurul gatului lui prinzandu-l deodată într-o izbucnire de pasiune,pe care nu mai dori să o piardă.Făcu din nou dragoste cu ea,incercand să fie bland și să o ia incet și ușor,dar ea îi alungă nobilele intenții,prin abandonul cu care răspunse.Deși părea imposibil,de fiecare dată se simțea mai bine,mai implinit.Propriul punct culminant aproape îl ucise și,cand îi simți lacrimile pe umărul lui,știu că de data asta o duruse foarte tare.Colin aprinse lumanările și se întoarse spre ea.O luă in brațe și o alină cu vorbe dulci.Ea îl asigură că nu o duruse dar nu putu să explice de ce începuse să plângă.

Colin nu o imboldi la o altă conversație.Înțelese că era epuizată,cand o văzu căscand.Ciudat,dar era foarte grijuliu.Teama că s-ar fi putut s-o fi rănit din nou nu-i dădea-pace și știa că i-ar trebui mai mult de cateva minute pentru a se relaxa iar.Listele ei îi atraseră atenția cand se întoarse să sufle in lumanări.Pe lista de deasupra erau două nume.Mai întâi lady Victoria,apoi lady Roberta.Alesandra pusese un semn de întrebare după fiecare nume.

Inutil să mai spunem,curiozitatea îi fusese trezită,Alesandra era pe cale să adoarmă,cand el o înghionti.

-Ce înseamnă asta ? Ea nu deschise ochii.Colin îi citi numele și îi ceru explicații.

-Nu putem discuta despre asta maine dimineață ? Era gata să se supună cererii ei,cand ea murmură:Ar putea fi o legătură între cele două femei,amandouă au dispărut,la urma urmelor.După ce voi sta de vorbă cu soțul lui lady Roberta,țiți voi explica totul.Noapte bună,Colin.*

-Nu vei vorbi cu vicontele.Tonul vocii lui pătrunse tăios prin vălul ei de somn.

-Nu?

-Nu,nu o vei face.Omul are destule pe cap acum.Nu mai are nevoie și de tine,să-1 hărțuiești cu întrebări.

-Colin,eu...el nu o lăsa să termine.

-Îți interzic,Alesandra.Dă-mi cuvântul tău că nu-l vei deranja.

Ea era uimită și infuriată de atitudinea lui arogantă.Nu era un copil care să aibă nevoie de permisiunea părinților pentru a-și urma un interes sau o preocupare,iar Colin ar fi făcut mai bine să înțeleagă că avea propria ei minte și o putea utiliza după împrejurări.

-Promite-mi,Alesandra,ceru el din nou.

-Nu.Lui nu-i venea să creadă ce auzise.

-Nu? Pentru că fața ii era încă ascunsă sub bărbia lui și el nu-i mai vedea expresia,ea își permise o grimasă.Doamne,era supărat.Brațul lui se stranse în jurul ei.O soție bună ar fi încercat probabil să-și impace soțul,presupuse ea. Ea se gândi că poate nu avea calitatea de a fi o bună soție nici un bărbat-nici măcar Colin-nu avea să-i oprească acțiunile.

Să-i ceară voie,auzi! Ea se trase de lângă el și se ridică.Părul ii acoperea pe jumătate fața,iși împinse pletele peste umăr și ii înfruntă privirea.

-Căsătoria este nouă pentru tine,Colin așa că ar trebui să mă crezi pe cuvânt, cand îți spun că...

-Corectează-mă dacă greșesc,dar nu suntem căsătoriți de tot atata timp ?

-Ba da..,

-Atunci căsătoria este la fel de nouă și pentru tine,nu? Ea aprobă.

-Nouă sau veche,Alesandra,jurămintele nu s-au schimbat.Soțiile se supun soților lor.

-Căsătoria noastră nu e una obișnuită,replică ea.Tu și cu mine am stabilit o anumită înțelegere înainte de a depune jurămintele.In mod evident,ai uitat și de aceea nu voi lua în seamă cererea ta jignitoare.Îți voi reaminti,totuși,că am fost amandoi de acord să nu ne ținem unul de capul celuilalt.

-Nu,n-am fost de acord.

-A fost o promisiune nerostită și pe care ne-am făcut-o unul celuilalt.Ți-am spus că nu vreau un soț care să se țină de capul meu și tu ai recunoscut că nici tu nu vrei o soție care să se țină de capul tău.

-Ce dracu are asta de-a face cu...

-Prin asta înțeleg „ cineva care se amestecă”,ii spuse ea.Ai spus clar,de mai multe ori,că nu dorești ajutorul sau amestecul meu în treburile tale și acum aș dori să folosesc această ocazie pentru a insista ca nici tu să nu te amesteci în treburile mele.Nu putea să-l privească direct în ochi.Expresia ei neîncrezătoare o făcea nervoasă,iși mută privirea pe bărbia lui.

-Tatăl meu nu i-a interzis niciodată nimic mamei mele.Căsătoria lor s-a bazat pe încredere și respect reciproc.Sper că în timp,vom putea ajunge la același fel de aranjament.

-Ai terminat ? Alesandra se bucură că el nu părea supărat pe ea.Poate că la urmă, Colin avea să fie rezonabil.Ascultase ceea ce ea avea de spus și nu permisesese propriei lui naturi arogante să-i stea în cale.

-Da,mulțumesc.

-Uită te la mine.Ea își ridică privirea spre ochii lui.Colin nu mai spuse nimic în următorul minut.Totuși,privirea lui o îngrijoră.Expresia lui nu o lăsa să ghicească la ce se gandea,iar uimitoarea lui abilitate de a-și masca gândurile și

sentimentele o impresiona. Era și un pic invidioasă. Ar fi vrut să aibă la fel de multă stăpânire de sine.

-Ai vrut să-mi spui ceva ? întrebă ea când nu mai putu suporta nici o secundă de tăcere în plus. El încuviință din cap. Ea zâmbi.

-Nu vei vorbi cu viconte despre soția lui. Se întorseseră exact de unde plecaseră. Evident, Colin nu auzise nici un cuvânt din ceea ce spusese ea. Ar fi vrut să-l pocnească pe bărbatul acesta încăpă țanată, Dar nu o făcu, pentru că era o lady și imposibilul ei soț nu trebuia să știe niciodată cât de furioasă era.

Dumnezeu, ar fi putut s-o facă și pe maica stareță să se enerveze.

Colin se forță să nu zambească. Problema era prea importantă pentru a o lua în deradere, dar Doamne, Dumnezeule, expresia ei era neprețuită. Arăta de parcă ar fi fost gata să-l omoare.

-Promite-mi, nevastă.

-Bine, în regulă. Ai câștigat, Nu-1 voi deranja pe viconte.

-Nu e vorba de a câștiga sau a pierde, observă el. Viconte are destule pe cap. Nu vreau să-1 faci să sufere și mai mult.

-Nu ai deloc încredere în judecata mea, nu-i așa, Colin ?

-Nu. Acest răspuns o răni cu mult mai mult decât porunca lui. Încercă să plece de lângă el, dar el întinse mâna și o prinse de bărbie.

-Dar tu ai încredere în judecata mea ?

-Eram numai curioasă, șopti ea. Ai iubit pe careva dintre aceste femei ?

-Nu.

-Atunci, nu era decât poftă ? El oftă din nou.

-Da.

-Și cu mine a fost poftă ?

Sau dragoste ? ar fi vrut să întrebe. Ii fusese prea greu să adauge acest cuvânt la întrebarea ei, temându-se că răspunsul lui ar fi putut să nu fie ceea ce dorea să audă. Ah, Doamne, n-avea nici un sens. Știa că soțul ei nu o iubea. Atunci de ce această imperioasă nevoie de a-1 auzi spunându-i că o iubește ?

Pentru Dumnezeu, ce se întâmpla cu ea ?

Colin dorea să pună capăt interogatoriului. Alesandra îl imboldea să răspundă la întrebări la care nu era pregătit să se gândească. La dracu! da, pofta îl făcuse să o vrea decise el. Din momentul când o văzuse prima oară o dorise în patul lui.

Totuși i se părea o atrocitate să o pună pe Alesandra în aceeași categorie cu celelalte femei cu care se culcase. Dragostea cu ea fusese complet diferit și cu mult, mult mai satisfăcător. Nici o altă femeie nu-1 făcuse să ardă cum o făcuse ea, nici o altă femeie nu-1 făcuse să fie complet.

Era vorba de mai mult decât poftă. Colin recunoscuse față de el însuși. Ținea la Alesandra. Ea îi aparținea lui și era o înclinație naturală pentru un soț să vrea să fie cu soția.

Dar dragoste ? Colin nu știa de fapt dacă o iubește. Oricum, nu avea destulă experiență pentru a ști ce este dragostea. Reacția lui primară la întrebarea ei era că nu putea să-și îngăduie să iubească o femeie. Nu uitase agonia prin care trecuse prietenul și asociatul lui, Nathan, când se îmbolnăvisese soția lui. Colin se îngrozi gândindu-se la posibilitatea asta. N-ar fi cu nimic mai puternic pe plan emoțional decât Nathan. Nu crezuse că e posibil ca un uriaș atât de puternic ca el să fie distrus așa de ușor. Totuși, lui Nathan i se întâmplase. Și devenise al naibii de vulnerabil. Colin își alungă gândurile neplăcute și întinse mana ca să-o prindă pe Alesandra. Ea încerca să se dea jos din pat. Neintenționând să o lase să plece, o trase în brațele lui, o lăsă ușor pe spate și apoi o acoperi din cap până în picioare cu trupul lui. Își sprijini greutatea în brațe și se uită la ea. Se încruntă, preocupat, când văzu lacrimile din ochii ei.

-Te-a durut iar, iubito ? Când facem dragoste, devin brutal. Eu...

Vocea îi era sugrumată de emoție. Ea întinse mana și îl mângăie pe obraz.

-Și eu am simțit că innebunesc puțin, mărturisii ea. Mă face să-mi uit cu totul durerea.

-Atunci de ce ești supărată ?

-Nu sunt, încercam numai să-mi clarific unele lucruri.

-Să-ți clarifici lucruri ca pofta și dragostea ? Ea aprobă din cap. Colin zambi.

-Scumpo, mi-era poftă de tine de multă, multă vreme.

-i tu ai poftă de mine, adăugă el dând din cap, crezând că recunoașterea lui îi va face plăcere. Ea îl privi încruntându-se.

-Colin este un păcat, șoptii ea. Recunosc că mă gândeam mult, dar cu siguranță nu te voiam în patul meu.

-De ce dracu', nu ? Nu-i venea să creadă că afirmația ei îl infuria. Fără să-și dea seama călcăse peste orgoliul lui masculin, presupuse ea.

-Pentru că nu știam ce se va întâmpla. Nimeni nu mi-a spus ce minunat poate fi să faci dragoste. Acum înțelegi ? spuse ea, cu un aer timid.

-Dar, Colin, acum am înțeles totul, anunță ea. Nu înțelegeam de ce mă simțeam vulnerabilă, dar acum mă simt mult mai bine.

-Explică-mi și mie, îi ceru el.

-Eram vulnerabilă pentru că această intimitate e desigur nouă pentru mine. Nu bănuiam că va fi atât de minunat și nu credeam că mă voi implica emoțional atât de mult. Se aștepta cu siguranță să audă aceeași negație. Alesandra nu-l cunoștea suficient de bine pentru a-i acorda increderea ei deplină. Cu timpul, desigur, când amândoi se vor obișnui unul cu celălalt și ea va începe să-i acorde încredere.

-Ba da, sigur că am încredere în judecata ta.

El nu-și putu stăpani nici surprinderea și nici plăcerea. O prinse de ceafă și o trase spre el și în același timp se apropie de-i sărută mana.

-Mă bucur să știu că ai deja instinctiv încredere în mine, îi spuse el.

Ea se trase inapoi și se incrunță la el.

-Nu instinctiv,spuse ea-Mi-ai dovedit deja că ai avea o judecată sănătoasă,la nevoie.

-Cand a fost asta ?

-Cand te-ai căsătorit cu mine.Atunci ai gandit sănătos.Desigur,acum înțeleg că știai ceva ce eu nu știam.

-Și ce anume știam ?

-Că nimeni altcineva nu te-ar vrea.Incercase deliberat să-1 infurie cu aceasta pentru că era încă supărată pe el,dar Colin nu se simți afectat.Palma dată aroganței lui trecu neobservată.”Nu știe că l-am insultat sau nu-i pasă”,iși spuse ea cand el izbucni in ras.

-Imi placi,Alesandra.

-Sigur că-ți plac.Tocmai am cedat.Iși așeză perna,apoi se băgă la loc sub cuverturi.Se intinse pe partea ei.Căsătoria e mai complicată decat credeam,șopti ea.Va trebui să fiu intotdeauna eu cea care cedează ? Părea disperată.

-Nu,nu va trebui să cedezi intotdeauna.

Iși dădu seama că nu-1 crede,după pufnetul el neelegant.

-Căsătoria este un angajament bazat pe comprisuri.

-In care soția acceptă și se supune intotdeauna? Nu-i mai răspunse la intrebare.Se intoarse i o luă in brațe.Umerii ei se ș sprijineau pe pieptul lui,iar pieptul lipit de abdomenul lui.Coapsele ei,atat de mătăsoase,acopereau partea de sus a coapselor lui.Ce bine era s-o simtă lipită de e.Iși trecu un braț peste ea,iși ridică bărbia și-o sprijini de creștetul ei și inchise ochii.

Minute lungi trecură in tăcere.El credea că Alesandra adormise deja,dar cand încercă să se desprindă de ea,ea șopti:

-Nu-mi place cuvantul supunere,Colin.

-Asta am înțeles și eu,ii răspunse el sec.

-O prințesă n-ar trebui să fie obligată să se supună lumii.Era un argument deplorabil.

-Dar tu ești prințesa mea,ii aminti el.Și de aceea vei face ce cred eu că e mai bine.Va trebui să ne plecăm ochii in fața tradiției pentru o vreme,adăugă el.Nici unul din noi nu are experiență in căsătorie.Nu sunt un căpcăun,și tu ai promis să te supui.Imi amintesc că parcă te-am auzit făgăduind,cand rosteai jurămintele.

-Ai vrea să fii mai rezonabil?

-Intotdeauna sunt rezonabil.

-Cand?

-Culcă-te!

Dorea să aibă ultimul cuvânt.Așteptă indelung până cand ea adormise,inainte de a părăsi patul,apoi se duse in al lui.Il simți cum pleacă.Aproape că ii veni să-1 întrebe de ce nu vrea să doarmă cu ea restul nopții,dar mandria o opri.I se

umplură ochii de lacrimi și se simți de parcă tocmai ar fi fost părăsită de soțul ei. Reacția aceasta nu avea prea mult în comun după felul pătimaș în care făcuseră dragoste. Era prea obosită pentru a-și mai explica ceva. Apoi dormi și avu un somn agitat. După numai o oră, un zgomot din camera lui Colin o trezi. Se dădu imediat jos din pat pentru a vedea ce se întâmplă. Nu avea intenția să se ducă de aceea nu se obosi să-și ia halatul sau papucii. Auzi o injură, exact în timp ce deschidea ușa să arunce o privire înăuntru. Colin stătea în fața focului, cu rezemătoarea pentru picioare și, în timp ce ea îl privea, el își puse piciorul rănit pe pernă și se apucă să-l maseze, cu amândouă mainile.

Colin nu știa că ea era acolo și-l privea. Era sigură de asta, datorită expresiei lui. Acum nu se mai supraveghea și deși nu putea să-i vadă decât o parte a feței, era suficient să știe că suferea cumplit. Ii trebuia toată puterea de stăpânire, ca să nu intre în cameră să-i ofere un sprijin, cât de mic. Era în joc demnitatea lui și ea tia că ar fi fost furios și dacă și-ar fi dat seama că-l urmărise.

Durerea nu trecea însă prin masajul mușchilor și Colin se ridică și începu să se plimbe încoace și încolo prin fața focului. Încerca să înlăture tensiunea mușchiului din ceea ce mai rămăsese din glezna piciorului și se apăsă cu toată greutatea pe piciorul rănit, un spasm de durere îl străbătu în sus, până în piept. Colin refuză să cedeze suferinței și încleșta strans dinții, inspiră adânc și continuă să meargă. Știa din experiență că în cele din urmă, va putea alunga durerea. În unele zile îi lua numai o oră. În altele, îi lua mult mai mult timp. Colin merse până la ușa de legătură cu camera Alesandrei, întinse mâna spre clanță, apoi se opri. Voia să privească înăuntru, dar nu voia să-o trezească, știind că ea avea somnul ușor. Aflase asta când fusese bolnav și ea dormise lângă el. Alesandra avea nevoie de odihnă. Se întoarse și în minte îi năvăliră deodată franturi din conversația lor despre drepturile lui și supunerea ei. Își amintea cum sunaseră cuvintele când îi spusese că nu-i plăcea cuvântul supunere. Nici nu o condamna. Se gândi că era barbar pentru o femeie să promită că se va supune soțului ei pentru tot restul vieții. Cu asemenea opinii radicale ar fi ajuns la închisoare și dacă conservatorii ar fi prins de veste ce gânduri ar avea, iar Colin era destul de cinstit să admită că o parte în el - una foarte mică - găsea depășită ideea ca o femeie să se supună tuturor poruncilor unui bărbat.

Asta nu putea dura prea mult. Existau servitori plătiți să-i îndeplinească ordinele. Și poate că existau și soții, care să se împacă la fel de bine cu asta. Alesandra nu făcea parte din această categorie, "Mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta", Era mandră și hotărâtă și nici lui nu i-ar fi plăcut să fie. Punea atata suflet în orice făcea prințesa lui, hotărâ el, era perfectă în defectele ei. Alesandra nu făcuse nici un zgomot când se întorsese înapoi în pat și se băgase sub cuvertură. Nu putea să-și scoată din minte imaginea expresiei chinuite a lui Colin. O durea inima pentru soțul ei. Până în noaptea aceea nu înțelesese cât de teribilă era durerea

lui,dar acum cand știa,ar fi vrut să-l poată ajuta.

Prima dată,avea o misiune.Aprinse lumanările și făcu o listă cu ceea ce avea de făcut.In primul rand,va citi orice carte disponibilă pe această temă.In al doilea rand,trebuia să facă o vizită medicului,sir Winters.Ii va pune întrebări.Alesandra nu-și mai imagina nici un lucru pe care să-l fi putut adăuga acum pe listă,dar era obosită,și după un somn bun,de care avea atata nevoie,va găsi cu siguranță alte planuri de acțiune.Lăsă lista pe noptieră și suflă in lumanări.Obrajii ii erau in lacrimi.Ii șterse cu cearșaful,apoi inchise ochii și incercă să adoarmă.

Cand era gata să adoarmă,avu o revelație bruscă.

El nu voia să doarmă in pat cu ea din cauza piciorului și pentru ca ea să-i afle calvarul.Da,acum înțelegea.Mandria lui era cauza,dar se gandea și la ea.Dacă avea nevoie să se plimbe in fiecare noapte ar fi trezit-o,înțelegea asta,și oftă ușurată.Dormi in tihnă,Colin nu o respinsese.

CAPITOLUL 11

Colin o trezi pe Alesandra a doua zi de dimineață.

-Scumpo,deschide ochii.Vreau să-ți vorbesc despre plecare.Ea se strădui să se scoale.

-Unde pleci?

-La lucru,răspunse el.Ea vru să se bage inapoi sub cuvertură.Colin trecu peste marginea patului și o luă de după umeri.Nu putea spune dacă avea ochii deschiși sau nu,pentru că părul lung și carlionțat i se revărsa pe față și-l impiedica s-o vadă.O ținu cu o mană,iar cu cealaltă ii impinse părul din față exasperat și amuzat in același timp.

-Te-ai trezit ?

-Cred că da.

-Vreau să stai in casă pană cand mă intorc acasă.Am dat deja ordinele necesare lui Ștefan și Raymond.

-De ce trebuie să răman in casă ?

-Ai uitat de polița care expiră peste treizeci de zile? Alesandra căscă zgomotos. Probabil că uitase.

-Vrei să spui că trebuie să stau inchisă sub cheie o lună intregă ?

-Vom lua fiecare zi la randul ei,nevestă.

-Colin,cat e ceasul ?

-Cateva minute după răsărit.

-Doamne,Dumnezeule!

-Mi-ai auzit instrucțiunile ? întrebă el.Ea nu-i răspunse.Cobori din pat,iși puse halatul ,și se duse in dormitorul lui.Soțul ei o urmă.

-Ce faci?

-Mă bag in patul tău.

-De ce?

-Aici e locul meu.Alesandra se băgă sub cuvertură și un minut mai tarziu adormi adanc.Colin trase puțin cuvertura,se aplecă și o sărută pe obraz.

Flannaghan aștepta in hol.Colin trecu in revistă instrucțiunile pentru majordom. Vreme de treizeci de zile,casa avea să devină o fortăreață și nu trebuia lăsat înăuntru nimeni in afară de familia apropiată.

-Va fi ușor să nu lăsăm pe nimeni să intre,domnule,dar va fi foarte greu s-o ținem pe prințesa noastră înăuntru.Prezicerea lui Flannaghan se dovedi corectă. Bătălia incepu chiar in acea dimineață,ceva mai tarziu.Majordomul era cu noua lui stăpană așezată pe podea,in dormitorul lui,inconjurată de o mulțime de pantofi ai soțului ei.

-Ce faceți,prințesă ? Colin are nevoie de încălțări noi,replică ea.

-Dar are cel puțin cinci perechi pe care nu le poartă deloc.Preferă vechii Hessian,deși Wellington-ii au al ii mai moderni acum.Alesandra ț se uită la tălpile cizmelor.

-Flannaghan,ai observat că tocul de la cizma stangă e mai puțin tocit ? Majordomul ingenunche langă stăpana lui și privi cizma pe care stăpana o ținea in mană.

-Pare nou-nouță,remarcă el.Dar știu că le-a purtat...Nu a purtat aceste cizme,il intrerupse ea.Ridică cizma puțin.Uite asta se vede că e purtată,nu ?

-Ce vreți să spuneți,prințesă ?

-Ce vorbim acum rămâne intre noi,Flannaghan.Nici soțul meu să nu știe nimic despre această discuție,pentru că este sensibil cand e vorba de piciorul lui.

-Nu voi spune nici un cuvânt.

Pare că piciorul rănit al lui Colin este puțin mai mic decat celălalt.Aș vrea ca un cizmar să se uite la aceste cizme și să facă unele ajustări.

-Adică să facă un toc mai scurt ? Colin își va da seama prințesă.Ea scutură din cap.

-Mă gandeam la un fel de inserție-poate o fașie subțire de piele de-a lungul tălpii.Cine ii face acum cizmele lui Colin ?

-Perechea asta a făcut-o Hoby,răspunse Flannaghan.Toți domnii din lumea bună se incalță la el.

-Atunci nu e persoana care-mi trebuie,replică ea.Nu vreau să știe nimeni de experimentul ăsta.Trebuie să găsim pe altcineva.

-Mai este Curtis,spuse Flannaghan după un moment de gandire.El ii făcea încălțările tatălui lui Colin.E bătran acum,dar trăiește la Londra și ar putea fi convins să ne ajute.

-Mă voi duce la el imediat.Voi lua cu mine numai o pereche de încălțări de-ale lui Colin.Dacă am noroc, nici nu va observa că lipsesc.

Flannaghan clătină din cap cu vehemență.

-Nu puteți părăsi casa.Aș fi fericit să mă duc eu in locul dumneavoastră,adăugă

el,cand văzu că ea e pusă pe ieșit.Dacă scrieți pe hartie ce doriți de la Curtis...

-Da,fu ea de acord.Vot face o listă de sugestii.Ce idee bună ! Poți să te duci in după-amiaza asta ? Majordomul aprobă imediat.

Alesandra ii intinse perechea de cizme,apoi se ridică.

-Dacă planul acesta reușește,ii voi cere lui Curtis să-i facă lui Colin o pereche de semi-Wellingtoni.Atunci va avea o pereche pe care s-o poarte sub pantaloni.

Acum,Flannaghan vreau să te mai rog ceva.

-Da,prințesă?

-Ii duci te rog un bilet lui sir Winters ? Aș vrea să-l văd astăzi la sfarsitul după amiezii.

-Da,desigur,răspunse majordomul.Pol indrăzni să intreb de ce doriți să-l vedeți pe medic ?

-Voi fi bolnavă in această după-amiază.Flannaghan se inecă:

-Da ? Cum puteți ști...Alesandra oftă.

-Dacă ți-aș explica și ți-aș cere să fii discret,ar trebui să-ți minți stăpanul.Nu putem face asta,nu ? Nu,sigur că nu.

Atunci,Flannaghan,vezi că este mai bine să nu știi.

-E legat de Colin,nu ?

-Poate,răspunse ea zambind.Il lăsă pe Flannaghan să pună ceilalți pantofi la loc in dulap și se duse inapoi in camera ei să facă lista pentru cizmar.Cizmele pe care le trimitea erau din piele moale și piele de vițel,iar ea adăugă un bilet pentru Curtis,in care prima speranța că acesta va putea intinde suficient de bine talpa piciorului,peu a face o inserție pe care era sigură că o va putea realiza.

Apoi Alesandra ii trimise un bilet lui sir Winters,solicitandu-i o vizită.Fixă intalnirea pentru ora patru.Medicul fu punctual.Ștefan il insoți in salon,indrăzni să se uite la stapanul lui,peu a că aceasta insistase să-l lase pe medic inăuntru. Ea ii răspunse valetului printr-un zambet.

-Soțul dumneavoastră ne-a dat ordine precise ca să nu fie lăsat inăuntru,in afară de familia apropiată.

-Sir Winters este ca din familie,răspunse ea.Iar eu nu sunt deloc bine,Ștefan.Am nevoie de serviciile lui.El cedă imediat Alesandra se simțea un pic vinovată. Ii părea rău de acea minciună sfruntată,dar scăpă repede de acest sentiment cand își aminti că era vorba de interesul lui Colin.Il pofti pe paznic afară li inchise ușile salonului.Sir Winters se așeză langă ea.Ținea sub braț o geantă mare de piele.Ii făcu semn să se așeze pe canapea.

-Dacă sunteți indispusă,n-ar trebui să stați in pat?

-Nu sunt chiar așa de bolnavă,anunță ea zambind.Nu am decat o mancarime in gat Asta-i tot.

-Atunci,ar fi bun un ceai fierbinte,răspunse sir Winston,chiar și o gură de coniac. Pentru că bărbatul cu păr alb era atat de sincer și atat de preocupat,ea nu mai fu

in stare să continue cu minciuna.

-V-am chemat aici cu un alt scop,mărturisi ea.Vreau să vă vorbesc despre Colin. Alesandra se așază pe un scaun,fa ă in față cu medicul ț și își împreună mainile in poală.

-Am mințit ca să vă fac să veniți aici,recunosc eu.Se purta de parcă tocmai mărturisise un păcat îngrozitor.

-De fapt nu mă doare gatul.Acesta e adevărul;singura dată cand mă doare este atunci cand vreau să strig la încăpățanatul meu soț și știu că nu pot.

Sir Winters zambi.

-Colin poate fi foarte încăpățanat,nu-i așa ?

-Da,șopti ea.

-Deci e bolnav ? intrebă doctorul,incercand să înțeleagă adevăratul motiv pentru care fusese chemat.Ea clătină din cap.

-Este vorba de piciorul lui,explică ea in șoaptă,nu vrea să vorbească despre rana lui.Vedeți,e foarte secretos in privința asta dar eu știu că il doare foarte tare.

M-am gandit dacă nu cumva s-ar putea face ceva care să-i ușureze durerea.

Medicul se sprijini de pernele canapelei.Ingrijorarea de pe fața prințesei ii spunea că preocuparea ei era reală.

-Nu v-a spus cum și-a rănit piciorul,nu ?

-Nu.

-Un rechin l-a mușcat de picior,prințesă.Eu l-am îngrijit și,la un moment dat,chiar m-am gandit că-și va pierde piciorul.Asociatul lui Colin,Nathan,nu m-a lăsat.Soțul dumneavoastră nu-mi putea spune ce voia,pentru că a avut norocul să fie anesteziat in momentele cele mai grele.

O bătaie in ușă le intrerupse conversația.Flannaghan intră cu o tavă de argint.

Nici Alesandra și nici sir Winters nu mai scoaseră nici un cuvânt pană cand majordomul puse cate o ceașcă de ceai fierbinte și părăsi din nou salonul.

Sir Winters își puse deoparte geanta și se aplecă pentru a se servi din biscuiții dulci de pe tavă,inghiți unul și luă o gură de ceai.

-Colin ar fi extrem de supărat dacă ar ști că discutăm despre sănătatea lui, admise ea.Și mă simt vinovată,fiindcă-i va displace ceea ce-am făcut.

-Prostii,replică sir Winters.Doar vă gândiți la binele lui.Nu voi spune nimic despre discuția noastră.Și acum am să vă răspund la intrebare.Cum să-l ajutați ?

V-aș sugera laudanum sau coniac atunci cand durerea devine persistentă.Știu că nu va bea nici una din acestea.

-Din mandrie? intrebă ea,incercand să înțeleagă.Winters clătină din cap.

Din cauza dependenței,răspunse el.Laudanumul este periculos,prințesă,și unii spun că și alcoolul este la fel.Colin nu va risca.

-Înțeleg,spuse ea cand medicul tăcu.Am sugerat de asemenea o tijă de oțel de la genunchi in jos.Soțului dumneavoastră nu i-a plăcut deloc ideea.Este un bărbat

mandru. Winters aprobă.

-Minte de asemenea și mai isteț decât mine,remarcă el.N-am crezut că va putea vreodată să meargă fără ajutor.Am greșit.Mușchii care i-au rămas s-au întărit pentru a-l susține,Acum abia dacă mai șchiopătează.

-Dar șchiopătează noaptea,cand e obosit.

-Atunci ar trebui aplicate prosoape fierbinți.Sigur că arde piciorul,dar ii vor ușura durerea.Și un masaj ar fi de ajutor.

Se gandea cum Dumnezeu să-l facă pe Colin să accepte să aplice aceste sfaturi. Oricum,asta era problema ei,nu a lui Winters,și se va gandi la ea,după plecarea acestuia.Altceva? intrebă ea.

-Cand durerea se intensifică,ar trebui să stea intins,spuse Winters.N-ar trebui să aștepte până cand devine mai tare.

Alesandra aprobă din cap.Era total descurajată,dar își păstra o față senină,astfel incat medicul să nu știe cat de agitată era..Sfaturile lui erau in cel mai bun caz superficiale.

-Imi dați recomandări care să abordeze simptomele Sir Winters,dar eu speram să aveți una sau două idei privitoare la cauză.

-Sperați intr-un miracol,replică sir Winters.Nu se poate face nimic care să repare piciorul,prințesă.Vocea lui era plină de bunătate.

-Da,șopti ea Speram intr-un miracol,probabil dar sfaturile dumneavoastră imi vor fi de ajutor.Dacă vă mai vine vreo idee,imi veți scrie un bilet ? Voi avea nevoie de orice sfat mi-ați putea da.

Sir Winters luă ultimul biscuit de pe tavă.Era absorbit in intregime de starea lui Colin și nu-și dădu seama că terminase toată tratația.Alesandra ii umplu din nou ceașca cu ceai.

-Toți soții sunt încăpățanați ? il intrebă ea pe medic.

-Pare a fi o trăsătură pe care o au majoritatea soților spuse sir Winters zambind.

Ii povesti apoi Alesandrei cateva istorii amuzante despre oamenii de vază care refuzaseră să accepte ideea că e un medic.Povestea lui favorită era aceea cu marchizul Ackerman,implicat intr-un duel,gentlemanul fusese-impuşcat in umăr și nu dădea voie nimănui să-i vadă rana.Winters fusese chemat de fratele marchizului,pentru a vedea ce poate să facă.

-L-am găsit la „ White”,la una din mesele de joc spuse el.A fost nevoie de trei prieteni ai lui pentru a-l scoate de acolo,Cand i-am scos jacheta,era plin de sange peste tot.

-Marchizul și-a revenit ? Winters aprobă,

-Era prea încăpă anat ca să moară,remarcă el.Cand ț i-a trecut,a vorbit despre rană ca despre un război.Am sfătuit-o pe soția lui să-l lege de pat până se va însănătoși.Alesandra zambi imaginandu-și scena,

-Și Colin este la fel de încăpățanat,anunță ea și oftă.V-aș fi recunoscătoare dacă

ați păstra tăerea în privința acestei convorbiri. După cum v-am spus, este foarte sensibil când e vorba de piciorul lui.

Sir Winters își puse ceașca și farfurioara înapoi pe tavă, își luă geanta și se pregăti să-și ia rămas bun.

-Nu trebuie să fiți îngrijorată, prințesă. Nu voi spune nici un cuvânt despre această vizită. Ați fi surprinsă dacă ați știți câte soții imi cer sfatul, pentru binele soților lor. Ușa salonului se deschise, tocmai când medicul era gata să pună mana pe clanță. Colin se dădu la o parte pentru a-i face loc lui Winters. Il salută scurt din cap pe medic, apoi se întoarse către soția lui.

-Flannaghan mi-a spus că ești bolnavă. Nu-i dădu voie să răspundă, ci se întoarse spre Winters.

-Ce are ? Alesandra nu voia ca medicul să mintă pentru ea.

-Aveam ceva în gat, dar acum mi-e mai bine. Sir Winters mi-a recomandat ceai fierbinte, adăugă ea.

-Da, așa este, aprobă Winters. Ceva nu era tocmai în ordine, dar Colin nu ar fi putut spune cu precizie ce anume, Alesandra nu-l putea privi și o cunoștea destul de bine pentru a ști că nu-i spunea totul. Nu arăta bolnavă. Obrajii îi erau colorați intens, parcă i-ar fi fost rușine de ceva. Se hotărî să aștepte până vor fi singuri ca să afle ce nu era în ordine. Alesandra rămase alături de Colin, în timp ce acesta făcea de gazdă pe lângă doctor. Privi întâmplător în sus și-l văzu pe Flannaghan stand doar la câțiva pași mai încolo. Majordomul îi oferî o expresie înțelegătoare. Se simțea deja vinovată că își mințise soțul, iar expresia lui Flannaghan o făcu să se simtă și mai prost. Motivele ei erau îndreptățite, își spuse imediat apoi lăsă să-i scape un oftat ușor. Era exact aceeași scuză pe care o folosisese când îi întocmise maicii starețe o dublă contabilitate chiar dacă rămâne păcat, sau cel puțin așa susținuse stareța, când aflase despre mica minciună. Mare sau mic, acest păcat, Dumnezeu, o asigurase maica stareță cu multă asprime în voce, păstrează o listă corectă cu fiecare păcat, la fiecare bărbat și femeie de pe acest pământ. Lista mai speculase călugărița, era probabil destul de lungă ca pentru a atinge fundul oceanului. Alesandra nu credea că păcătuisese atât de mult, și atât de des.

Își imagina că lista ei trebuia să aibă probabil lungimea propriei ei umbre.

Se întreba dacă Dumnezeu avea mai multe coloane pe lista lui despre ea - una pentru infracțiuni și alta pentru păcate mai substanțiale.

Sir Winters o readuse la realitate destul de curând spunând:

-Mi-a părut rău când am auzit că ai pierdut „ Diamantul ” Colin. Mare ghinion.

-Ai pierdut un diamant ? întrebă Alesandra, neștiind ce să înțeleagă.

Colin negă din cap.

-E vorba de un vapor, Alesandra. S-a scufundat cu toată încărcătura, Winters, cum de ai auzit despre asta atât de repede ? Eu am aflat abia ieri.

-Un prieten de-al meu a avut de încheiat unele treburi la Lloyd, astăzi. Unul

dintre agenții de acolo au vorbit despre asta.Ei au asigurat pierderea,nu ?

-Da.

-E adevărat că e al doilea vas pe care tu și Nathan îl pierdeți anul acesta ?

Colin aprobă.

-De ce nu mi-ai spus ? întrebă Alesandra.Incerca să nu i se citească jignirea in voce.

-N-am vrut să fii îngrijorată,explică Colin.

Nu era convinsă că acesta era adevăratul motiv dar probabil era adevărat că el nu voia să-i provoace griji.Ceea ce era mai important era că el nu voia să-i împărtășească greutățile.Incerca să nu se simtă jignită.Colin asta crezuse de cuviință până acum și,desigur,nu vroia să acorde incredere cuiva,fie chiar și soției sale.Trebuia să aibă răbdare,decise ea.Colin va avea să se obișnuiască să o aibă în preajmă,pană va avea incredere în ea pentru a-i mărturisi toate greutățile.Soțul ei încă mai vorbea cu medicul,cand ea se duse sus.Intră în camera ei și începu să noteze recomandările date de Winters,pentru ușurarea durerii lui Colin,dar mintea nu-i stătea la această sarcină,și fir-ar să fie,ar fi trebuit ca el să-i spună despre vapor Dacă părea îngrijorat,avea și ea toate drepturile să fie îngrijorată,și soțiile trebuie să-și împărtășească problemele,nu ? Flannaghan veni să o cheme la cină,in timp ce coborau,Alesandra îi ceru o nouă favoare:

-Ai auzit de problemele vicontelui de Talbot ?

-Of da,răspunse Flannaghan.Toata lumea vorbește despre asta,Lady Roberta și-a părăsit soțul.

-Colin mi-a interzis să-i vorbesc vicontelui și trebuie să-i indeplinesc dorința.

Soțul meu crede că aș putea să-l necăjesc pe viconte.

-De ce vreți să vorbiți cu el ?

-Cred că ar putea fi o legătură între dispariția bruscă a soției lui și cea a prietenei mele,lady Victoria,Flannaghan.Mă întrebam dacă ai vrea să le spui servitorilor lui,din partea mea.Vreau să aflu dacă Roberta a primit vreun mic dar de la un admirator secret.

-Ce fel de dar,prințesă ? Flori,poate ciocolată,spuse ea ridicand din umeri.Ei ar fi observat asemenea daruri,nu ?

-Da,desigur că ar fi observat,aprobă Flannaghan.Totuși,mie nu-mi vor spune.Dar poate că a putea afla cate ceva,cand mă voi duce maine și să transmit rugămintea dumneavoastră ?

-Te rog,răspunse Alesandra.

-Despre ce șușotiți voi doi ? Colin îi pusese această întrebare stand în ușa sufrageriei,și văzu tresărirea soției sale.Era puțin nervoasă în seara asta,remarcă el.Nu avea un răspuns rapid la această remarcă.Il urmă pe Flannaghan în sufragerie.Colin îi ținu scaunul,apoi își se așeză în capul mesei,langă ea.

-Va trebui oare să stau închisă în casă o lună întreagă ?

Era ocupat cu sortarea unui teanc de scrisori și nu se ridică să o privească,atunci când îi răspunse.Nu avea timp să se rupă de munca lui,nici măcar cât să mănance ca lumea la masă.Alesandra se întrebă dacă el avea probleme cu firma și fu gata să-i pună această întrebare personală,dar se răzgândi și schimbă subiectul,către o problemă mai presantă.

-Ce se aude cu primul bal al lui Catherine? Nu mai e decât o săptămână,Colin. N-aș vrea să-1 pierd.

-Îți voi povesti eu totul despre bal.

-Te vei duce fără mine ? Se putea ghici din glasul ei că se simțea frustrată și el zambi.

-Da,răspunse.Trebuie să mă duc,adăugă el și trebuie să fii rezonabilă în privința asta.Hotărârea de pe fața lui îi spuse că nu avea să discute.Nervoasă,incepu să bată darabana cu degetele pe mani

-Este o dovadă de proastă creștere să-ți citești corespondența la masă. Colin era atât de ocupat să citească scrisoarea asociatului său,incat nu o auzi.Termină lunga scrisoare,apoi puse hartiile pe masă.

-Soția lui Nathan a născut o fetiță,i-au pus numele Ioanna.Scrisoarea e datată cu aproape trei luni în urmă,scrie că,de îndată ce Sara se va simți mai bine,vor veni împreună cu copilul la Londra,peptu o scurtă vizită.Jimbo se va ocupa de birouri,cat timp va fii el plecat.

-Cine este Jimbo ? întrebă Alesandra,incrunțandu-se la auzul acestui nume ciudat.

-Un prieten foarte bun,răspunse Colin.Este căpitan pe unul din vapoarele noastre,"Smaraldul",dar necesită multe reparații,așa că Jimbo are destul timp liber.

-Astea sunt vești bune,Colin,remarcă ea.

-Da,desigur.

-Atunci de ce te încrunți ? Nu-și dăduse seama că se încrunta,pană îi spuse ea.Se lăsă pe speteaza scaunului și-și concentră toată atenția asupra ei.

-Nathan vrea să ofere zece sau douăzeci de acțiuni spre vânzare.Nu-mi place deloc ideea și știu că,în sinea lui,Nathan simte la fel Totuși,il înțeleg.Are acum o familie și dore te să le ofere tot ce poate.El și Sara au trăit și în camere felurite,și acum,că a venit copilul,vrea o locuință permanentă.

-De ce sunteți voi doi atât de potrivnici ideii de a vinde acțiuni ?

-Vrem să menținem controlul.Alesandra nu înțelegea.

-Chiar dacă se vand zece sau douăzeci de acțiuni,tu și Nathan veți continua să fiți principalii acționari și deci veți deține controlul total.

Colin nu păru impresionat de logica ei,peptu că se încrunta în continuare.Ea încercă o altă abordare.

-Dar dacă ai vinde din acțiuni membrilor familiei ?

-Nu.

-Pentru numele lui Dumnezeu,de ce nu ?

-Ar fi un fel de împrumut,spuse el oftând.

-Nu nu ar fi,argumentă ea.Caine și tatăl tău ar scoate în cele din urmă un profit frumos.Ar fi o investiție solidă.

-De ce ai trimis după Winters ? El schimbă intenționat subiectul.
Dar ea nu era pregătită să-l lase.

-Nathan a dat deja permisiunea pentru vânzare ?

-Da.

-Și tu când te vei decide ?

-M-am decis deja,Dreyson se va ocupa de tranzacție,și acum destul despre asta.
Răspunde-mi la întrebare.De ce ai trimis după Winters?

-Ți-am explicat deja,începu ea.Gatul meu...

-Știi,spuse Colin,Aveai ceva neplăcut în gat.

-De fapt era o ușoară jenă,spuse Alesandra,jucându-se cu degetele.

-Da,aprobă el.Acum vreau să-mi spui adevărul.Și să mă privești în timp ce vorbești.Lăsa să-i cadă șervetul în poală și în cele din urmă se infurie.

-Este o dovadă de proastă creștere să sugerezi că aș minți.

-Ai mințit ?

-Da.

-De ce?

-Pentru că dacă ți-aș spune adevărul,te-ai infuria pe mine.

-Pe viitor n-ai să mă mai minți,nevastă.Vreau cuvântul tău.

-Și tu m-ai mințit.

-Când ?

-Când mi-ai spus că nu mai lucrezi pentru sir Richards.Am văzut intrările de bani din registre,Colin,și l-am auzit vorbindu-ți despre o nouă misiune.Da,m-ai mințit.Dacă îmi promiți că nu vei mai minți pe viitor,voi fi fericită să-ți dau și eu cuvântul meu.

-Alesandra,nu este deloc același lucru.

-Nu,nu este.Era deodată furioasă pe soțul ei.Aruncă șervetul de masă,tocmai când Flannaghan intra pe ușa batantă ducând în maini o tavă încărcată cu mâncare.

-Eu nu risc,Colin,Tu riști.Nu-ți pasă deloc de acest lucru nu?
Nu-i dădu timp să răspundă,ci se grăbi să continue:

-Te-ai băgat singur în bucluc.Eu n-aș face niciodată așa ceva.Acum că suntem căsătoriți,nu mă gandesc numai la binele meu,ci și la al tău.Dacă ți s-ar întâmpla ceva,aș fi nenorocită.Dar dacă mie mi s-ar întâmpla ceva,tu ai avea numai o ușoară neplăcere,în mormântarea mea te-ar obliga să renunți la munca ta pentru

cateva ore. Te rog să mă scuzi, domnule, până nu spun ceva ce știu că voi regreta. Nu așteptă permisiunea lui pentru a pleca de la masă și ignoră și comanda de a sta jos, apoi alergă tot drumul sus, în dormitorul ei. Ar fi vrut să-și verse nervii. Inchise ușa. Totuși, nu cedă acestui impuls, pentru că nu era o atitudine demnă din partea ei. Din fericire, Colin nu o urmă. Alesandra avea să fie singură, pentru a-și stăpani propriile sentimente. Se supăraseră atât de tare pe Colin și atât de repede, nu avea de gând să-l împiedice. Dacă voia să lucreze cu sir Richards, ea nu putea și nici nu va încerca să-l facă să renunțe.

Colin n-ar fi trebuit să dorească asemenea riscuri, gândi ea. Dacă îi păsa de ea, n-ar fi jignit-o astfel, în mod repetat. Alesandra încercă să-și alunge mania.

Agitată, se plimbă prin fața căminului vreo zece minute, bombănind tot timpul.

-Maica stareță n-ar fi intrat niciodată în bucluc de acest fel. Știa că depindeam de ea și nu și-ar fi asumat niciodată asemenea riscuri. Ea mă iubea, fir-ar să fie. Chiar dacă nu era catolică, Alesandra își făcu semnul crucii pentru că murmurase acea blasfemie.

-Mă indoiesc că Richards i-ar cere maicii starețe să lucreze pentru el, Alesandra. Colin făcu acel comentariu stand în ușă. Ea fusese atât de ocupată cu bombănitul ei, încât n-o auzise deschizându-se. Il văzu pe soțul ei rezemându-se de tocul ușii. Iși ținea brațele încrucișate, nepăsător, pe piept.

Zambea, dar lucirea din ochii lui aproape că o doborî.

-Nu-mi place că te amuzi.

-Mie nu-mi place cum te porți, replică el.

-De ce-oi fi spus că ești supărată din cauza afacerilor mele cu sir Richards?

-Nu știam că sunt. Colin ridică o spranceană la această ciudată remarcă.

-Vrei să termin cu el ?

Începu să dea din cap în semn că da, apoi se răzgândi și făcu semn că nu.

-Vreau să vrei tu să termini. Este o diferență, Colin, semnul lui Dumnezeu, într-o zi ai să înțelegi.

-Ajută-mă să înțeleg acum, Alesandra se întoarse cu fața la foc, apoi vorbi din nou.

-Nu mi-aș fi asumat niciodată riscuri deliberat pe când trăiam la mănăstire-cel puțin, nu după lecția pe care am învățat-o. Știi, a fost un incendiu și eu am fost înăuntru. Am ieșit tocmai când se prăbușea acoperișul. Maica stareța era îngrozitor de îngrijorată. Plangea pur și simplu. Era atât de bucuroasă că am scăpat și foarte furioasă că luasem o lumanare, ca să citesc scrisoarea Victoriei în loc să mă rog așa cum ar fi trebuit, și m-am simții îngrozitor, pentru că îi provocasem atata suferință. Incendiul fost un accident, dar mi-am promis mie însămi să nu mai acționez nebunește.

-Cum ai acționat nebunește dacă a fost un accident?

-Mă duceam mereu înăuntru să salvez picturile și statuetele pe care călugărițele

le depozitaseră acolo.

-Era nebunie curată într-adevăr.

-Da.

-Maica stareță te iubea ca pe o fiică,nu ? Alesandra aprobă.

-Și o iubeai și tu.

-Da.O clipă lungă trecu în tăcere.

-O dată cu dragostea,vine și responsabilitatea.Nu am înțeles acest adevăr,pană cand nu am văzut cat de supărată era maica stareță pe mine.

-Mă iubești,Alesandra ? Intrase direct în miezul problemei.Ea se întoarse cand Colin plecă de lângă ușă venind către ea.Alesandra începu să dea înapoi.

-Nu vreau să te iubesc.Panica din vocea ei nu îl opri.

-Mă iubești ? întrebă el din nou.Ce bine că nu era făcut focul în cămin.Rochia ei s-ar fi topit de mult în flăcări,peptu că se retrase pană se lipise de cămin.

Incerca să scape de el sau de întrebarea lui Colin nu era sigur.Totuși,era neobosit în încercarea de-a o face să-i răspundă.Voia...nu,avea nevoie s-o audă recunoscând adevărul.

-Răspunde-mi,Alesandra.Ea încetă deodată să mai încerce să scape de el,iși puse brațele pe piept și păși direct în fața lui.Avea capul dat pe spate ca să-l poată privi în ochi.

-Da.

-Da,ce?

-Da,te iubesc.Privirea lui satisfăcută îi spuse totul.Dar nu părea prea surprins, ceea ce o derută cu totul.

-Știai deja că te iubesc,nu-i așa ? Colin dădu încet din cap,în semn că da.Ea făcu un semn.

-Cum puteai să știi,cand eu însămi nu știam ? Încercă s-o ia în brațe.Alesandra făcu un pas înapoi.

-Nu,nu,n-ai s-o faci.Vrei să mă săruți,nu ? Și atunci îmi uit toate gândurile.Mai întâi îmi vei răspunde.Colin nu admitea împotrivire.O luă în brațe,îi ridică capul, o sărută lung și apăsător.Limba lui se strecură înăuntru,unde o întâlni pe a ei.Cand Colin își ridică în cele din urmă capul,ea oftă adânc.Se prăbuși la pieptul lui și închise ochii iar brațele lui îi înconjurară mijlocul.O îmbrățișă strâns și-și puse bărbia pe creștetul ei.

Doamne ce bine era s-o țină în brațe !Acum era nerăbdător să termine ziua de muncă pentru că știa că ea îl așteaptă acasă.Colin înțelesese brusc că-i plăcea să aibă o soție.Dar nu oricare,se corectă el.Ci pe Alesandra.De obicei nu-i plăceau serile,peptu că atunci durerea devenea de puternică.Totuși micuța și drăgălașa lui soție îi luase orice durere,îl exaspera dar îl și încanta și de obicei îl ținea ocupat să reacționeze la ce făcea ea,incat nu mai avea loc în mintea lui pentru nimic altceva.

-Acum am să-ți răspund la întrebare,șopti el răgușit și ea gandi cat de minunat de atrăgătoare era vocea lui.

-Întrebare ? că îți uiți toate gândurile cand te ating,nu-i așa ?

-Nu e nevoie să arăți atat de fericit pentru acest fapt,știu că tu ești mai presus de un asemenea comportament,nu ? Chiar imi imaginez că ești plin de ganduri cand mă saluți.

-Da,sunt.

-Ah,spuse ea abătută.

-Și fiecare dintre ele se îndreaptă spre ceea ce vreau să-ți fac cu gura,cu mainile,cu...ii acoperi gura cu mana,ca o precauție,pentru a nu spune ceva nedelicat.Reacția ei îl făcu pe Colin să radă din nou.Ii îndepărtă mana și spuse :

-Te întrebi cand mi-am dat seama că mă iubești.

-Da,vreau să știu.

-In noaptea nunții noastre,explică el.Modul in care imi răspundeai dovedea că erai îndrăgostită de mine.Ea scutură din cap.

-Dar mie nu-mi era clar.

-Ba da,iubito,replică el.Nu poți ascunde asta.Fiecare reacție a ta este a naibii de sinceră.N-ai fi putut să te pierzi așa,dacă nu m-ai fi iubit.

-Colin?

-Da.

-Ar trebui să faci ceva cu aroganța asta a ta.Este pur și simplu necontrolată.

-Îți place aroganța mea.Ea nu răspunse acestei remarci scandaloase.

-Nu mă voi amesteca in planurile tale, promit

-Nici n-am crezut vreodată că ai s-o faci,spuse zambind pentru că ea părea atat de pătimașă.

-Nu ți-ai schimbat planul,nu ? încă mai ai cei cinci ani incheiați până ce...
Nu mai continuă.

-Până ce anume ?

Până ce îți vei îndrepta atenția spre dragostea pentru soția ta,prostule,gandi ea.Și spre copii,adăugă tot in gand.Peste cinci ani el se va hotări probabil să aibă unul sau doi și se întrebă dacă nu va fi prea bătrână pentru a avea copii.

In orice caz nu putea să aibă unul acum.Un copil ar fi povară prea mare pentru Colin.Uite cum s-a schimbat viața lui,Nathan.Acum voia să facă ceva ce inainte i s-ar fi părut inacceptabil.A vinde acțiuni era ultimul lucru la care ar fi recurs,și ceea ce-l făcuse să se răzgandească fusese nașterea fiicei lui.

-Alesandra,pană ce anume?întrebă Colin din nou.Pană ce îți vei atinge scopurile, tranti ea.

-Da,spuse Colin.Mai am nevoie de cinci ani.Făcuse acest comentariu in drum spre pat.Se așeză pe marginea patului și se aplecă să-și scoată cizmele.
Nu mi-am dat seama că erai îngrijorată fiindcă lucrez cu Richards,spuse

el,reluand subiectul.Ar fi trebuit să-mi spui.

Iși aruncă cizmele și ciorapii,apoi se concentra asupra ei.Aveai dreptate cand spuneai că amandoi suntem sensibili unul față de celălalt.Nu m-am gandit deloc la sentimentele tale.Iartă-mă.Ea il privi cum își trage cămașa peste cap.Nu-și putea intoarce privirea de la el.Se agăța de fiecare cuvânt al lui,sperand că-i va spune ce simțea pentru ea.Nu avea suficient curaj să-i spună dacă o iubește,Dar la urma urmelor,el știa deja sentimentele ei.Ea nu le știa pe al lui.

Dacă Colin nu avusese timp să se gandească la sentimentele ei față de munca periculoasă pe care o făcea pentru Richards,de ce Dumnezeu să aibă timp să se gandească dacă o iubește? Mentea lui era deja la planuri care să-i transforme compania intr-un imperiu i pur și simplu nu mai era loc pentru nimic altceva. Alesandra își îndreptă umerii și ținuta.Iși reaminti că devotamentul lui i se păruse admirabil.Putea să aibă răbdare.Colin se va intoarce la ea cam peste cinci ani.Ii atrase atenția de la aceste ganduri,cand spuse:I-am dat cuvântul meu lui Richards că mă voi uita peste hartii pentru el.Se opri pentru a-și arunca cămașa pe un scaun și se ridică in picioare.

-Cat despre cealaltă misiune care mi s-a oferit,il voi lăsa lui Morgan.De fapt,deja mă hotărasem să nu particip la această misiune,pentru că ar fi insemnat să lipsesc din Londra cel puțin două săptămâni,poate chiar trei.Borders ar fi putut avea grijă de birou,desigur,dar nu voiam să te las singură.Ea se gandii că acesta era cel mai drăguț lucru pe care Colin il spusese vreodată,i-ar fi fost dor de ea.Vru să-l audă rostind aceste cuvinte.

-De ce nu voiai să mă lași singură ?

-Din cauza poliței,desigur.Umerii i se incovoieară.

-Ștefan și Raymond rn-ar putea păzi foarte bine.

-Eu răspund de tine,Alesandra.

-Dar nu vreau să răspunzi de mine,murmură.Ai destule pe cap.Nu mai e nevoie să mă adaugi și pe mine pe listă.El nu făcu nici un comentariu.Iși descheie pantalonii și-și scoase restul hainelor.Gandurile ei se fărâmițară.Nu se putea opri să nu-și privească fix soțul.Doamne,era magnific.Colin era tot numai mușchi, avea linii atat de fine și dulci.Il urmări cu privirea cum traversează camera și inchise ușa dormitorului.Apoi trecu din nou pe lângă ea spre pat.Dădu cuverturile la o parte,se intoarse și-i făcu semn cu degetul,să vină.

Alesandra nu ezită.Pășii spre el și se opri in fața lui.Mainile ii erau încrucișate pe piept.Privirea ei era nepăsătoare,dar Colin știa ce simțea.La baza gatului,ii bătea nebunește,o venă și observă asta cand ii ridică capul și se aplecă să o sărute.

Ea incepu să se dezbrace.Colin ii impinse mainile de pe rochie.

-Lasă-mă pe mine,șopti el.Mainile ii căzură pe lângă corp.Colin o dezbrăca mult mai repede decat ar fi făcut-o ea.Totuși,nu era la fel de bine.Nu se opri să-i împătorească hainele,ci le aruncă la intamplare peste ale lui.Era nerăbdător să

ajungă la pielea ei.Observă că mainile ii tremurau cand deznodă panglica de mătase care-i susținea cămașa și zambi la gandul surescitării lui.Părea surprins de propriul răspuns,atat de rapid.Respirația ii era deja intretăiată,inima ii bătea puternic in piept și încă nici nu o atinsese-cel puțin,nu așa cum voia s-o atingă.Alesandra il excita puternic.Gandurile Alesandrei erau ceva mai ordonate.Era fericită să-1 facă să-i spună că i-ar fi fost dor de ea dacă ar fi plecat in misiune.Cand rămase complet goală,iși intoarse privirea spre bărbia soțului ei și-i șopti numele.

-Colin?

-Da.

-Dacă ai fi plecat din Londra,ți-aș fi lipsit ? Ii ridică bărbia,astfel incat să se uite la el.Zambetul luiera plin de tandrețe.

-Da.

Ea era atat de incantată de răspuns,incat suspină ușurată.El se aplecă și-i acoperi gura cu gura lui.

-Tu nu te-ai intrebat dacă mi-ai fi lipsit ?

-Nu

-De ce nu ? Ii distrase atenția luandu-i mainile și punandu-și-le pe piept,apoi incepu să-i dezmierde lobul urechii.

-Pentru că știam deja că o să-ți lipsesc.Mă iubești,iți amintești?

Nici nu putu combate acest raționament.Soțul ei nu avea doar respectul de sine,asta era sigur.Se gandi să i-o spună imediat ce va inceta să-i tulbure gandurile cu sărutările.Colin o săruta pe gat.Pulsul ii bătea acum frenetic și tremura in brațele lui.El se gandi că acesta este un inceput.

O inebunea cu atingerea lui și știa asta.Dintr-o dată înțelese acest lucru și se smulse de langă el.Colin o lăsă să se desprindă,dar in privirea lui se citea nedumerirea.

-Ce s-a intamplat,iubito ? De ce mă indepărtezi ? Știi că mă vrei,iar tu știi al dracului de bine cat de mult te vreau eu.Alesandra era hotărâtă să caștige ea de data asta.Se urcă in pat,se așeză la mijloc,apoi ingenunche cu fața la el.Simțea cum roșește,dar refuză hotărât să cedeze stanjenelii.Colin era soțul ei,iubitul ei și ea ar fi trebuit să poată face ce vrea cu el.

Ii făcu semn cu degetul.El fu atat de surprins de indrăzneala ei,incat rase.Se băgă in pat și incercă s-o tragă in brațe.Ea negă din cap și-l impinse,șpunandu-i fără cuvinte că vrea ca el să se intindă pe spate.

-Iți place indrăzneala mea ?

-Da,răspunse el,imi place.Nu atat ceea ce răspunsesese,cat mai ales cum răspunse ii dădu Alesandrei curaj să-și continue jocul.Iși plimbă mana in jos pe pieptul lui.

-Cand mă atingi,imi vine să inebunesc,șopti ea.In seara asta...

Nu mai continuă. Degetele ei îl atingeau ușor inconjurându-l încet, buricul. Zambii la scurta lui tresărire și mâna ei își continuă mișcarea în jos.

-Da ? întrebă el, cu o voce aspră de dorință.

-Îți vei pierde controlul înaintea mea, Accepti provocarea, bărbate ?

Drept răspuns, Colin își puse mâinile sub cap și închise ochii.

-Eu voi câștiga, Alesandra. Am mult mai multă experiență.

Alesandra rase la auzul acestei fanfaronade. Doar faptul că recunoscuse că-l iubește, o eliberase oarecum de orice rezervă. Se simțea sălbatică, jucăușă și nu-i păsa că nu e demnă. Credea într-adevăr că nu putea menține aparențele când era goală pușcă.

-Îți mulțumesc că mi-ai spus că te iubesc, Colin.

-Cu plăcere, iubito. Colin aștepta încordat. Vocea lui era fermă.

-Ai reușit să-ți aduni curajul ?

-Imi plănuiesc atacul, replică ea. Această remarcă îl făcu să zambească. Trupul lui îi simți nervozitatea. Voia să-i învețe gustul, tot așa cum el îi simțea gustul ei. Gândul la ceea ce avea de gând să-i facă o făcu să roșească și mai intens, dar ochii lui Colin erau închiși așa că nu trebuia să-și facă griji sau să fie stanjenită.

-Colin... totul e permis sau există ceva ce n-ar trebui să...

-Nimic nu e interzis, răspuse el. Trupurile noastre sunt ale celui alt.

-Oh asta-i bine! Se lăsă pe călcaie gândindu-se de unde i-ar plăcea să înceapă.

I-ar fi plăcut gatul, dar la urma urmelor îi plăcea totul.

-Scumpo, am să adorm dacă nu începi, anunță el. Alesandra decisă să nu piardă timpul și să ajungă la zona care-o intriga cel mai tare. N-ar fi trebuit să-și țină ochii deschiși. Când îi simți gura pe varful erecției lui, aproape sări din pat. Geamătul lui sună brutal. Ii trebui toată stăpanirea pe care o avea ca să nu-și reverse sămânța pe loc. Fruntea îi transpirase. Limba îi se plimbă pe pielea sensibilă, până când el ajunse aproape în starea în care nu se mai putea stăpani. Nu rezistă multă vreme. Gemu deodată puternic, luând-o și ridicând-o în sus. Ii desfăcu genunchii cu coapsa pentru ca ea să-l incalceze, îi prinse ceafa cu mâna pentru a o lipi de el, apoi îi sărută buzele moi și o pătrunse printr-o mișcare puternică. Căldura lichidă pe care o simți îi spuse că ea era pregătită să-l primească. Mâinile îi prinseră coapsele ei și o ridică puțin pentru a putea pătrunde din nou. Pierduse orice urmă de rațiune imediat ce-o simți strangându-se instinctiv în jurul lui, nu mai putu controla reacția propriului trup. Punctul culminant îl luă prin surprindere. Ii scăpă un alt geamăt adânc, cedând prin împlinire. Plăcerea Alesandrei crescuse prin atingerea atât de intimă și urmărirea răspunsului lui neînhibat. El termină, dar nu-și opri mișcarea înăuntrul ei. Extazul era aproape de nesuportat. Ea îi șopti numele, când arșița începu să se răspândească, precum un parjol, în tot trupul. Capul îi se lăsă pe spate, capitulând în fața extazului. Colin simți primele zvacniri ale orgasmului ei și își strecură mâna

printre trupurile lor unite pentru a o mângâia. Atingerea lui o ajută să-și primească propria satisfacție. Se încordă în el, rigidă de plăcerea devoratoare care i se răspândea în cascade, prin trup.

Fiorii păreau să nu se mai sfârșească, copleșitori în intensitate, dar nu-i era deloc frică, căci Colin o înconjură cu brațele și o apăsă la pieptul lui. O ținu strans, până ce spasmele plăcerii încetă. Frumusețea modului în care făceau dragoste era prea mult pentru ea. Ea era atât de zguduită de ceea ce se întâmplase, încât începu să plângă în hohote, cu fața lipită lângă gatul lui. Colin era la fel de zguduit. O mângâie pe spate și spuse cuvinte dulci, cu o voce aspră ca vantul de iarnă, până își mai reveni.

-De fiecare dată este mai bine, șopti ea.

-E chiar atât de îngrozitor ? întrebă el.

-Într-o săptămână am să mor, replică ea. Nu simți cum îmi bate inima ? Sunt sigură că nu poate fi bine pentru mine.

-Dacă mori, iubito, vei muri fericită, se laudă el. Ți-a plăcut să stai deasupra, nu ? Ea aprobă încet

-Am caștigat provocarea, nu ? Rasul lui umplu camera.

-Da, recunosc eu el. Alesandra era mulțumită, își închise ochii și se lăsă lângă soțul ei.

-Am uitat să mâncăm de seară, șopti ea.

-Vom manca mai târziu, replică el După ce vine randul meu.

Ea nu înțelese ce însemna asta.

-După ce-ți vine randul la ce ? Colin o răsturnă pe spate și o acoperi cu trupul lui. Își sprijini greutatea pe coate și zambi, privind-o.

Când gura lui era la numai câțiva centimetri de-a ei, îi răspunse.

-Să caștig.

CAPITOLUL 12

A-l iubi și a-l plăcea pe Colin erau două lucruri destul de diferite. Era imposibil să vorbești rațional cu acest bărbat, dar era extrem de ușor să-l săruți. Din prudență, ea nu-i oferi ce-i mai rămăsese din moștenire pentru a investi în firma lui, și în cele din urmă trebui să recurgă la șmecheria mai veche, pentru a-l ajuta. Urmă exemplul tatălui știind, că Dumnezeu va înțelege, chiar dacă soțul ei nu înțelegea. În cele din urmă, Colin își va învinge încăpățanarea, dar ea nu voia să lase străinii să intre în companie, așteptând să-i vină lui mintea la cap. Vânzarea stocului către public începu la ora 10 într-o dimineață de miercuri. Două minute mai târziu, tranzacțiile fură încheiate și toate cele douăzeci de acțiuni fuseseră vandute. Prețul era extrem de ridicat. Colin era uimit de sumă. Era și suspicios, însă. Ceru să tie numele noilor acționari. Dar reynson nu voia să-i spună că un singur cumpărător achiziționase toate cele 20 de acțiuni și că nu avea libertatea de a-i divulga numele.

-Imi vei raspunde la o singura intrebare,ceru Colin.Vreau sa stiu daca numele soției mele se afla pe acele acțiuni deținute de proprietar.Dreyson nega imediat.

-Nu,sir Hallbrook,raspunse el sincer.Prințesa nu este proprietarul acțiunilor. Incredințat ca agentul spunea adevărul se liniști,apoi se gandi la alta posibilitate.

-Dar consilierul ei,cel căruia ii spune unchiul Albert ? El e proprietarul ?

-Nu,raspunse Dreyson imediat.Sunt sigur ca n-a folosit ocazia,dar acțiunile au fost vandute cat ai clipi din ochi.Nu ar fi fost timp sa fie anunțat.

In cele din urma,Colin renunța.Alesandra spuse o rugăciune de mulțumire pentru ca soțul ei nu avea sa cerceteze mai serios.

Se simțea extrem de vinovată ca folosise un șiretlic,știa ca nu e bine sa-și manipuleze soțul,dar punea păcatul pe seama încăpățanării lui.Credea ca ar putea trece peste asta dar descoperi ca se simțea tot mai nefericită cu cat amana mai mult sa-i mărturisească soțului ei adevărul.Se imbătă zdravăn.Din fericire,Colin nu era acolo sa o audă,lucra douăsprezece ore pe zi la compania lui maritimă.Flannaghan o auzi bodogăbind,desigur,dar crezu ca e pur și simplu intr-o stare de spirit proasta fiindca stătea prea mult in casa.

Luna de zile trecu repede.Se povestea ca balul Christinei fusese un succes deosebit și evenimentul era povestit cu detalii atat de ducesă,cat și de nora ei,lady Jade.Le părea rău,desigur,ca Alesandra nu putuse veni,dar înțelegeau motivul deciziei luate de Colin de a o ține incuiată in casa.

In după-amiaza următoare,Catherine trecu pe la Alesandra pentru a-i oferi propria descriere a balului.O anunța ca era deja îndrăgostită de un marchiz și doi conți.Era nerăbdătoare,așteptand sa primească de la tatăl ei permisiunea de a fi vizitată de gentlemanii respectivi.Deoarece Colin lucra atat de mult timp,Alesandra prețuia timpul pe care il petreceau împreună și nu vroia sa discute probleme legate de afaceri.Cu toate acestea era necesar Agentul imobiliar il anunța pe Flannaghan ca proprietarii casei se hotăraseră sa rămană in America și voiau sa vândă casa din oraș.Alesandra se atașase de ea și voia s-o cumpere, așa ca aduse vorba despre asta la masa de seară.Atitudinea lui Colin față de moștenirea ei fu disprețuitoare-ii spuse ca lui nu-i pasa ce făcea ea cu banii ei. Apoi ea deveni mai concretă.

-Mi-ar plăcea sa cumpăr această casa,anunța ea.Nu-i dădu răgaz sa-i respingă cererea imediat,ci se grăbi mai departe.

Din cauza legilor voastre englezești imperfecte,este aproape imposibil pentru o femeie căsătorită sa incheie un contract pe cont propriu.Nu te-aș plictisi cu această prostie dar am nevoie de semnătura ta in acte.

-Motivația acestor legi este lesne de înțeles,replică el.Toții soții sunt responsabili din punct de vedere legal pentru orice acțiune a soțiilor lor

-Da,dar problema in discuție...

-Problema este daca eu pot sau nu sa te intretin.Vocea i se înăsprise.

-Te indoiesti că sunt capabil să te întrețin ?

-Nu, sigur că nu, răspuse ea.

-Bine aprobă, satisfăcut. Alesandra oftă. Nu va fi rezonabil în privința asta. Se gândi pentru moment să își utilizeze acțiunile, apoi să pretindă că unchiul Albert cumpărase casa, dar pe urmă renunță la această idee. Colin s-ar fi infuriat foarte tare. Și pe urmă, o astfel de șmecherie ar fi o minciună fără sfârșit și se indoiă că Dumnezeu l-ar considera păcat din moment ce nu avea decât motive bune. A folosi un pic de înșelătorie ca să pună în siguranță acțiunile, să le păstreze în familie pentru a-l ajuta pe Colin cu firma lui era una, în timp ce a manipula cumpărarea casei numai pentru că îi plăcuse, era cu totul altceva, numărul păcatelor crescuse vertiginos de când se căsătorise cu Colin gândi ea, dar cu siguranță că majoritatea păcatelor erau pe lista lui Dumnezeu la capitolul păcate minore. întâ.

-Cum vrei, Colin. Mi-ar plăcea să îți seama că ești expert puțin rezonabil în problema asta.

-Am notat, răspuse el sec. Cu asta, nici măcar nu o lăsase să aibă ultimul cuvânt. Știa că era adesea insensibil la cererile ei, se purta oare la fel cu alți oameni. Uneori putea fi chiar foarte atent. După ce luna trecu, iar Raymond și Ștefan nu erau necesari pentru paza ei, Colin le oferi de lucru la compania lui. Cei doi erau dornici să lucreze pe o navă și să călătorească în toată lumea, căci amândoi erau tineri iar Colin îi plasă sub supravegherea prietenului său Jimbo pentru a primi o calificare potrivită.

Colin continuă să fie un amant pătimaș. Petreceau noapte de noapte în patul ei și, după ce făceau dragoste, o ținea în brațe, până când i se părea că a adormit. Apoi se strecura în camera lui - Alesandra se temea să aducă vorba despre acest ritual, pentru că soțul ei arătase clar că nu voia să vorbească despre piciorul lui. Pretindea chiar că nu avea nici o problemă. Nu înțelegea cum funcționează mintea lui. S-ar fi simțit inferior dacă ar fi recunoscut o slăbiciune dar dacă o iubea, nu era oare de datoria lui să împartă bucuriile și necazurile lui ?

Dar Colin nu o iubea - cel puțin nu încă, își reaminti Alesandra.

Nu era totuși nefericită, pentru că avea încredere deplină în soțul ei. La urma urmelor, era un bărbat inteligent și era sigură că încăpățanarea lui va slăbi cu timpul. Va înțelege ce soție minunată avea. Dacă nu reușea să înțeleagă asta în cinci ani, nu conta. Ea putea să aștepte, își va ține promisiunea. Nu se va amesteca. Oricum, modificările pe care le făcuse pantofilor soțului ei nu însemnau, după părerea ei, că se amestecă. Conta foarte mult că el purta acum perechea specială de pantofi aproape în fiecare zi. Cizmarul făcuse două inserții. Prima era prea subțire sau cel puțin așa credea ea, pentru că Colin nu le purtase decât câteva minute și-și pusese o altă pereche. A doua inserție, făcută sub talpă, se dovedi mult mai bună. Colin credea că cizmele au cedat și acum erau foarte stabile. Ea știa

mai bine, desigur, ce se întâmplase dar nu suflă o vorbă, Și nici Flannaghan nu spuse nimic, Majordomul îi șopti Alesandrei că observase că șchiopătatul stăpanului său la sfârșitul zilei nu mai era atât de pronunțat ca înainte. Alesandra aprobă. Era atât de bucuroasă de planul ei, încât comandă imediat alte două perechi pentru ca soțul ei să aibă încălțăminte confortabilă și pentru zi, cat și pentru seară. Pentru lumea din afară, Colin părea un om fără nici o grijă. Arbora întotdeauna un zambet nonșalant și era unul din oamenii cei mai populari din Londra. Când intra într-o încăpere era imediat inconjurat de prieteni. Și nici femeile nu-l ocoleau. Pentru majoritatea doamnelor nu conta că el era căsătorit, ele continuând să se îngheșuie în jurul lui. Colin era fermecător, desigur, dar nu flirta. De obicei o lua pe Alesandra de mână în timp ce se străduia să imbine afacerile cu plăcerea. Nu era numai inteligent-era și abil. Majoritatea afacerilor lui erau negociate în sălile de bal, după ce înțelese acest lucru, nu-i mai păsa că stăteau în fiecare noapte până tarziu. Deci, Alesandra dormea mult după-amiaza. Ea și Colin merseră la petreceri aproape în fiecare seară în ultimele luni și era atât de epuizată, încât avea uneori amețeli.

Totuși, abia aștepta seara aceea, pentru că toată familia lor urma să vină la balul contelui de Allenborough. Ducele și ducesa o însoțeau pe fiica lor Catherine, iar fratele ei Colin, Caine, cu soția lui, urmau să fie și ei acolo.

Contele închiriasse pentru bal Casa Harrison, Minunata casă cu marmură și piatră era aproape la fel de mare ca a prințului regent.

Alesandra purta rochia ei de culoarea fildeșului. Decolteul nu era foarte mare, dar Colin comentă ceva în legătură cu asta. Singura ei podoabă era un frumos colier de aur care i se potrivea de minune în jurul gâtului. Era simplu, în centrul unui lanț spiralat, dar piatra prețioasă avea mai puțin de două carate și părea fără cusur. Colin știa că el valora o avere și nu-i plăcea că Alesandra îl purta.

Colierul acesta îmi place în mod deosebit, remarcă ea!

Ei se instalaseră în trăsură și erau în drum spre bal. Trebuie să spun după cum te încrunți că ție nu-ți place. De ce?

-Ție de ce îți place ? Ea își mângăie colierul cu degetele.

-Pentru că a aparținut mamei mele. De câte ori îl port îmi amintesc de ea. I l-a făcut cadou tata. Atitudinea lui Colin se îndulci imediat.

-Atunci ar trebui să-l porți

-Dar de ce ți-a dispăcut ? Am văzut cum te-ai încruntat când l-ai văzut prima oară.

-Nu-mi plăcea că n-am fost eu cel care ți l-a cumpărat spuse el ridicând din umeri. Ea nu știa ce să creadă auzind aceasta. Iși duse mainile la gât și începu să desfacă închizătoarea colierului. Colin o opri.

-M-am purtat prosteste. Lasă-l. Culoarea pietrei se potrivește cu culoarea ochilor tăi. După privirea lui, ea înțelese că soțul ei îi făcuse un compliment și nu o

critică.Își încrucișă mainile în poală, zambi soțului ei și schimbă subiectul.

-Asociații tău n-ar trebui să vină acasă foarte curând?

-Ba da.

-O să-mi placă ?

-Cu timpul.

-Soția lui o să-mi placă ?

-Da.N-o supărau răspunsurile lui scurte.Putea spune,după expresia lui,că suferea.Probabil că piciorul îl durea în seara asta,se gândi ea,și când Colin își propti piciorul pe lângă ea,știu că ghicise.

Ii trebui toată stăpanirea de sine de care era în stare pentru a nu întinde mâna să-i atingă piciorul.

-Nu suntem obligați să mergem în seara asta.Pari obosit.

-Mă simt bine răspunse el pe un ton hotărât.Alesandra se hotărî să nu-l contrazică.Schimbă rapid subiectul.

-Cred că ar fi potrivit din partea noastră să luăm un dar lui Nathan și Sarei pentru copilul lor.Colin se rezemase de perne și închise ochii.Nu mai știa dacă era atent la ce spunea ea.Își plecă privirea ca să-și aranjeze cutele rochiei.

-M-am gândit că nu vrei să fii plictisit cu această sarcină așa că m-am ocupat eu de asta.Pentru că tu și Nathan aveți o companie maritimă,m-am gândit că ar fi drăguț să fac o replică în miniatură a uneia dintre corăbii.Cum îți se pare ideea ? Când ei vor cumpăra o casă,Sara ar putea să pună darul nostru pe polița căminului.

-Sunt sigur că o să-i placă,răspunse Colin.Sunt de acord cu orice decizie a ta.În bibliotecă erau mai multe desene cu vasele tale.Sper că nu te superi că l-am luat pe cel care reprezentând „ Smaraldul” și l-am dat meșterului.

Trăsura se opri în fața Casei Harrison.Colin părăsi pe jumătate adormit,pană când vizitiul le deschise portiera,apoi manierele lui se schimbă.O ajută pe Alesandra să coboare,o luă de braț și începu să urce scările.Ii zări pe fratele lui și soția acestuia îndreptându-se către ei și zambi imediat.Știa că nu-și revenise în mod miraculos.Zambetul lui era larg dar Alesandra știa că e singura care înțelege ce chinuri are.Medicul îi spusese că soțul ei nu trebuia să stea în picioare când simțea durerea.Dar soțul ei nu ar fi ascultat asemenea sfaturi.

Probabil că ar fi dansat toată noaptea,numai ca să-și dovedească că el avea dreptate.Aerul nopții era umed și înghețat.Alesandra simți deodată o amețelă.Stomacul îi se strânse și se bucură că nu luase prea mult din cina ușoară,pregătită de bucătar.Cu siguranță,era epuizată și de aceea nu se simțea bine își spuse ea.Jade observă ce palidă era Alesandra și făcu o remarcă.În același timp Caine,cat și Colin se întoarseră să se uite la ea.

-De ce nu mi-ai spus că nu te simți bine ? întrebă el.

-Sunt numai un pic obosită,răspunse ea repede.Nu te mai uita așa la mine,

Colin.Nu sunt obișnuită să ies din casă afară și de aceea sunt un pic slăbită.
Adevărul e că aş pleca mai degrabă acasă.

-Nu-ți plac petrecerile ? Soțul ei părea surprins.

-Facem ce trebuie,replică ea ridicand din umeri.

-Explică-mi ce vrei să spui,scumpo,spuse Colin nevrând să abandoneze subiectul.

-Bine,spuse ea,Nu,nu-mi plac petrecerile in mod special.

-De ce nu mi-ai spus până acum ? Era exasperat.Ea clătină din cap.

-Pentru că fiecare petrecere e o bună ocazie de afaceri pentru tine și Nathan, explică ea.Nici ție nu-ți place adăugă.Și de aceea am spus că facem ceea ce trebuie,in cele din urmă aş fi spus ceva.Soția lui era o femeie foarte vicleană,ii cunoștea motivele și știa exact ce simțea el cu adevărat pentru toate petrecerile la care o trăgea după el.

-In cele din urmă ? repetă el cu o grimasă.Cand mai exact,te-ai fi plans ?

-Nu m-aș fi plans niciodată și ar trebui să-ți ceri scuze pentru că sugerezi că aş fi făcut-o,replică ea.In cele din urmă,inseamnă peste cinci ani.Atunci mi-aș fi exprimat preferința de a sta acasă.Caine ii zambi Alesandrei și spuse.

-Mulțumește-i prietenului tău Albert pentru pontul privitor la acea investiție. Stocul a crescut deja de trei ori.Ea incuviință.

-Ce investiție ? intrebă Colin.Caine răspunse.

-Ultima dată cand am fost la voi mi-am arătat interesul față de investiții și Alesandra mi-a spus ca Albert a recomandat acțiunile de la Champion Glass. Tocmai au fost puse in vanzare.

-Credeam că ai investit in altă fabrică interveni Jade.

-Incă mă mai gandesc in legătură cu asta ii spuse Caine.

Alesandra clătină din cap inainte de a se putea abține.

-Nu cred că ar fi o investiție înțeleaptă,Caine.Inainte s-o faci să te gandesti foarte bine.Simțea cum Colin o privește fix,dar nu se intoarse să se uite la el. Și Albert era interesat de fabrica de confecții.L-a sunat pe agentul lui,Dreyson,să cerceteze locul iar Dreyson a aflat că era o vechitură prost condusă.Sute de femei și bărbați sunt angajați acolo,iar condițiile sunt deplorabile.Albert a vrut să-l imbogățească pe proprietar,sau pe el printr-o asemenea afacere.Ar fi însemnat să profite de pe urma mizeriei altor oameni-cel puțin,așa mi-a spus in ultima scrisoare.Caine fu imediat de acord.Subiectul fu abandonat cand ajunseră cu toții in holul Casei Harrison.Ducele și ducesa stăteau intr-o rotundă din apropiere,impună cu Catherine.Le făcură semn imediat lui Caine,Colin și soțiilor lor să li se alătore.Problemele de afaceri fură lăsate deoparte.

Christine o îmbrățișa pe Jade,apoi se intoarse spre Alesandra.Remarcă imediat colierul cu safire și declară că moare de invidie.Catherine purta in jurul gatului un simplu șirag de perle.In timp ce-și pipăia distrată decolteul,spuse in treacăt

că rochia violet ar fi arătat mult mai strălucitoare dacă ar fi dat să poarte un safir. Alesandra rase la aluzia nu prea subtilă. Pentru că nimeni nu observa, își scoase repede colierul și i-l întinse lui Catherine.

-A fost al mamei mele, așa că trebuie să fii foarte atentă cu el, șopti Alesandra, ca să n-o audă Colin. Incuietoarea este foarte sigură și atata timp cât îl porți, nu-l poți scăpa. Catherine protestă cu jumătate de gură, în timp ce-și scoase propriul colier și-l dădu Alesandrei. Jade ținu carnetelul de dansuri al lui Catherine în timp ce cumnata ei puse colierul, apoi o puse să se întoarcă pentru a fi sigură că incuietoarea era bine pusă.

-Ai grijă de el, ordonă ea. Nimeni nu observă schimbarea bijuteriilor timp de o oră. Directorul îi făcu semn lui Colin că vrea să-i vorbească între patru ochi. Privirea lui Richards arăta că problema era serioasă. Ocazia unei scurte discuții se ivi când tatăl lui Colin ceru un dans Alesandrei. Imediat ce ei se îndreptară către centrul sălii de ball, Colin se duse spre director. Richards stătea la intrarea într-o nișă triunghiulară, urmărind mulțimea. Cei doi bărbați stăteau alături unul de celălalt, și începură să vorbească, timp de câteva minute. Colin îl observă pe Perry și se încruntă, indispus. Spera ca Alesandra să nu-l observe. Era hotărâtă să încerce să-l incolțească imediat ce l-ar fi zărit și să-i ceară răspunsuri despre sora lui. Neil ar fi răspuns printr-o insultă, desigur, iar Colin ar fi fost nevoit probabil să-i tragă o palmă. Posibilitatea aceasta îl făcu pe Colin să zambească. Atenția îi fu atrasă de sora lui. Dansa cu Morgan. Colin duse mainile la spate și urmări perechea, Morgan îl văzu și Colin și i inclină capul. Colin îi răspunse la fel. Sir Richards îl salută și el pe noul recruta. Inclină din nou capul și zambi. De aceea, Colin fu surprins de tonul supărat al lui, când spuse:

-N-ar fi trebuit să-i dau misiunea lui Morgan. A făcut-o în bătaie de joc. Ți amintești de Devans? Colin aprobă. Omul la care se referea Richards era un agent care transmitea uneori informații guvernului

-Acum e mort. Din câte mi-am putut da seama, a fost prins în ceea ce s-a dovedit a fi o luptă sângeroasă, Morgan spus că Devans a intrat în panică. Își așteptau omul de legătură, când a apărut fiica lui Devans. A fost ceva oribil. Fata a fost ucisă în schimbul de focuri. Înțelegi, Colin, ar fi trebuit să meargă ușor, dar graba și lipsa de experiență care-l caracterizează pe Morgan au transformat această misiune absolut simplă într-un fiasco. Ghinion sau nu, nu cred că are instinctele necesare pentru genul ăsta de muncă.

-Nu-l mai folosi altă dată. Vocea lui Colin tremura de manie.

-Devans nu era tipul care să intre în panică, nu era perament, da, dar te puteai baza pe el întotdeauna. Da, în împrejurări obișnuite aș fi de acord cu evaluarea lui. Totuși, era și un tată grijuliu, Colin. Pot să-mi imaginez că a intrat în panică dacă i s-a părut că fiica lui era în pericol.

Eu cred mai degrabă că un tată ar reacționa tocmai la fel. Avea mai multe motive

să nu intre în panică. Richards confirmă cu o mișcare a capului.

I-am spus lui Morgan că e scos din joc. Nu i-a plăcut decizia mea, desigur, i-a părut rău că a ieșit prost și a recunoscut că a reacționat exagerat. Te-a invinuit și pe tine, fiule, Nu că nu i-ai dezvăluit cum să tragă sforile, ca să spunem așa.

Colin clătină din cap. Nu admitea această scuză. După privirea directorului, nici acesta nu o înghițea.

-Ai dreptate, Richards. Nu are instinctele necesare.

-Păcat, remarcă directorul. Este dornic să placă și are și bani, imi imaginez că va face o căsătorie bună. Are farmec la femei. Colin privi din nou către ringul de dans. Il reperă pe Morgan imediat. Ii zâmbea lui Catherine în timp ce o învârtea în jurul sălii. Sora lui radea și era, evident, în culmea fericirii. În momentul acela, Colin observă colierul pe care îl purta la gat. Se întoarse imediat și o caute pe Alesandra în sală. Il văzu mai întâi pe tatăl lui și apoi pe Alesandra, având la gat perlele Catherinei. Colin se încruntă, îngrijorat, nu schimbarea bijuteriilor era cauza. Fața soției sale era ca rochia. Părea gata să leșine. Colin se scuză față de director și se duse lângă soția lui. Il bătu pe umăr pe tatăl său și o luă pe Alesandra în brațe. Ea continua să zâmbească și se sprijini de soțul ei. Valsul se termină tocmai când Colin își ducea soția pe terasa clădirii.

-Ești chiar bolnavă, nu-i așa, iubito ?

Caine tocmai ieșea împreună cu soția lui lângă ușile care duceau în grădină. Se uită la Alesandra și imediat se dădu cu un pas înapoi. Cumnata lui se înverzise la față. Spera din toată inima să nu fie vreo boală molipsitoare.

Alesandra nu se putea hotări dacă să înghită sau să vomite. Se rugă să nu se întâmple nici una nici alta înainte de a ajunge acasă. Aerul proaspăt păru totuși să o ajute și câteva minute amețeala îi dispăru.

-E din cauza piruetelor, îi spuse ea soțului ei.

Caine scoase un oftat de ușurare și păși spre ea pentru a-i oferi ajutorul. Colin o lăsă pe Alesandra sprijinită de spatele lui până când își luă la revedere, apoi se întoarse spre ea. Alesandra nu purta pelerină, așa că își scoase jacheta și i-o puse pe umeri pe drumul către trăsura care-i aștepta.

Dar revenirea nu dură mult. Mișcarea trăsurii îi făcu stomacul să se agite din nou. Își înclășta mainile în poală și inspiră de câteva ori adânc, începând să se calmeze. Colin se întinse și o luă pe genunchi. Ii sprijini capul cu bărbia lui și o ținu strâns. O purtă apoi în brațe în casă și până sus, în dormitor. O lăsă pe marginea patului și îi pregăti paharul cu apă-pe care îl ceruse.

Alesandra se ghemui peste cuvertură și închise ochii. O clipă mai târziu dormea adânc. Colin o dezbracă. Flannaghan, dincolo de ușă, era îngrijorat, dar Colin nu voia să-l lase să-l ajute. Ii scoase hainele și o băgă sub cuvertură. Era într-adevăr frântă pentru că dormea ca un copil; nici măcar nu deschise ochii când o ridică și o învelească. Se hotări să stea toată noaptea cu ea. Dacă era într-adevăr

bolnavă,voia să fie aproape,să o poată simți.Doamne,dintr-o dată se simți epuizat.Iși scoase hainele și se băgă in pat lângă ea.Ea se răsuci și i se cuibări imediat in brațe.Colin o sărută pe frunte,o înlănțui cu brațele și inchise ochii.Peste un minut,dormea și el.Se trezi cu puțin inainte de răsăritul soarelui, soția lui se lipi cu spatele de el.Ea încă dormea.Colin era suficient de treaz, pentru a-și da seama ce face.Făcu dragoste cu ea și după ce amandoi terminară, adormi din nou,cu ea in brațe.

A doua zi,Alesandra se simțea foarte bine.Catherine sosi la ora două dupăamiază, pentru a inapoia personal colierul.Dar avea și multe vești.

Se bucura foarte mult de sezonul monden și voia să-i povestească Alesandrei totul despre cererile in căsătorie pe care le primise deja tatăl ei.

Catherine o luă pe Alesandra de braț și o plimbă prin cameră.

-Unde este fratele meu in această minunată după-a-miază de duminică ?

-Lucrează,răspunse Alesandra,Ar trebui să vină până la cină.

Catherine o așeză pe scaunul de lângă canapea.Flannaghan stătea lângă ușă, incercand să descopere dacă era nevoie de ceva.

-Abia dacă pot să-mi amintesc toți bărbații,exageră Catherine.

-Trebuie să faci o listă cu domnii care te interesează,o sfătui Alesandra.Atunci n-ai mai face confuzii.Catherine se gandi că acesta era un plan bun de acțiune. Alesandra ii ceru imediat lui Flannaghan să-i aducă hartie și cerneală.

-I-am cerut deja tatei să refuze ca iva gentlemeni și ț el a fost impotrivă.Nu se grăbește să mă vadă la casa mea.Poate că ar trebui să ai și o listă cu cei pe care vrei să-i vezi sugeră Alesandra.Langă fiecare nume să treci motivul,ca in cazul in care te răzgandești sau uiți de ce i-ai respins...

-Da,e o idee minunată,strigă Catherine.Ce drăguț din partea ta că mă ajuți Alesandra era incantată să-i fie de ajutor.

-Organizarea este cheia,Catherine.

-Cheia pentru ce ? Alesandra deschise gura să răspundă,apoi își dădu seama că nu era tocmai sigură.

-Pentru o viață bine organizată și fericită,decise ea.

Flannaghan se intoarse cu lucrurile cerute.Alesandra ii mulțumi și apoi se intoarse spre Catherine.

-Să incepem cu respingerile ?

-Da aprobă Catherine.In capul listei pune-1 pe Neil Perry.Mi-a făcut cererea ieri.Nu-mi place deloc Alesandra scrise titlul listei,apoi scrise numele lui Perry.

-Nici mie nu-mi place prea mult,anunță ea.Dovedești o judecată sănătoasă respingandu-1.

-Mulțumesc,răspunse Catherine,

-Ce motiv aş putea trece lângă numele lui ?

-E dezgustător,Alesandra rase.

-Așa e,remarcă ea.Este cu totul opus sorei lui,Victoria este o adevărată doamnă.Catherine nu o cunoștea pe Victoria și de aceea nu putea fi nici de acord,nici împotriva.Continuă cu numele celor pe care ii considera inacceptabili.Se grăbea să termine pentru că dorea să ajungă cat mai repede la cei atrăgători.Avea vești noi pe care ardea de nerăbdare să i le împărtășească Alesandrei.

-Bine,atunci să incepem a doua listă.Catherine ii dădu patru nume.Ultimul era Morgan.

-Nu m-a cerut,desigur,și l-am cunoscut abia ieri dar,Alesandra,este atat de frumos și de fermecător cand zambește,am senzația că inima mea incetează să mai bată.Totuși,mă indoiesc că voi avea vreo șansă cu el.Este prea popular printre doamne.Oricum,a spus că-i va vorbi tatei dacă i se ivește ocazia.

-L-am cunoscut pe Morgan,replică Alesandm,sunt de acord că e fermecător.Cred că și lui Colin ii place.

-Ar fi o partidă grozavă,decise Catherine-dar mai este cineva la care mi-ar plăcea să mă gandesc.

-Spune-mi numele și-l voi adăuga pe listă.Catherine incepu să roșească.

-E ceva foarte romantic,șopti ea.Dar poate nu avem aceeași părere.Trebuie să-mi promiți că nu spui nimănui.

-Ce să spun?

-Mai intai promite-mi,și pe urmă am să-ți explic.Cu mana pe inimă.Asta o să-ți întărească promisiunea.Alesandra nu indrăzni să radă.Catherine părea foarte serioasă.Nu voia să-i rănească sentimentele.Făcu ce i se ceru și puse mana pe inimă in timp ce jura.

-Acum imi explici ?

-Nu știi încă numele domnului,spuse Catherine.Era însă la hal.Sunt sigură de asta.Și sunt sigură că e minunat.Cum știi că e minunat dacă nu l-ai intalnit niciodată ? Cum l-am intalnit ? Așa e ? Numai că nu-i știi numele.Spune-mi te rog.Poate că l-am cunoscut.

-Oh,nu l-am văzut încă.

-Nu te înțeleg.Catherine rase.

-Are un nume pe care il putem pune pe listă acum.Alesandra își inmuie pana in călimară.Catherine așteptă ca acest lucru să fie indeplinit,apoi șopti;

-Domnul admirator secret.Imediat ce-i rosti numele,oftă adanc.Alesandra tresări pu in in același ț timp.Pana ii căzu in poală.Cerneala ii păță rochia.

-Doamne Dumnezeule,uite ce-ai făcut,strigă Catherine.Rochia ta...Alesandra clătină din cap.

-Lasă rochia,replică ea.Vocea ii tremura de ingrijorare.

-Vreau să aud despre acest admirator secret.Catherine se incrunță.

-N-am greșit cu nimic,Alesandra.De ce ești atat de supărată pe mine ?

-Nu sunt supărată,cel puțin nu pe tine,spuse Alesandra.

-Ai strigat la mine.

-N-am vrut să strig,spuse ea și văzu lacrimile din ochii ei.Era foarte sensibilă și ușor de jignit.Era încă mai mult copil decat femeie și se hotări să nu-i vorbească imediat despre ingrijorarea ei.O să-i spună mai intai lui Colin.

El va ști ce să facă cu admiratorul secret.

-Imi pare rău că te-am supărat.Te rog să mă ierți adăugă,incercand să-și imblanzească tonul.Mă interesa foarte mult să știu totul despre acest admirator secret,imi explici ? Catherine își șterse lacrimile.

-Nu sunt prea multe de explicat,spuse ea.Azi dimineață am primit un buchet minunat,cu o carte de vizită.N-avea nici un mesaj-numai semnătura.

-Cine semna?

-, „ Admiratorul tău secret”.Mi s-a părut foarte romantic.Nu înțeleg de ce te porți atat de ciudat.

-Doamne,șopti Alesandra,și se prăbuși pe marginea canapelei.Era inspăimantată. Colin va trebui s-o asculte hotări ea,chiar dacă va trebui să-1 lege de pat pentru a-și atinge scopul.

-Tremuri,Alesandra,spuse Catherine.

-Mi-e numai puțin frig.

-Mama i-a spus lui Jade că i se pare că ești însărcinată.

-Sunt ce? Nu avusese intenția să țipe,desigur,dar cuvintele Catherinei o șocaseră.

-Ei cred că s-ar putea să porți copilul lui Colin,explică Catherine.Așa e ?

-Nu,șigur că nu.Nu se poate.E prea devreme.

-Ești măritată de mai bine de trei luni,ii aminti Catherine.Mama i-a spus lui Jade că amețea ta ar putea fi un simptom.Va fi dezamăgită dacă nu ești însărcinată.Ești sigură,Alesandra ?

-Da,sunt sigură.Nu-i spunea Catherinei adevărul.Nu era sigură.Doamne,ar putea fi însărcinată! Era destul de mult de cand avusese ultimul ciclu-cu peste trei luni in urmă.Numără inapoi pentru a fi sigură.Da, așa era.Ultima oară fusese cu două săptămâni inainte de a se destăinui și de atunci nimic.Era oare posibil ca stomacul să fi fost cauza oboselii ? inainte nu ațipea deloc in timpul zilei iar acum cu greu rezista fără un somn de după-amiază.Sigur,ea și Colin ieșiseră in oraș in fiecare noapte,iar ea era convinsă că dormea după-amiaza pentru că se culca tarziu.Iși puse mana pe pantec,cu un gest protector

Mi-ar plăcea să am un copil de la Colin,spuse ea,dar el are planuri mari și am promis să nu mă amestec.

-Ce legătură au planurile cu copiii ? Alesandra incercă să se adune.Era uluită. Nu-și putea aduna gandurile.Cum de nu și-a dat seama...de posibilitatea asta? singurul răspuns logic...Oh,da,era însărcinată.

-Alesandra,explică-mi te rog,ceru Catherine.

-Este un plan pentru cinci ani,explodă Alesandra.Nu voi avea copii.

Catherine crezu că glumește. Izbucni în ras. Alesandra vru să-și păstreze calmul până când cumnata ei plecă, peste câteva minute, apoi alergă sus în dormitorul ei, trânti ușa și izbucni în lacrimi. O cuprinsă cele mai diverse emoții. Era încântată să aibă un băiat sau o fată de la Colin. O viață prețioasă care creștea înăuntrul ei i se părea un adevărat miracol și era copleșită de bucurie-dar și de vinovăție. Ar putea ca soțul ei să nu fie deloc încântat de copil, cu toate că nu se îndoia de calitățile lui de tată, dar oare ar fi acum o nouă povară ?

Ah, Dumnezeule, cât de mult ar fi vrut ca el să o iubească ! Și ar mai fi vrut să nu fie atât de încăpățânat în privința moștenirii ei.

Nu voia să se simtă vinovată și cum de putea simți euforie și tristețe în același timp ?

Flannaghan veni sus cu o ceașcă de ceai fierbinte pentru stăpana lui. Tocmai se pregătea să bată la ușă, când o auzi plângând. Rămase acolo, neștiind ce să facă. Ar fi vrut să afle care-i problema, desigur, pentru a încerca să o ajute, dar închisese ușa, din dorința de a fi lăsată în pace.

Servitorul auzi ușa de la intrare deschizându-se și se grăbi imediat către scări.

Ajunse pe palier tocmai când Colin intra. Nu era singur. Il urma asociatul lui,

Nathan, care era atât de înalt, încât trebuia să-și aplece capul sub arcada ușii.

Flannaghan știa că nu e bine să-și exprime îngrijorarea pentru stăpana lui de față cu străinii. Se grăbi să coboare scările, se înclină în fața stăpanului lui, apoi se întoarse pentru a-i saluta asociatul.

-Mergem în salon, spuse Colin. Caine și soția lui vor veni și ei în curând. Unde este Alesandra ?

-Prințesa dumneavoastră este sus și se odihnește răspunsă Flannaghan. Încerca să se poarte cu demnitate. Il mai întâlnise pe Nathan, totuși omul acesta îl intimidă.

-Las-o să se odihnească până când sosește fratele meu. Se întoarse către asociatul lui și spuse :

-A trebuit să ieșim în fiecare noapte. Alesandra este epuizată.

-Îi place să iasă în fiecare noapte ? întrebă Nathan. Colin zambi.

-Nu. Tocmai când Colin și asociatul lui pășeau în hol se auzi o bătaie în ușă.

Flannaghan presupuse că Caine, fratele lui Colin. Se grăbi să deschidă și tocmai făcea o primire adancă, când observă că în prag nu era decât un băiat cu un mesaj. Ținea în mâini o cutie albă, de cadouri, legat cu o fundă roșie. Îi dădu pachetul lui Flannaghan.

-Mi s-a dat un bănuț pentru ca prințesa Alesandra să primească asta, anunță el. Flannaghan luă cutia, încuviință, apoi închise ușa. Se întoarse către scări zambind, pentru că avea un motiv să o întrerupă pe prințesă și poate că, odată intrat în cameră va putea afla motivul pentru care era atât de supărată. Ciocănelul de la intrare se auzi din nou, Flannaghan puse cutia pe o măsuță și se întoarse la ușă să deschidă. La intrare așteptau fratele lui Colin și soția. Lady Jade zambi frumos

către Flannaghan. In schimb Caine aproape că nu-i dădu nici o atenție. Se incrunta la el.

-Bună ziua,spuse Flannaghan pe cand deschidea ușa.

Jade se grăbi să intre și răspunse salutului lui Flannaghan.Caine dădu scurt din cap.Părea preocupat.

-N-am terminat încă discuția,ii spuse el soției pe un ton apăsător,hotărât.

-Ba da,am terminat,replică ea.Ești de-a dreptul iresponsabil,bărbate.

Flannaghan,unde sunt Colin și Nathan ?

-Vă așteaptă in salon,doamnă.Vreau să merg până la capăt,Jade,murmură Caine,indiferent cat timp imi va lua.

-Ești absurd de gelos,Caine.

-La dracu',sigur că sunt.Făcu această afirmație emfatică,cu voce tare,ducandu-se in salon.Cand Jade intră in salon,atat Nathan cat și Colin se ridicară imediat in picioare.Nathan își luă sora in brațe și o ținu așa.Privi fix spre Caine,pentru că-l auzise ridicand vocea la sora lui,apoi spuse:

-Un soț nu ar trebui să ridice vocea la soția lui.Caine rase.Colin i se alătură.

-Te-ai schimbat complet,remarcă Caine.Parcă imi amintesc că tu țipai intotdeauna.

-M-am schimbat,replică Nathan cu o voce calmă.Sunt tătic.

-Pariez că Sara este acum cea care țipă tot timpul,spuse Colin.Nathan se incrunță.Femeiușca asta a mea are temperament,remarcă el.Jade se așeză pe scaunul de langă Nathan.Fratele ei se uită la ea,apoi își indreptă atenția către Caine.

-Aveți cumva vreo divergență de opinie ?

-Nu răspunse Jade.

-Da,răspunse Caine in aceeași clipă.

-Nu vreau să discutăm despre asta acum,anunță Jade,ocolind intenționat subiectul.Abia aștept să văd copilul. Seamănă cu tine sau cu Sara ?

-Are ochii mei și picioarele Sarei,mulțumesc lui Dumnezeu,răspunse Nathan.

-Unde sunt acum ? intrebă Colin.

-Am lăsat-o pe Sara la mama ei,ca să le arate copilul

-Stai cu familia ei cat timp ești la Londra ? intrebă Caine.

-La dracu,nu,răspunse Nathan.In vocea lui era un tremur veritabil.

-M-ar innebuni și probabil că l-aș omori pe unul dintre ei.Stăm la voi.

Caine aprobă.Ba și zambi.Cum il știa,lui Nathan ii plăcea să ordone,nu să ceară. Jade bătu din palme de bucurie.Era evident că veștile o entuziasmau.

-Unde e soția ta ? il intrebă Nathan pe Colin.

-Flannaghan s-a dus să o anunțe.Va cobori intr-un minut.

Dar minutul se transformă in zece.Alesandra își scosese deja rochia pătată cu cerneală și-și pusese altat de culoare violet.Stătea la masa ei de scris,absorbită de

sarcina ei de a face o listă de indatoriri pentru Colin. Nu-i va arăta niciodată soțului ei lista, bineînțeles, pentru că nici unul nu era potrivit. Tocmai începea să învețe că soțiile ar face mai bine să nu le dea Ț soților lor sugestii. Majoritatea, inclusiv Colin, nu suportau să primească ordine în această privință.

Totuși era plăcut să-ți imaginezi, și a scrie pe hartie ce aștepta de la el o făcea să se simtă mai bine. În capul listei scrise numele lui Colin. Urmau ordinele.

Mai întâi, ar trebui să asculte când soția lui îi explică grijile ei privind coincidențele alarmante care o implică pe Victoria și un bărbat ce-și spunea admiratorul secret. Paranteză scrise numele Catherinei.

În al doilea rând, Colin ar trebui să-și schimbe atitudinea față de moștenirea ei. În paranteză adăugă cuvântul „ încăpățanat”.

În al treilea rând, Colin n-ar trebui să aștepte cinci ani pentru a-și da seama că o iubește. Ar trebui să-și dea seama acum și să i-o spună.

În al patrulea rând, ar trebui să încerce să fie mai fericit pentru că urma să fie tată. N-ar trebui să dea vina pe ea că se amestecă în planurile lui.

Alexandra reciti lista și oftă cu voce tare. Era atât de entuziasmată că va avea un copil de la Colin și se temea atât de mult că el va fi nefericit, încât îi venea să plângă și să strige în același timp,

Oftă din nou. De obicei nu era atât de dezorganizată.

Adăugă listei o întrebare: „ Oare soțiile însărcinate pot deveni călugărițe ?”

Nu terminase și mai adăugă o propoziție: „ Maica superioară mă iubește”

Acea amintire importantă o făcu să se simtă puțin mai bine. Dădu din cap, mai calmă acum, și ridică foaia de hartie în mâini, cu intenția de a o rupe.

Flannaghan o întrerupse. Bătu la ușă și, când ea îl chemă înăuntru, acesta se grăbi să intre. Era ușurat să vadă că stăpana lui nu mai plangea. Avea ochii puțin umflați. Nici unul dintre ei nu făcu nici o remarcă la acest lucru. Prințesă, am...

Nu-l lăsă să termine.

-Te rog să mă ierți că te întrerup, dar nu vreau să uit ce vreau să te întreb. A reușit bucătăreasa să vorbească cu cineva din casa vicontelui ? Știu că te-am bătut la cap cu prostiile mele și îmi cer scuze, dar din motive serioase doresc să aflu răspunsul, Flannaghan. Te rog să ai răbdare cu mine.

-Nu s-a întâlnit la piață cu nici una dintre slujnice, spuse Hannaghan. Pot să vă sugerez ceva ?

-Desigur.

-De ce n-o trimiteți acasă la viconte ? Dacă intră pe ușa din spate, vicontele n-o să știe că a venit. Nu cred că slujnicele ar spune ceva.

I o idee bună, spuse ea laudându-l. Este prea important ca să mai pot amana.

Spune-i bucătăresei să plece și să ia trăsura noastră. O, nu, prințesă, nu i-ar plăcea să se ducă cu trăsura. Reședința vicontelui nu este prea departe, îi va face plăcere

o scurtă plimbare.

-Dacă ești sigur,răspunse Alesandra.Și acum spune despre ce voiai să-mi vorbești,inainte de a te intrerupe ?

-Avem musafiri,explică Flannaghan.Asociatul soțului dumneavoastră este aici. Cu el sunt fratele domnului și soția lui.Vru să se ridice,apoi se răzgandi.

-Așteaptă numai un minut și vin cu tine jos.Am făcut o listă pentru tine.

Flannaghan zambi și așteptă.Incepuseră să-i placă listele ei,pentru că in sufletul lui știa că ea ținea destul de mult la el și il ajuta să se organizeze.Amesteca intotdeauna laude cu sugestii pentru sarcini pe care credea că el ar fi vrut să le indeplinească in ziua respectivă.Prințesa lui era intotdeauna mulțumită și grațioasă cand făcea complimente.O urmări cum căuta in vrafal de foi.Alesandra găsi in cele din urmă foaia de hartie cu numele lui Flannaghan pe ea și i-o dădu.El băgă lista in buzunar și o insoți pe scări.Zări pachetul pe masa din hol și numai atunci își aminti că ar fi trebuit să i-1 dea.

-Cutia aceea a sosit acum cateva minute,ii spuse el.Vreți să o deschideți acum, sau mai tarziu ?

-Mai tarziu,te rog,răspunse ea.Sunt foarte curioasă să-1 cunosc mai intai pe asociatul lui Colin.Cand intră in salon,Colin tocmai se pregătea să meargă după ea.Bărbații se ridicară in picioare.Alesandra o văzu pe Jade,dădu mana cu ea și-i spuse ce plăcere ii face să o reintalneasă.

-Te-ai aranjat foarte bine,Colin,fir-ar să fie.Nathan șoptise acea laudă.Alesandra nu-i auzise.In cele din urmă,iși adună suficient curaj pentrua se intoarce către uriașul acela și a-i zambi.

-Să-mi plec capul in fața unei prințese ? intrebă Nathan.

-Dacă o faci,voi putea să te sărut pe obraz in semn de apreciere,altfel mi-ar trebui o scară.Nathan rase.Se aplecă,primi un sărut pe obraz și se indreptă din nou.

-Și acum explică ce înțelegi prin apreciere,zise el.Doamne,era un diavol frumos și cu limba foarte ascuțită.

-Aprecieri pentru că te-ai asociat cu Colin,desigur.Ințeleg acum de ce tovărășia voastră merge atat de bine.

Colin este cel încăpă țanat,iar tu ești cu siguranță cel care face pace in companie. Colin își dădu capul pe spate și rase din toată inima.Nathan păru ușor rușinat.

-Ai înțeles invers,Alesandra,explică Caine.Nathan este încăpățanatul și Colin împăciuitorul.

-Ea imi spune Balaurul,anunță Colin.Alesandra se incrunță la soțul ei,care lăsase să-i scape asta,apoi se duse să se așeze langă el,pe canapea.Caine,nu te mai zgai la soția ta,ordonă Colin.

-Este foarte supărat pe mine,explică Jade.Și e ridicol,bineințeles.N-am incurajat eu atracția.

-Nici n-am spus c-ai incurajat-o,sări Caine.Se intoarse către Colin.

-A aruncat florile.Poți să-ți imaginezi ? Colin ridică din umeri.Se intoarse spre Alesandra,o înlănțui cu brațul,apoi își intinse picioarele.

-N-am nici cea mai vagă idee despre ce vorbiți.Ați face mai bine să terminați cearta asta inainte de a le aduce aici pe Sara și Joanna.Caine și Colin se intoarseră să se uite la el.Amandoi își aruncară cate o privire uimită.Nathan ii ignoră.

-Ți-a plăcut cand ai descoperii că vei fi tată ? Alesandra se strădui să pară nepăsătoare cand ii puse lui Nathan acea intrebare,dar mainile i se incleștaseră in poală.Chiar dacă lui Nathan intrebarea i se păru ciudată,el nu comentă.

-Da,mi-a plăcut foarte mult.

-Dar cum rămâne cu planul vostru pe cinci ani? intrebă Alesandra.

-Ce-i cu el ? replică Nathan,in mod evident neștiind ce dorește.

-Copilul nu-ți strică planurile pentru companie ?

-Nu.Nu-l credea.Nathan n-ar fi vandut niciodată acțiunile companiei dacă n-ar fi apărut copilul.Colin ii spuse că vrea să cumpere și o casă pentru familia lui. Oricum,ea nu avea de gand să atace acel subiect delicat.

-Ințeleg,spuse ea.Ai lăsat loc in planul tău pentru o asemenea eventualitate.

-Colin,despre ce vorbește soția ta ?

-Cand am intalnit-o prima oară pe Alesandra,i-am explicat că nu aveam de gand să mă căsătoresc timp de cinci ani.

-Sau să ai o familie ? interveni ea.

-Sau să am o familie,repeta el pentru a-i face pe plac.Caine și Jade schimbară o privire.

-Ce organizat ești,ii spuse Caine fratelui său.Alesandra crezu că fratele lui Colin ii făcuse un compliment.

-Da,este foarte organizat,aprobă ea cu entuziasm.

-Planurile se mai schimbă,spuse Jade.

Cand făcu această remarcă,se uită la Alesandra,cu o expresie plină de înțelegere. Alesandra arăta dintr-o dată foarte nefericită.Jade crezu că știe de ce.

-Un copil e o binecuvantare,izbucni ea.

-Da,aprobă Nathan.Jade are dreptate și cand cred că planurile se pot schimba, adăugă el.Colin și eu contam pe moștenirea soției mele,de la rege,pentru finanțele companiei,dar prințul regent a hotărât să oprească banii și a trebuit să ne gandim la altă soluție.

-De aici,planul pe cinci ani,explică Colin.Alesandra părea gata să izbucnească in lacrimi.Caine simți că-i vine să-l strangă de gat pe fratele lui.Fu de ajuns o privire a lui Colin spre Alesandra ca să-și dea seama că ceva nu era in regulă. Totuși,era evident că fratele lui știa ceva important,iar Caine nu credea că ar trebuit să se amestece...încă.Alesandra se lăsă prinsă de propriile ganduri cum

devine furioasă pentru remarca făcută de Nathan cu nonșalanță. Spusese clar că atât el cât și Colin nu aveau nimic împotriva să folosească moștenirea lui Sara. Atunci de ce refuză Colin cu atata încăpățănare să folosească o parte dintr-ă ei ?

Colin vorbește din nou, atrăgându-i atenția.

-Caine, vrei să te rog să nu te mai încrunți la soția ta ?

-Mă învinuiește pe mine, anunță Jade.

-Nu te învinuiesc, o contrazic Caine.

-Pentru ce te învinuiește ? întrebă Colin.

-Azi-dimineață am primit un buchet de flori. Nu era decât un bilet, numai o semnătură. Nathan și Colin se încrunțară în același timp.

-Ai primit flori de la un alt bărbat ? întrebă Nathan, foarte uimit.

-Da.

-Nathan se întoarse și-l privi pe cumnatul lui.

-Fără să fie, ar trebui să faci ceva, Caine. E soția ta. Nu poți permite unui alt bărbat să-i trimită flori. De ce nu l-ai omorât pe nemernic ? Caine îi era recunoscător lui Nathan că era de partea lui.

-Am să-l omor, desigur, imediat ce voi afla cine este. Colin clătină din cap.

-Nu poți omori pe nimeni, anunță el exasperat. Va trebui să fii rezonabil, Caine. A trimite flori nu este o crimă. Nu este decât un tinereț infatuat.

-Este ușor pentru tine să fii rezonabil, Colin. Jade nu e soția ta.

-Aș fi la fel de rezonabil și dacă florile i-ar fi fost trimise Alesandrei, susținut Colin. Nathan clătină din cap.

-Spune-mi numele lui, Jade, ceru Nathan. Nimeni nu-i acorda nici o atenție Alesandrei, și ea era cuprinsă de teroare. Mintea îi era plină de speculații.

Când Colin spusese că poate nu e decât un tinereț infatuat, ea clătinase din cap.

-Deci o întrebă Colin pe Jade. Cine le-a trimis ?

-I i semnează toate cărțile de vizită „ admiratorul și tău secret ” spusese Alesandra. Toți se întoarseră în aceeași clipă să se uite la ea. Colin rămase cu gura căscată.

-Nu-i așa, Jade ? Cumnata ei aprobă.

-De unde știi ? Nathan se lăsă pe speteaza scaunului.

-E mai mult decât admirație la mijloc, nu-i așa ? Nimeni nu spusese nimic timp de câteva minute. Alesandra își aminti dintr-o dată de pachetul despre care îi spusese Flannaghan. Încercă să se ducă să-l ia. Colin nu o lăsă să se miște, strângând-o și mai tare de umăr.

-Cred că s-ar putea ca omul acela să-mi fi trimis și mie explică ea. Este un pachet în hol.

-Pe dracu ți-a trimis. Flannaghan ! urlă Colin. Alesandrei îi țiuiră urechile.

Flannaghan veni imediat. Avea în maini pachetul, ceea ce dovedea că ascultase conversația. Aproape că-i aruncă pachetul lui Colin.

Alesandra încercă să pună mana pe pachet.Privirea lui Colin o făcu să se răzgandească.Colin se aplecă ca pentru a ataca cutia.Rupse hartia mormăind, apoi ridică capacul și se uită înăuntru.Alesandra se uita peste umărul soțului ei, pentru a vedea ce e acolo.Apucă să zărească un evantai pictat, foarte frumos, înainte ca el să trantească capacul la loc.

-Ticălosul! urlă Colin.Repetă injurătura și a doua oară.Alesandra oftă.Nathan incuviință din cap,de fiecare dată cand se foloseau cuvinte urate.Se părea că împărtășea aceleași sentiment.

Colin se uita fix la cartea de vizită pe care o ținea in mână.

-N-ai de gand să fii rezonabil ? il provocă Caine.

-Nu,fir-ar să fie.

-Exact,murmură Caine.

-Încă unul și veți fi destui ca să alcătuiți o bandă pusă pe linșat,anunță Jade.Ii vezi pe soții noștri,Alesandra? Fac din țanțar armăsar.O astfel de gelozie nu o înțeleg adăugă ea.Se aștepta ca Alesandra să fie de acord cu ea și de aceea fu surprinsă cand cumnata ei clătină din cap.

-Colin și Caine n-ar trebui să fie geloși,șopti Alesandra.Dar ar trebui să fie îngrijorați.

-Cum de știai ce semnătură era pe cartea de vizită ? intrebă Nathan.

-Ai mai primit și alte cadouri ?

Colin se intoarse să o privească.Avea o privire glacială,și la fel era și tonul lui cand spuse:

-Mi-ai fi spus dacă ai mai fi primit și alte cadouri.Nu-i așa,Alesandra?

Era fericită că putea să-i dea dreptate.Furia lui Colin o liniști puțin.

-Da,ți-aș fi spus.Nu am mai primit alte cadouri.Colin aprobă.Se lăsă pe spate,o luă din nou pe după umeri și o stranse lângă el.Ea găsea alinare in gestul său și nu-i păsa deloc că o strangea atat de tare,incat abia mai putea respira.

-Știi mai multe decat spui,făcu Nathan.Alesandra dădu din cap că da.

-Da răspunse ca.Și am încercat să fac pc cineva să mă asculte,de multă vreme.

I-am cerut ajutorul până și lui sir Richards,se intoarse și se incrunță la soțul ei.

-Ești gata să auzi ce am de spus ? Colin era puțin surprins de comentariile soției lui deși era uimit și de tonul manios al vocii ei.

-Ce ai încercat să-mi spui ?

-Victoria primise scrisori și cadouri de la un admirator secret.Colin fu luat prin surprindere de această replică.Alesandra încercă să le explice de ce era îngrijorată pentru prietena ei și de ce nu o lăsase.Acum înțelegea că ar fi trebuit să asculte de instinct.

-Cine este Victoria ? intrebă Caine.Alesandra ii răspunse.Explică și cum o intalnise pe Victoria.

-După ce s-a intors in Anglia,mi-a scris cel puțin o dată pe lună.Ii răspundeam

imediat,desigur,și-mi făcea plăcere să primesc vești de la ea.Avea o viață atat de palpitantă ! Totuși,in ultimele scrisori amintea de un admirator secret care ii trimitea cadouri.I se părea că totul e foarte romantic.Ultima ei scrisoare am primit-o la inceputul lui septembrie

-Și ce spunea in acea scrisoare ? intrebă Caine.

-Se hotărâse să se întâlnească cu acel bărbat,răspunse Alesandra.Am fost, desigur,ingrijorată și i-am răspuns imediat.I-am sugerat să fie prudentă și să-l ia pe fratele ei cu ea dacă era hotărâtă să afle cine era admiratorul ei.

Alesandra incepu să tremure.Colin o stranse instinctiv

-Nu știi dacă Victoria a primit sau nu ultima mea scrisoare.Poate că plecase deja.

-Plecuse ? Unde ? intrebă Jade.

-S-a spus că Victoria a fugit la Gretna Green,spuse Colin.Alesandra nu crede acest lucru.

-Nu a fost înregistrată nici o căsătorie,replică Alesandra.

-Ce crezi că i s-a întâmplat ? intrebă Nathan.Până in acel moment,Alesandra nu-și permise să spună cu voce tare ceea ce o speria.Inspiră pentru a putea vorbi și-și întoarse privirea către asociatul soțului ei.

-Cred că a fost omorată.

Se plimba de colo-colo prin bibliotecă,furios.Nimic din toate astea nu erau din vina lui Se oprise.Nu cedase dorinței,nu cedase tentației.Nu era vina lui.Nu-i a a? Omul acela era vinovat.N-ar mai fi omorat și niciodată.N-ar mai fi cedat nevoii imperioase.Răzbunare.O să-i arate el.O să fie chit.O să-l lovească,o să înceapă prin a-i lua tot ceea ce prețuia mai mult.O să-l facă să sufere.

Zambi anticipat.Va începe cu femeile.

CAPITOLUL 13

Afirmația provocă o reacție imediată.Doamne,Dumnezeule,șopti Caine.

E posibil ? intrebă Nathan,

-Nu mi-ara dat seama.,șopti Jade și-și puse mana pe inimă.Colin reacționă ultimul și cel mai logic.

-Explică-ne de ce crezi asta.

-Flannaghan,vrei să te duci sus și să-mi aduci lista ?

-Ai o listă cu motivele pentru care bănuiești că prietena ta a fost ucisă?

-Are cate o listă pentru orice.Remarca ii aparținuse lui Colin,dar ea era bucuroasă că nu fusese deloc condescendentă.

-Da,am o listă,spuse Alesandra,Voiam să-mi organizez gândurile privind dispariția Victoriei și să incerc să fac un plan.Am știut că ceva nu e in ordine, imediat ce am aflat că a fugit.Victoria nu ar fi făcut niciodată asa ceva.Pentru ea,aparențele erau mai importante decat dragostea.Pe urmă,nu cred că și-ar fi permis să se îndrăgostească de acel om pe care il credea inferior ca rang.Uneori

era puțin repezită și chiar snoabă,dar astea erau singurele ei defecte.Era foarte bună la suflet.

-Dar el trebuie să fie cineva din societate,gandi Nathan cu voce tare.

-Da! și eu cred la fel,fu de acord Alesandra.Cred că el a implorat-o să-1 intalneasă undeva și curiozitatea a făcut-o să nu mai fie prevăzătoare.Era desigur și intenția lui.

-Trebuie că a fost foarte naivă,remarcă Jade.

-Și Catherine e la fel.

-Catherine ? Ce are de-a face sora mea cu asta ?

-M-a rugat să promit că nu spun dar pentru că e in joc siguranța ei,trebuie să-i înșel increderea.Și ea a primit flori in dimineața asta.

-La dracu',vreau un coniac,murmură Caine.Tocmai atunci Flannaghan se intoarse in salon,ii dădu lui Colin un teanc de hartii,pentru a i le inmana Alesandrei.Auzi cererea lui Caine și anunță imediat că va pregăti coniacul.

-Adu sticla,ordonă Caine.

-Sper din tot sufletul că ne înșelăm cu concluziile noastre,spuse Nathan.

-Ar fi bine să fie așa,replică Caine.Trei femei din familia noastră sunt curtate de un nemernic.Să ne gandim la ce e mai rău și să facem un plan in consecință, adăugă el.Colin căută in vrafu de hartii lista care corespundea discuției lor.Se opri cand văzu numele lui in capul unei liste.Alesandra nu-i dădea atenție soțului ei in acel moment.Privirea ei era ațintită asupra fratelui lui.

-Caine,nu ai suficiente informații pentru a presupune că sunt numai trei,explică ea.Bărbatul acesta ar fi putut trimite duzini de cadouri femeilor din toată Londra.

-Aici are dreptate,aprobă Nathan.Caine scutură din cap.

-Ceva imi spune că o urmărește pe una de-a noastră.Colin tocmai terminase de citit lista Alesandrei.Trebuie să-și folosească toată iscusința pentru a nu arăta ce simțea.Mana ii tremura cand puse lista sub celelalte

Va fi tată.Era atat de fericit,incat ii venea s-o ia pe Alesandra in brațe și s-o sărute.,, Dar in ce moment am aflat!” se gandii el.Dar n-o va lăsa să-și dea seama că el a citit lista.Va aștepta să-i spună ea.Ii va da răgaz pană discară,cand vor fi in pat...

-De ce zambești,Colin ? E o reacție a dracului de bizară față de acest subiect,ii spuse Caine.

-Mă gandeam la altceva.

-Te rog să fii atent,ceru Alesandra.Colin se intoarse să o privească.Ea văzu lucirea din ochii lui și se intrebă la ce Dumnezeu se putuse gandii,pentru a avea o asemenea reacție.Inainte să-1 poată intreba,el se aplecă și o sărută.

Era un sărut apăsător și scurt,care se termină inainte ca ea să poată reacționa.

-Pentru Dumnezeu,Colin,murmură Caine.

-Suntem căsătoriți de curand,spuse Alesandra,incercand să găsească o scuză

oarecare pentru demonstrația de afecțiune a sațului ei.

Flannaghan intră cu o tavă plină cu pahare și o sticlă de coniac. Așeză tava pe masă, lângă Alesandra, și se opri să-i șoptească acesteia la ureche. S-a întors bucătăreasa.

-Are vești ? Flannaghan confirmă energic din cap. Caine își turnă un pahar și-l dădu pe gat dintr-o înghițitură. Atât Nathan cât și Colin refuzară coniacul.

-Pot să beau și eu ? întrebă Alesandra. Nu-i plăcea gustul coniacului, dar se gândea că lichidul ar ajuta-o să se încălzească puțin. Ii era și puțin greață și era sigură că din cauza discuției despre crimă.

-Flannaghan, adu-i Alesandrei niște apă, ordonă Colin

-Aș vrea mai degrabă coniac replică ea.

-Nu.

Era uimită de refuzul lui hotărât.

-De ce nu ? El nu putu răspunde repede la această întrebare. Ar fi vrut să-i spună că băutura nu era bună pentru starea ei delicată dar binențeles că nu putea, fiindcă ea nu-i spusese încă că este însărcinată.

-De ce zâmbești ? Zău, Colin, ești foarte deconcertant. Voia să se întoarcă la subiectul discuției.

-Nu-mi place să bei, spuse el.

-Nu beau niciodată.

-Așa e, aprobă Colin. Și n-ai să începi să bei nici acum.

Flannaghan o bătu pe umăr pe Alesandra, iar ea înțelese mesajul lui.

-Mă scuzați un moment ? întrebă ea. Observă că soțul ei avea în mână listele ei.

-Ce faci cu astea ?

-Le țin pentru tine, răspuse el. Vrei să mă uit peste ele, să găsesc lista pe care ai făcut-o despre Victoria ?

-Nu, mulțumesc, răspuse ea. Luă hartiile, notițele despre Victoria și apoi vru să se ridice în picioare. Colin dădu din cap în semn că nu și o trase înapoi.

-Nu te duci nicăieri.

-Trebuie să vorbesc cu bucătăreasa.

-Flannaghan poate să-i răspundă la întrebări.

-Nu înțelegi, spuse Alesandra încet. A făcut o mică cercetare pentru mine și voiam să aflu rezultatele.

-Ce fel de cercetare ? O clipă sau două nu se putu hotări dacă să-i spună sau nu.

-Ai să te infurii, șopti ea.

-Nu, n-am să mă infurii. Expresia ei îi spunea că nu-l crede.

-Alesandra ? Ii rostise numele pe acel ton de care era sigură că o obliga să-i răspundă cât mai repede, dar când ea îi zâmbi, văzu că nu era deloc impresionată.

-Te rog să-mi spui, ceru el. O rugase, nu-i ordonase, și în mintea ei asta era altceva. Ii răspuse imediat.

-Am trimis-o acasă la viconte Talbolt.Nu te supăra pentru asta,Colin,te rog să-ți amintești că m-ai rugat să nu vorbesc cu viconte.Ți-am respectat dorința. El era într-o totală confuzie.

-Tot nu înțeleg,admise el.

-Am trimis-o pe bucătăreasă să vorbească cu slujnicele lui lady Roberta.Voiam să aflu dacă a primit flori înainte de a dispărea.Bărbate,știm amandoi că nu a plecat de la soțul ei.O astfel de scuză este inimaginabilă.

-A primit cadouri,izbucni Flannaghan.Viconte a avut un acces de furie din cauza asta.Slujnicele cred că lady Roberta a fugit cu admiratorul ei.

Viconte nu vorbește,dar slujnicele lui cred că și el e convins că ea a fugit. Camerista a spus bucătăresei că viconte s-a apucat de băut ca să-și inee suferința și că stă închis in bibliotecă zi si noapte.

-Ce drac se intamplă aici ? intrebă Caine.Ar putea fi o legătură intre cele două femei ?

-Amandouă au dispărut,ii aminti Jade soțului ei.Nu e asta o legătură suficientă ?

-Nu asta am vrut să spun,iubito.

-Poate că tipul le alege la intamplare,sugeră Nathan.

-De obicei exista un mobil,suștinu Colin.

-Poate numai in cazul primei femei,fu de acord Alesandra,deconcertată de comentarii.

-De ce un mobil pentru prima și nu și pentru a doua ? inainte de a răspunde, Nathan se uită la Colin.Colin dădu din cap.

Probabil că a fost un mobil in spatele primului omor,vorbi și Nathan.Dar pe urmă a căpătat gustul crimei.

-Unii așa făc,admise Caine.

-Doamne,Dumnezeule,șopti Jade.Tremura vizibil.Caine se ridică imediat și se duse langă soția lui.O ridică de pe scaun,se așeză și o luă pe genunchi.Se sprijini de el.

-Vrei să spui că-i place să ucidă ? intrebă Alesandra.

-S-ar putea,răspunse Nathan.Alesandra simți că i se face din nou greață.Se cuibări și mai mult langă Colin,in speranța de a lua puțin din căldura lui.Se simțea alinată și in siguranță cand era langă el.Asta insemna dragoste,iși spuse ea.

-Va trebui să obținem mult mai multe informații,spuse Colin.

-Am incercat să vorbesc cu fratele Victoriei,dar n-am primit nici un ajutor,spuse Alesandra.

-O să fie de ajutor dacă vorbesc eu cu el,spuse Colin.

-Nu-mi pot imagina de ce ar fi mai cooperant replică Alesandra.Ultima oară cand ai vorbit cu el,l-ai aruncat abil in stradă.

-Dar dacă l-am ruga pe Richards să ne ajute ? intrebă Nathan.

Alesandra inchise ochii și ascultă discuția. Colin îi mângâia mâna, absent. Atingerea lui era minunată. Vocile bărbaților erau scăzute și în timp ce-și formulau planurile de acțiune, ea se gândea cât de bine era să-1 aibă, în sfârșit, pe soțul ei. Știa că el va descoperi ce s-a întâmplat cu Victoria... și de ce. Nu avea nici o îndoială privind capacitatea lui Colin de a descoperi vinovatul, pentru că era sigură că se măritase cu cel mai inteligent bărbat din toată Anglia. Probabil că era și cel mai încăpățânat, dar cusurul ăsta era ț de folos acum. Nu va renunța până când nu va afla răspunsurile.

-Ce naiba să mai facem ? întrebă Caine. Înainte de a-i răspunde, Alesandra își privi lista.

-Să descoperiți cine ar profita de pe urma morții Victoriei. Colin, tu ai putea afla dacă poliția a întreprins ceva. Dreyson ar fi fericit să te ajute.

Toți cei trei bărbați zămbiră în același timp.

-Credeam că dormi, remarcă Colin. Ea îi ignoră comentariul.

-Ar trebui de asemenea să luați în considerare toate celelalte motive... în sens general, explică ea. Gelozia, respingerea, sunt două mobiluri. Neil a spus că sora lui avusese câteva cereri în căsătorie. Poate că unuia dintre bărbați nu i-a plăcut să i se spună nu. Jade se gândi deodată că Alesandra era de fapt foarte inteligentă. Colin se încruntă, sugerându-i lui Jade că el era conștient de istețimea soției sale, dar Nathan și Caine nu-și dăduseră seama.

-Da, sigur, o să luăm în calcul orice mobil spuse Caine. Aș vrea doar să fi avut un fir.

-O, dar aveți, replică Alesandra. Faptul că femeile din familia voastră au primit daruri este un fir destul de bun.

-Mie mi se pare că unul dintre voi, bărbații, sau una dintre noi, femeile, l-a ofensat pe tip. Colin aprobă.

-Gândul ăsta mi-a venit și mie, spuse el.

-Individul începe să fie mai puțin prevăzător.

-Sau mai îndrăzneț, interveni Nathan.

-Oare nu uitați un fapt important ? întrebă Jade.

-Care ? își întrebă Caine soția.

-Nu există cadavre. Am putea pur și simplu să ne îndreptăm într-o direcție greșită.

-Crezi ? întrebă Alesandra. Jade medita timp de un minut, apoi șopti:

-Nu. Atunci Colin preluă conducerea. Dădu fiecăruia, cu excepția Alesandrei, câte o sarcină. Ii ceru lui Jade să vorbească și ea cu mai multe doamne, pentru a afla dacă a mai primit careva cadouri. O preveni să nu le spună despre cadourile primite de ea, Catherine și Alesandra, pentru că unele dintre ele s-ar putea să creadă că totul nu era decăt un fel de joc competitiv.

Lui Nathan îi reveni sarcina de a se ocupa de birouri în timp ce Colin urma să se

concentreze asupra găsirii răspunsurilor.

-Caine,Alesandra are dreptate.Neil n-o să vorbească nimic.Va trebui să te ocupi tu de el.

-Mă voi ocupa,aprobă Caine.Ar trebui să vorbesc și cu Talbot,adaugă el.Am fost la Oxford împreună și poate va fi receptiv față de mine.

-Eu voi vorbi cu tata,spuse apoi Colin.Va trebui să o supravegheze atent pe Catherine,pană cand nemernicul va fi prins.

Alesandra aștepta să vadă ce-i va da Colin de făcut ei.După cateva minute își pierdu răbdarea.Il trase de manecă pentru a-i atrage atenția.

-Pe mine m-ai uitat ?

-Nu.

-Care este sarcina mea,Colin ? Ce vrei să fac eu ?

-Să te odihnești,scumpo.

-Să mă odihnesc ? Părea pornită.Colin nu-i permise să se certe cu el.Caine era gata de plecare.Iși ridică soția de pe genunchi și se ridică la randul lui.Nathan porni și el către ușă.

-Vino,Alesandra Ai nevoie de un somn de după amiază spuse Colin.

Nu avea nevoie să doarmă,iși spuse ea,și dacă n-ar fi fost atat de obosită i-ar fi spus asta soțului ei.Totuși,ca să se certe cu el avea nevoie de putere,iar Alesandra simțea că nu i-a mai rămas deloc.Sinistra discuție ii luase toată energia.Caine ii zambea.Alesandra nu voia s-o creadă neputincioasă,și știa că el il auzise pe Colin insistand să se odihnească.Ii arătă listele din mainile ei.

-Mai sunt și alte mobiluri pe care le scrisesem și care ar fi bine să le vezi,spuse ea.Inainte ca el să-i poată mulțumi,ea izbucni:

-Sunt puțin obosită,dar numai pentru că Colin i ș cu mine ne-am culcat tarziu in fiecare seară.Și el e la fel adăugă ea.Caine ii făcu cu ochiul.Alesandra nu știa ce să înțeleagă.Colin ii distrase atenția,impingand-o in sus pe scări.Flannaghan ii conducea pe oaspeți spre ieșire.

-De ce mă tratezi ca pe o invalidă ? intrebă ea după ce ajunseră in dormitor.Colin ii descheia rochia.

-Pari extenuată.Și-mi place să te dezbrac.Era foarte delicat cu ea.După ce rămase numai cu cămașa albă de mătase,el se aplecă,ii ridică părul și o sărută pe ceafă.El trase cuverturile deoparte și o băgă in pat.

-Am să mă odihnesc numai cateva minute,spuse.Nu îndrăznesc să adorm.

El se aplecă peste pat și o sărută pe frunte.

-De ce nu ?

-Dacă dorm acum,n-o să mai pot dormi diseară.Colin se îndreptă spre ușă.

-Bine,iubito.Odihnește-te.

-Nu vrei să te odihnești și tu ? El rase.

-Nu,am ceva de lucru.

-Imi pare rău.

-De ce să-ți pară rău ? întrebă el deschizand ușa.

-Intotdeauna mi se pare că te deranjez in munca ta,de asta imi pare rău.

El dădu din cap,vru să iasă,apoi se răzgandi.Se intoarse spre pat.Era ridicol din partea ei să se scuze pentru asta și putea să i-o spună.La urma urmelor,era soția lui și nu vreo ființă îndepărtată și nesuferită.

Dar nu-i mai spuse nimic Trebuia să aștepte până mai tarziu pentru a-și instrui soția,cand ea il va putea asculta.Acum dormea adanc.Era puțin mirat de cat de repede adormise și imediat se simți vinovat că o tarase după el in fiecare seară. Doamne,i se părea atat de delicată și de vulnerabilă !

Colin nu mai știa cat timp stătuse acolo,privind-o pe Alesandra.Era absorbit de nevoia de a o proteja.Niciodată nu se simțise atat de posesiv...sau atat de binecuvantat,tot ce dorise el vreodată.Alesandra il iubea.

Dumnezeule,cat o iubea și el! Adevărul nu-l copleși și deși imaginea era destul de nostimă pentru a-l face să zambească.Știuse de mult că o iubește,chiar dacă refuzase cu încăpățanare să recunoască deschis acest lucru.Numai Dumnezeu știa că avusese toate simptomele unui bărbat îndrăgostit in momentul in care o cunoscuse,se purtase deja destul de posesiv și protector.Nu fusese in stare să-și ia gandul de la ea și multă vreme crezuse că era doar o simplă poftă.După o vreme,iși dăduse seama.Nu era doar poftă.

Da,da,o iubea de multă vreme.Nu-și putea imagina de ce tocmai ea.Dacă ar fi fost trează,ar fi întrebat-o pe loc Ei i-ar fi putut fi mai bine cu altcineva.Cineva cu un titlu...,cu titlu și moșteniri,cineva cu un trup solid,sănătos.

Colin nu se considera un romantic.Era un bărbat logic,care învățase că putea avea succes dacă muncea suficient de mult.Intr-un colț intunecat al minții lui păstrase gandul că Dumnezeu ii intorsese spatele.Era o convingere irațională și se infiripase după ce piciorul ii fusese aproape distrus.Iși amintea că-l auzise pe medic șoptind că trebuie să i-l amputeze,și-și mai amintea refuzul vehement al prietenului său.Nathan nu-l lăsase pe sir Winters să se atingă de picior,dar lui Colin tot ii mai era frică să adoarmă,de groază că la deșteptare s-ar putea să nu mai fie întreg.Piciorul supraviețuise,dar durerea constantă ce-o trăia zi de zi făcea ca victoria lui să fie zadarnică.

Colin crezuse intotdeauna că miracolele erau pentru alții-pană cand in viața lui intrase Alesandra.Prințesa lui il iubea cu adevărat.In inima lui știa că dragostea ei nu punea restricții sau condiții.Dacă ar fi intalnit un bărbat cu un singur picior,l-ar fi iubit la fel de mult.I-ar fi câștigat înțelegerea,dar nu și mila.Fiecare acțiune a Alesandrei ii arăta puterea și hotărârea ei de a avea grijă de el.

Ea va fi intotdeauna acolo pentru el,cicălindu-l, contrazicandu-l și iubindu-l,orice s-ar intampla.Și asta,decise Colin,era sigur un miracol.

Dumnezeu nu-l uitase,la urma urmelor.

Ea voia să-l părăsească. Alesandra știa că nu era capabilă, dar era atât de supărată, încât cu greu se putea gândi ce-o să facă. Remarca nepăsătoare a lui Nathan despre felul în care el și Colin contaseră pe moștenirea Sarei, pentru a ajuta compania lor maritimă, i se învârti în minte până când începu să plângă. Colin, hotărî ea, o respinsese în toate privințele. N-o lăsase să-l ajute la evidențele companiei, nu dorea moștenirea ei, nu o voia în ș mod special și nici nu avea nevoie de dragostea ei. Inima lui părea înconjurată de scuturi și acum nu credea că va putea să-l facă vreodată să o iubească.

Știa că e vrednică de milă. Dar nu-i păsa. În dimineața aceea, sosisese scrisoarea mamei stărețe și Alesandra o citise de cel puțin zece ori.

Voia să se ducă acasă. Ii era atât de dor de călugărițe și de locurile acelea, încât izbucni în plâns. Dar nu conta. La urma urmelor era singură. Colin lucra în biroul lui, cu ușa închisă. Nu putea s-o audă.

Doamne Dumnezeule, ar fi vrut să nu fie atât de emotivă în zilele acelea! Parcă nu mai putea aplica logica la nimic. Stătea la fereastră, în cămașă de noapte pe deasupra, privind afară, iar mintea îi era atât de plină de griji, încât nici nu auzi ușa deschizându-se.

-Ce s-a întâmplat, iubito? Nu te simți bine?

Vocea lui Colin era plină de îngrijorare. Ea respiră adânc, încercând să se calmeze și se întoarse să-l privească.

-Aș vrea să mă duc acasă. Nu era pregătit pentru o asemenea pretenție. Păru foarte șocat. Dar își reveni repede. Închise ușa în urma lui și păși spre ea.

-Ești acasă. Ar fi vrut să se certe cu el. Dar nu o făcu.

-Da, sigur, recunosc eu ea. Dar aș vrea să-mi dai voie să mă duc la Holy Cross, în vizită. Mănăstirea nu e departe de Haven, și aș dori să mai văd o dată casa părinților mei. Colin înainta către masa ei de scris.

-Ce înseamnă asta? o întrebă el. Se sprijini de marginea mesei, așteptându-i răspunsul.

-Am primit o scrisoare de la mama stăreță astăzi, și dintr-o dată mi s-a făcut foarte dor de acasă. Colin nu reacționa în nici un fel la rugămintea ei.

-Acum nu am timp să...

-Ștefan și Raymond ar putea veni cu mine, îl întrerupse ea. Nu mă așteptam să vii cu mine. Știu cât de ocupat ești. Îl simțea cum se infurie. Numai ideea că soția lui să facă o asemenea călătorie fără el îl îngrozea. Totuși se gândi și nu-i respinse imediat solicitarea, pentru că n-o mai văzuse niciodată atât de tulburată. Dată fiind condiția ei delicată, îl îngrijora foarte tare. Nu era în toate mințile dacă-și închipuia că ar putea s-o lase să se ducă undeva fără el. Dar nu-i spuse nici asta, se hotărî să facă apel la rațiune, pentru a o face să înțeleagă.

-Alesandra...

-Colin, nu ai nevoie de mine. Fu surprins de acest comentariu absurd.

-Pe dracu n-am nevoie de tine,o contrazise el aproape țipand.

Ea clătină din cap.El dădu din cap,in semn că da.Apoi ea se intoarse cu spatele la el.

-Niciodată n-ai avut nevoie de mine,șopti ea.

-Alesandra,stai jos.

-Nu vreau să stau jos.

-Vreau să vorbesc cu tine despre această,era pornit să-i spună că voia să vorbească cu ea despre această „ prostie ridicolă”,dar se opri la timp.

Ea îl ignoră și continuă să privească pe fereastră.El observă teancul de hartii de pe masa ei și dintr-o dată știi ce avea de făcut.Căută repede prin listele ei până o găsi pe cea care purta numele lui.Alesandra nu-i dădea nici o atenție.Colin îndoi hartiile în două și o băgă în buzunar.Apoi îi zise din nou să stea jos.Vocea lui era mai apăsată,mai insistentă.Ea se supuse,dar nu imediat,iși șterse lacrimile de pe față,cu dosul mainilor și în cele din urmă se îndreptă spre marginea patului.Se așeză,iși împreună mainile în poală și plecă capul

-Ai încetat dintr-o dată să mă mai iubești ?

Nu fusese capabil să-și ascundă îngrijorarea din voce.Ea era atât de surprinsă de întrebare,incat se uită la el.

-Nu,sigur că nu am încetat să te iubescEl aprobă,cu plăcere și ușurare,auzindu-i răspunsul plin de fervoare.Apoi se îndepărtă de masă,peutru a veni în picioare în fața ei.

-Nu există nici un unchi Albert,nu-i așa ? Schimbarea de subiect o nedumeri.

-Ce legătură are Albert cu dorința mea de pleca acasă ?

-La dracu',asta este casa ta,replică el.Ea își lăsă din nou capul în jos.Colin regretă izbucnirea de furie și inspiră pentru a se calma.

-Ai răbdare cu mine,doar un moment.Alesandra răspunde-mi la întrebare.

Pentru un lung moment ea nu se hotări dacă să-i spună adevărul.

-Nu,nu există nici un unchi Albert.

-Nici n-am crezut.

-De ce?

-N-au sosit aici niciodată scrisori scrise de el,totuși te-am auzit spunandu-i lui Caine că ai primit un mesaj.L-ai inventat,și cred că știi de ce.

-Nu vreau să vorbesc despre asta.Mă simt slăbită în clipa asta.Este destul de tarziu,e aproape zece.Dar el nu avea de gând să o lase să evadeze din această poziție.

-Astăzi ai dormit patru ore după-amiază,ii reaminti el

-Recuperam somnul pierdut,anunță ea.

-Dreyson nu ar accepta ordine,privind acțiunile,de la o femeie,nu ? Așa că l-ai inventat pe Albert-o soluție potrivită-mai ales că din întâmplare are aceleași inițiale ca și tine.Renunțase să-l mai contrazică.

-Da.Ii prinse mainile la spate și se incrunță la ea.

-Îți ascunzi inteligența,nu-i așa,Alesandra ? Este evident că ai fler pentru bursă, dar in loc să te lauzi cu istețimea in investiții,ai inventat un alt bărbat care să primească laudele.Ea privi in sus către el,ca s-o vadă că era incrunțată.Bărbații ascultă de bărbați,anunță ea.Nu se admite ca o femeie să aibă asemenea preocupări.Nu este considerat feminin.Și nu este doar fler,Colin.Citesc ziarele și fac sugestiile lui Dreyson.Ca să ascuți de sfatul lui,nu-ți trebuie o minte strălucită.

Dar ești de acord că ești inteligentă și poți judeca majoritatea lucrurilor in mod logic ?

Ea se intreba unde va duce această discuție.Soțul ei se purta destul de ciudat și nu-și putea imagina de ce.

-Da,răspunse ea.Recunosc că sunt destul de inteligentă.

-Atunci,peu numele lui Dumnezeu,de ce nu ai fost in stare să judeci un fapt evident și să-ți dai seama că te iubesc ?

Ochii i se măriră și ea se lăsă pe tăblia patului.Deschise gura să spună ceva,dar nu-și mai amintea ce.

-Te iubesc,Alesandra.Fusese greu să-i spună ce avea pe inimă,dar de indata ce rosti acele cuvinte,se simți incredibil de liber.Ii zambi soției sale și repetă încă o dată ceea ce spusese.Ea sări din pat și se incrunță la el.

-Nu mă iubești,spuse ea.

-Pe dracu',sigur că te iubesc,o contrazise el.Dacă ai judeca puțin...

-Am judecat,il intrerupse ea.Și am ajuns la concluzia opusă.

-Iubito...

-Nu îndrăzni să-mi spui „ iubito”,strigă ea.Colin vru s-o atingă,dar ea il evită,așezandu-se din nou.

-O,m-am gandi de nenumărate ori.Vrei să-ți spun concluziile mele ?

Dar nu-i dădu timp să răspundă.

-Ai intors spatele la tot ceea ce voiam să-ți ofer.Ar fi illogic să presupun că mă iubești.

-Ce-am făcut ? intrebă el,uimit de vehemența din vocea ei.

-Ai respins totul,șopti ea.

-Ce anume am respins ?

-Titlul meu,poziția mea,castelul meu,mo tenirea ș mea, chiar și ajutorul meu in companie.In cele din urmă,el înțelese.O ridică in picioare și o inlântui cu brațele.Ea incercă să se smulgă de langă el.Căzură pe pat.Colin o imobiliza cu greutatea lui stand deasupra ei.Ii bloca partea de jos a trupului cu corpul și se așeză pe coate,peu putea privi in jos către ea.

Părul ei se răsfire pe perne,iar ochii ei,intunecați de lacrimi care nu curgeau,o făceau să pară și mai vulnerabilă.Doamne,ce frumoasă era-chiar și atunci cand

era așa.

-Te iubesc,Alesandra,șopti el.Și am luat tot ceea ce mi-ai dat.

Ea incepu să protesteze.El nu voia s-o lase.Ii puse mana pe gură ca ea să nu-l poată intrerupe,

-Nu am respins nimic valoros.Mi-ai oferit tot ceea ce un bărbat ar putea dori.

Mi-ai dai dragostea,increderea,nuditatea,mintea,inima și trupul tău.Nici unul din acestea nu este material,iubito și dacă aș fi pierdut toate acțiunile financiare care au apărut o dată cu tine nu ar fi nimic pentru mine.Esti tot ceea ce am dorit vreodată.Acum înțelegi ?

Era copleșită de cuvintele lui frumoase.Ochii lui erau ințețoșați,și ea își dădu seama că-i venise greu să-i spună ceea ce simte.Colin o iubea.Era atat de bucuroasă,incat izbucni in plans.

-Iubito,nu plange,o rugă el.Imi vine foarte greu să te văd nefericită.

Ea incercă să se oprească din plans și-i spuse că nu era deloc nefericită.Colin își luă mana de pe gura ei și-i șterse cu palmele lacrimile.

-Cand ne-am căsătorit,eu nu aveam nimic să-ți ofer,ii spuse el.Și totuși..,in noaptea nunții noastre am știut că mă iubești.La inceput mi-a venit greu să accept.Părea atat de ușor pentru tine.Ar fi trebuit să-mi amintesc un comentariu pe care l-ai făcut de față cu mine despre prințul regent,pe care dacă mi l-aș fi amintit,am fi fost amandoi scutiți de o mulțime de griji.

-Ce comentariu am făcut ?

-Eu ți-am spus că prințul regent te place,răspunse el.Iți amintești ce mi-ai spus atunci ? Iși amintea.

-Ți-am spus că ii plăcea ce sunt,nu cine sunt.

-Ei ? intrebă el intr-o șoaptă aspră.

-Ei ce? Credeam că ești destul de inteligentă,aruncă el.Zambetul ei era radios,in sfarșit înțelesese.

-Mă iubești.

-Da.El se aplecă și o sărută.Ea oftă cand el se indepărtă,părând destul de convinsă.

-Și tu ai dedus asta singur ?

El nu înțelese ce voia să spună prin această intrebare.Era ocupat să-i descheie nasturii de la rochie.

-Ce să deduc?

-Că m-am îndrăgostit de cine ești,nu de ceea ce ești răspunse ea.Ceea ce m-a atras la tine au fost puterea și caracterul tău,Colin.Aveam nevoie de amandouă. Era atat de incantat de soția lui,incat trebui s-o sărute din nou.

-Aveam nevoie de tine,recunosc el.Voia s-o sărute din nou.Ea voia să vorbească.

-Colin,te arăți lumii ca un om luptand să construiască o companie.

-Sunt un om care luptă să construiască o companie.El se rostogoli lângă ea, pentru ca ea să-și poată scoate mai ușor rochia.

-Nu ești sărac spuse ea.Stătea în șezut în pat și începu să-și scoată rochia de pe umeri.Colin o ajută.

-M-am uitat bine la documentele tale,iți amintești? Ai obținut un profit uluitor,dar ai reinvestit fiecare bănuț în afaceri și rezultatul este de-a dreptul impresionant.Ai încercat să construiești un imperiu,dar dacă ai face doar un pas înapoi și te-ai uita bine,ai vedea că ți-ai atins deja obiectivul.Acum ai aproape douăzeci de nave,cu contract de transport până anul viitor și asta ar trebui să te convingi că firma ta nu mai e o aventură pentru care încă mai trebuie să lupti. Ii era greu s-o asculte.Ea își scoase rochia și acum trăgea cămașa peste cap.El simți cum se sufocă.Alesandra scâpă în sfârșit de ultima barieră.Colin se repezi să o ia în brațe,dar ea scutură din cap.

-Mai întâi,aș vrea să-mi răspunzi la o întrebare.Probabil că aprobă,deși nu putea fi sigur.În acel moment tot ceea ce-și dorea era să se îngroape în ea.Era nerăbdător s-o atingă,încât își distrugea pur și simplu cămașa în graba de a și-o scoate.

-Colin,când va fi destul ? Întrebarea ei cerea concentrare.Dar el nu avea de risipit așa ceva.

-Nu voi putea niciodată să mă satur de tine.

-Nici eu de tine,șopti ea.Dar nu asta te-am întrebat.

Colin o reduse la tăcere acoperindu-i gura cu a lui.Ea nu i-ar mai fi putut rezista nici o clipă,il înlanțui cu brațele și făcu loc miracolului pasiunii și iubirii lui. Era exigent și în același timp incredibil de delicat cu ea.Atingerea lui era magică,și chiar în timp ce ea era copleșită în propria ei capitulare fericită,el îi spuse iar și iar cât de mult o iubea.

I-ar fi spus și ea că-l iubește,dar Colin o epuizase și nu mai avea putere să vorbească.Alesandra se răsuci pe spate,închise ochii și își ascultă bătăile puternice ale inimii,în timp ce aerul îi răcea pielea înfierbântată.

Se răsuci și el pe o parte,iși sprijini capul într-o mână și îi zambi.Arăta profund satisfăcut.El o mângăia,coborând de la bărbie spre abdomen,și mana lui se plimbă delicat pe pantecul ei.

-Iubito,ai ceva să-mi spui ?

Se simțea prea mulțumită pentru a se mai gândi la orice altceva decât la ceea ce i se întâmplase.Colin avea de gând s-o tragă de limbă până ce i-ar fi spus despre copil,dar tocmai atunci Flannaghan începu să bată în ușa dormitorului, întrerupându-i discuția.

-Domnule,a venit fratele dumneavoastră.L-am condus în birou.

-Vin imediat,strigă Colin.Mormăi ceva despre proasta inspirație a fratelui său în asemenea moment.Alesandra rase.Nici nu se osteni să-și deschidă ochii când

spuse.

-Acum zece minute ar fi fost și mai rău.Eu aș spune că a nimerit foarte bine. El fu de acord cu remarcă ei.Vru să se dea jos din pat,se răzgandi și se întoarse spre ea.Alesandra deschise ochii tocmai la timp, pentru a-l vedea cum se apleacă și o sărută pe buric.Il mângăie pe umăr.Părul de pe ceafa lui se incolăci în jurul degetelor ei.Colin își lăsa din nou părul să crească.O șoca acea constatare,ii plăcea atât de mult,incat era gata să înceapă să plângă din nou.Dar nu o făcu,desigur; Colin ii spusee că îl supără să o vadă plângand și oricum se indoia că el va înțelege.Totuși ea înțelegea,și era destul.Căsătoria nu se transformase într-o închisoare pentru soțul ei.El era nedumerit de expresia de pe fața ei.

-Iubito ? întrebă el.

-Ești încă liber,Colin.La această remarcă,ochii lui se măriră.

-Spui cele mai ciudate lucruri,zise el.

-Fratele tău te așteaptă.El aprobă.

-Cat timp vorbesc cu Caine,vreau să te gandești la întrebarea mea.Da,iubito ?

-Ce întrebare? Colin se dădu jos din pat și-și puse pantalonii.

-Te-am întrebat dacă aveai ceva să-mi spui,ii reaminti el.

Își strecură picioarele goale în pantofi și porni spre dormitorul lui în căutarea unei cămăși curate.Pe cea pe care o purtase o sfașiase.

-Mai gandește-te,ii spuse el.Își luă haina,ii făcu cu ochiul,apoi părăsi camera. Caine stătea foarte comod în fotoliul îmbrăcat în piele de lângă cămin.Colin îl salută și se așeză la biroul său luând hartie și toc.

Caine îi aruncă o privire fratelui său,apoi ranji cu un zambet larg.

-Văd că te-am deranjat.Imi pare rău,adăugă el.Colin ignoră amuzamentul din vocea fratelui său care arăta cam răvășit.Nu se obosise să-și pună hainași nu se obosise nici să se pieptene.

-Căsătoria,iti priește,Colin.Colin nu pretinse că ar fi indiferent.Il privi pe fratele lui și-l lăsă să vadă adevărul pe fața lui.Scuturile fuseseră lăsate deoparte.

-Sunt un bărbat îndrăgostit.Caine rase.

-Ți-a luat cam mult timp să înțelegi asta.

-Nu mai mult decât ți-a luat ție să înțelegi că o iubești pe Jade.

Caine aprobă.Colin continuă să scrie pe hartia lui.

-Ce faci? Colin zambi manzește,cand recunoscu că începea o listă.Se pare că m-am molipsit de obsesia soției mele pentru organizare,spuse el.Ai vorbit cu viconte ? Zambetul lui Caine dispăru.În timp ce răspundea,iși lăți cravata.

-Harold e în ultimul hal,spuse el,referindu-se la viconte.Abia mai vorbește coerent.Ultima oară cand a văzut-o pe soția lui s-au certat și de atunci și-a petrecut fiecare minut frământandu-se pentru cuvintele grele pe care i le-a spus. Este dureros să-l vezi cat suferă.

-Sărmanul de el,spuse Colin.Scutură din cap,apoi întrebă.Ți-a spus de ce s-au

certat ?

-Era sigur că ea avea un amant,răspunse Caine.Primea cadouri și Harold s-a grăbit să tragă concluzia că ea are o legătură cu un alt bărbat.

-La dracu!

-Nu-i încă pe deplin lămurit,Colin,i-am spus despre cadourile primite de soțiile noastre,dar era prea amețit de băutură pentru a înțelege implicațiile.Spunea intruna că el a aruncat-o pe Roberta in brațele iubitului ei și a ajuns să fugă cu el. Colin se lăsă pe speteaza scaunului.

-A mai spus ceva care ne-ar putea ajuta ?

-Nu.Cei doi frați tăcură,fiecare prins de gandurile lui.Colin trase scaunul in spate și se aplecă să-și scoată pantofii.Il aruncă pe cel stang,apoi pe cel drept și se pregătea să-l ridice cand observă o fașie apărută pe pantoful lui stang.

-La dracu,murmură pentru sine.Cea mai comodă pereche de pantofi incepea să se strice.Luă pantoful in mană să vadă dacă ar putea fi reparat.

Bucata subțire ce fusese prinsă înăuntru ii căzu in mană.

Nu mai văzuse niciodată așa ceva.Luă imediat și celălalt pantof și-l examina. Flannaghan alese tocmai acest moment pentru a intra in birou cu o sticlă de coniac pentru Caine dacă avea chef să bea.Zări ceea ce ținea Colin in mană și dădu imediat să iasă.

-Vino inapoi,Flannaghan,ordonă Colin.

-Doriți să beți ceva,domnule ? il intrebă Flannaghan pe Caine.

-Da,răspunse Caine.Dar vreau apă,nu coniac.După ce l-am văzut pe Harold in seara asta,numai gandul la băutură imi face greață.

-Vă aduc imediat apa.Flannaghan incercă din nou să plece.Colin il chemă inapoi.

-Doriți și dumneavoastră apă ? il intrebă servitorul Colin ii arată inserția.

-Doresc să aflu dacă știi ceva despre asta.Flannaghan nu știa ce să facă.Era servitorul lui desigur,și-i era cu siguranță loial,dar ii promisese și soției lui să nu spună nimic despre cizmar.Tăcerea lui Flannaghan era ciudată.Caine incepu să radă.

-După cum arata,aș zice că știe o groază despre asta.Ce ții in mană,Colin ?

Il aruncă inserția de piele lui Caine.

-Tocmai am găsit asta ascunsă sub căptușea pantofului meu.A fost făcută special pentru piciorul stang.Iși intoarse privirea către majordom.

-Alesandra e in spatele acestei povești,nu-i așa? Flannaghan își drese glasul.

-Au devenit pantofii dumneavoastră preferați,domnule,se grăbi el să sublinieze. Inserția a făcut pantoful să se potrivească mult mai bine pe călcaiul dumneavoastră.Vă rog să nu vă supărați prea tare.Colin nu era supărat deloc,dar servitorul lui era prea tânăr și prea prins de propria ingrijorare pentru a înțelege asta.

-Prințesa noastră a înțeles că sunteți puțin,sensibil in legătură cu piciorul, continuă Flannaghan,și de aceea a recurs la o mică șmecherie.Sper că nu vă veți supăra pe ea.Colin zambi.Ii plăcea modul in care Flannaghan o apăra pe Alesandra.

-Vrei s-o rogi pe „ prințesa noastră” să vină aici ? Bate discret la ușă, Flannaghan,și dacă nu răspunde imediat,poți să presupui că doarme. Flannaghan se grăbi să iasă din birou.Iși dădu seama că ținea încă in mană sticla de coniac și se intoarse repede spre birou.Puse sticla pe o măsuță și ieși din nou. Caine ii aruncă inserția inapoi fratelui său.

-Merge improvizația asta ?

-Da,răspunse Colin.Nu mi-am dat seama.

Caine citi in ochii fratelui său vulnerabilitatea și rămase tăcut.De obicei,Colin nu lăsa pe nimeni să privească dincolo de zambetul său.Se simți dintr-o dată mai aproape de fratele său i asta numai pentru că el ș nu-l respingea.Se aplecă in față cu coatele sprijinite pe genunchi.

-Ce anume nu ți-ai dat seama ? Colin privea fix grosimea inserției pentru călcai in timp ce răspunse.

-Că piciorul meu stang era mai scurt decat dreptul.E cauzat de pierderea mușchiului.Colin se forță să ridice din umeri.Caine nu stia exact ce să-i spună. Era prima oară cand Colin își recunoștea condiția și nu era prea sigur cum ar fi trebuit să procedeze.Dacă era prea degajat,fratele lui ar fi putut trage concluzia că nu-i pasă.Dar dacă se arăta prea cinstit și-l asalta cu intrebări,Colin ar fi putut așterne tăcerea peste acest subiect timp de cinci ani din acel moment,fu al dracului de complicat.Pană la urmă nu spuse nimic și schimbă subiectul.

-Ai vorbit cu tata despre Catherine ?

-Da,răspunse Colin.A promis să fie in gardă.Atat el cat și servitorii.Dacă se mai primește ceva,tata va fi primul care va vedea cadoul.

-Are de gand să-i spună lui Catherine ?

-Nu voia s-o ingrijoreze,replică Colin.Dar eu am insistat.Trebuie să înțeleagă că e ceva serios.Catherine e un pic...superficială,nu ? Caine zambi.

-Incă nu a crescut destul,Colin.Dă-i răgaz.

-Și protejeaz-o pană crește.

-Da.Alesandra apăru in ușă,insoțită de Flannaghan.Purta un halat albastru inchis, care o acoperea de la bărbie pană la papuci.Păși in birou,ii zambi lui Caine,apoi se intoarse către soțul ei.Colin ii arată inserția.Ea își pierdu imediat zambetul și incercă să plece din cameră.Nu părea speriată,ci doar ingrijorată.

-Alesandra,știi ceva despre asta ?

După expresia lui nu putea ghici dacă era supărat sau doar enervat.Iși aminti că soțul ei ii jurase că o iubea doar cu cateva minute in urmă și făcu un pas inainte.

-Da.

-Da,ce?

-Da,știu ceva despre inserție.Bună seara,Caine.Mă bucur că te revăd,adăugă ea in grabă.In mod intenționat se prefăcea indiferentă.Caine inclină din cap.

-Ți-am pus o intrebare,nevastă,spuse el.

-Acum îți înțeleg intrebarea,izbucni ea.Mai făcu un pas inainte.

-Chiar inainte să ieși din cameră,m-ai intrebat dacă am ceva să-ți spun și acum imi dau seama că ai găsit inserția.Bine,deci.Am să-ți spun.M-am amestecat. Da,eu am fost.Am făcut-o cu cele mai bune intenții pentru tine,Colin.Imi pare rău că ești atat de supărăcios cand vine vorba despre asta.Dacă n-ai fi fost așa,aș fi discutat mai intai cu tine și pe urmă l-aș fi trimis pe Flannaghan la cizmar.A trebuit să-l oblig pe omul tău să preia această sarcină.Îți este deosebit de credincios,se grăbi ea să adauge,pentru ca el să nu creadă că Flannaghan il trădase cumva.

-Nu,prințesă,o contrazise Flannaghan.Eu v-am implorat să mă lăsați să preiau sarcina.Colin ridică ochii in tavan.

-Cum i-a veni ideea Ț ? Alesandra păru surprinsă de intrebare,

-Șchiopătezi puțin,seara,cand ești obosit,tinzi să șchiopătezi ușor.Colin,îți dai seama că-ți forțezi piciorul drept,nu? El aproape rase.

-Da,imi dau seama.

-Ești de acord că ești suficient de inteligent ? ii intorcea acum vorbele.El se incrunță.

-Da.

-Atunci de ce n-ai incercat să vezi de ce șchiopătezi ? El ridică din umeri.

-Un rechin m-a mușcat de picior.Consider că sunt isteț,Alesandra,dar am presupus că aceasta este cauza pentru care șchiopătez.Ea clătină din cap.

-Asta era cauza răni,explică ea.M-am uitat la tălpile pantofilor tăi.Călcaiul stang nu era tocit aproape deloc la toate perechile.Atunci,desigur,am știut ce să fac.Oftă.Aș fi vrut să nu fii atat de sensibil in problema asta.Se intoarse să-1 privească pe Caine.

-Și totuși e sensibil.Ai observat,așa,din intamplare ? Caine recunoscu că da.Zambi mulțumită că obținuse aprobarea lui..

-Nu vrea nici să vorbească despre asta.

-Vorbește acum,ii spuse Caine!Alesandra se răsuci rapid pentru a-1 privi pe Colin.

-Vrei să vorbești ? strigă ea.Era emoționată și Colin nu știa ce să creadă.

-Da,fu el de acord.

-Atunci mă vei lăsa să dorm in patul tău in fiecare noapte.Caine rase.Alesandra il ignoră.

-Știu de ce te intorci in camera ta.O faci pentru că te doare piciorul și ai nevoie să mergi.Am dreptate,nu-i așa Colin? El nu-i răspunse.

-Vrei,te rog,să spui ceva ?
-Îți mulțumesc Era nedumerită.
-De ce îmi mulțumești ?
-Pentru inserție.
-Nu ești supărat ?
-Nu.Era uimită de atitudinea lui.El era umilit de grija ei.Se priviră lung,un minut intreg.
-Nu ești supărat pe Flannaghan,nu ? intrebă ea.
-Nu.
-De ce nu ești supărat pe mine ?
-Pentru că te-ai gandit la binele meu.
-Ce drăguț din partea ta să spui asta.Colin rase.Ea zambi.Flannaghan veni in fugă in birou i-i aduse lui Caine un pahar de ș apă.Atenția lui era îndreptată asupra Alesandrei.Ea ii văzu expresia îngrijorată și șopti:
-Nu e supărat.Caine ii distrase atenția anunțand că se duce acasă.In timp ce-i spunea noapte bună fratelui său,Colin nu-și lua ochii de la soția sa.
-Alesandra,stai aici.Flannaghan o să-1 conducă pe Caine.
-Cum vrei,bărbate.
-Doamne,ce mult imi place cand ești supusă !
-De ce?
-Se intamplă atat de rar! Ea se scutură.El rase din nou.
-Mai aveai și altceva să-mi spui ? o intrebă el.I se incovoieară umerii.Era prea șiret.
-Bine,murmură ea.Am vorbit cu sir Winters despre piciorul tău,pentru a-mi da o sugestie.Am vorbit in secret,desigur.Colin ridică o spranceană.
-Sugestii pentru ce ?
-Pentru a afla ce să fac ca să te simți mai bine.Am făcut o listă cu ideile lui.Vrei să ți-o arăt ?
-Mai tarziu,răspunse el.Dar acum spune-mi,nu mai aveai și altceva de vorbit cu mine ? Intrebarea acoperea o gamă largă de subiecte.Colin decise că va trebui să-i pună intrebarea asta in fiecare săptămână pe viitor,astfel incat să mai afle ce mai pune ea la cale.Dar Alesandra nu avea de gand să mai lase să-i scape vreo mărturisire pană cand nu va ști ce vrea el.
-Ai putea fi mai precis,te rog ? Intrebarea ei ii dezvălui că existau mai multe secrete.
-Nu,răspunse el.Știi la ce mă refer.Spune-mi.Ea își trecu degetele prin păr și se duse langă biroul lui.
-Dreyson ți-a spus,nu-i așa ? El scutură din cap.
-Atunci cum ai aflat ?
-O să-ți spun cum am aflat după ce-mi vei povesti tu,spuse el.

-Știi deja,spuse ea.Vrei numai să mă faci să mă simt vinovată nu ? Ei bine,n-o să meargă.Nu am anulat comanda la vaporul cu aburi și este prea tarziu să mai intervii.Și pe urmă,mi-ai spus să fac ce vreau cu moștenirea mea.Am comandat vaporul pentru mine.Da,asta am făcut.Intotdeauna mi-am dorit așa ceva.Totuși,dacă tu și Nathan veți dori să folosiți vaporul meu din cand in cand,voi fi fericita să-l impart cu voi.

I-am spus lui Dreyson să anuleze comanda,ii aminti el.

-Eu i-am spus că Albert il vrea,totuși.

-Și ce naiba altceva ai mai ascuns de mine ?

-Nu știai ?

-Alesandra.

-Incepi să mă enervezi,Colin.Incă nu înțelegi cat de mult m-ai jignit,anunță ea.Poți să-ți inchipui cum m-am simțit cand l-am auzit pe Nathan spunand că el și cu tine erați foarte hotăra i să folosiți moștenirea ț Sarei pentru a construi compania ? Ai făcut atata caz de faptul că nu ai nevoie de moștenirea mea.Colin o luă pe genunchi.Ea il prinse imediat cu brațele după gat și-i zambi.Colin se incrunță la ea.

-Banii au fost puși deoparte de rege,atat pentru Nathan,cat și pentru Sara,explică el.

-Tatăl meu și-a pus banii deoparte pentru mine și soțul meu.Aici avea dreptate,gandi el.Și o știa și ea.

-Tatăl tău se întreabă de ce continuă să se ocupe de fondurile mele,Colin.E penibil.Ar trebui să preiei tu treaba asta.Eu te-aș ajuta.Zambetul lui era plin de tandrețe.

-Dar dacă eu te-aș ajuta să administrezi tu ?

-Ar fi minunat.Se lipi de el.

-Te iubesc,Colin.

-Și eu te iubesc iubito,dar nu cumva mai ai și altceva să-mi spui ?

Nu-i răspunse.Colin se căută in buzunar și scoase hartia ei.Ea se lipi și mai tare de el.El desfăcu hartia.

-Aș vrea să poți să-mi vorbești despre orice,de acum incolo.Ea incercă să se indepărteze,dar el o stranse mai tare.Din cauza mea și-a fost imposibil să vorbești despre picior,da ?

-Da.

-Imi pare rău,iubito.Acum stai liniștită in timp ce îți răspund la întrebări,da ?

-Dar nu am nici o întrebare.

-Liniștește-te,iubito,ordonă el.El o ținu strans cu o mană și ridică foaia de hartie cu cealaltă.Citi in tăcere prima ei notiță,apoi spuse:

-Ți-am ascultat ingrijorările in legătură cu Victoria,da?

-Da,dar de ce ...Colin o mangaie.

-Ai răbdare, comandă el. Citi a doua notiță.

-Promit să-mi imblanzesc atitudinea față de moștenirea ta.

In paranteză, Alesandra scrisese cuvântul „incăpățanat”. Oftă.

-Și n-o să mai fiu încăpățanat, în privința asta.

A treia notiță îl făcu să zambească. Ea îl instruisese să nu aștepte cinci ani pentru a-și da seama că o iubește. Din moment ce el îndeplinise deja porunca asta, trecu mai departe. Ar trebui să încerce să fie fericit că va deveni tată și n-ar trebui să o condamne pentru că intervenea în treburile lui.

Pot soțiile însărcinate să devină călugărițe? Colin decise să răspundă mai întâi acestei probleme.

-Alesandra?

-Da?

El o sărută pe creștet.

-Nu, șopti el. Rasul care se ghicea în vocea lui o uimea. La fel și privirea lui.

-Nu, ce, bărbate?

-Soțiile însărcinate nu pot deveni călugărițe. Dacă ar fi lăsat-o, ea ar fi sărit jos de pe genunchii lui. O ținu strans, până când se calmă. Dar ea tot făcu destul tapaj.

-Ai știut... tot timpul... O, Doamne, deci lista a fost cauza! Ai găsit-o și de aceea m-ai spus că mă iubești. Colin îi ridică bărbia cu forța și o sărută apăsător.

-Știam că te iubesc înainte de a fi citit lista, îi spuse el. Va trebui să ai încredere în mine, Alesandra. Și în inima ta.

-Dar... Gura lui îi opri protestul. Când el se dădu înapoi, Alesandra avea lacrimi în ochi.

-Am să te întreb ceva pentru ultima oară, spuse el. Ai ceva să-mi spui?

-Dădu din cap, încet, în semn că da. El părea atât de sigur de fericirea lui!

Doamne, cât îl iubea! După felul în care o privea, știa că și el o iubește la fel de mult. Oh, da, era fericit pentru copil. Nu mai era îngrijorată în privința asta. Mana lui alunecase pe pantecul ei și o mangaia ușor. Credea că el nici măcar nu-și dă seama ce face. Dar gestul spunea tot. Iși mangaia fiul sau fiica încă nenăscută.

-Răspunde-mi, îi comandă el cu o șoptă aspră. Acum părea atât de mandru și de pornit! Ea zambi ca răspuns. Colin încerca întotdeauna să fie serios și disciplinat. Ii plăcea această trăsătură a lui, desigur, dar descoperirea că-i face o plăcere nebună să-l facă să uite de sine din când în când. Ii plăcea într-adevăr să-l tachineze, pentru că el era atât de surprinzător. Colin nu-și mai putea stăpani nerăbdarea.

-Răspunde-mi, Alesandra.

-Da, Colin. Am ceva să-ți spun. M-am hotărât să mă călugăresc

El arăta de parcă ar fi vrut s-o strângă de gat. Privind-o o făcu să radă. Il înlănțui cu brațele din nou și-și vari capul sub bărbia lui.

-Vom avea un copil, șopti ea. Ți-am mai spus cum?

CAPITOLUL 14

In următoarele două săptămâni,un șir nesfarșit de vizitatori îi reținu atenția lui Colin.Sir Richards venea atât de des,că ar fi putut la fel de bine să-și instaleze un dormitor propriu.Caine se oprea în fiecare după-amiază pe la ei,la fel și Nathan.Alesandra nu îl vedea prea mult pe soțul ei în timpul zilei,dar serile îi aparțineau.Colin îi spunea ultimele noutăți despre investigațiile lui,imediat după cină.Dreyson se dovedi foarte util.El descoperi că,doar cu patru luni înainte de dispariția Victoriei,fusesse făcută o poliță de asigurare pe viață.Beneficiarul înscris în contract era fratele ei,Neil.Polița era susținută de Morton & Sons.Prin sursele lui,Colin află că Neil ar moșteni considerabila dotă a surorii lui,pusă deoparte în ziua nașterii ei de o mătușă îndepărtată,în caz că ea nu se mai întorcea de la Londra să o revendice.Sir Richards venise să ia cina cu ei.Îl ascultă pe Colin explicându-i Alesandrei ce aflase,apoi mormăi un comentariu pentru sine.

-Nu poate pune mana nici pe moștenirea ei și nici pe cea de asigurare până când nu găsește un cadavru.Dacă el nu este vinovatul,iar mobilul sunt banii,de ce s-ar fi dus atât de departe să-i ascundă cadavrul,?

-Da,nu e prea logic,aprobă Colin.Iar el însuși are un cont mare în bancă.Sir Richards aprobă.

-Dar poate că s-a gândit că-i trebuie mai mult,spuse el.Alesandra ne-a spus că Neil n-o plăcea prea mult pe sora lui,adăugă el.Iată o dovadă,chiar dacă întâmplătoare,care ne îndreaptă spre Neil.Vedeți,a cerut-o în căsătorie pe Roberta acum șase ani,dar ea l-a preferat pe viconte.S-a zvonit că Neil a continuat să-i facă curte și după ce s-a căsătorit.Unii credeau că între ei doi este ceva.Aici intervine legătura dintre cele două femei.

-Nu-mi pot imagina nici o femeie care să-l vrea pe Neil Perry,șopti Alesandra.Nu e deloc fermecător.

-Ai mai primit vreun dar ? întreba el.Ea clătină din cap.

-Cadoul pe care l-am comandat pentru Nathan și Sara a sosit în dimineața asta.Colin aproape că l-a distrus de furie înainte de a-și aminti că eu l-am comandat.Din fericire,n-a stricat decât cutia.

-Ai uitat să spui că ai comandat ca darul să fie poleit cu benzi aurite,spuse Colin.Ar fi fost nevoie de cinci ore ca să-l distrugă.

Caine îl intrerupse,dând buza în sufragerie.

-Au găsit cadavrul Victoriei!Colin se întinse și o luă pe Alesandra de mână.

-Unde ? întrebă el.

-Pe un câmp,la distanță de o oră,cu calul,de aici un-țaran a dat din greșeală peste locul unde era îngropat.Caine se opri la jumătate.Privirea Alesandrei îi arăta disperarea ei.Caine nu avea de gând să intre în detalii și să-i mărească suferința.

-Autoritățile sunt sigure că este al Victoriei ? întrebă ea.

Ochii ei se umplură de lacrimi,dar se forță să-și păstreze calmul.Va plange

pentru Victoria mai tarziu-și pentru sufletul ei-și le va face pe amandouă...după ce va afla omul care-i făcuse rău.

-Bijuteriile pe care le purta...cu ajutorul lor au făcut identificarea,explică Caine. Sir Richards dorea să vadă unde fusese găsit cadavrul.Impinse scaunul inapoi și vru să se ridice.

-E prea intuneric ca să se vadă ceva,ii spuse Caine directorului. Trase scaunul de lângă Alesandra și se așeză.

-Va trebui să aștepti până maine.

-Cine e proprietarul terenului unde a fost găsită ? Intrebă Colin.

-Neil Perry.

-Ce coincidență spuse Colin.

-Prea mare coincidența fu de acord Caine.

-Deocamdată ne bazăm pe ce avem,anunță Richards.Apoi vom cerceta pentru a afla adevărul.

-Cand vor incepe să sape oamenii tăi ? intrebă Colin.

-Maine in zori.

-Să sape ? intrebă Alesandra.Dar Victoria a fost deja găsită.De ce...

-Vrem să vedem dacă nu mai găsim și altceva,explică Richards.

-Crezi că s-ar putea ca și Roberta să fie ingropată acolo ?

-Da.

-Și eu cred,interveni Caine.

-Neil n-ar fi atat de prost incat să-și ingroape victimele in pamantul lui,spuse ea.

-Noi credem că s-ar putea să fie el vinovat,spuse Caine.Nu credem că este un tip deștept.Ea il prinse pe Caine de mană,ca să-i acorde intreaga lui atenție.

-Dar tocmai asta e,argumentă ea.Pană acum a fost deștept,nu ? De ce ar ingropa el toate femeile pe pământul său ? N-are sens.Și mai uitați ceva.

-Ce ? intrebă Caine.

-Voi toți presupuneți că sunt numai două femei. Ar putea să fie mai multe.

-Aici are dreptate,Caine,fu de acord Colin.Iubito,este fratele meu.

I i dădu seama că mangaiia mana lui Caine și ii ș dădu repede drumul.Iși intoarse atenția spre director.

-Și ce alte planuri mai aveți ?

-Neil va fi cu siguranță acuzat,anunță el.Este doar un copil,Alesandra.Ca și tine,nici eu nu sunt pe deplin convins că el este vinovatul.Nu-mi plac coincidențele.Ea era mulțumită de răspunsul lui.Se sculă de la masă.Caine se ridică și-i ținu scaunul.Ea se intoarse să-i mulțumească.Fu surprinsă cand el își puse mainile pe umerii ei și se aplecă.Inainte de a-l putea intreba ce face,el o sărută pe frunte.

-Felicitări,Alesandra,spuse el.Jade și cu mine suntem foarte fericiți de vești.

-Ce vești ? intrebă sir Richards.Ea il lăsă pe Colin să-i spună.Ii zambi lui Caine.

-Și noi suntem foarte fericiți,șopti ea.Richards ii strangea mana lui Colin cand ea se indreptă spre ușă.Deodată,un gand o opri.Se intoarse să-1 privească din nou pe Colin.

-Nu te intrebti de ce au fost alese trei femei din familia ta ? Tu l-ai dat pe Neil afară,ii aminti ea.Oare asta l-ar intărata indejuns incat să caute să se răzbune ? Colin nu gandea la fel.Alesandra il lăsă cu Caine și Richards să treacă in revistă posibilitățile și se duse sus.Flannaghan o aștepta in birou.Sora lui mai mică,Megan,aștepta impreună cu el.

-Iat-o,anunță Flannaghan,cand Alesandra păși înăuntru

-Prințesa Alesandra,aceasta e Megan,anunță el.Abia așteaptă să vă ajute.Flannaghan o inghionti pe sora lui.Ea păși imediat in față și făcu o plecăciune stangace.

-Aș fi fericită să vă servesc,doamnă.

-Nu doamnă,o instrui Flannaghan,Prințesă.Megan confirmă din cap.Semăna foarte mult cu fratele ei.Avea același ten,iar zambetul ii era aproape identic cu a lui Flannaghan.Il privi pe fratele ei cu o adevărată adorație și devotamentul ei o mișcă pe Alesandra.

-Ne vom înțelege foarte bine,prezise ea.

-O voi învăța ce trebuie să știe,anunță Flannaghan.Alesandra aprobă.

-Unde este Kate ? Credeam că ne-am înțeles că incede de maine să mă ajute cu corespondența ?

-Incă își mai impachetează lucrurile,explică Flannaghan.I-ați pomenit soțului dumneavoastră de surorile mele ?

-Nu,răspunse Alesandra.Nu mai fi atat de ingrijorat Flannaghan,Se va bucura la fel de mult ca mine.

-Am instalat-o pe Megan in ultimul dormitor de pe holul de sus,spuse Flannaghan.Dacă se poate,Kate va avea camera de langă ea.

-Da,desigur

-Este o cameră frumoasă,doamnă,izbucni Megan.Și prima pe care o am doar pentru mine.

-Prințesă,nu doamnă,o corectă din nou fratele ei,Alesandra nu indrăzni să radă.Nu voia să-i submineze autoritatea lui Flannaghan.

-Vom incede maine pregătirea ta,Megan.Cred că acum o să mă duc să mă bag in pat.Dacă ai nevoie de ceva,cere-i fratelui tău.El va avea grijă de tine.Are grijă foarte bine de Colin și de mine.Nu știu ce ne-am face fără el.

Flannaghan roși.Megan fu impresionată.Colin rase cand ea ii spuse despre noii membri ai personalului.Totuși se potoli repede cand află că majordomul lui și așa prost plătit,era unicul susținător al surorilor lui,Megan și Kate.El știa că ambii părinți ai lui Flannaghan erau morți.Sterns ii spusese asta cand il implorase să-i angajeze nepotul,dar nu le menționase pe surori.

Nu,nu știuse și era recunoscător Alesandrei că le angajase pe cele două fete.A doua zi dimineață ii mări salariul lui Flannaghan.

In acea după-amiază sosită flori pentru Alesandra.Le trimisese Dreyson cu un bilet plin de simpatie pentru tragica pierdere.Alesandra aranjase florile intr-o vază albă de porțelan,în timp ce Colin se uită pe bilet.

-Despre ce-i vorba ? intrebă el.

-A murit Albert.Colin izbucni in ras.Ea zambi.

-Credeam că o să-ți placă.

-E al dracului de urat din partea ta să razi,Colin.Caine stătea in ușa sufrageriei, certandu-1 pe fratele lui.Se intoarse spre Alesandra pentru a-și exprima simpatia și numai atunci observă că ea zambea.

-Dar Albert nu e un bun prieten al vostru ?

-Nu mai e izbucni Colin.Caine clătină din cap,Colin rase din nou.

-N-a existat niciodată,explică el.Alesandra l-a inventat,pentru ca Dreyson să-i accepte ordinele privind acțiunile.

-Dar mi-a dat sfaturi bune.La dracu',o să-mi lipsească.Eu...

-Alesandra și-a dat sfaturile ei bune,intreab-o pe ea pe viitor,sugeră Colin.

Caine părea uimit.Alesandra il privi pe soțul ei cu un aer de „

ți-am spus-eu-căasa-

o-să-fie”,inainte de a se intoarce către fratele lui.

-Dreyson era mult mai dornic să vorbească cu mine despre investiții pentru că credea că-i trimit informațiile lui Albert.Acum ori de cate ori va auzi de ocazii bune,va vorbi cu Colin.Va fi foarte supărat dacă va afla că Albert n-a existat niciodată și de aceea te rog să nu-i spui nimic.

-De ce să-și fi bătut capul cu un intermediar ? intrebă Caine,incă nesigur dacă s-o creadă sau nu.

-Pentru că bărbaților le place să vorbească cu bărbații explică ea cu răbdare.

-De ce-ai venit ? intrebă Colin,schimbând subiectul.Ai vești noi?

-Da,răspunse Caine,revenind la scopul cu care venise.Au găsit cadavrul lui lady Roberta,cam la 50 de metri de mormantul Victoriei.

-Doamne,Dumnezeule ! șopti Alesandra.Colin își luă soția de după umeri.

-Au mai fost găsite și altele ? Caine scutură din cap..

-Incă nu,dar mai caută.Neil a fost acuzat de al doilea omor.A trimis prin avocatul său solicitarea de a-i vorbi Alesandrei.

-Este exclus.

-Colin,cred că ar trebui să vorbesc cu el.

-Nu.

-Te rog să fii rezonabil,il rugă ea.Nu vrei să fii sigur că el e criminalul ? Colin oftă.

-Atunci mă duc eu să-i vorbesc

-Neil nu te place,ii aminti ea soțului ei.

-Nu-mi pasă dacă mă place sau nu,replică Colin.Ea se intoarse spre Caine.

-Colin l-a dat afară,ii explică ea.Nu-mi imaginez că acum va dori să-i vorbească.

-Ai fi surprinsă să afli cum se schimbă un om in inchisoarea Newgate,spuse Caine.Cred că va vorbi cu oricine care l-ar putea ajuta.

-Nu te vei duce,Alesandra ii spuse Colin.Oricum,se grăbi el să adauge văzand că ea încearcă să-l contrazică,dacă imi vei scrie întrebările pe hartie,am să-l întreb pe Neil tot ce vrei să știi.

-Am deja o listă,răspunse ea.

-Atunci du-te și adu-mi-o.

-Colin,voi merge cu tine,anunță Caine.Alesandra știa că e inutil să continue să se certe cu soțul ei.După privirea lui,știa că el se va încăpățana.Se duse sus să-și ia lista,adăugă alte cateva întrebări pe coala de hartie,apoi se grăbi să coboare din nou.Vom lua trăsura mea,ii spuse Colin fratelui său.Colin fu de acord.Luă lista de la soția lui,o puse in buzunar și o sărută.

-Stai acasă,ii ordonă el.Nu voi lipsi mult.

-Nu poate sta acasă,intervenii Caine.Am uitat să-ți spun că Nathan va veni să o ia cam peste o oră.

-De ce ? întrebă Colin.Jade vrea ca soția ta să o cunoască pe Sara,explică el. Jade și Catherine sunt și ele acasă.

-Nathan o va însoți pe Alesandra ? întrebă Colin.

-Da.Alesandra se intoarse și porni in sus pe scări.Se grăbea să-și schimbe rochia.Voia să arate cat mai bine cand o va intalni pe Sara.

-Să iau și cadoul nostru cu mine ? il întrebă ea pe Colin.

Acesta tocmai ieșea pe ușă.Ii spuse că era o idee bună,dar văzu după modul in care răspunsese,ridicand din umeri că nu-i dădea nici o atenție.

Megan o ajută să se schimbe.Sora lui Flannaghan era emoționată și stangace,dar se vedea clar cat de dornică era să-i placă stăpaneii.

Nu mult timp după aceea,Nathan veni să o ia.Alesandra ducea cadoul,pe care Flannaghan il impachetase din nou.Ii intinse lui Nathan cutia,ca să i-o ducă el,dar nu-i explică ce era.Asociatul lui Colin părea preocupat și abia scoase un cuvânt in drum spre casa lui Caine.In cele din urmă,ea il întrebă dacă s-a întâmplat ceva.

-M-am uitat prin registre,explică el,incercand să-mi dau seama de unde veneau toate incasările.Colin este mult mai priceput la cifre,adăugă el.Eu incerc să păstrez actele la zi,dar e greu.

-Cat a fost bolnav Colin,am operat eu intrările,spuse ea.Poate că eu am făcut o greșeală.Crezi că bilanțurile sunt greșite ? Nathan clătină din cap.

-Colin mi-a spus că tu l-ai prins,spuse el.Apoi tăcu și-și intinse picioarele

lungi.Ea își dădu rochia la o parte pentru a-i face mai mult loc.

-N-am putut să gădesc actele pentru unele din depunerile făcute,spuse el.

In cele din urmă,ea înțelese ce-1 supăra.Banii pe care Colin ii transferase in contul companiei proveneau din servicii aduse Ministerului de Război.

-Nu sunt chitanțe pentru patru intrări,remarcă el.

-Da,exact patru,aprobă Nathan.Știi cumva de unde a luat Colin banii ? N-are nici o logică.Venitul din vapoare este inregistrat și știu că el nu are un alt venit.

-L-ai întrebat ? Nathan clătină din cap.

-N-am descoperit enigma decat azi-dimineață.

-Tu și Colin...vă spuneți tot ? Vreau să întreb dacă vreunul din voi are secrete față de celălalt ?

-Suntem asociați,Alesandra.Dacă nu putem avea incredere unul in altul,in cine dracu' am putea să mai credem ? O privi stăruitor.

-Știi de unde vin banii,nu-i așa ? Ea incuviință.

-Cred că Colin ar trebui să-ți spună-și nu eu,gandi ea cu voce tare.

-Banii erau de la tine ?

-Nu.

-Atunci de unde ? Nu voia să renunțe și pentru că Nathan nu era numai asociatul lui Colin,ci și cel mai bun prieten al lui,Alesandra decise că n-ar fi incorect să-i spună.

-Trebuie să promiți că nu vei spune nimic lui Caine sau altcuiva din familia lui Colin,incepuse ea.Nathan aprobă.Desigur,curiozitatea ii era starnită.

-Promit.Colin a lucrat pentru a mări capitalul.Nathan se aplecă in față.

-Pentru cine a lucrat ?

-Pentru sir Richards.Maraitul lui aproape că dădu jos cadoul de pe pernele trăsorii.Nathan păruse doar ușor interesat și din cauza asta reacția lui furioasă era surprinzătoare.Ea tresări vizibil și se inmuie cand el murmură niște cuvinte foarte urate.Nathan își recapătă controlul și-și ceru scuze pentru că folosise acele cuvinte.Dar privirea lui rămase glacială.

Cred că ar fi mai bine să-1 lași pe Colin să-ți explice,șopti ea.Oricum nu mai lucrează pentru Richards.

-Ești sigură ? Ea dădu din cap.Sunt foarte sigură.Nathan oftă prelung și se lăsă pe spate.

-Îți mulțumesc că mi-ai spus.

-Colin și-ar fi spus,nu-i așa ? Ingrijorarea din vocea ei era vizibilă.Nathan se gandii că ei ii părea rău că ii spusese.Zambi.

-Da,mi-ar fi spus.De fapt,am să-1 întreb despre actele care lipsesc, chiar in seara asta.Schimbă apoi subiectul pentru ca ea să nu mai fie preocupată.Peste cateva minute,ajunseră la casa lui Caine.

Alesandra il cunoscuse pe Sterns,unchiul lui Flannaghan,cand acesta le deschise

ușa. Era un domn foarte bătrân, cu fața impietrită, rigidă, dar ochii lui licăriră cu interes când o intampină. Se pare că Flannaghan o lăudase, iar Stern menționa că tocmai auzise că atât Megan cât și Kate făceau acum parte din personalul casei ei. Ușile salonului erau larg deschise. Fiica lui Caine fu prima și fugi spre intrare. Micuța de patru ani apucă mana lui Sterns pentru a nu cădea în timp ce executa o reverență. Dar purtarea ei de lady nu dură mult. În secunda în care termină cu acea formalitate plictisitoare, îi dădu drumul lui Sterns și se aruncă la picioarele unchiului ei Nathan. Acesta o ridică și o aruncă în aer ca pe o pălărie, făcând-o să scape un chiot de bucurie.

-Mulțumesc lui Dumnezeu că există plafoane înalte remarcă Sterns.

Nathan auzi comentariul și rase. Iși luă nepoata în brațe și o urmă pe Alesandra în salon. Jade și Catherine ședeau pe canapea una lângă cealaltă. Ducesa era așezată într-un fotoliu, față în față cu fetele și cele trei femei se ridicară iute în picioare și o înconjurară pe Alesandra.

-Tocmai am auzit minunata veste, anunță ducesa. Alesandra rase.

-Eu am auzit de la Catherine, spuse ducesa.

-Eu am auzit de la Jade, replică Catherine.

-Dar eu niciodată... începu Jade să protesteze.

-Am auzit-o pe mama vorbind cu tine, recunosc Catherine.

-Unde e Sara ? întrebă Nathan.

-Îi dă să mănance Joanei, explică Jade. Va cobori peste câteva minute.

Nathan vru să se ducă imediat la soția lui. Încercă să o pună pe Olivia jos, dar aceasta îl stranse mai tare de umeri și anunță că merge și ea.

Alesandra puse cadoul pe o măsuță și își urmă rudele spre fotolii. Se așeză lângă soacra ei. Ducesa își ștergea ochii cu batista.

-Nu-mi mai încap în piele de bucurie, anunță ea. Încă un nepot. Este o adevărată binecuvântare. Alesandra roși de plăcere. Câteva minute se discută despre copii. Catherine se plictisi repede. Alesandra observă și se hotărî să schimbe subiectul.

-Ești supărată cumva pe mine că i-am spus lui Colin despre florile pe care le-ai primit ?

-La început am fost supărată, dar tata mi-a explicat apoi totul. Atunci mi s-a făcut frică. Acum, că Neil Peny e închis, nu-mi mai e frică și tata mă va lăsa din nou să merg peste tot. Îți dai seama că sezonul este aproape încheiat ? Voi muri de plictiseală când va trebui să mă reintorc la țară.

-N-ai să faci așa ceva, o contrazise mama ei.

-Astăzi mă duc să călăresc în parc cu Morgan Atkins. Catherine, credeam că ne-am înțeles că vei refuza invitația.

Refuză și-ți vei petrece după-amiaza împreună cu familia, îi aminti mama ei.

-Dar nu e decât o partidă scurtă de călărie și toți vor băga de seamă dacă nu mă duc. În afară de asta, pot să-mi văd familia oricând.

-Morgan vine să te ia de acasă ? întrebă Jade.Catherine aprobă.

Este atât de drăguț!Și tatei îi place.Alesandrei nu-i convenea plimbarea Catherinei.Știa că Morgan era prieten cu Colin și va avea fără îndoială grijă de Catherine,totuși prefera s-o știe pe cumnata ei acasă.Alesandra nu era convinsă că Neil e vinovatul.Totuși,nu voia să-și alarmeze rudele.Ar fi vrut ca soțul ei să fie acolo.El ar fi știut ce să facă.N-ar fi lăsat-o pe sora lui să plece.Alesandra ajunsese pe loc la această concluzie.Colin era excesiv de prudent,gandi ea.

-Catherine,cred că ar trebui să stai aici cu noi,izbucni Alesandra.

-De ce?

Intr-adevăr de ce ? Minte Alesandrei căută un motiv.Se întoarse spre Jade, implorand ajutor în tăcere.Soția lui Caine era foarte isteată.Ea înțelese îngrijorarea din ochii Alesandrei și își exprimă imediat acordul.

-Da,ar trebui să stai cu noi,ii spuse ea Catherinei.Sterns ar fi fericit să-i trimită un bilet lui Morgan,explicandu-i că o problemă de familie te-a silit să nu-ți poți onora promisiunea.

-Dar vreau să-mi țin promisiunea,argumentă Catherine.Mamă,nu e drept.Michelle Marie se duce să călătorească cu contele de Hampton.Surorile ei nu-i impun ce să facă.

-Noi nu-ți impunem ce să faci,replică Alesandra.Pur și simplu n-am vrea să te duci.

-De ce nu ? Supărarea o făcu pe Catherine să ridice vocea.Din fericire Alesandra nu mai trebui să inventeze un răspuns,peutru că Nathan și soția lui intrară în cameră,atrăgând atenția tuturor.Alesandra sări pur și simplu în picioare.Se grăbi să traverseze camera,în intampinarea Sarei.

Soția lui Nathan era o femeie frumoasă.Avea un păr castaniu închis,un ten fără cusur i ochii de culoarea cerului senin.Z și ambetul ei era incantător,plin de căldură.Nathan o prezintă soției lui.Alesandra nu era sigură dacă trebuie să facă o reverență sau să ia mana Sarei.Dilema nu dură mult.Femeia își arată afecțiunea în mod doborator.Făcu un pas și o îmbrățișă pe Alesandra.

În preajma Sarei,nu te puteai simți stanjenit.O primi pe Alesandra ca și cum ar fi fost prietene de când lumea.

-Unde este Joanna ? întrebă Alesandra.

-Olivia o aduce jos,explică Sara.

-Cu ajutorul lui Sterns,adăugă Nathan.Apoi se întoarse spre soția lui.

-Iubito mă întorc sus să termin registrele.Jade o strigă pe Sara și îi puse o pernă lângă ea.Alesandra nu o urmă.Se duse după Nathan.Il prinse la jumătatea scării.

-Pot să-ți vorbesc o clipă între patru ochi ?

-Desigur,răspunse Nathan.În birou e bine ? Ea aprobă,il urmă până în birou.Nathan îi arată un fotoliu,dar ea refuză invitația de a sta jos.

Camera era plină de hărți și registre, Nathan transformase biroul lui Caine într-un adevărat birou de navigație, îi spuse asta în timp ce el traversa camera.

-Biblioteca lui Caine e jos, îi explică Nathan. N-a vrut să mă lase înăuntru. Dar nici el nu vrea să vină în camera asta, adăugă el cu o grimasă. Cumnatul meu e un fanatic al ordinii. Nu poate suporta dezordinea. Ia loc, Alesandra, și spune-mi ce te preocupă. Ea refuză din nou invitația de a sta jos.

-Nu durează decât o clipă, explică ea, Catherine vrea să se ducă la călărie cu Morgan Atkins, care va veni s-o ia. Nu cred că e o idee bună să o lași să se ducă, Nathan, dar nu-mi vine nici un argument potrivit de ce nu e bine și ea e foarte hotărâtă să plece,

-De ce nu vrei să se ducă ?

Ar fi putut să se lanseze într-o explicație lungă și confuză, fără nici un sens, dar se hotărî să nu irosească timpul lui Nathan.

-Pur și simplu nu-mi place ideea, spuse ea. Și știu că nici Colin n-ar lăsa-o să se ducă. Nici unul dintre noi nu e convins că Neil Perry e vinovatul, și până când nu vom fi convinși, n-am vrea ca ea să plece. Colin nu e aici să-i interzică surorii lui să iasă, iar mama ei nu e capabilă să facă asta. Vrei te rog să rezolvi tu problema ? Catherine nu va îndrăzni să te contrazică. Nathan porni spre ușă.

-Deci Colin n-are încredere în acest Atkins ?

-O, nu, n-am vrut să spun asta, spuse ea. Morgan e prieten cu Colin, adăugă cu vocea mai scăzută. El va prelua poziția lui Colin în minister, sub supravegherea lui sir Richards.

-Dar tu crezi că Colin n-ar vrea ca ea să iasă. În regulă. Am eu grijă de asta.

-Ce scuze ai să-i oferi ? întrebă Alesandra, încercând să țină pasul cu uriașul de Nathan.

-Nici una, răspunse Nathan. Apoi îi zambi-un zambet subtil, fără indoială. N-am nevoie de nici un motiv, Pur și simplu am să-i spun să stea acasă.

-Și dacă te contrazice ? Nathan rase.

-Nu ceea ce-i voi spune e important, ci cum i-o voi spune. Ai încredere în mine, Alesandra. N-o să mă contrazică. Pe lumea asta există doar două femei pe care nu le pot intimida. Sora mea și soția mea. Nu avea nici o grijă, rezolv eu.

-De fapt, Nathan, sunt trei. Nu le poți intimida pe Jade, pe Sara, dar nici pe mine. Zambi când văzu privirea lui surprinsă, dar nu îndrăzni să radă.

Ducesa aștepta în hol pentru a-și lua rămas bun de la Alesandra și Nathan.

Trebuia să se pregătească pentru o cină importantă, explică ea. O sărută pe Alesandra pe obraz apoi îl puse pe Nathan să se aplece, pentru a-l putea săruta și pe el. Catherine era încă în salon presupuse Alesandra. Se întoarse să între înaintea lui Nathan, pentru a putea pretinde că nu se amestecase. Catherine era deja puțin supărată pe ea pentru că- i călcuse și cuvântul și Alesandra nu voia să mai adauge încă un păcat pe listă. Sara ședea pe canapea. Mica Olivia era așezată

langă ea ținând copilașul în poală.

-Sper din toată inima ca Joanna să se facă la fel de frumoasă ca tine, îi spuse Sara Oliviei.

-Probabil că nu va fi așa, răspuse Olivia. Nu are păr ca să fie la fel de drăguță ca mine. Jade privi în sus. Sara zambi.

-E încă mică, spuse ea. S-ar putea să-i mai crească.

-Unde e Catherine ? întrebă Alesandra în timp ce traversa camera, Nathan vrea să-i spună ceva.

-A plecat acum câteva minute, răspuse Jade, Alesandra trase imediat concluzia că aceasta plecase cu mama ei. Se așeză lângă Olivia pentru a se uita la copil.

-A fost furioasă fiindcă i-am răsturnat planurile? Probabil că acum o bate la cap pe mama ei. O, Sara, Joanna este frumoasă. Este atât de mică !

-Va crește, anunță Olivia, Copiii cresc. Așa spune mama.

-Alesandra, Catherine nu s-a dus acasă cu mama ei, A plecat cu Morgan. Am încercat s-o facem să se răzgandească, dar fără un motiv serios. Mama ei a renunțat în cele din urmă. Catherine plange foarte ușor și cred că mama ei s-a temut de o scenă. Copilul începu să se agite, Sara își luă fiica în brațe și se ridică în picioare.

-E timpul să doarmă, anunță ea. Mă întorc imediat. Sterns o să mi-o smulgă din mâini imediat cc va putea. Omul ăla face minuni cu copiii mici, nu-i așa, Jade ?

-Face minuni și cu cei de patru ani, replică Jade. Își privi propria fiică.

-E timpul și pentru tine să te culci, Olivia. Fiica ei nu voia să plece. Jade insistă. O luă de mână pe Olivia și o împinse ușor.

-Nu sunt un copilaș, mami,

-Știu că nu ești, Olivia, răspuse Jade. De aceea nu dormi decât o dată, după-amiaza. Joanna doarme de două ori.

Alesandra se așeză pe canapea și o privi pe Jade cum își trage fiica afară din cameră. Nathan stătea în pragul ușii.

-Vrei să mă duc după Catherine ? întrebă el. Ea clătină din cap.

-Cred că-mi fac prea multe griji, Nathan, Sunt sigură că va fi bine.

Tocmai atunci se deschise ușa din fața și Caine intra împreună cu Colin. Caine se opri în hol să vorbească cu Nathan, dar Colin se duse imediat în salon la soția lui. Se așeză lângă ea, o luă în brațe și o sărută.

-Ei ? întrebă ea când el începu să o sărute pe gat, fără să-i spună imediat ce se întâmplase.

-Probabil că e vinovat, anunță Colin. Caine și Nathan intrară și li se alăturară.

Alesandra îi dădu un cot lui Colin să înceteze să se mai joace cu lobul urechii ei. Soțul ei oftă și se îndepărtă puțin de ea. Zambi când o văzu roșind.

-A avut un mobil și ocazia s-o facă, remarcă atunci Colin. Caine auzi comentariul fratelui lui.

-Cred că încercăm să complicăm lucrurile prea mult.Recunosc că e...o coincidență.Colin aprobă.Iși scoase lista din buzunar.

-In regulă,iubito.Iată și răspunsurile tale.Mai întâi Neil neagă că ar fi fost cu sora lui pentru a se întâlni cu un bărbat care își zicea admiratorul ei.In al doilea rând,jură nu știe nimic de polița de asigurare.Și in al treilea rând,neagă că ar fi avut vreo legătură cu lady Roberta.

-Mă așteptam la răspunsurile astea,anunță Alesandra.

-Nu era un frate prea bun pentru Victoria,interveni Caine.Se așeză și căscă sonor.

-Dar cealaltă întrebare a mea pentru Neil ?

-Care ? întrebă Colin.

-Voiam numele pretendenților pe care i-a respins Victoria.Când m-a vizitat,el a spus că erau trei și poate acele respingeri pot fi importante.Sincer,Colin,ai uitat să întreb ?

-Nu,nu am uitat E vorba de Burke-acum e căsătorit,deci nu-l mai punem la socoteală-și Mazelton.

-Se va căsători in curand,interveni Caine.

-Și ? întrebă Alesandra când Colin nu mai continuă.Cine era al treilea bărbat ?

-Morgan Atkins,spuse Caine.Colin aprobă.Alesandra îi aruncă o privire lui Nathan.El se încruntă.

-Colin? Morgan nu e prieten cu tine ? întrebă el.

-La dracu' nu,răspunse Colin.Probabil că acum ar vrea să mă sugrume.Mă acuză pentru o situație care a apărut între timp și in care e amestecat și el.

Nathan se aplecă in față.

-Te-ar considera destul de vinovat pentru a-ți urmări nevasta ?

Expresia lui Colin se schimbă.Incepu să nege din cap,apoi se opri.

-E posibil,admise el.Nu foarte,dar...la ce te gandești,Nathan ?

Asociatul lui se întoarse și o privi pe Alesandra.Rostiră numele in același timp.

-Catherine.

CAPITOLUL 15

-N-am intrat in panică.

-Ba da,am intrat,replică Alesandra.Ii zambi soțului ei in timp ce il contrazicea, apoi își întoarse atenția la ceea ce făcea.Amândoi erau in pat.Colin era întins pe spate,cu capul sprijinit pe perne.Alesandra ingenunchease la picioarele patului.Răsuci o altă fașie de bumbac și o aplică pe piciorul soțului ei.Căldura apei îi înroșise degetele,dar ușoara neplăcere era desigur răsplătită de suspinele de plăcere ale lui Colin.Soțul ei bombănise ceva când ea îi adusese lista de recomandări făcute de sir Winters și refuzase atât medicamentul împotriva durerii,cat și alcoolul,dar își dădu osteneala să explice de ce.Nu voia să devină dependent de nici unul din ele așa că trebuia să se descurce fără,indiferent cat de tare l-ar fi durut piciorul.

Pansamentele fierbinți îi ușurau totuși durerea și atât timp cât se gândea la altceva uita să fie sensibil sau să aibă grijă de cicatrice.

În orice caz, în mod sigur nu era stănjinit de restul trupului său. Era chiar un pic exhibiționist. Alesandra purta o cămașă de noapte roz cu alb, cu guler înalt, și un halat colorat. Colin nu purta nimic. Își ținea ambele mâini sub cap și când oftă din nou prelung, ea își spuse că soțul ei era atât de neînhibat cu ea... și foarte mulțumit.

-Recunosc că a alergat ceva Caine, dar numai pentru că exista o șansă minimă ca Morgan să fie implicat într-un fel oarecare.

-A alergat un pic? Glumești, Colin, și-a luat nevasta și a aruncat-o în trăsură, după care a gonit prin parc după Catherine.

Colin se încrunță gândindu-se la scenă.

-Da, a intrat în panică de fapt. Dar eu nu. Ea pufni.

-Deci nu te-am văzut sărind în trăsura lor ca să nu rămâi în urmă?

-Mai bine să fii în siguranță decât să-ți pară rău, Alexandra.

-Și totul degeaba, spuse ea. Catherine ar fi murit de-a binelea dacă tu și cu Caine ați fi prins-o din urmă. Slavă Domnului că Morgan a adus-o acasă, înainte ca frații ei să-o zărească. Apropo, e numai vina mea.

-Ce e vina ta?

-Eu i-am pornit pe toți, recunosc eu. N-ar fi trebuit să le îngrijorez pe rudele tale.

-Sunt și rudele tale, îi aminti el. Ea aprobă.

-De ce crezi că l-a respins Victoria pe Morgan? Schimbarea subiectului nu-l miră pe Colin. Începuse să se obișnuiască cu modul în care mintea soției sale sărea de la un gând la altul. Era o femeie extrem de logică - și al dracului de inteligentă - și din aceste motive el nu mai respingea nici o preocupare de-a ei. Dacă ea nu era pe deplin convinsă că Neil era vinovatul, atunci nici el nu era pe deplin convins.

-Morgan e înglodat în datorii până în gat și ar putea foarte bine să-și piardă proprietățile.

-De unde știi asta?

-Richards mi-a spus, răspunse el. Poate că Victoria a crezut că ar putea face o partidă mai bună.

-Da, aprobă Alesandra. Bănuiesc că e posibil.

-Iubito, hai să mergem la culcare. Alesandra se ridică de lângă pat și puse vasul cu apă pe bancheta de lângă fereastră. Apoi îi scoase fașiile umede de pe picior, le împături și le puse lângă vas.

-Colin, te simți vinovat pentru că n-ai vrut să mă ascuți când am încercat să-ți vorbesc despre Victoria?

-La dracu', da, mă simt vinovat. De fiecare dată când ai încercat să aduci vorba despre asta, ți-am spus să-o lași baltă.

-Bine.Colin deschise un ochi și se uită la ea.

-Bine ? Vrei să mă simt vinovat ?

-Da,răspunse ea zambind.Iși scoase halatul,il așeză pe marginea patului și inceptu să-și descheie nasturii cămășii de noapte.

-E bine,peutru că acum am un avantaj in negociere.El se incrunță văzandu-i expresia și auzindu-i cuvintele.Părea atat de serioasă!

-Ce vrei să negociezi ?

-Aranjamentul nostru privind culcarea.Am să dorm in patul tău toată noaptea, Colin.Nu e cazul să mă contrazici.Alesandra renunță să incerce să-și scoată cămașa do noapte și se grăbi să se bage in pat.Se gandea că ar fi mult mai dificil pentru Colin să-i refuze cererea dacă ea era deja așezată langă el.Iși trase păturile peste ea,iși așeză perna,apoi spuse:

-Dacă nu te simți prea vinovat,atunci am să-ți amintesc de starea mea delicată. Nu cred că ai de gand să refuzi ceva mamei copilului tău.

Colin rase.Se intoarse pe o parte și o imbrățișă.

-Ești o adevărată negociatoare,spuse el.Iubito,nu că n-aș vrea să dorm cu tine,dar eu mă scol toată noaptea și nu vreau să te trezesc.Ai nevoie de odihnă.

-N-ai să mă trezești,replică ea.Astăzi a sosit o scrisoare lungă de la maica stareță,spuse ea atunci,schimband subiectul.Am lăsat-o pe biroul tău ca s-o poți citi.Pe vremea asta au inflorit trandafirii la Stone Haven.Poate că pe anul viitor, cand vom merge să ne vizităm castelul,toate florile vor fi in plină strălucire.Este o priveliște minunată,bărbate.

-Doamne,chiar sunt proprietarul unui castel! Ea se cuibări mai aproape de el.

-Maica stareță a reușit să obțină eliberarea banilor din bancă.Nu m-am indoit nici o clipă de capacitatea ei. Poate fi foarte convingătoare cand vrea.

Veștile ii făcură plăcere lui Colin.Nu voia ca generalul să se atingă de nimic din moștenirea Alesandrei.

-Dreyson nu va mai fi ingrijorat,remarcă el.O dată ce banii sunt in siguranță aici in bancă...

-Doamne,Colin,doar nu crezi că maica stareță ne va trimite banii aici ?

-Credeam...Rasul ei il opri.

-Ce e atat de amuzant ?

-Nu a fost greu deloc să i se ia banii generalului,dar e imposibil să incerci s-o determini pe maica stareță să dea drumul banilor.

-De ce ? intrebă el,incă nedumerit.

-Pentru că e călugăriță,răspunse ea.Iar călugărițele au nevoie de bani și in nici un caz nu renunță la ei.Cu generalul nu i-a fost greu deloc și nici cu tine n-o să-i fie.Dumnezeu vrea ca ele să aibă banii,adăugă ea.Și pe urmă,a fost un dar,iți amintești ? Iar ele pot cu siguranță să utilizeze banii.Dreyson o să facă mutre un timp și pe urmă o să lase totul baltă.Colin se aplecă și o sărută.

-Te iubesc,Alesandra.Așteptase să audă această declarație și se grăbi s-o folosească.

-Poate că mă iubești un pic dar sigur nu atat de mult cat o iubește Nathan pe Sara.Afirmația ei il uimi.Se sprijini intr-un cot pentru a-i vedea mai bine fața.Ea nu zambea,dar ochii ii sclipeau.Fără indoială că urmărea ceva.

-De ce spui așa ceva ? Nici reproșul din vocea lui nici privirea lui incrunțată nu o afectară.

-Negociez din nou,ii explică ea.

-Ce mai vrei de data asta ? Colin se strădui să rămână incrunțat.Ii venea să radă.

-Tu și Nathan aveți de gand să utilizați darul Sarei de la rege,iar eu vă rog,poruncesc-să luați aceeași sumă din moștenirea mea.Numai așa ar fi drept,Colin.

-Alesandra.

-Nu-mi place să fiu desconsiderată,bărbate.

-Desconsiderată ? De unde Dumnezeu ți-a venit ideea asta?

-Acum mi-e foarte somn.Gandește-te dacă ceea ce cer e drept și spune-mi maine.Noapte bună,Colin.

Rugămintea ? Colin strambă din nas la acest cuvânt.Ea impunea de-a binelea,și cu asta basta.Era sigur că ea era hotărâtă și încăpățanată.Nu avea să renunțe. După tonul vocii ei,el știa că ceea ce numea ea desconsiderare era de fapt jignire.

-Mă voi gandii,promise el in cele din urmă.Dar ea nu-l auzi.Dormea deja adanc. Colin stinse lumanările,o trase pe soția lui mai aproape și adormi și el cateva minute mai tarziu.Nu toți cei din casă se culcaseră.Flannaghan era încă la parter,terminand treaba făcută de sora lui,ii dăduse lui Morgan sarcina de a șterge praful in salon și acum ștergea cu indemanare locurile care ii scăpaseră ei.Flannaghan era un luptător și un perfecționist și pană cand surorile lui vor învăța rutina gospodăriei,el va continua să le verifice munca pentru a fi sigur că standardele lui erau atinse.Cand,in cele din urmă,termină cu salonul și stinse lumanările,era trecut de ora unu noaptea.

Tocmai ajunse in hol cand auzi o bătaie la ușa din față.

Fiind tarziu,Flannaghan nu deschise ușa să vadă cine era.Se uită mai intai afară printr-o fereastră laterală,il recunosc pe prietenul stăpanului său și apoi trase zăvorul.Morgan Atkins dădu buzna înăuntru,inainte ca Flannaghan să-i poată explica că atat Colin cat și Alesandra se culcaseră,Morgan spuse:

-Știi că e tarziu,dar e vorba de ceva urgent și trebuie să-l văd pe Colin imediat.Sir Richards va fi aici in cateva minute.

-Dar domnul s-a dus deja să se culce,spuse Flannaghan.

-Trezește-l,replică Morgan.Iși indulci totuși vocea cand adăugă :

S-a intamplat ceva grav.Va dori să știe despre ce e vorba.Grăbește-te omule,

Richards trebuie să sosească dintr-o clipă în alta.

Flannaghan nu-l contrazise pe conte. Se întoarse imediat și o luă la fugă în sus pe scări, Morgan îl urmă. Flannaghan presupuse că Morgan voia să aștepte în birou. Se întoarse pe jumătate, pentru a-i spune să ia loc în salon.

O lumină orbitoare îi explodă în cap. Durerea era atât de intensă și devoratoare, încât îl copleși. Nu mai avu timp să strige după ajutor și nici putere să lupte.

Flannaghan se cufundă în beznă, în clipa în care i se aplică lovitura la ceafă.

Căzu pe spate. Morgan îl prinse de subțiori pentru ca omul inconștient să nu facă nici un zgomot în cădere, pe scări, apoi îl sprijini de balustradă.

Stătu acolo, uitându-se fix la servitor timp de un minut, pentru a fi sigur că-l lovește bine, apoi, convins că nu se va mișca prea devreme, își concentra atenția asupra sarcinii mai importante care îl aștepta.

Se furișă în sus pe scări. Într-un buzunar avea pumnalul pe care avea intenția să-l folosească împotriva Alesandrei, în celălalt buzunar era pistolul cu care voia să-l ucidă pe Colin. Nerăbdarea nu-l făcu mai puțin prudent, își repetase planul în minte de nenumărate ori pentru a fi sigur că nu avea puncte slabe.

Acum era bucuros că nu cedase ispitei imperioase de a o face mai devreme. Ar fi vrut, oh da, ar fi vrut s-o facă, dar nu cedase ispitei. Scosese chiar contractul cu Morton & Sons, al cărui beneficiar era desigur Colin, astfel încât soțul să fie singurul care să aibă de câștigat de pe urma morții ei. O, da, fusese isteț în legătură cu ceea ce avea să facă. Prințesa îl indicase din momentul când o întâlnise. Va avea oare o senzație deosebită omorând pe cineva de sange regesc? Zambii anticipativ. În numai câteva minute va afla răspunsul. Știa care era dormitorul Alesandrei. Aflase acest lucru interesant, prima oară când îl căutase pe Colin. O întâlnise pe Alesandra în hol lângă bibliotecă, o auzise spunând că merge să ia ceva din camera ei și apoi o urmărise cum se grăbea în josul holului, trecând de prima ușă și intrând pe a doua. Era într-adevăr cel mai deștept.

Reținuse informația, gândind că-i va putea folosi cândva, iar acum va profita de ea. Voia s-o omoare mai întâi pe Alesandra. Există cu siguranță o ușă de legătură între cele două dormitoare, și dacă nu, ușa dinspre hol îi va servi destul de bine.

Voia s-o facă pe Alesandra să țipe de spaimă și durere, ca apoi să-l vadă pe Colin alergând în dormitorul ei, pentru a-și salva soția iubită. Morgan va aștepta până când Colin va înțelege totul, i vedea sangele și curgând din trupul Alesandrei și abia după ce se va bucura la vederea spaimei și neputinței din ochii lui Colin, îl va ucide cu un glonț în inimă. Colin merita să moară încet, în chinuri, dar Morgan nu îndrăznea să riște într-atât. Colin era un bărbat periculos și numai pentru acest motiv îl va ucide repede.

Oricum, Morgan va păstra mult timp în minte privirea lui, când va înțelege că soția lui e pe moarte. Și va trebui să fie de ajuns, decise el pe când înainta încet, de-a lungul coridorului întunecat.

Silențios ca o pisică, aproape fără să respire, trecu din birou, apoi de ușa primei camere și ajunse la ușa spre care o văzuse pe Alesandra îndreptându-se. Acum era pregătit, stăpan pe sine... invincibil! Și o aștepta, mai mult ca să se joace cu anticiparea apropiatei satisfacții. Timp de câteva lungi minute ascultă tăcerea așteptând, lăsându-se în voia unei febre mistuitoare, care-i dădea puteri. Amandoi meritau să moară. Alesandra pentru că era femeie, desigur, iar Colin pentru că-i distrusese șansele de succes la Ministerul de Război. Richards nu mai avea încredere în el și era numai vina lui Colin că eșuase. Dacă Colin ar fi mers în misiune împreună cu el, n-ar fi cedat febrei ce-l cuprinsese când o văzuse pe sora francezului. Nu s-ar fi gândit cât de fină îi era pielea și n-ar fi observat vulnerabilitatea inocentă din ochii ei. Ar fi fost capabil să-și controleze nevoia de a o atinge cu cuțitul în mână... Dar Colin nu fusese cu el, și norocul nu fusese atunci de partea lui. Francezul se întorsese din oraș mai devreme decât era prevăzut dăduse peste el în timp ce înfîgea cuțitul iar și iar, în timpul propriului ritual de imperechere, care-i dădea o plăcere nemăsurată. Țipetele îl alertaseră pe bărbat-țipetele acelea necesare, excitante care îi hrăneau pasiunea-și dacă Colin ar fi fost acolo, acum ar mai trăi atât sora, cât și fratele. Ar fi putut să se cotoleze, da, ar fi putut-și, o, Doamne, ea fusese atât de dulce.

Trupul ei părea catifelat pe lângă erecția lui de oțel, și știa că și trupul Alesandrei va fi la fel de fin. Sângele ei va fi fierbinte și lipicios țâșnind printre mainile lui, la fel de fierbinte și de lipicios... Nu mai îndrăzni să aștepte. După ce Richards îi spusese că atât el cât și Colin ajunseseră la concluzia că nu e potrivit pentru felul acesta de muncă, Morgan păruse dezamăgit, dar înăuntrul lui urla de furie. Cum îndrăzneau să-l considere inferior? Cum îndrăzneau?

Se hotărâse pe loc să-i omoare pe amândoi. Fusese teribil de isteț în planurile lui. Colin și Richards urmau să moară amândoi în accidente tragice, desigur, dar planurile se schimbaseră astăzi, când o luase pe sora lui Colin la o partidă de călărie în parc și ea îi spusese că Alesandra încercase să o convingă să nu se ducă. Proasta de ea îi spunea tot ce gândește. Atunci aflase Morgan că deveniseră suspicioși în privința lui. Nu exista nici o dovadă a legăturii lui cu vreuna dintre femei-nu? Nu, era greșit să se creadă vulnerabil. Era mult prea viclean ca să cedeze neîncrederii în sine.

Totuși, își schimbase imediat planurile. Se gândise la fiecare detaliu. O va omori pe Alesandra numai din plăcere, apoi îl va omori pe Colin și pe drumul de întoarcere se va asigura că majordomul n-o să se mai trezească niciodată. Nimeni nu va putea să-l acuze. Avea un alibi perfect Petrecea noaptea cu tarfa Lorraine și ea va spune oricui va întreba că nu a părăsit patul ei. Ii dăduse o doză mare de laudanum amestecată în băutura și ieșise pe fereastra din spate casei ei. Când se va trezi din somnul provocat de drog, el va fi înapoi lângă ea.

O, da se gândise la toate. Iși permise să zambească cu satisfacție. Scoase pumnalul

din buzunar și întinse mana spre clanță.

Colin auzi zgomotul ușii deschizându-se. Era treaz și tocmai se pregătea să se dea jos din pat pentru a-și mai ușura durerea din picior făcând cațiva pași, când sunetul înăbușit îi atrase atenția.

Nu pierdu timpul așteptând să mai audă alte zgomote. Instinctele lui îl preveniră. Cineva era acum în dormitorul Alesandrei și știa că nu era nimeni din personalul casei. Servitorii lui n-ar fi îndrăznit să intre în nici unul din dormitoare fără a cere mai întâi permisiunea.

Colin se mișcă iute ca fulgerul, fără să facă nici un zgomot, luă pistolul încărcat pe care îl păstra în sertarul noptierei, apoi se întoarse către soția lui. Îi puse o mână pe gură și o trase peste pat. Privirea și pistolul îi erau ațintite spre ușa dintre dormitoare. Alesandra se trezi tresărind. Lumina lunii ce pătrundea prin fereastră era suficientă pentru a vedea privirea soțului ei. Expresia lui era îngrozitoare. Mintea îi se limpezi într-o clipă. Se întâmpla ceva foarte grav. În cele din urmă, Colin își luă mana de pe gura ei și-i făcu semn să se ducă în cealaltă parte a camerei. Nu se uită nici o clipă direct la ea. Atenția lui continua să fie fixată asupra ușii dinspre camera ei. Încercă să treacă prin fața lui, dar el n-o lăsă. O apucă de braț și o împinse ușor în spatele lui. Traversă o dată cu ea dormitorul, tot timpul cu spatele la ea, apoi o împinse în colțul îngust dintre perete și dulapul masiv. Se postă în fața ei, protejând-o de un atac direct. Alesandra nu-și dădea seama de cât timp stăteau acolo.

Îi se părea o eternitate și totuși ghicea că în realitate nu trecuseră decât câteva minute. Apoi ușa se deschise încet. O umbră se întinse pe ușă. O siluetă nedeslușită pătrunse înăuntru. Intrusul nu se strecură în cameră, ci alergă cu rapiditatea și hotărârea unui demon.

Strigătul grav, gutural, al acestuia îi dădu Alesandrei fiori pe șira spinării. Închise strans ochii și începu să se roage. Morgan avea un cuțit pe care-l ținea cu o mână deasupra capului, iar în cealaltă un pistol. Pentru că intrase în cameră alergând, ajunsese aproape de marginea patului înainte ca mintea lui să înregistreze faptul că acolo nu era nimeni. Sunetul pe care îl scotea, acel muget înfiorător, inuman, pe care nu-l putea controla, se transformă brusc într-un urlet rănit, semănând cu cel al unui animal cărui îi scapă prada. Morgan știu înainte de a se întoarce că Colin era acolo, așteptându-l. Știu fără nici o îndoială că în cel mai bun caz avea o secundă pentru a se salva, dar era atât de deștept, era superior... încât era sigur că acea secundă era tot ce-i trebuia. La urma urmelor, era invincibil, într-o mișcare fluidă, se răsuca, cu pistolul pregătit, cu degetul mangaind trăgaciul...

Moartea lui fu instantanee. Glonțul pornit din pistolul lui Colin intră în capul lui Morgan prin tâmpla stângă. Căzu pe podea, cu ochii larg deschiși, strangând încă armele în mâini.

-Nu te mișca, Alesandra. Comanda lui Colin era dură, tăioasă. Ea dădu din cap,

apoi își dădu seama că era cu spatele și nu-i putea vedea gestul. Mainile începură să o doară. Le ținuse încleștate peste piept. Se forță să se relaxeze.

-Fii atent, îi șopti ea cu o voce atât de slabă încât se îndoi că el ar putea s-o audă. Colin păși peste cadavru, luă pistolul din mana lui Morgan, apoi îngenunchea ca să se asigure că era mort. Oftă îndelung. Inima îi bătea cu furie.

-Ticălosul, murmură el ridicându-se. Se întoarse la Alesandra și-i întinse mana. Ea ieși din colț, cu privirea pironită asupra lui Morgan Atkins și păși încet către soțul ei. Colin o luă în brațe, împiedicând-o să vadă.

-Nu te uita la el, îi ordonă el.

-E mort?

-Da.

-Ai vrut să-l ucizi ?

-La dracu', da. Se sprijini de el și Colin o simțea cum tremură.

-S-a terminat acum, scumpo. Nu mai poate face rău nimănui acum.

-Ești sigur că e mort ? Vocea ei tremura de îngrijorare.

-Sunt sigur, răspunse el manios.

-De ce ești atât de furios ? Colin respiră adânc, înainte de a-i răspunde.

-E doar o reacție, spuse el. Ticălosul avea planuri mari, Alesandra.

Dacă ai fi dormit în camera ta... Nu mai putea să continue. Gândul la ceea ce i s-ar fi putut întâmpla ei era prea îngrozitor pentru el. Alesandra își luă soțul de mână și-l duse spre pat. Il împinse ușor de umeri silindu-l să se așeze.

-Dar datorită instinctelor tale nu mi s-a întâmplat nimic. L-ai auzit din cealaltă cameră, nu ? îi spuse ea șoptit, încercând să-l liniștescă.

Colin trebui să clatine din cap. Soția lui îl liniștea într-adevăr... și la dracu cu toate, chiar avea nevoie.

-Pune-ți halatul, scumpo, îi spuse el. Nu vreau să răcești. Te simți bine ?

În timp ce o întreba, o prinse în brațe și o așeză pe genunchi.

-Da, răspunse ea. Dar tu ?

-Alesandra, dacă ți s-ar întâmpla ceva vreodată, zău nu știu ce aș fi în stare să fac. Nu-mi pot imagina viața fără tine.

-Și eu te iubesc, Colin. Declarația ei îl alină. Mormăi încântat, în timp ce o ridică de pe genunchi și o așeză pe pat lângă el. Colin mai respiră o dată adânc, apoi se ridică.

-Mă duc să-l trezesc pe Flannghan și să-l trimit la Richards. Stai aici până...

El tăcu când ea sări în picioare.

-Merg cu tine. Nu vreau să stau aici cu...el.

-Bine, iubito. O învălui protector cu brațul și porni către ușă. Ea tremura din nou. Colin nu voia s-o cuprindă iar frica.

-Nu spuneai tu că Morgan ți se pare un tip fermecător?

-Bineînțeles că n-am spus așa ceva. Catherine zicea că e fermecător. Eu n-am

crezut niciodată asta, se repezi ea să răspundă. Colin nu o contrazise. Nu i se părea că e momentul să-i amintească că-l trecuse pe Morgan pe lista ei de candidați la căsătorie. S-ar supăra și mai tare. Făcuse remarca aceea numai pentru a-i distra atenția de la cadavrul pe care trebuia să-l ocolească, ca să iasă din cameră.

Stratagema reuși. Alesandra abia dacă aruncă o privire spre Morgan. Era foarte preocupată să se incrunte la soțul ei. Ii revenise și culoarea din obraji.

-Am fost bănuitoare față de Morgan din clipa cand l-am cunoscut, adăugă ea văzand privirea neincredătoare a lui Colin.

El nu o contrazise. Cand ajunseră in hol, își dădu seama că nu purta nici un fel de haine. Se duse inapoi, își puse o pereche de pantaloni, apoi luă o cuvertură din dulap și o aruncă peste Morgan. Nu voia ca Alesandra să mai vadă fața ticălosului. Și nici el nu ținea in mod deosebit să se mai uite la el.

Flannaghan nu era in camera lui. Il găsiră intins pe scări langă holul de jos.

Alesandra fu mult mai supărată pentru starea servitorului decat fusese pentru moartea lui Morgan. Izbucni in lacrimi și se agăță de mana lui Flannaghan pană cand Colin o convinse că servitorul fusese doar lovit și dormea adanc. Nu se liniști decat după ce Flannaghan scoase un geamăt slab.

O oră mai tarziu casa era plină de vizitatori. Colin oprise o trăsură și o trimisese după sir Richards, Caine și Nathan. Cei trei bărbați apărură unul după altul, la intervale foarte scurte. Richards il intrebă pe Flannaghan unele lucruri, apoi il trimise la culcare. Alesandra stătea pe canapea, avandu-l de o parte pe Nathan și de cealaltă pe Caine. Cei doi bărbați se intreceau in a o liniști. Găsi preocuparea lor foarte plăcută și incercă să răspundă, dar nu reuși s-o facă decat cu stangăcie, cu vorbe sporadice ce nu aveau prea multă logică.

Colin intră in salon și clătină supărat din cap cand văzu trioul. Soția lui de-abia se mai vedea. Caine și Nathan o ținuseră pur și simplu pe canapea cu umerii lor largi.

-Nathan, soția mea nu poate respira. Mișcă-te, Și tu Caine.

-Alin-o, are nevoie, zise Caine.

-La dracu sigur că are nevoie, aprobă Nathan,

-Probabil că v-ați speriat foarte tare, prințesă, spuse sir Richards din pragul ușii. Se grăbi să străbată camera și se așeză pe scaunul din fața ei.

Directorul își revenea cu greu. Era evident că fusese trezit din somn, pentru că avea părul zburlit, iar cămașa ii era doar parțial băgată in pantaloni. Și nici pantofii nu se potriveau. Erau amandoi negri, dar numai unul avea canaful Wel-lington. Celălalt era simplu.

-Sigur că a fost o sperietură, anunță Caine. Nathan o bătu ușurel pe genunchi pentru a o liniști. Alesandra se uită la Colin. Luminița din ochii ei ii spunea că ii venea să radă. Crezu chiar că ea zambește, dar era greu de spus, pentru că partea de jos a feței ii era ascunsă de umerii lui Nathan și ai lui Caine.

-Dă-te la o parte,Nathan.Vreau să stau lângă soția mea.Nathan o mai atinse o dată înainte de a se muta pe un scaun.Colin se așeză imediat și o stranse pe Alesandra lângă el.

-Cum l-ai omorat ? întrebă atunci Nathan.Caine scutură din cap către cumnatul lui,arătând spre Alesandra.Ea nu observă.Pentru că nimeni nu părea dispus să-i răspundă lui Nathan decise s-o facă ea.

-O singură împușcătură,direct prin tampla stângă,spuse ea.

-Colin a fost întotdeauna foarte precis,il laudă sir Richards.

-Ați fost surprins că era Morgan,sir Richards il întrebă ea.Directorul aprobă.

-N-aș fi crezut niciodată că ar fi capabil de o asemenea nebunie.Doamne,ii dădusem de lucru in departamentul meu.Felul in care a bălmăjit singura misiune pe care i-am încredințat-o m-a făcut să cred că nu avea instinctele necesare. Din cauza incapacității lui au fost uciși doi frați.

-Poate că nu era incapacitate,spuse Colin.Richards,mi-ai spus că fata era acolo din intamplare.Acum mă întreb dacă Morgan n-a omorat-o intenționat.A întocmit un raport,nu ? Richards se aplecă în față.

-Voi afla eu adevărul,anunță el.Pe Dumnezeuul meu că o să-l aflu.Dar mă întreb ce l-a apucat in seara asta ? De ce s-a expus brusc,incercand s-o omoare pe Alesandra ? Pe celelalte femei le-a dus intr-un loc ascuns,dar pentru ea a venit aici.Poate că a devenit mai îndrăzneț,adăugă el.

-Probabil că și-a asumat riscul din cauza Catherinei,spuse Caine.Poate că ea i-a spus lui Morgan că Alesandra a încercat s-o oprească să iasă cu el,Catherinei ii place să spună tuturor tot ceea ce știe.Poate că Morgan a ajuns la concluzia că il bănuim.Nathan clătină din cap.

-Ticălosul era dement.Colin era de acord cu această afirmație.

-Sunetul pe care l-a scos cand a intrat in cameră mă face să cred că nu era in toate mințile.

-Incepuse să-i placă.Caine făcu această afirmație pe un ton emfatic.Alesandra fu îngrozită la simpla idee că cineva ar putea obține plăcere din durerea altcuiva.

-Poate că dacă nu venea in seara asta după Alesandra,n-am fi aflat niciodată adevărul,spuse Nathan.Neil putea fii spanzurat pentru două crime pe care nu le-a comis.

-Dar care era legătura dintre Morgan și lady Roberta ? Avea o relație cu ea sau a ales-o la intamplare ? întrebă Alexandra.Nimeni nu putu răspunde imediat la această întrebare.Richards se hotări să speculeze.

-Toată lumea știa că vicontele și soția lui aveau dificultăți.Poate că Morgan s-a bazat pe vulnerabilitatea Robertei.Probabil că biletele și darurile de la un admirator secret au flatat-o.

-In cele din urmă l-am fi prins pe Morgan,spuse Caine.Ar fi făcut mai multe greșeli.Nu se mai controla.

-Catherine îl găsea fermecător,spuse Nathan disprețuitor.Caine aprobă.

-Da,spuse Colin,intr-adevăr dădea gata femeile.

EPILOG

Trecuseră trei luni de la moartea lui Morgan și Alesandra încă se mai gandea la acel bărbat îngrozitor,cel puțin o dată pe zi.Maica stareță o învățase să se roage pentru sufletul păcătoșilor,pentru că ei aveau mult mai multă nevoie de rugăciuni decat sfinții,dar Alesandra încă nu se putea obliga să se roage pentru Morgan.Incerca să invingă groaza acelei nopți.Totuși,nu voia să o uite pe Victoria și spunea o rugăciune pentru sufletul ei in fiecare seară,inainte de a se culca.Se ruga și pentru Roberta.Voia să creadă că ambele femei își trăiseră purgatoriul pe pământ in mainile crude ale lui Morgan și că acum erau împăcate cu Dumnezeu,in rai.Nathan și Sara se pregăteau pentru călătoria de intoarcere către casa lor de pe insulă.Caine îi invitase pe Colin și pe Alesandra in casa lor din oraș pentru o cină de adio,împreună cu restul familiei.Mancarea era rafinată și destul de bogată,dar Jade se făcu verde la față in timpul felului doi.Se ridică brusc de la masă și ieși in fugă din sufragerie.Caine nu se arată prea îngrijorat.De fapt,zambea ușor,cu o aroganță tipic masculină.

Atata lipsă de sensibilitate nu era in firea lui Caine și cand Alesandra îl întrebă de ce nu era mai preocupat de sănătatea soției sale,zambetul i se întinse pe toată fața.Jade îi explică el,era din nou însărcinată și,atata timp cat era in această stare minunată,nu-i plăcea ca soțul ei să o inconjoare cu prea multă atenție atunci cand o apucau obișnuitele grețuri de dimineața și seara.

Toată lumea îl bătu pe Caine pe umeri.Toastară,apoi Nathan și Colin,împreună cu soțiile lor,se duseră in salon.Sara fu chemată sus de Sterns să-și hrănească fiica nerăbdătoare.Alesandra stătea lângă soțul ei și asculta discuția de afaceri dintre asociați.Ajunseră la subiectul intrării unei sume mari de bani in contul companiei și Nathan ceru să știe de unde naiba veniseră banii.Colin era surprins de mania din vocea prietenului său.Alesandra înțelese reacția lui Nathan.Știa că îl bănuia pe Colin că lucrează din nou pentru director.

Colin explică sentimentele Alesandrei față de moștenirea ei.Ii spuse cat de jignită se simțise cand ei consideraseră că pot folosi banii Sarei,dar nu și pe ai ei.

-Intrarea reprezintă exact suma pe care Sara ar fi primit-o,dacă lacomul nostru conducător n-ar fi decis s-o păstreze pentru sine,remarcă Colin.Nathan clătină din cap.

-Alesandra,darul tău pentru Joanna a fost și așa prea generos,comentă el.Aruncă o privire către frumoasa replică aurită a vaporului său preferat,"Smarald",așezată pe polița căminului.Se uită și Colin la comoară.Zambi,pentru că Nathan așezase darul acolo.

-E frumos,nu ?

-Nu poți să nu tanjești după el,replică Nathan cu o grimasă.O să-1 luăm acasă.

-Mă bucur că vă place,spuse Alesandra.Se intoarse spre soțul ei,peu a-i sugera că ar putea cere meșteșugarului să-i facă un alt vapor pentru el,dar Nathan ii intrerupse gandurile cand ii spuse că nici el nici Colin nu mai aveau nevoie de banii din moștenirea ei.Aveau o situație financiară suficient de bună acum.

-Investește banii in casa pe care Colin a cumpărat-o pentru voi,sugeră el.

Ea clătină din cap,

-Soțul meu a folosit banii pe care i-a primit dintr-un contract de asigurare, primind o plată consistentă,Nathan,dar castelul nu are nevoie de prea multă muncă.Aș vrea să poți vedea interiorul inainte de a pleca.Nu e departe de unde stăm acum și este foarte spațios.Colin își intoarse privirea de la vapor spre soția lui.

-Scumpo,dar nu este un castel.

-O,ba da,il contrazise ea.Este casa noastră,Colin,și deci castelul nostru.

Nu putea lupta cu această mostră de logică.

-Deci,acum am două castele,rase el.Și o prințesă.Iși intinse picioarele,apoi o cuprinse pe după umeri.Nathan voia să continue discuția despre bani,dar nu-i luă mult timp să înțeleagă că Alesandra nu va ceda.In cele din urmă,se dădu bătut

-Drace,murmură el.

-Ce mai e ? intrebă Colin.

-Dacă aș fi știut de darul primit din moștenirea soției tale,n-aș fi sugerat niciodată să vindem acțiuni.Ai aflat cine le-a cumpărat ? Poate le-am putea cumpăra inapoi.Colin scutură din cap.

-Dreyson nu vrea să spună,explică el.Zice că ar insemna să trădeze increderea clientului lui.

-Lasă-mă să vorbesc eu cu el,sugeră Nathan.Lasă-mă cinci minute singur cu Dreyson și-ți promit că ne va spune.Alesandra incercă imediat să-l calmeze pe Nathan.

-Dreyson este extrem de moral.Tatăl meu n-ar fi făcut niciodată afaceri cu el dacă nu era convins că e o persoană onorabilă.Sunt fiica tatălui meu,Nathan,și calc pe urmele lui.Am incredere deplină in integritatea lui.Aș paria pe toți banii mei că n-ai să poți niciodată să-l faci să trădeze un client.Mai bine renunță.

-Colin și cu mine avem dreptul să știm cine este proprietarul,argumentă Nathan.Colin inchise ochii și oftă zgomotos,ascultand conversația.Un comentariu pe care tocmai ii făcuse soția lui ii captă deodată atenția.

Ea era fiica tatălui ei.Colin deschise ochii și se intoarse incet ca să se uite din nou la vapor,Iși amintea castelul cocoțat pe plita căminului din casa tatălui său...și de mica șmecherie pe care o folosise tatăl Alesandrei cand pusese polițele înăuntru.Atunci înțelese.Ea era intr-adevăr fiica tatălui ei.Acțiunile erau ascunse in vapor.Colin era uimit de descoperire.Cand se intoarse spre soția lui,i se citea surprinderea pe chip.

-S-a intamplat ceva,Colin ?
-Nu mai minți,nu-i așa,scumpo ?
-Nu,desigur.
-Cum ai făcut-o ?
-Ce?
-Nu ești tu proprietarul acțiunilor.L-am intrebat pe Dreyson și mi-a spus că nu ești tu.Și tu mi-ai spus același lucru.
-Nu,nu sunt eu.Pentru Dumnezeu,de ce...Se opri cand Colin ii arată macheta vaporului.Ințelese că soțul ei ghicise adevărul.Era deja in luna a șasea de sarcină,tot mai stangace in fiecare zi,dar încă putea reacționa repede cand era nevoie.Se ridică grăbită și o luă spre ușă.
-Cred că am să mă duc să văd ce mai face Sara.Imi place atat de mult să o țin in brațe pe micuța Joanna.Are cel mai minunat zambet.
-Vino inapoi.
-Nu prea vreau,Colin.
-Vreau să-ti vorbesc.Acum.
-Colin,n-ar trebui s-o superi pe soția ta,Pentru Dumnezeu,e însărcinată !
-Uită-te la ea,Nathan.Ți se pare că ar fi supărată ? Mie mi se pare al dracului de vinovată.Alesandra il lăasă pe soțul ei să-i vadă exasperarea.Nathan ii făcu cu ochiul cand ea se intoarse spre canapea.Iși impreună mainile și se incrunță la soțul ei.
-Mai bine nu te-ai infuria,Colin.Copilul nostru s-ar putea supăra.
-Dar tu nu ești supărată,nu-i asa,scumpo ?
-Nu.Colin potrivi perna de langă el. Ea se așeză și-și aranja rochia.
Alesandra avea privirea ațintită in pământ.
-Sunt înăuntrul vaporului,nu-i asa ? intrebă Colin privind-o stăruitor.
-Ce e înăuntrul vaporului ? intrebă Nathan.
-Acțiunile,răspunse Colin.Alesandra,te-am intrebat ceva.Te rog să-mi răspunzi.
-Da,sunt in interiorul vaporului.Colin răsufă ușurat.Era atat de fericit că ac iunile nu fuseseră vandute unui străin,incat Ț ii venea să radă.Alesandra roși ușor.
-Cum ai făcut ? intrebă el
-Ce?
-Sunt pe numele meu ? Nu m-am gandit niciodată să-1 intreb pe Dreyson.Eu sunt proprietarul ?
-Nu.
-Atunci sunt pe numele lui Nathan ?
-Nu.O așteptă,răbdător,să mărturisească.Dar ea se încăpățână să tacă.Nathan era foarte nedumerit.
-Nu vreau decat să vorbesc cu proprietarul,Alesandra,ca să văd dacă nu cumva

dorește să revandă acțiunile.Nu voi utiliza intimidarea.

-Proprietarul nu poate vorbi cu tine,Nathan,și din punct de vedere legal nu este posibil să cumperi acțiunile-cel puțin nu acum.Se întoarse și-l privi pe soțul ei.

-Recunosc că am intervenit puțin,bărbate,dar vreau să-ți aduc aminte că ai fost foarte încăpățânat la momentul respectiv cu privire la moștenirea mea și a trebuit să recurg la o mică șmecherie.

-Ca și tatăl tău ? comentă el.

-Da,aprobă ea.Ca și tatăl meu.El nu s-ar fi supărat pe mine.Tu te-ai supărat ? întrebă ea din nou.Colin nu putu să nu observe că soția lui nu părea preocupată de această posibilitate.Zambea;un zambet radios,ce-l făcu să inghită în sec Foarte curand avea să-l inebunească de tot și nu-și putea imagina nimic mai minunat.Se aplecă și o sărută.

-Du-te și spune-i la revedere Sarei.Apoi ne vom întoarce acasă,la castel.Piciorul meu are nevoie de puțină îngrijire.

-Colin,e prima oară că te aud vorbind despre picior,interveni Nathan.

-Nu mai e nici pe departe atât de sensibil.La urma urmelor,durerea din piciorul lui ne-a salvat viețile.Dacă nu l-ar fi trezit durerea,poate că nu l-ar fi auzit pe Morgan.Maica stareță imi spunea că există un motiv pentru orice.Cred că avea dreptate.Poate că rechinul te-a mușcat ca să poți să mă salvezi pe mine și pe fiul nostru.

-Am un fiu ? întrebă Colin și zambi văzând cât de naturală părea Alesandra.

-O,da,cred că da,răspuse ea.Colin ridică privirea spre tavan.

-I-ai dat un nume ? Ochii ei sclipiră din nou.

-Ar trebui să-l numim Delfinul sau Balaurul.Ambele nume sunt potrivite.La urma urmelor,este fiul tatălui lui.Alesandra ieși din cameră,în timp ce Colin radea.Iși mângăie mijlocul umflat și șopti:

-Când imi vei zambi și imi vei arăta partea bună din tine,mă voi gandi la tine ca la delfinul meu,iar când vei fi furios pentru că nu facem cum vrei tu,am să știu că te-ai transformat în balaurul meu.Te voi iubi din toată inima.

-Ce șoptește ? îl întreba Nathan pe Colin.Amândoi bărbații o priviră pe Alesandra,pană când începu să urce scările.

-Vorbește cu fiul meu,mărturisi Colin.Pare a fi convinsă că o aude.

Nathan rase.Nu mai auzise ceva atât de absurd.Colin se ridică și se îndreptă spre polița de deasupra căminului.Găsi zăvorul ascuns cu ingeniozitate de o ușiță de pe o latură a vasului și-l deschise.Acțiunile erau făcute sul și legate cu o panglică roz.

Nathan îl urmări cum trage hartiile afară,le derulează și citește numele proprietarului.Apoi Colin izbucni în ras.Nathan sari în picioare.Curiozitatea îl ucidea.

-Cine le deține,Colin ? Spune-mi numele și am să stau eu de vorbă,cu el.

-Alesandra spunea că proprietarul nu poate să-ți vorbească,replică Colin.Avea dreptate.Va trebui să aștepti.

-Cat ? intrebă Nathan.Colin ii intinse asociatului său acțiunile.

-Pană cand fiica ta va învăța să vorbească,cred.Sunt toate pe numele Joannei, Nathan.Nici unul dintre noi nu le poate cumpăra.Amandoi suntem numiți executori.Nathan era uimit

-Dar de unde a știut? Acțiunile au fost vandute inainte ca ea să le intalnescă pe Sara sau pe Joanna.

-Tu mi-ai spus numele fiicei tale in scrisoare,ii aminti Colin prietenului său. Nathan se așeză.Fața i se luminează într-un zambet.Compania era la adăpost de intruși.

-Unde te duci,Colin ? intrebă el cand asociatul lui dădu să iasă din cameră.

-Acasă,la castel cu prințesa mea.Porni să urce scările pentru a-și lua soția,dar ii auzi rasul și se opri pentru a se umple de acel ras.Prințesa imblanzise balaurul. Dar balaurul era invingător: caștigase dragostea prințesei Era mulțumit.

SFARSIT